

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

SAWYER

*A Lucky River
Ranch*
NOVEL

jessica peterson

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

Sawyer

BİR ŞANSLI NEHİR ÇİFTLİĞİ ROMANI

JESSICA PETERSON

İçindekiler

Ayrıca Jessica Peterson yı
Jessica'Nerede
Bulabilirsiniz!

1. [Ava](#)
2. [Ava](#)
3. [Sawyer](#)
4. [Ava](#)
5. [Sawyer](#)
6. [Sawyer](#)
7. [Ava](#)
8. [Sawyer](#)
9. [Ava](#)
10. [Ava](#)
11. [Ava](#)
12. [Sawyer](#)
13. [Sawyer](#)
14. [Sawyer](#)
15. [Ava](#)
16. [Ava](#)
17. [Sawyer](#)
18. [Sawyer](#)
19. [Ava](#)
20. [Sawyer](#)
21. [Ava](#)
22. [Sawyer](#)
23. [Ava](#)
24. [Sawyer](#)
25. [Sawyer](#)
26. [Ava](#)
27. [Ava](#)
28. [Ava](#)
29. [Sawyer](#)
30. [Sawyer](#)
31. [Ava](#)
32. [Sawyer](#)
33. [Sawyer](#)
34. [Ava](#)

Sonsöz

Teşekkür

Jessica Peterson tarafından
da Yazar Hakkında

Jessica Peterson tarafından da yazılmıştır

ŞANSLI NEHİR ÇİFTLİĞİ SERİSİ

Bunu en iyi Teksas kovboyları yapar.

Cash (Lucky River Ranch
#1 Ranch) Wyatt Lucky River
Ranch #2 River (() Duke (Lucky
River Ranch #4)) Sawyer Lucky
#3) Ryder (Lucky River Ranch
#5

LİMAN KÖYÜ SERİSİ

Ateşli bir güneyli dokunuşuyla küçük kasaba .

Keşke O Zaman (Harbour Village #1)
Bilseydim Keşke Benim Olsaydın (Harbour
Village #2)
Keşke Sonsuza Kadar Yaşasaydık (Harbour Village #3)

SEX & BONDS SERİSİ

Wall Street'in yüksek riskli dünyasında geçen son derece seksi bir romantik komedi dizisi.

Anlaşma Yapıcı (Seks ve Bağlar #1)
Baş Belası (Seks ve Bağlar #2)

KUZEY CAROLINA YAYLALARI SERİSİ

Sakallar. Şenlik ateşi. Boning.

Southern Seducer (NC Highlands #1)
Southern Southern Hotshot (Highlands
#2 Highlands NC) Sinner (#3 NC (NC)
Southern Bombshell (NC Highlands #5)
Playboy Highlands #4)

CHARLESTON HEAT SERİSİ

Güneyde Buharlı Olan Tek Şey Hava Değil.

[Southern Charmer \(Charleston Heat #1\)](#)
[Charleston Southern Player Heat #2](#)[Southern](#)
[\(\) Gentleman \(Charleston Heat #3\)](#)[Southern](#)
[Heartbreaker \(Charleston Heat #4](#)

[THORNE HÜKÜMDARLARI SERİSİ](#)

Royal. Gülünç Derecede Ateşli. Tamamen

Sınırsız... [Royal Ruin \(Thorne](#)
[Hükümdarları #1\)](#) [Thorne Hükümdarları](#)
[Royal Rebel \(#2\)](#) [Royal Rogue \(Thorne](#)
[Hükümdarları #3](#)

[YURTDIŞI EĞİTİM SERİSİ](#)

Yurtdışında Eğitim Almak Çok Daha Seksi Hale Geldi.

Birbiriyle Bağlantılı Bağımsız Seksi [Romanslar Aşk Dersleri](#)

[\(Yurtdışında Eğitim #1\)](#)Dizisi

[Lessons in Gravity \(Yurtdışı Eğitim #2\)](#)

[Lessons in Letting Go \(#3\)](#) [Yurtdışı Eğitim](#)

[Lessons in Losing It \(Yurtdışı Eğitim #4\)](#)

Jessica'yı Nerede Bulabilirim!

- **Bir aşk romanı yazarı olarak pek de gösterişli olmayan hayatımı Instagram'da takip edin**
[@JessicaPAuthor](#)
- Beni [TikTok](#)'ta takip edin!
- Facebook'taki okuyucu grubum [Jessica Peterson's City Girls'e](#) göz atın, çekilişler, ciddi ateşli erkeklerle ilgili ciddi tartışmalar ve daha fazlası için
- Kitaplarımın listesi, karakter çizimleri ve imza günlerim için www.jessicapeterson.com adresindeki web siteme göz atın
- Beni [Goodreads](#)'te takip edin
- Beni [Bookbub](#)'da takip edin
- [Facebook Yazar Sayfamı](#) Beğenin
- Bana bir satır bırakın
jessicapauthor@jessicapeterson.com

Copyright© 2025 by Jessica Peterson Tüm hakları saklıdır.

Web sitemi ziyaret edin: jessicapeterson.com
Kapak Tasarımcısı: Qamber Designs'dan Najla Qamber

Editör: Sayfa ve Prova düzenlemeleri
Editör: Jovana Shirley, Unforeseen Editing, www.unforeseenediting.com

Bu kitabın hiçbir bölümü, bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sistemi dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya iletilemez.

Bu kitap bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

✿ Vellum ile oluşturuldu

*Vahşî olanlar için.
İçinizdeki kovboy kız her zaman canlı ve iyi olsun.*

BÖLÜM 1

Ava

HONKY-TONK HOTTIE

"Orada kovboylar olacak, değil mi?"

Kız kardeşim Bee'nin saçma sorusu karşısında gözlerimi devirsem de yine de gülümsüyorum. Hiçbirimiz yıllardır ailemizin Killeen dışındaki küçük çiftliğinde yaşamıyoruz ama belli ki sığırlarımızı güden adamlara olan gençlik takıntımız hiçbir yere gitmemiş.

6^{inci} Cadde'nin kaldırımlarını dolduran kalabalığa rağmen, Bee avucunun içine sıkıştırdığı küçük aynaya bakarak dudak parlatıcısı sürmekle meşgul. Benden sadece bir buçuk yaş küçük ama iş karşı cinsi aramaya geldiğinde ne kadar *enerjik* olduğunu görseniz aramızda en az on yıl var sanırsınız.

"Bunu sen sordun." Kolumu onunkine dolayıp çekiştiriyorum, ikimiz de birbirlerinin suratını emmeye dalmış, yavaş hareket eden bir çiftle karşılaşmaktan kıl payı kurtuluyoruz. "Yıllardır Austin'e gitmedim, o yüzden bir şey söyleyemem. Ama burası bir honky-tonk, yani..."

"Bunu kim sormaz ki?" Bee, aynayı kısa ve öz bir *alkışla* kapatmadan önce dudaklarını patlatıyor. "Kovboyların bir sebebi var. Ve bu sebep-"

"Onlar , 'a gibi binerler lanet olası profesyonelleri onlar vardır." Ablam Dottie sırtıyor. "Şapkalar da yakışıyor."

"Gerçekten çok iyi," diye ekliyor Bee, parlatıcısını ve aynasını omzuna astığı küçük çantasına bırakırken. "Elleriyle çalışan bir adamda bir şeyler var."

Dottie başını sallar. "O ellerle ne *yaptığını* bilen bir adam."

"Hepsi sizin hanımlar." Yakındaki bir kapının üzerinde parlayan neon tabelaya bakmak için adımlarımı yavaşlatıyorum. "Ben sadece müzik ve viski için buradayım. Dans da edersek bonus puan."

"Ama o viskiden yeterince içersen ve tesadüfen hoş bir adam görürsen..." Bee dirseğiyle beni dürtüyor. "Yani, hadi ama. Şimdi gerçek eyere geri göre, meşhur eyere de geri dönmek istemez misin?"

"Hayır, teşekkür ."

Meh, boşanma sonrası seks hayatımı tanımlamak için en sık kullandığım kelime. Bir daha evlenmeye hiç niyetim olmasa da - bir kez eş olmak beni bir daha evlenme arzusundan uzaklaştırdı- bir yıl önce boşandıktan sonra yeni biriyle eğlenmeye açtım.

Bağlılık . Bir erkeğin ihtiyaçları veya beklentileri hakkında endişelenmeden istediğim her şeyi yapma özgürlüğü var.

Sadece iki çakırkeyif çok eğlenceli ya da özgürleştirici olmadı. Beni cehennemden kalma akşamdan kalmalıklarla ve yirmili yaşlarımın sonlarında seksin o kadar da harika olmadığı gibi iç karartıcı bir hisle baş başa bıraktılar.

Dan ile evliliğimi bitirdiğim için hiç pişman değilim. Tıpkı anne olduğum için pişmanlık duymadığım gibi. Kendimi bildim bileli çocuk sahibi olmak .

Ama seks hayatımın canlanacağını umuyordum. Ayrıldığımızda Dan ve ben bir yılı aşkın süredir birlikte olmamiştık.

Seks için yanıp *tutuşuyordum*. Ve o zaman bile, bir hayal kırıklığıydı. O kısa karşılaşmalar sırasında kendim olamıyordum. Kendimi bulamıyordum sanırım.

"Her neyse. vardır, değil mi?" Dottie omuz silkiyor. "Prensi bulmak için bir sürü kurbağa öpmen gerekir."

"Ben bir prens istemiyorum. Uyumak istiyorum."

"Stetson giyen bir prens bile mi? Büyük bir-"

"Banka hesabı?" Arı düşünceyi bitirir.

Gülüyorum. "O zaman bile olmaz, hayır. Yine de birayla birlikte bir shot Jim Beam alacağım."

Dottie başını sallar. "Hadi şu pisliği ortaya çıkaralım. Hem Jim Beam'i hem de kovboy prensini yani."

Bee parmağını kaldırır. "Ben ilgileniyorum."

Bugün sanki ellinci kez gözlerimi deviriyorum. "Hepiniz, *lütfen, lütfen* yapmayın."

"Biz sadece seninle sikişiyoruz." kaşlarını sallayarak,

Dottie, at başı şeklinde büyük bir pirinç kulpu olan ahşap bir kapının önünde durur. "Belki de değildir. Hepinizin eski moda bir stres atmaya ihtiyacı var. Hadi millet, gidip biraz eğlenelim."

Dottie kapıyı açtı ve ben de meşhur Blue Stallion'a girdim. Bayat bira ve sigara kokusu hemen burnuma geliyor, duman muhtemelen arka taraftaki sigara içilen verandadan içeri süzülüyor. Bas gitarın gümbürtüsü göğüs kemiğimin içinde yankılanıyor. Bu bir Chicks cover'ı, odanın diğer ucundaki grup bu parçaya bayılıyor.

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum ve gülümsüyorum. *Merhaba sevgilim.*

Bekâr bir anne olarak pek dışarı çıkmıyorum. Dürüst olmak gerekirse, ben giyinip dışarı çıkmayı özleyecek kadar yorgunum. Vasat erkeklerle yaşadığım cansız seks de bu konuda kesinlikle yardımcı olmuyor. Ama barları ve canlı müziği her zaman ama *her zaman* seveceğim. Özellikle de bunları dünyadaki en iyi arkadaşlarım olan iki kız kardeşimle birlikte deneyimleyebildiğim zaman.

Bara doğru ilerlerken, burada kovboy şapkalı bir sürü adam olduğunu fark ediyorum.

Kovboy şapkalı bir sürü *sevimli* adam.

Bazıları gerçek kovboy olmalı, değil mi? Önemli değil. Özgürlüğümün değerli bir gecesini başka bir vasat adamla harcamak istemiyorum. Kız kardeşlerimle rahatlamak için buradayım, saf ve basit. Eğer boşanmak bana bir şey öğrettiyse, o da kadınlarla olan ilişkilerimin bir can simidi olduğudur. Onlarla erkeklerle çok daha fazla eğleniyorum.

Yani, benim için kovboy yok.

Cüzdanımdan biraz para çıkarıyorum ve barmenin yapışkan ahşap tezgâhın üzerinden kaydırduğu bira arkalıklı bir tur shot sipariş ediyorum.

Bee Jim Beam bardağını kaldırıyor. "Ablam Ava'ya ve fıçı yarışı tarihinin en iyi antrenörü olarak yeni hayatının başlangıcına kadeh kaldırıyorum."

"Dehşet verici." Dottie de kadehini kaldırıyor. "Seninle gurur duyuyorum, A."

Gülümseyerek bardağımı dikkatlice onlarınkine dokunduruyorum. "Teşekkürler. Ben de kendimle gurur duyuyorum."

Ciddiyim. June doğduktan kısa bir süre sonra evliliğim ve kariyerim dağıldı ve o zamandan beri hayatımı sıfırdan yeniden inşa etmek için kıcımları yırtarak çalışıyorum.

Bu bir yolculuktu. Uzun, çoğu zaman korkunç, bazen kaotik bir yolculuk ama nihayet gelecek için heyecan duyduğum bir yerdeyim.

Prestijli Wallace Çiftliğinde antrenör olarak hayalimdeki işi bulduğumdan beri nihayet Junie'ye hak ettiği hayatı verdiğimi hissediyorum. June ve ben önümüzdeki hafta Wallace'ların arazisindeki şirin bir araba evi dairesine taşınıyoruz. Ondan kısa bir süre sonra da işime başlayacağım.

Tazminat paketimin bir parçası olarak sadece kira kalmıyor, aynı zamanda June ve ben eski kocamın boyunduruğu altında kaldıktan sonra ilk kez özgürlüğün tadına varıyoruz. Taşınmayı kabul etti.

Çünkü Wallace Çiftliği hepimizin Killeen yakınlarında yaşadığı yere biraz yakındı.

Teknik olarak, o ve ben velayeti yarı yarıya paylaşıyoruz. Ancak Dan, Hartsville'e taşındığım için Junie'yi sadece iki haftada bir hafta sonları almayı kabul etti. June çiftliğe en yakın kasaba olan Hartsville'deki şirin anaokuluna başladığında bu durumun değişip değişmeyeceği hakkında hiçbir fikrim yok. Ufacık bir yer olmasına rağmen, şu anda üç yaş sınıfı için bir bekleme listesi var çünkü okul yılı Ağustos sonunda başladıktan birkaç ay sonra başvuruyoruz.

Göğsüm sıkışıyor. Kızım emin ellerde - annem ve babam bu hafta sonu ona bakmayı teklif ettiler, böylece Dan ile programımı bozmak zorunda kalmayacaktım - ve bir mola için çok geç kalmıştım. Ama hâlâ küçük böceğimi özlüyorum.

Bu hafta sonu uzakta olduğum için de çok mutluyum. Viskilerimin arasında ara sıra su içmek dışında hiçbir sorumluluğum yok. Annelik bana birçok şeyin aynı anda doğru olabileceğini gösterdi; çocuğunuzla birlikte olmayı sevebileceğiniz gibi onlardan ayrı kalmayı da sevebilirsiniz.

"Gurur duymalısın. Başaracaksın Ava." Bee shot bardağını dudaklarına götürüyor. "Hepinizin şerefine."

Viskilerimizi yudumluyoruz. Yutkunurken likörün tanıdık, hafif tatlı yanığının tadını çıkarmak için gözlerimi kapatıyorum. Grup Garth Brooks klasığı "Friends in Low Places "ı çalıyor ve ben de topuklarımı ritme göre vurmaya başlıyorum.

Gözlerimi açarak buz gibi biramı elime alıyorum, uzun bir yudum alıyorum ve gülümsemeye devam ediyorum.

Ben
buradayı
m.
Yaşıyoru
m.

Cehennemden geçtim ve şimdi kendi cennet versiyonumda kutlama yapabiliyorum.

"Sizi bilmem," diyor Bee, Shiner Bock'unu yudumlarken, "ama bence o grubun solisti çok tatlı."

Dottie omzunun üzerinden bakar. "Daha yakından bakalım mı?"

"Kanat kadını oynamaktan mutluluk duyarım," diye cevap veriyorum.

Gözlerimin içine bakıyor, yüzünün her yerinde yargılama ifadesi var. "Senin ana karakter enerjin hangi cehennemde?"

"June ana karakter," diyorum omuz silkerek.

Bee de bana aynı bakışı , kaşlarını çatıyor ve dudaklarını büzüyor. "Hiç romantik bir hikaye okudun mu? Bir hikâyede birden fazla ana karakter olabilir."

" uyar. O karakterlerden biri olduğu sürece-"

"Erkek değil. Anladım." Dottie dans pistine doğru baktı. "Cher ne demişti? Evet, erkeklere ihtiyacın yok, ama hayat onlar varsa daha eğlenceli gibi bir şey mi?"

"Sizinle eğlenmek için buradayım."

Ciddi söylüyorum. Evliliğimin sonlarına eğlence çok azdı. Dan bir Cumartesi gecesi kızlarımla dansa gitmemi *asla* onaylamazdı. Bırakın bütün bir hafta sonu gitmemi.

Sonsuza dek mutlu olacağımı düşünmekle ne kadar aptallık etmişim, bu iyiliğe anlamlı bir şekilde karşılık vermeyi asla kendine görev edinmeyen bir adamı el pençe divan beklemekle.

Eş olmaktan öğrendiğim bir şey varsa o da bağlılığın kaçınılmaz olarak hayal kırıklığına yol açtığıdır. Erkekler yükün adil payını taşıyor ve onları sevmek sizi hiç bitmeyen bir ev işi, çocuk bakımı ve yalnızlık döngüsüne hapsediyor.

Erkeklerin *umurunda* değil.

Hayal kırıklığı yavaş yavaş gerçekleşir. Binlerce kağıt kesiğiyle ölüm. Dan ve ben evlendiğimizde birbirimize sıırıslıklam aşıktık, her ne kadar benim özgür ruhlu Balık burcu tarafımı onaylamasa da. Her gece ona gününün nasıl geçtiğini sorardım. Sadece bu da değil, cevabını gerçekten önemserdim. İlişkimizin başlarında beni çok sorardı. Ama sık sık bana tek kelime etmeden eve gelirdi.

Sonunda bana günüm, düşüncelerim ya da duygularım hakkında soru sormayı tamamen bıraktı. Bana bu düzeyde bir yakınlık beklediğim için deli olduğumu söylerdi. Ondan evi toplamasını ya da yemek yapmasını istediğim için daha da deliymişim. İlaç satış temsilcisi olarak büyük, önemli, stresli bir işi olduğunu anlamıyor muydum? Benden daha çok para kazandığını, dolayısıyla benimle konuşmak ya da evle ilgili bir şey yapmak zorunda olmadığını ima ediyordum elbette. Bu benim işimdi.

Bebeğimize bakmak da öyle. Ve bu dengesizlik, Dan'in eğlenceyi seven, spontane doğamı yumuşatmam için bana çok fazla baskı yaptığı gerçeğiyle birlikte, nihayetinde boşanmayı istememe neden oldu. Sadece Dan ve ben varken tüm temizlik, yemek ve programlama halledabiliyordum. Ama işin içine bir de yeni doğmuş bir bebek girince, bam. Boğuldum.

İşim bitmişti.

O zamandan beri bekarım. Çıkmaya açık mıyım? Elbette. Aşık olmaya? Bunu da düşünebilirim. Ama asla ve *asla* bir daha başka bir erkekle yaşamak ve evlenmek istemiyorum.

Bee omuz silkiyor. "Eğer eğlenmek istiyorum diyorsan, hadi gidip eğlenelim. Baştaki adam benim."

"Davulcuyu ben alırım," diye cevap veriyor Dottie, kolunu benimkinin arasından geçirerek. "Bakalım göz sikmede kim kazanacak, değil mi?"

Gülerek kız kardeşimin beni dans pistine götürmesine izin verdim. Saat geç -en azından benim için geç, yatma saatimin kızım yedi buçukta yattıktan kısa bir süre sonra olduğunu düşünürsek- mekân şimdiden tıklım tıklım.

Ama Dottie, Dottie olarak kalabalığı yarıyor ve bize sahnenin hemen önünde bir yer buluyor. Burada müzik o kadar gürültülü ki şarkıdan ve çizmelerin eski parke zemine vuruşundan başka bir şey duyamıyorum.

etkisiyle grup eski bir Tim McGraw şarkısının gürültülü bir versiyonunu çaldığında kollarımı havaya kaldırıyorum. Kız kardeşlerim ve ben dans ediyoruz, kalabalıkla birlikte hareket ediyoruz, hepimiz Tim'e, sonra bir Alan Jackson cover'ına, sonra bir Shania Twain cover'ına ve ardından birkaç George Strait şarkısına avazımız çıktığı kadar eşlik ediyoruz.

Grubun "It Just Comes Natural" şarkısının değiştirilmiş versiyonu sona erdiğinde, Bee ellerini ağzının etrafında birleştiriyor ve gruba "Hepinizin kim olduğunu bilmiyorum ama sizi seviyorum!" diye bağırıyor.

Solist de gülüyor. "Merhaba hanımefendi. Benim adım Hank ve bu da grubumuz The Mighty Longhorns."

Gitarist, "Korkunç bir isim!" diye bağırarak kalabalığın kahkahalarını üzerine çekti.

Bee'ye dönüyorum. "Bize biraz Johnny Cash lazım, değil mi?" "Evet, bize biraz Johnny Cash lazım." Dottie bir kazıyor çantasından yirmi tane çıkarıp bana uzattı. "Orkestraya en sevdiğin şarkıyı çalmalarını söyle."

Sırıtarak parayı kaldırıyorum ve solistin mikrofonunun yanındaki kırmızı plastik kovaya atıyorum.

. "Ne duymak istersiniz?" " 'Ring of Fire,' lütfen."

Sırıtır. ", hayatım."

Grup şarkının ilk gümbür gümbür notalarını çaldığında bar alkışlar ve ıslıklarla inliyor. Bee bağırıyor. Dottie ayaklarını yere vuruyor, ikimiz birlikte şarkı sözlerini avazımız çıktığı kadar bağırıyoruz.

Gözlerimi kapatarak müziğin beni tam olarak olmak istediğim yere götürmesine izin veriyorum - şimdi, burada. Tamamen şimdiki zamana. Yüzümdeki gülümsemenin hissine, yanaklarımın nasıl acıdığına ve kalbimin nasıl çarptığına odaklanıyorum. Şarkı söylüyorum ve dans ediyorum, etrafımdaki insanların da dans ettiğinin farkındayım. Karnımda ve bacaklarımda viskinin verdiği bir hafiflik var. Bee - kıkırdamasından o olduğunu anlıyorum- kalçasını benimkine çarpıyor.

Bu sırada Johnny'nin şarkı sözlerini söylüyorum, bedenimi hareket ettirdikçe biraz nefesim kesiliyor.

Yanıklar, yanıklar, yanıklar.

Tanrım, karnımdaki ve kalbimdeki yanma iyi hissettiriyor mu? Kendimi iyi hissediyorum. , mutluyum, değil mi?

Mutluluğu yaşamayalı o kadar uzun zaman oldu ki, nasıl bir his olduğunu unuttum.

Junie sayesinde hayatım bolca neşe ile dolu. Ama neşe ve mutluluğun aynı şey olmadığını öğrendim. Yıllarca kapana kısılmış ve mutsuz hissettikten sonra her ikisine de ulaşmak, bu şimdiye kadarki en güzel hediye.

Kollarımı tekrar havaya kaldırarak yüksek sesle bağırmak için arkama yaslanıyorum. Aynı anda Bee bana tekrar çarpıyor, ancak bu sefer kalçamı arkamdaki kişiye çarpmama neden olacak kadar sert bir şekilde kontrol ediyor.

Sert bir erkek duvarına çarptığımda gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Bira her yere dökülüyor, gömleğimi ıslatıyor ve bir el -büyük, sıcak, sıkı kavrama- üst kolumun etrafında kıvrılıyor.

BÖLÜM 2

Ava

"OH, TANRIM, BEN ÇOK"-BAKIŞ

üzerinde
benim

omuzda, arkaya doğru beyzbol şapkası takan çok uzun boylu, **çok** seksi bir adamla göz göze geldim-"üzgünüm".

Kobalt mavisini gözlerindeki gerçek endişeyi görünce midem bulanıyor.

"İyi misin?" diye bağıyor müziğin sesini bastırarak.

Başımı sallıyorum, nabzım atmaya başlıyor. "Sen mi? Çok üzgünüm."

Bu adam nefes almayı zorlaştıran türden bir yakışıklı. Üst dudağının kenarında daha kalın olan koyu renkli saçları var. Yüz hatları Brad Pitt'in erkeksi güzelliğine rakip.

-Düz burun, kare çene, dolgun ağız.

Gözleri gövde de gezinmeden önce kolumu bırakıyor. Kaşlarının arasında bir çift çentik beliriyor. "Gömleğin. İşte, biraz mendil-peçetem var. Sana peçete getireyim-"

Kelimeleri tökezleyerek söylemesi çok sevimli.

Ayrıca, az önce *mendil* mi dedi?

"Ben iyiyim, gerçekten-"

"Sen sırlıslıkla." O eğilir onun Kafa doğru ve Bar. "Hadi, seni temizleyelim."

Cevap beklemeden dans pistinden ayrılır.

Utanmadan onu kontrol etme fırsatını .

Muhteşem biri. Boyu 1.80'in üzerinde, geniş omuzları ve büyük kolları koyu yeşil kareli düğmeli ceketini mükemmel bir şekilde dolduruyor. Aynı anda hem tam oturan hem de yıpranmış bir Levi's giyiyor. Kare burunlu kovboy çizimleri, üzerinde *Bellamy Brooks Boots* yazan geriye dönük şapkasıyla birlikte takımını tamamlıyor.

O bir kovboy mu?

Küçük de olsa bir çiftlikte büyümüş bir kız olarak ilk aklıma gelen bu oldu. Kovboyları hep sevmişimdir. Kimin yok ki? Ama herkes size onların bela olduğunu söyler, bu yüzden asla bir kovboyun peşinden gitmedim. Dan'le 17 yaşında çıkmaya başlamamın da faydası olmadı.

Kadın erkek herkes, odanın bir ucundan diğerine geçerken bu adama bakıyor.

Dottie dirseğimde belirdi. "Sanırım onu takip etmen gerekiyor."

"Eğer seni tekrar kalçandan kontrol ederim," diyor

Bee. Ona ters ters bakıyorum. "Bunu bilerek mi yaptın?" Kaşlarını birbirine örerek omuz silkiyor.

"Hayır mı?" "Bee-"

"Ne? Onu seni gördüm. Çok seksi. Sen de . Merhaba demek istediğini anlayabiliyordum, bu yüzden hepinize bir iyilik yaptım ve buzları kırdım. Unutmayın, ne kadar çok kurbağa öperseniz-"

"Doğru." Kalbim birkaç atlıyor.

Bay Bıyıklı Kovboy beni mi kesiyordu? Fark etmedim bile.

Dottie'nin gözleri benimkilere dikildi. "*Onu takip edin.*"

Barın karşısına bakıyorum. Bir şekilde gözlerim onu buluyor. Midem yine o burun üstü düşme olayını yapıyor. Bir yığın kare bar peçetesi tutuyor.

Bıyığı daha belirgin görünüyor. Ben sevdim.

O.

Hem de çok.

Gömleğim sıırılsıklam *oldu*. Ve neden biraz flört edip, eğlenmiyorum

Biraz mı? Garip ya da tuhaf olursa, geri dönebilirim.

Kız kardeşlerimle dans etmek.

Var olan diğer tüm erkeklerden çok daha tatlı.

Biramdan kalanları bitirip bara doğru ilerliyorum. Burası sessiz değil ama *daha* sessiz.

Bıyıklı Belki Kovboy'u duyabileceğim kadar sessiz.

"Ah, dostum, seni iyi yakaladım, değil mi? Gerçekten çok üzgünüm."

Sözcükleri ballı bir çekicilikle damlıyor. Dudağımı ısırma dürtüsüne direniyorum. Tamam, aksanı seksi.

Gerçekten çok ateşli.

"Olma. Sana çarpan bendim."

Peçeteleri uzattı. Boş şişemi barın üzerine bırakıp peçeteleri alıyorum ve gömleğimi bilinçsizce kuruluyorum. "Ya da, gerçekten, itildim. Cidden, çok üzgünüm."

Bu. Kız kardeşim-"

"Johnny Cash'in coşkulu bir hayranıdır." Sırıtırken her iki yanağında da bir gamze belirliyor. "Onu suçlamıyorum. 'Ring of Fire' herkesi coşturur."

"Bu yüzden talep ettim. Gerçi şimdi bu kararımdan pişmanlık duyuyorum."

"Pişman mısın Johnny?" Bir *psssh* sesi çıkarır. "Asla. O kovaya ben de biraz para atacaktım ama sen benden önce davrandın."

Sırıtıyorum, yukarı bakıyorum. Gözlerimiz tekrar kilitleniyor ve iç organlarım hep birlikte takla atıyor. Bakışlarında öyle bir yoğunluk var ki, bardaki sesler ve görüntüler bir nevi... kaybolup gidiyor.

Belki de gözleri *çok çok* mavi olduğu içindir? Daha önce hiç böyle bir renk görmemiştim; yepyeni bir kotun derin, canlı kobalt rengi.

"Öyle mi?" Bu noktada resmen bakakalıyorum. "Hangi şarkıyı isteyecektin?"

Gamzeleri derinleşiyor. "Bekleyip görmeniz gerekecek."

O kadar kızarıyorum ki yüzüm yanıyormuş gibi hissediyorum. Hala nasıl flört edileceğini biliyorum, değil mi? umuyorum.

Aşağı baktığımda, gömleğinin kollarının kıvrılmış olduğunu ve inanılmaz derecede büyük, derin bronzlaşmış ön kollarını ortaya çıkardığını fark ediyorum. Kollarından birinde büyük, zarif bir yazıyla *Ella* dövmesi var. Annesi mi? Belki de çocuğu?

"Sana yine vurmamı mı istiyorsun?" Başımı salladım dans pistinde. "Orada bana karşı koymanın zor olduğunu biliyorum."

Gülüyor, sesi zengin ve gerçek, içime bir sıcaklık doluyor. "Beni rahatsız etmedi. Vücuduma vurulması konusunda çok deneyimim var."

"Öyle mi?" Gülme sırası bende. Omuz silkiyor. "Dört kardeşiz." "Ah."

"Yine de bir kız tarafından vücuduna vurulmak..." Gözleri dans ediyor. "Çok farklı bir deneyim."

"Benim için olduğu kadar senin için de iyi miydi?" Bira lekesini tutarak gömleğimi çekiştiriyorum.

Yine gülüyor ve tenimin içindeki sıcaklık bir derece daha artıyor. Bıyıklı Belki Kovboy'la konuşmak şaşırtıcı derecede kolay.

Mantıken, tüm erkeklerin huysuz suratsız olmadığını biliyorum. Ama o kadar uzun süre biriyle birlikte oldum ki, sanırım sinir sistemim biraz ikna olmaya ihtiyaç duyabilir.

Bir barmen belirir, beyaz bir havlu ve sodaya benzeyen bir bardak uzatır. "Havlu temiz, ama Tide kaleminde zar yok. Üzgünüm patron."

Kovboy havluyu ve suyu alır. "Kontrol ettiğin için minnettarım. Teşekkürler."

Onları bana sunduğunda dizlerim garip bir şekilde karıncalanıyor.

Kendimi sabitlemek için bir elimi bara koydum. "Bu da ne?" "Seni söylemiştim. Tide için üzgünüm. Genelde yanımda bir ya da iki kalem olur ama.. evet, eğer sadece

bira, soda işe yarayacaktır. Lekeleri çıkarma konusunda uzman sayılırım."

"Tabii ki öylesin." Gözlerimi yavaşça kırpıştırarak havluyu ve sodayı alıyorum. Kalbim göğsümün içinde güm güm atıyor.

Müstehcen derecede seksi olmasının yanı sıra, bu adam aynı zamanda yardımsever mi? Düşünceli mi? Düşünceli mi? Dürüst olmak gerekirse, gömleğim umurumda bile değil, ama bu kovboy-

Kesinlikle önemsiyor.

"Teşekkürler." Havluyu suya batırıyorum ve gömleğimi düzeltmeye başlıyorum. "Gerçekten çok nazıksın."

Barmen bir çift Shiner Bocks ile geri döner. "Size bir bira sipariş etme cüretini gösterdim."

Kovboy açıklıyor.

Sağ dizim tehlikeli bir şekilde sallanıyor. *Lanet olsun, meşru bir baygınlığın ortasında mıyım?* "Dur."

"Neyi durdurayım?" Önündeki tezgâha bir bira koydu.

Ben.

"Sen kimsin ve beni etkilemek ve kaçırmak için yaptığın küçük hile işe yaradıktan sonra cansız bedenimle ne yapmayı planlıyorsun?"

Sırıttıyor. "Demek işe yarıyor."

"Evet, işe yarıyor." Biramı elime alıyorum ve uzun, biraz da panikle bir yudum alıyorum.

Gülerek elini uzatır. "Ben Sawyer."

Elinin kocaman eldivenine baktım. Başımı kaldırıp ona bakıyorum ve küçük bir şaşkınlık kıkırdaması çıkarıyorum.

Kaşlarını kaldırıyor.

"Bu sadece... güzel bir isim." Elimini onunkinin içine kaydırıyorum, avucunun benimkine bastırılmış sıcak ve kuru hissi bedenimi ateşliyor. Elimini sıkıyorum ve babamın bana öğrettiği gibi gözlerinin içine bakıyorum ve o da elimi sıktığında bakışlarının titremesini kaçırmıyorum.

Ağzının bir tarafı havaya kalktı. " 'Güzel' mi?"

"Bana söyletme."

"Ne diyeyim?"

Bir huff çektim. "Tamam. Seksi bir isim. Seksi bir erkek ismi gibi."

Elini benimkine sarmaya devam ediyor. "Tasarıya uyuyor muyum?"

Yüzümde kocaman ve geniş bir gülümseme beliriyor. "Ben Ava."

"Hmm."

"Ne?"

"Hiçbir şey." Elimi bırakmadan önce son bir kez sıkıyor. "Sadece, evet, seksi bir kız ismi. Sen kesinlikle buna uyuyorsun Ava."

Tanrım, Tanrım. Neden ismim o söylediğinde kulağa kadar seksi geliyor?

"Bütün seri katiller bu kadar yumuşak mıdır?" Havluyu bıraktım. gömleğimden vazgeçtim.

Shiner'ını yudumlarken dudakları seğiriyor. "Austin'den misin?" "Hayır, . Kız kıza bir hafta sonu için şehirdeyiz." Ben bir işaret parmağımı, her hareketimi izlemiyormuş gibi görünmeye çalışan ve açıkça başarısız olan kız kardeşlerime doğru uzatıyorum. "Sen mi?"

"Kardeşim Cash"-beyaz kovboy şapkalı uzun boylu bir adamı işaret ediyor-"yeni nişanlandı. Kutlamak için buradayız."

"Bekarlığa veda partisi. Yakaladım seni."

"Sayılır. Kardeşlerimden biri gelemedi, o yüzden ..." Sawyer iri bir omzunu kaldırıyor, boştaki elini ön cebine sokuyor. "Yani, Cash bu fikre sıcak bakmadı, biz de geziyi bir takım kurma etkinliği olarak sunduk. Hepimiz birlikte çalışıyoruz."

"Gerçekten mi? Güzelmiş. Siz ne iş yapıyorsunuz?" Birasını yudumluyor.

"Ranchers."

Nabzım atıyor. "Kovboylar mı?"

"Doğma büyüme, evet."

Çiftlikte yaşarken ve daha sonra onlu yaşlarımın sonlarında ve yirmili yaşlarımın başlarında fıçı yarışı pistindeyken pek çok kovboyla takıldım. Vahşi olabilirler, elbette, ama belki ...

Bilmiyorum, belki de şey vahşiliktir? Belki de yaşadığım ilişkilerde eksik olan şey budur.

"Çok havalı." Birayı yudum yudum içmemeye çalışarak uzun boynumu geri çekiyorum. Yavaşlamam gerekiyor. Şimdi dikkatsiz davranmanın sırası değil. Sevimli, düşünceli bir kovboy bana *böyle* bakarken olmaz.

Sanki daha fazlasını bilmek istiyormuş gibi. Daha fazlasını yap.

"Peki ya sen?" Gözleri boynumda ve göğsümde gezinerek merkezime doğru bir sıcaklık dalgası gönderiyor. "Ne iş yapıyorsun Ava?"

"Aslında yeni bir işe girdim."

Gözlerinin kenarlarındaki deri kırışıyor. "Bu iyi bir şey gibi mi görünüyor?"

"Çok iyi bir şey."

"Ama bana ne olduğunu söylemeyeceksin. Çok iyi yeni bir iş."

Barı itiyorum, biramı dudaklarıma götürürken dirseğim karnına değecek şekilde doğruluyorum. "Önce beni ya da ailemi parçalamayacağından emin olmalıyım. Ne kadar az bilersen o kadar iyi."

Sırıttıyor. Dilimi sağ yanağındaki gamzesinin içine sokmak için ani bir dürtü duyuyorum.

"Bana tekrar vurmak isteyip istemediğini bilmeme izin var mı?" Dans pistine bakar.

Grubun Shenandoah cover'ı "Two Dozen Roses" çaldığını fark edip gözümü kırpyıyorum. Bunu nasıl kaçırdım?

Sawyer'a bakınca cevabımı aldım. *Doğru. Sürekli benimle flört eden süper seksi kovboy.*

"söyleyince kulağa biraz edepsiz geliyor." Adım atıyorum İleri.

O da öne doğru bir adım atıyor, böylece yüzlerimiz sadece birkaç santim aralıklı oluyor. "İstediğin kadar kirli yaparım, Ava."

Aynı anda kahkahayı patlattık.

Elini gezdiriyor. Boynuna doğru ilerleyen pembe bir kızarıklık mı var? "Özür dilerim. Bu... gerçekten kötüydü,

değil ?"

Onu dürtüyorum. "İyi tarafı, artık bir seri katil olmadığını biliyorum. Bu kadar sevimsiz olamazlar."

Bu kadar sevimli, hayranlık uyandırıcı bir şekilde utanmış olamazlar.

"Sadece biraz paslandım." Elini kaldırıyor ve parmaklarını birbirine kenetliyor. "Artık pek dışarı çıkmıyorum."

"Sawyer, ne zamandır bara gitmedim... Tanrım, ne zamandır bilmiyorum. Paslanmış biri varsa, o da benim."

Gülümsüyor. "Yani benimle dans edeceksin, öyle mi?" Elini uzatıyor.

Ben alırım. Nasıl almayayım? Dan dans etmedi. Benim de dans etmemi istemedi. Bir erkeğin beni dans pistinde işimi yapmam için cesaretlendirmesi gerçekten güzel bir değişiklik.

"Bu benim en sevdiğim şarkılardan biri, yani evet. isterim."

Hiç düşünmeden başparmağımı elinin arkasında gezdiriyorum. Bunu neden yaptığımdan emin değilim. Sanırım sadece bunu hissediyorum. *Bizi* hissetmek ve ona bu şekilde dokunmak, bana verdiği şeyden daha fazlasını istediğime dair küçük, güvenli bir itiraf gibi geliyor.

Belki de üç kere şansım yaver gitmiştir. Kaybedecek neyim var ki?

"Sana vurmayı çok isterim. Hadi yapalım."

Yanıklar, yanıklar, yanıklar.

Sawyer beni dans pistine götürürken tüm varlığım yanıyor.

BÖLÜM 3

Sawyer

İKİNCİ AVA alır

benim el,I
Biliyorum Ben Başım

belada.

İyi türden bir bela. Sanırım. Umarım. Güzel bir yabancıyı dansa kaldırmayalı o kadar uzun zaman oldu ki, bu işlerin nasıl yürüdüğünü unuttum.

Tek bildiğim, başparmağını elimin arkasında gezdirmesinden çok hoşlandığım. Hareket hızlı ve nazik. Zar zor fark ediliyor. Aynı anda hem dokunulmuş hem de dokunulmaya aç bekar bir baba için tabii ki fark ediyorum.

Birdenbire cildim iki beden dar gelmeye başladı. Hepsi bu kadar mı?

Biriyle yatmayalı bir dakika oldu. Ya da biriyle çıkmayalı. Denemediğim için değil. Sadece Hartsville'de kimseyle çıkmadım. Ne zaman bir kızla çıksam hep bir şeylerin eksik olduğunu hissederdim. Ne olduğunu anlayamadım ama sonunda çıkmayı bıraktım. Biriyle çıkmaya, gerçek bir bağ kurmaya çalışmak, sahip olmadığım çok fazla zaman ve enerji gerektiriyordu.

Uzun lafın kısası, belki de bu sadece bir tür, ne , hayal kırıklığının yüzeye çıkmasıdır. Ella üç yıl önce doğmadan önce bile

Rastgele kızlarla takılırdım. Sadece anlamsız ilişkilerle pek ilgilenmiyordum.

Yirmi beş yaşındayken yakın arkadaşlarımdan birini hamile bıraktım. Ama bu başka bir gün için başka bir hikaye.

Demek istediğim, ben bir oyuncu değilim. Ama benim için bile, şu anki kurak dönemim epik sınırlarda. Dürüst olmak gerekirse, Cash'in bu geziyi kabul etmesinin bir nedeni de bir molaya ne kadar ihtiyacım olduğunu, gevşemeye ne kadar olduğunu bilmesiydi.

Ateşli bir sarışınla Shenandoah'da dans etmekten daha iyi bir yol var mı?

Çünkü Tanrı *aşkına* Ava çok ateşli. Öyle bir seksi ki, daha önce dans ederken mekanın yarısı ona bakıyordu. Uzun boylu, çarpıcı yeşil gözleri ve uzun, gür saçları var. Ellerinizi içine sokmak isteyeceğiniz türden. Yumruğunuzun etrafına bir, iki, üç kez sarabileceğiniz ve size güzel, sağlam bir kavrama sağlayan türden.

Küçük kardeşim Duke, onu izlediğimi fark etti ve hemen arkasına geçene kadar beni daha da yaklaştırmayı kendine görev edindi. Grup şarkılara ara verdiğinde eğilip söyleyeceğim bir cümleyle açılış yapmanın yollarını düşünüyordum ki kız kardeşi onu sert bir şekilde iterek bana bu açılışı sağladı.

Hâlâ yanımda Tide kalemi olmadığı için kızgınım. Ava'nın gömleği muhtemelen mahvolacak. Tabii elime geçmezse. Gerçek ve mecazi anlamda.

Bu fikirden nefret etme. Ava'yı sadece on dakikadır tanıyorum ama ona karşı hissettiğim keskin kenarlı çekim uzun zamandır yaşamadığım bir şey. Çok güzel bir kız. Aynı zamanda komik. Sevdiğim bir şekilde kendini küçümsüyor.

Kibar da.

Onu dans pistine götürürken Ava yanımdan ayrılmıyor, ellerimiz birbirine bağlı. Pist her geçen gün daha da kalabalıklaşıyor.

dakika sonra, sahnedeki kardeşlerime katılma görevimden çabucak vazgeçtim.

İnsanlar her taraftan üzerimize geliyor. Ava bana doğru eğilip yakın durmak için göğüslerini sırtıma değdirdiğinde vücudum o kadar sert atıyor ki bayılacağımdan korkuyorum.

Hemen akıllıca olanı yapmayı düşünüyorum. Pratik olanı. Bu ani bir tepki, babalığın ateşinde şekillenmiş bir dürtü.

Onu kardeşlerinin yanına götürmeliyim. Hesabımı kardeşlerimi daha önce geçtiğimiz bira fabrikasına götürmeliyim. Otele yakın, böylece eve yürüyebilir ve uygun bir saatte yatabiliriz. Yarın öğlene kadar yola çıkmamız gerekiyor ve çiftliğe döndüğümde çok fazla akşamdan kalma olmak istemiyorum . . .

Ama sonra Austin'e pratik olanın tam tersini yapmak için geldiğimi hatırlıyorum. Memleketimdeki hayatımda hep ileriye düşünürüm. Her zaman bir sonraki günün ve ondan sonraki günün sorunsuz geçebilmesi için ne olması gerektiğini öngörüyorum. Annem ve babam da böyle ebeveynlerdi ve evimiz bu sayede mutlu bir evdi.

Ella'nın evinin de mutlu olmasını istiyorum. Yapmaktan çekinmediğim bir iş ama yine de bir iş. Bazı günler tek yaptığımın hiç bitmeyen bir yapılacaklar listesindeki görevleri tamamlamak olduğunu hissediyorum. Bu şekilde yaşarken eğlenmeyi unutmak kolay.

Bu yüzden burada, Austin'de yapabiliyorken eğlenmeye kararlıyım. Demir tavında dövülür.

Birlikte olduğun kız ateşliyken, daha çok.

Elini elimde tutarak, onunla yüzleşmek için dönüyorum. Parfümünün kokusunu alabileceğim kadar yakınız. Sadece ilkbahar olarak tanımlayabileceğim bir koku, parlak ve çiçekli. Gözlerimle buluşmak için çenesini yukarı kaldırıyor. Gözlerindeki yeşil parlıyor, dudakları küçük ama güçlü bir gülümsemeye dönüşüyor.

Barda aptallık yaptığımda bana gülmedi. Onun yerine, benimle *birlikte* güldü.

süreç. Beni güvende hissettiriyor.

Paslı, beceriksiz bir karmaşa olsam bile, sadece devam edecek kadar güvenliyim.

Elini omzuma götürüyorum ve grup Dolly Parton cover'ı çalarken onu kendime çekiyorum. Ava birasını diğer elinde tutuyor ama yine de kolunu göğsüme doğru kıvrıyor. Göbeğimin güneyinde farkındalık çiçekleri açıyor, karnımdan geçip uyluklarımın önüne yerleşen ağırlıklı bir sıcaklık.

Sanırım o da kendini ortaya koymaktan korkmuyor çünkü hareket etmeye başlıyor. Kalçalarını yavaşça, ritmik bir şekilde sallayarak bana doğru bastırıyor, bacakları benimkilerin arasında kayıyor.

Bu gerçekten hoşuma gitti.

Bir elimi beline dolayarak, parmaklarımı sırtının küçük kısmına geçiriyorum ve onu daha yakına çekiyorum. O kadar yakın ki göbeklerimiz aynı hizada. Bacaklarımı onunkilerin arasına sokup kalçalarımı müzikle birlikte hareket ettiriyorum. Ava dişlerini alt dudağına geçiriyor.

Evet, kesinlikle bundan hoşlanıyor.

Ritmimizi şaşırtıcı bir kolaylıkla buluyoruz. Şarkı bittiğinde Ava bir çığlık atıyor ama ellerini üzerimden çekmiyor. Grup bir sonraki şarkıda Kenny Chesney, ondan sonra da Darius Rucker çalıyor. Ava ve ben dans etmeye devam ediyoruz. O birasını bitiriyor, ben de benimkini bitiriyorum ve şişeleri hızla yakındaki bir çıkıntıya bırakıyorum.

Şimdi elleri üzerimde. Ellerini göğsümde gezdiriyor ve kollarıyla boynumda daireler çiziyor, bana bakmadan önce yüzündeki saçları silkeliyor. Gözlerinde gördüğüm mutluluk - kenarlardaki küçük çizgiler, göz sıcaklık parıltısı - nefesimin kesilmesine neden oluyor.

Eğilip yanağına sürtünüyorum. "Sen tam bir afetsin, bunu biliyor musun?"

Cevap olarak elini saçların arasına sokuyor. Parmak uçlarını kafa derimin üzerinde nazıkçe gezdirirken nabzım sıkışıyor, saf şehvetin şimşeği orta yerimde çakıyor.

"Vahşiliğim seni kapatmıyor mu?"

"Tabii ki hayır. Vahşi olman seninle ilgili en ateşli şey." Sırıttırıyor. "Seninki de öyle."

Eğilip dudaklarımı boynunda gezdirmemek için elimden geleni yapıyorum. Beni daha yakına çekiyor, göğüslerini göğsüme bastırıyor.

Vahşilikten bahsetmişken, lanet olası bir hayvan gibi ulumak istiyorum.

Onun yerine, elimi tekrar sırtına koydum, ama bu sefer daha aşağıya. Parmak uçlarım kotunun arka cebine değecek kadar aşağıya.

Gerçekten çok tatlı bir poposu var. Daha fazla görmek-hissetmek-isterdim

o.

Ben de kolumu kaldırdım ve onu döndürdüm.

Gülmek. Brooks & Dunn'ın şarkısının ritmine kendimi kaptırıyorum. Ben kendi kıcımları sallıyorum, sonra o da kendi kıcımları sallıyor, fiskiye'nin sevimli bir versiyonunu çıkardığında ikimiz de kahkahalara boğuluyoruz - bir eli başının arkasında, diğeri önünde uzanmış, müzikle aynı anda hareket ediyor. Alışveriş arabasını ben kullanıyorum, görünmez eşyaları görünmez arabama yerleştirirken Ava yüksek sesle onay çığlığı atıyor.

Tanrım, böyle gülmek iyi hissettiriyor.

Onu belinden tutup tekrar kendime doğru çekiyorum. Başını geriye atıp Trisha Yearwood cover'ına eşlik ediyor ve birden ben de şarkı söylemeye başlıyorum, aynı anda Ava bana sürtünürken sikimi kontrol altında tutuyorum.

Alnı terden parlıyor. Gülmekten yanlarım ağrıyor.

Kardeşlerimin bizi izlediğini hissediyorum. Gelip aptalca bir şey söylemelerini bekliyorum. Wyatt'ın burada olmamasına seviniyorum, çünkü kesinlikle bir haltlar karıştırdı. Austin'deki "şehir hayatını" sevmediğine dair bir bahane uydurdu ama yeni dönen en iyi arkadaşı Sally'ye Hartsville'den ayrılamayacak kadar aşık olduğunu biliyorum.

Evet, Cash, Duke ve Ryder şok edici bir şekilde Ava ve beni yalnız bıraktılar. Birden fazla kez Cash'i bize gülümserken yakaladım. Duke da öyle, ama artık sürekli gülümsüyor. Bana yeni birine aşık olduğunu düşündürüyor.

Yalan söylemeyeceğim, kardeşlerimin benim adıma mutlu olduğunu bilmek iyi hissettiriyor. Son birkaç yıldır ailemizde gereksiz yere çok fazla kalp ağrısına neden olduğumu hissediyorum. Ella'nın annesi ve ben arkadaş olarak daha iyi olacağımıza karar verdik, bu da ilk günden itibaren yalnız bir baba olduğum anlamına geliyordu.

Ella'ya sahip olduğum için pişman değilim. Nasıl pişman olabilirim ki? O benim hayatımın ışığı ve muhtemelen var olan en tatlı çocuk. Ama tekrar yapabilseydim? Bebek sahibi olmadan önce doğru kişiyle yuva kurana kadar beklerdim. Böylece kardeşlerim sahip olmadığım karımın yerini doldurmak zorunda kalmazdı. Ayrıca Ella'ya kardeş de verebilirdim. Beş çocuktan biriymdim ve her dakikasını sevdim. Ella'nın benim büyürken sahip olduğum aidiyet duygusuna sahip olamama ihtimalinin yüksek olduğunu bilmek berbat.

Göğsüm sıkışıyor. Umarım Ella bu gece iyi uyumuştur - Wyatt onunla birlikte benim evimde kalıyor. Yatmadan önce tam bir ayı gibi davranıyor. Çocuk doktoru bunun üç yaşındakiler için yeterince yaygın bir durum olduğunu söyledi. Ama Tanrım, onun kendi lanet yatağında yirmi dakikadan fazla kalmasına hazır mıyım?

"Susadın mı?"

Gözümü kırıyorum ve Ava'nın bana baktığını görüyorum. "Evet. Bir bira daha? Bir bira daha?" diye soruyorum.

"Elbette."

Parmaklarını parmaklarımdan geçirerek dönüyor ve dirseğini bükerek kolumu omuzlarına doluyor. Bara doğru ilerlerken onu yanımda tutuyorum. Müzik azalıyor ve kalbim çarpmaya başlıyor.

Bunu mahvetmek istemiyorum. Şimdiye kadar, oldukça çekici olmayı başardım. En azından Ava'yı etrafımda tutacak kadar çekici. Ama tek bir yanlış cümle, aptalca bir şaka, gözlerini devirip çekip gidebilir.

Ava'nın çekip gitmesini istemiyorum. Aslında kalmasını çok isterim. Muhtemelen yakındaki havalı otelde yükseltildiğim saçma süitte.

Bir el kalbimi kavlıyor ve sıkıyor.

Ah. İşte bu yüzden gerginim. Benimle eve gelmesini nasıl isteyeceğim? Seri katil olduğumdan endişelendiğini söyleyerek şaka yaptı. Birine teklif etmeyeli çok uzun zaman oldu. Ona buradan gitmek isteyip istemediğini sormam çok mu yanlış olur? Benden hoşlandığına eminim ama biriyle dans etmekle eve gitmek arasında büyük fark var.

Bunun nasıl işlediğini artık bilmiyorum. Tek bildiğim, gece sona ermek üzereyse gerçekten hayal kırıklığına uğrayacağım.

Duke'un barın sonunda takıldığını görüyorum. Ava'yı tezgâhın diğer ucuna doğru yönlendiriyorum ama çok geç kalıyorum. Duke'un kaşları bizi görünce havaya kalkıyor.

Gülümseyerek yanımıza geldi. "*Selam* ."

Ava bana bakıyor. Kaşları soru sorar gibi birbirine yaklaştı.

"Ava, bu benim küçük kardeşim Duke," diye açıklıyorum. Duke elini uzattı. "Ben yakışıklı olanım." "Kesinlikle en ukala olan." Gözlerimi deviriyorum.

Ava onun elini sıkarken sadece gülümsüyor. "Memnun oldum Duke. Benzerliği görebiliyorum."

"Ava, o zevk bana ait. Gömleğin çok daha iyi görünüyor. Lekeyi kardeşim mi çıkardı-"

"Gömleğine bakma." Boştaki elimi yumruk yapıyorum, annemin öğüdü aklımdan geçiyor. *Kardeşine yumruk atma. Nasıl ısırıldığını biliyorsun.*

"Tanrım, ne zamandan beri ne zaman sen hırlıyorsun ?"

Duke bir var bok-

yüzünde yemek sırtışı. "Bunun Cash'in imza hareketi olduğunu sanıyordum."

Ona dik dik bakıyorum. O da bana bakıyor. Neden ipucunu alamıyor? Hemen gitmesi gerekiyor.

Ava hâlâ gülümseyerek bizi izliyor. "Bana bir şey söyle Duke." Başını eğip ona kulak veriyor. "Evet, hanımefendi?" "Kardeşine kefil olabilir misin?" Gözleri parlıyor Benimkilerle buluştuklarında fesatlık. "Onun bir seri katil olmasından biraz endişeliyim."

Duke sırtıyor. "Eh, şimdi sen , bazı şüpheli davranışlar sergiliyor-"

"Hiç komik değil." Yine homurdanıyorum.

"Yapma Sawyer, denesen bile seri katil olamazsın. Sen daha çok aşırı büyümüş bir köpek yavrususun. Büyük, sarkık kulakları ve sarkık gözleri olan bir av köpeği gibi."

Ava gülümsüyor.

"Anlıyorum." "Gerçekten mi?" Alay ediyorum.

"Ahh."

"Çok *sevimli* bir av köpeği yavrusu," diye düzeltiyor. "Bir katilden daha iyi, değil mi?"

Gülüyorum, bir kolumu beline doluyorum. "Sanırım öyle."

Ava'nın bana eğilip elini göğsümde gezdirmesini kaçırmıyorum. Tam da ihtiyacım olan özgüven desteği.

O beni hissediyor. Aynı şekilde ben de onu hissediyorum. Bu kızı çırılçıplak soyma ihtimalinin giderek artması göğsümde heyecan yaratıyor. Serbest kalmaya ne kadar ihtiyacım olduğunu anlıyorum.

Onu ne kadar çok istediğimi. Karnımı en iyi şekilde ağrıtabilecek türden bir istek.

"Basset tazıları biraz salyalıdır gerçi." Duke dudağını kıvrırır.

"Bu bardaki sarhoş adamlar da öyle." Ona ölümcül bir bakış attım.

Kıkırdarak omzunun üzerinden bakar. "Oraya dönsem iyi olacak. Ava, seninle tanışmak bir zevkti. Seni temin ederim ki ailemizde bildiğim kadarıyla kadın katilleri dışında katil yok-"

"Komik değil. *Komik*."

Kardeşim ellerini kaldırdı. "Tamam, tamam. Hepinizin saçından çekileceğim."

Onun dans pistinde kayboluşunu izlerken Ava, "O bir karakter," diyor.

"Bunun için tek kelime bu." Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Bir Shiner daha ister misin, yoksa-"

Konserlerinin bittiğini söyleyen solist tarafından sözüm kesiliyor. Kalabalık alkışlıyor ve ıslık çalıyor ve bir süre sonra başımızın üzerindeki hoparlörlerden Waylon Jennings almaya başlıyor.

"Bu çok kötü oldu. Gerçekten çok iyiydiler." Ava parmaklarını göğsüme vuruyor. "şimdi ne yapacağız?"

Kalp atışlarım kulaklarımda çınlıyor. Ondan buradan gitmesini istemek için mükemmel bir an. Saatlerdir dans ediyoruz. İkimiz de harap olmadık. O kadar tahrik oldum ki çığlık atabilirim.

Hayır derse yıkılırım. Ama lanet olsun, ya evet derse?

"Başka bir yere gidebilir miyiz?" Ona bakıyorum. "Başka bir yer dene-"

"Tamam."

Nabzım isyan ediyor. *Tamam.*

Ava sadece tamam dedi.

"Aklınızda özellikle bir yer var mı?" diye soruyor.

Otel odamdaki yatak.

Omuz silkiyorum, sanki aletim şu anda bana ciddi bir sıkıntı vermiyormuş gibi. "Bir iki fikrim var."

"Bu fikirler hoşuma gitti."

"Ne olduklarını bilmiyorsun."

"Sanırım biliyorum." Gözlerindeki açık şehvet nabzımı hızlandırıyor.

"Emin misin?"

Dişlerini alt dudağına geçiriyor. "Evet, kovboy, eminim. Ama dur ." antasından telefonunu çıkartıyor ve selfie çekmek için havaya kaldırıyor. "Resmini kız kardeşlerime göndereceğim. Beni küçük parçalara ayırırsan, emin ol gelip kıını bulurlar. Glmse."

Bir elimi kotunun arka cebine sokuyorum. "O küçük konuşmadan sonra nasıl yapmam?"

Boştaki kolunu aramıza sokarak hareketi taklit ediyor ve parmak uçlarını Levi's'imın arka cebine daldırıyor. Ekranı bakıyor. "Vay canına, çok tatlıyız."

"ateşliyiz." Kışını sıkıyorum. "Şimdi fotoğrafı çek ki seni eve götüreyim."

"Ev.."

"The Market Hotel."

"Fancy."

"Evet."

Gözleri parlıyor. Ben ekrana gülümsüyorum, o da gülümsüyor.

Fotoğraf makinesi tıklar. Fotoğrafı kız kardeşlerine mesaj atıyor. Sonra Ava'nın elinden tutup onu bardan dışarı çıkarıyorum.

BÖLÜM 4

Ava

Bir Parti: Ya da İki Şişe Şampanya, Birkaç Prezervatif ve Bir Paket Parlamento

Sawyer'ın otel odasından başka bir yere gitmek istemiyorum.

Kızlarımla eğlenmek için çok fazla. Bu fikir, bu adam bana ne kadar iyi dans edebildiğini gösterdiğinde bir yerlerde pencereden dışarı çıktı. Kendinden çok emin, her zaman bir kahkaha ya da cesaretlendirici bir gülümsemeyle hazır.

Sawyer'a gelince, o gibi yapmıyor. Bunun yerine, geceye doğru yürürken parmaklarımızı birbirine doluyor, beni kaldırımın iç tarafına ve caddeden uzağa doğru itiyor.

Ona yetişmeye çalışmaktan biraz nefesim kesildi. Bu aciliyet, bu *açlık*, gülünç derecede seksi.

Onun yaydığı "onunla yatma" hissi vücudumu aydınlatıyor. Birkaç adam beni süzüyor ve Sawyer onlara ters ters bakarak elimi bırakıp kavırıyor. Beni daha da yakınına çekiyor, koca vücudunu neredeyse benimkinin etrafında kıvrıyor.

Kafa derim karıncalanıyor, bacaklarımla arasındaki zonklama yenilenmiş, canlı bir hayata dönüşüyor. Bu şekilde sahiplenilmekten hoşlanmam yanlış mı? Korunmak mı?

Hiç kimse, Dan bile, Sawyer neredeyse bir yabancı olmasına rağmen beni bu kadar güvende hissettirmemişti.

Kendimi güvende ve en önemlisi emin hissediyorum.

Hayatımda hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım: Bu adam bir kurbağa değil, kesinlikle bir prens. Yatmak istediğim biri. Hemen şimdi. Bütün gece. Çünkü yatakta çok iyi olacağına dair çok güçlü şüphelerim var. Seksi, komik. Benim vahşi tarafımı seviyor. Harika bir dansçı. *Ve* o bir kovboy.

Ayrıca seri katil de değil. Gerçekten, bir kız daha ne isteyebilir ki?

Telefonum çantamda vızıldayıp duruyor. Şüphesiz kız kardeşlerim, eve bir erkekle gidecek olanın *ben olduğum* gerçeğinden dolayı -iyi anlamda- çıldırıyorlar. Özellikle *de bu* adamla. Beni ona ittiği için Bee'ye sonra teşekkür edeceğim.

"Bir eczane görürsen bana haber ver." Sawyer'ın sesinin derin ve düzgün tonu omurgama bir ürperti gönderiyor. "Birkaç şey almam gerekiyor."

"Sahip değilsin-"

"Sana fazla dışarı çıkmadığımı söylemiştim."

Sawyer'ın prezervatifinin olmaması sevimli bir şey. Hikayesinin ne olduğunu merak ediyorum. Kadın tavlama için bara giden erkeklerin her zaman hazırlıklı olduğunu düşünürüm. Ama Sawyer değil. Pek dışarı çıkmadığını söylemişti. Neden çıkmıyor?

Ona sormak istiyorum ama sormuyorum. Bir yanımda bu karşılaşmanın anonimliğini seviyor. Ben Sawyer'ın soyadını bilmiyorum, o da benimkini bilmiyor.

Bu tek gecelik bir ilişki ve kalmasını istiyorum. Eğlenmek istiyorum. Ve evet, belki bir süreliğine sorumluluklarımı unutmak. Gerçekten her zaman böyle kaygısız ve düşüncesizmişim gibi davran.

Görünen pırıl pırıl kuleye başımı sallıyorum. "Eminim otelde ihtiyacımız olan şey vardır."

"Umalım da öyle olsun. Aksi takdirde teslimat servisine bir ton para harcamak üzereyim. Acaba ne düşünecekler?"

günahkarın sandığı sipariş edeyim mi?"

Gülüyorum. "Eminim senin çok eğlenceli olduğunu düşüneceklerdir."

"Sanırım öyleyim." Gözleri benimkilerle buluştuğunda parlıyor. "Ama sadece doğru insanlarla birlikteyken."

Midem bulanıyor. *Tanrım*, bu adam muhteşem. Ense tıraşı, belirgin adem elması. Ve o *ağız*. Yemyeşil, yumuşak dudaklar ve beyaz dişler.

İçimden bir ses onu nasıl kullanacağını bildiğini söylüyor.

Ayrıca, daha önce hiç yapmadığı bir şekilde bana iltifat etti. Evet, pavyonda bana spontanlığımdan etkilendiğini söylediğinde kendimi bir milyon dolar gibi hissettirmişti. Ama şimdi benim ona bulaştığımı, onu vahşileştirdiğimi söylüyor ve bu da en iyi iltifat olabilir.

Bu beni güçlü hissettiriyor.

Canlı.

Ben ölmedim. Boşanmak beni öldürmedi, ruhumu yok etmedi, her ne kadar süreç beni neredeyse iflas ettirecek kadar göz yaşartıcı bir masraf olsa da.

Ama hâlâ buradayım ve görünüşe göre hâlâ iyi vakit geçirebiliyorum. Bu gerçeğe gurur duyuyorum.

Boynumu sıkan Sawyer kapıya doğru uzanıyor. "Önden buyurun."

Ama kapıcı ondan önce davranır. "Tekrar hoş geldiniz, efendim." "Hadi ama Bobby, sana kaç kere daha Ben Sawyer? İçeride küçük bir dükkanınız yok, değil mi? Odaya getirmek için bira alabileceğim bir yer?"

Bobby işinde iyi. Adam bize kibarca gülümseyip kapıyı açarken gözünü bile kırpmıyor. "Tabii ki. Mercantile, check-in masasının hemen arkasında. Cumartesi günleri gece yarısına kadar açık."

"Mükemmel." Elini sırtımın alt kısmına götüren Sawyer beni nazikçe içeri itiyor. "İyi akşamlar."

"Siz de efendim. Hepinize iyi eğlenceler." Bobby ben geçerken başını bana doğru eğiyor.

Sawyer beni lobiye kadar takip ederken kıkırdamamı tutuyorum.

"Bu kadar komik olan ne?" Sawyer'ın eli tekrar enseme. Tekrar sıkıyor. "Bobby'nin sana tam olarak ne yapmak üzere olduğumu biliyor olması mı?"

"Bana ne yapmak üzeresiniz, efendim?"

Gözleri parladı. "Fikirlerim olduğunu söylemiştim." "Benim de var."

"Öyle mi?"

Dişlerimi alt dudağıma geğeririyorum. "Evet."

"Ama bana ne olduklarını söylemeyeceksin."

"Hayır. Henüz söylemeyeceğim."

"Belki de seri katil sensin, gizemli davranıyorsun falan."

"Belki de öyleyimdir." Kaşlarını sallıyorum. "Ama bir de düşün, mutlu öleceksin. İyi vakit geğerdiğimi söylemiştin."

"Ben yaptım." Gözleri ağzıma kayıyor. "Çabuk olalım."

Mercantile'a girerken elini üzerimden çekmiyor. Küçük ama şirin, metro fayanslarıyla kaplı, markalı sweatshirtler ve on dört dolarlık taze sıkılmış portakal ve greyfurt suyu bardaklarıyla dolu delicesine pahalı bir market.

Soğutucunun önünde duran Sawyer seçkiyi inceler. "Ne hissediyorsun? Bira ile devam edelim mi? şarap deneyelim mi? şampanya da var."

"şampanya gerçekten çok iyi." Tezgâhın arkasındaki kız ona hevesle başını sallar.

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. Cidden, nasıl oldu da bu adamla oldum? İstediği herkesi elde edebilecekken beni nasıl eve götürüyor?

Aklıma gelen tek açıklama, belki de evrenin sonunda bana acıdığı ve yoluma bir kovboy gönderdiği. Birlikte zaman geğerirmeye değer biri.

"O zaman şampanyayı deneyelim." Şişeyi alıyorum, sonra fiyat etiketini görünce gülüyorum. "Şaka yapıyorum. Yüz elli dolar."

Sawyer bir şişe daha alır. "İki tane alacağız."

"Neyi kutluyoruz?"

"Dünyadaki son gecem tabii ki." Gülümsediğinde gamzeleri ortaya çıkıyor ve dizlerimde yine o zayıflık hissi oluşuyor.

"Çok komiksin."

"Ve şakalarımı gülüyorsun, ki bunu takdir ediyorum." "Sadece Tanrı'nın işini yapıyorum."

"Amin." Sawyer şampanyasını koyuyor. Elini boynumdan çekip benim şişemi alıyor ve yanına koyuyor. Sonra cebini karıştırıyor ve bir tomar parayı karıştırmadan önce bir para klipsi çıkarıyor.

"Ve bunlardan da biraz." Kısa bir süre başını tezgâhın arkasındaki Trojan kutusuna bakıyor.

Tezgâhtaki kızın yüzü kızarır. "Sadece bir kutu mu?" "İki olsun." Sırıttıyor. "Her şişe için bir tane."

Bacaklarımın arasındaki zonklama şiddetleniyor. O kadar çok gülümsüyorum ki yüzüm acıyor.

"Ve a paket . Parlamento Işıklar." I nokta için sigaralar. "Sadece bir tane ama."

Sawyer kıkırdıyor, meme uçlarımı sert noktalara çeken derin bir gümbürtü. "Senden hoşlanıyorum Ava."

"Günahkar göğsümüzü seviyorum."

Kız her şeyi parlak plastik bir torbaya atar. Sawyer dört yüz dolarlık banknot atar ve çantayı kaparak kıza üstü kalsın der.

Elini boynuma koydu ve beni asansöre yönlendirdi. Söz yok. Sadece botlarının mermer zeminde çıkardığı ses, biraz aceleyle de olsa nabzımla örtüşen sabit bir ritme sahip ayak sesleri.

Lanet olsun, ateşli ve görünüşe göre zengin bir kovboyla seks yapmak üzereyim. Sadece Teksas'ta kaba elleri ve derin cepleri olan bir adam bulabilirsin.

Başka ne gibi sürprizleri var? Olmak için Dürüst olmak gerekirse, gerçekten bayılmadan önce daha ne kadar dayanabilirim emin değilim. En son ne zaman birinin beni bu kadar tahrik ettiğini hatırlamıyorum.

Öte yandan, Austin'de bir Cumartesi gecesi yapacak hiçbir şeyim olmadan ve hiçbir yerde bulunmadan dışarı çıktığımı hiç sanmıyorum. Kimseye bir şey borçlu değilim. Ne zamanımı, ne enerjimi. Dikkatimi. Bu gerçek hayat değil.

Bu tür bir özgürlük benim dünyamda yok.

Bu gece hariç. Ve bu da neden bu kadar şiddetli bir ihtiyaçla kavrulduğumu açıklayabilir.

Ya da belki de kendime gereken şey budur, çünkü çılgın kimyanın sadece çılgın komplikasyonlara yol açtığını öğrendim. İhtiyacım olan son şey bu. Sonunda kendi ayaklarımın üzerinde duruyorum ve kimsenin beni yıkmasına izin vermeyi planlamıyorum.

Asansör kapıları bir çınlamayla açıldı. İçeride bize başka bir çift katılıyor, bu biraz serseri çünkü kapılar kapanır kapanmaz Sawyer'a saldırmayı planlıyordum.

Üst düğmeye basıyor, sonra beni arabanın arkasına doğru yönlendiriyor. Başparmağını boynumun eğiminde gezdiriyor ve oradaki kaslara hafif bir baskı uyguluyor.

Bu adamın ellerini üzerime koymasının ne kadar iyi hissettirdiğini görünce hızlı ve sessiz bir nefes çekiyorum.

Sawyer karanlık, çakıllı bir kıkırdama çıkarır. "Sıkısın." Ona bakıyorum. *çok edepsiz bir şaka var.*

Arkasına bakıyor. *Öyle mi?*

"Gerçekten bana söyletecek misin?" diye soruyorum.

Gözleri kenarlarından kırışıyor. "Evet hanımefendi, öyle."

Göğsümden kahkahalar yükselirken arabanın önündeki çifte .
"Bunu yapmayacağım."

"Bunu göreceğiz." Başparmağını boynumla kürek kemiğim arasındaki düğümde gezdiriyor. "İstediğim zaman oldukça ikna edici olabiliyorum."

Flört ederken aksanı daha da kalınlaşıyor. Buna bayılıyorum.

Bu adamı yiyip bitireceğim. Tabii önce o beni yemezse.

Çift bizimle birlikte otelin en üst katına kadar çıkıyor. Önce onlar çıkıyor, sonra Sawyer elini enseme götürüyor ve boynumu sıkıca kavrayarak bizi asansörden çıkarıyor.

Beni önce sağa, sonra sola döndürmesi hoşuma gidiyor, ayak seslerimiz halının üzerinde sessiz. Bir kez olsun başka birinin kontrolü ele alması güzel. Planı olan o ve ben de bu gezintiye katıldığım için çok mutluyum.

Uzun bir koridorun sonundaki bir çift kapıda duruyoruz. Sawyer cebinden bir anahtar kartı çıkararak okuyucunun önünde sallıyor ve kilit tıklıyor.

Kapıyı iterek açtı ve başını sallayarak benim için tuttu. "İçeri gel."

"Teşekkürler." İçeri giriyorum ve göz kırpiyorum, enfes ve devasa otel süitini incelerken nefesim kesiliyor. "Vay canına. Vay canına, Sawyer..."

"Evet?" Çantayı ve anahtar kartını arkamdaki masaya bıraktığını duyuyorum.

"Bu mu-"

"Başkanlık süiti mi? Evet. Rezervasyonumu berbat ettiler, bu yüzden ön büro beni yükseltti. Oldukça güzel, değil mi?"

"Güzel mi? Sawyer, burası *manyak* bir yer." Odanın iki tarafını kaplayan tavandan tabana pencerelerin dışındaki muhteşem manzaraya bakıyorum.

Eyalet başkentinin binası uzaktan aydınlatılmış, 6. Cadde'nin karanlıkta parıldayan renkli ışıklarıyla sert bir tezat oluşturuyor. Puslu bir dolunay her şeye hükmediyor ve gece gökyüzünü lacivertin derin bir tonuna dönüştürüyor.

Sawyer güler. "Beğendiğinize sevindim. Kendinizi evinizde hissedin."

Süitin içinde, sayamayacağım kadar çok sandalyeyle çevrili devasa bir yemek masası var. Sağ tarafımda bir salon alanı yer alıyor, rahat görünümlü kesitli bir kanepeler ile tamamlanmış, sadece iyi, dağınık bir sikiş için yalvarıyor.

Ama kalbimin daha hızlı çarpmasına neden olan şey, solumdaki kapıdan gördüğüm yatak. Devasa, alçak deri bir dev, keskin bir şekilde preslenmiş beyaz çarşaflarla giydirilmiş. Kabarık yastıklar yatak başlığına düzgünce dizilmiş.

Süitte yürürken, ışığın düşük olduğunu fark ettim. Moody. Odanın kokusu bile seksi, sandal ağacı ve biraz da deri.

Süit bir toplu iğne kadar temiz. Elbette oda servisi odayı toplamış ama bir ses yatak odasının hemen dışında gördüğüm banyo makyaj masasının üzerine elektrikli diş fırçası, tıraş bıçağı gibi banyo malzemelerini özenle dizenin Sawyer olduğunu söylüyor.

Gerçekten, kim bu komik, pis ağızlı, görünüşe göre üzerinde her zaman bir Tide kalemi taşıyan ve böyle bir otelde kalan kovboy?

Sevdiğim türden bir kovboy.

Arkamdan gelen bir patlama sesiyle sığıyorum. Arkamı döndüğümde Sawyer'ın bir çift tek kullanımlık kahve fincanına şampanya doldurduğunu görüyorum.

"Bulabildiğim tek şey," diye açıklıyor başını kaldırarak.

Gözlerimiz kilitlendi. Midem bu gece yüzüncü kez takla atıyor. *O muhteşem* biri.

Çantamı yakındaki bir sehpanın üzerine bırakıp ve bana uzattığı bardağı alıyorum. "Bu mükemmel. Biraz daha süslü olursa beni korkutup kaçırabilirsin."

"Ben pek çok şeyim." Yüzüme bakıyor, dolgun ağzı bir sırıtışla kıvrılıyor. "Ama süslü olmak onlardan biri değil. Şeref, Ava."

Aramızdaki boşluk titriyor. Hiç bu kadar tahrik olduğumu hatırlamıyorum.

"Şerefe." Fincanımı onunkine değdiriyorum. "Vücut çarpmasına."

Fincanını dudaklarına götürerek gülüyor. "Vücudun için başka planlarım var."

Şampanyamı yudumlarken tenimde bir ağırlık hissediyorum. Kuru, tatlı tadı dilimde yıldızlı bir zevkle patlıyor. "Detaylandırmak ister misin?"

Uzanıp parmağını kemerimin halkasından geçiriyor. "Ata biniyorsun, değil mi?"

Kanımın damarlarımın içinde nasıl çatırdayıp patladığını neredeyse duyabiliyorum. "Beni ne verdi?"

"Bu bacaklar." Şampanyasını yudumlarken ilmeği çekiştiriyor. "Bu kış. Ve dans edişin. Güçlüsün. Hızlısın. Zarıfsın. Daha iyisini bilmesem, senin bir fıçı yarışçısı olduğunu söyledim."

Dişlerimi alt dudağıma geçiriyorum. Bu adam dikkat ediyor ve bu beni bir şekilde hissettiriyor.

Kendimi çılgınca... tapılmış hissettiriyor. "Çok iyisin, kovboy."

Ağzının bir tarafı kalktı. "Ve ben seni daha öpmedim bile."

"O zaman bunu aradan çıkaralım." Bardağımı yakındaki bir masanın üzerine koymadan önce içindekileri boşalttım. "Böylece sana tam olarak ne kadar iyi sürdüğümü gösterebilirim."

İkimiz de gülüyoruz. İçimden sıcak, sıvı bir ışık geçiyor ve sanki içten dışa doğru parlıyormuşum gibi hissediyorum.

Bu adam içimdeki Balık burcunu *gerçekten* çok seviyor.

"Ne?" Kollarımı boynuna dolayarak alay ediyorum. "Berbat sözler söyleyen tek kişinin sen olmasına izin vermeyecektim."

Bakışları ağızma kayıyor. "Çok ."

"Küçük bir nezaket uzun bir yol kat eder." Parmaklarımı saçlarına geçiriyorum.

Parmak uçlarımı kafa derisinde gezdirirken Sawyer'gözleri kararıyor. Bir süredir ona bu şekilde dokunulmadığı hissine kapılıyorum. Bir elimi yüzüne koyup başparmağımı kalın kirli sakalının üzerinde gezdirdiğimde neredeyse zevkten mırıldanarak eğiliyor.

"Öyle, evet." Sesi boğuk. Duruyor, dudakları benimkinin bir santim üzerinde . Daha az.

Farkına vardığımda nabzım zonkluyor - ilk hamleyi yapmamı bekliyor. Ona izin vermemi bekliyor. Önceki hayatımda, Dan'in istediği gibi bir eş ve kadın olmak için çok çabaladığımda, dizginleri ele alma arzumu bastırırdım.

Ama şimdi, bu beni gülümsetiyor. Topun senin sahandada olmasında bir güç var.

Güç ve özgürlük.

Sevinç, sıcak ve güçlü, merkezimi dolduruyor. Aynı zamanda bacaklarımın arasındaki arzu daha da sıkılaşıyor. Dilimde hâlâ şampanyanın tadını alabiliyorum. Vızıltım hafif. Mutluyum.

Ne mükemmel bir gece.

Gözlerimi kapatıp çenemi kaldırıyorum ve başımı eğiyorum. Sonra dudaklarımı nazikçe onunkilere bastırıyorum ve bıyıklarının tenimi gıdıklamasından aldığım zevkten bayılmamak dua ediyorum.

BÖLÜM 5

Sawyer

OROSPU ÇOCUĞU, BU İYİ HISSETTİRİYOR.

Ava'nın eli yüzümü kavırıyor. Parmakları saçlarımda. Dudakları dudaklarımda, o kadar yumuşak ve sıcak ki gözlerim kapalı kapakların arkasından başımın arkasına yuvarlanıyor.

İnleyerek kemerini bir kez daha çekiştiriyorum ve kalçalarımız aynı hizada olacak şekilde onu kendime doğru çekiyorum. Aynı anda ağzımı onunkinin üzerine eğip dilimi dudaklarının kaygan dikişi arasında gezdiriyorum.

Aletim kalınlaşıyor. Ona doğru bastırıyorum ve o küçük bir ses çıkarıyor, cesaretlendirici bir inilti.

Bir saniye bile kaybetmedim. Alt dudağını ağzıma alıyorum ve o da saçlarımdaki parmaklarını kıvrarak nazikçe çekiyor. Dili benimkini bulduğunda nabzım hızlanıyor.

Öpüşmemiz derin, sabit bir ritme giriyor, kirli sakallarım çenesine, yanaklarına takılıyor. Başımı önce bir yana, sonra başka bir yana eğiyorum, dudaklarımız ve dillerimiz birbirine dolanırken, tadına bakarken Ava hiç vakit kaybetmeden beni takip ediyor.

Öpücüğünün kesin bir tadı var - şampanya ve seks. Hevesi, dokunuşundaki hassasiyet çok tatlı. Ama ağzının sıcaklığı, açlığı, saf şehvet.

Bu kombinasyon -yani yan yana geliş- tam bir akıl tutulması.

Bu kızı o kadar çok becermek istiyorum ki, neredeyse titriyorum.

Ama Ava aceleci davranmıyor ve *hoşuma* gidiyor. Alt dudağımı dişlerinin arasına alıyor ve nazikçe ısıyor. Çenemi, sol yanağımdaki gamzeyi öpüyor. Bir elini göğsüme atıyor, başparmağını gömleğimin üst düğmesinin içine sokuyor.

Bu aşırı duyuşal yükün hiç bitmesini istemiyorum. Sıcaklık merkezimden dışa, tenimden içe doğru her yöne yayılıyor. Tüm bu sıcaklığın kafa kafaya çarpışması bunaltıcı.

Bundan sonra bir sigaraya ihtiyacım olacağını şimdiden söyleyebilirim. Bir sürü sigaraya.

Dudağını sertçe ısıyorum ve Ava'nın inlemesine neden oluyorum. Ama ben daha fazla mı diye soramadan, düğmeyi deliğinden geçiriyor ve gömleğimin eteklerine uzanıyor.

Üzerimde bir atlet var, çamaşır makinesinde sayısız kez yıkanarak yumuşatılmış düz beyaz bir tişört. Ama bedenim yine de temasla çınlıyor, elini gömleğin içine soktuğunda karın kaslarım kasılıyor.

"Vay canına," diye mırıldanıyor öpüşürken. "Her zaman bu kadar sıcak mı koşarsın?"

"Evet." Onu elleme sırası bende. Elimini gömleğinin içinde gezdirirken, teninin yumuşak ve pürüzsüz hissi karşısında neredeyse dilimi ısıracaktım. "Peki ya sen?"

"Sadece ata bindiğimde."

Kıkırdıyorum, sesi hızlı ve sert bir öpücükle yakaladığında kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. "Ama sen ata binmiyorsun."

"Henüz değil." Elini yavaşça yukarı doğru hareket ettiriyor, parmaklarıyla karnımı ve yan tarafımı okşuyor. Hayranlıkla tenimi, saçlarımı keşfetmek için duruyor. Kaslarımı ve kemiklerimi.

Dişlerimi gıcırdatıyorum. "Oyun oynamasan iyi edersin, güzel kız." "Seninle istediğim kadar oynarım kovboy."

"Öyle mi?" Hareketlerini taklit ediyorum ve elimi daha yukarı kaydırıyorum. Sütyen giymediğini fark ettiğimde "Siktir," diyorum. Göğsü mükemmel bir avuç içi kadar yumuşak. O

Meme ucunu parmaklayıp gergin bir noktaya çektiğimde o lezzetli sesi çıkarıyor. "*Sikeyim.*"

Kulağıma fısıldamak için eğildi, "Ama sadece oynarsan benimle de."

Ava'nın bana iki kez sormasına gerek yok.

Ağzını son bir kez öptükten sonra boştaki elimi kalçasına koyup onu döndürüyorum. Onu kabaca kendime doğru çekiyorum, sırtı önüme geliyor. Nefes nefese bir kahkaha atıyor, dişlerimi boynuna geçirdiğimde sesi boğazında düğümleniyor.

Tanrım, bu kadını sadece iki saattir tanıyorum ve beni şimdiden lanet bir vampire dönüştürüyor. Yine de umursuyor gibi görünmüyor. Geriye uzanıyor ve parmaklarını tekrar saçlarıma sokuyor, tam istediğim gibi.

O da mı dikkatini veriyor?

Bunun benim için de iyi olmasını mı istiyor?

Acaba aramızdaki çekimi bu kadar yoğun kılan şey de bu mudur? Yıldırım gibi. Sıkıldığımız ve uygun olduğu için takılmıyoruz.

Yanıyoruz ve bunu söndürmenin tek yolu aramızdaki vahşiliğe teslim olmak.

Bu.

İşte eksik olan bu.

Nabzım hızla atarken iki elimi de gömleğinin içine sokup göğüslerini avuçluyorum. Onlarla oynuyorum, yumuşaklıklarını yoğuruyorum, meme uçlarını okşuyorum. Ava sırtını dikleştiriyor, kıcını kalçalarımın beşiğine gömüyor.

Aletim kabarıyor. Ağzımı boynuna götürüyorum. Boğazının omzuna doğru eğildiği kalıcı bir öpücük kondurmak için duruyorum.

"Oh, Sawyer," diye nefes alıyor. "Bunu sevdim." "Cennet gibi kokuyorsun."

Gülümsüyor. "Bira yüzünden. Ve ter."

"Görünüşe göre"-kalçalarımı sallıyorum, aletimi sırtının küçük kısmına bastırıyorum-"Kombinasyondan hoşlanıyorum."

Arkama uzanarak kot pantolonumun üzerinden beni kavradı. "Şaka yapıyorsun."

"Hiç de ."

"Ben *bundan* bahsediyorum." Avucunu uzunluğumda gezdiriyor. "Ateşlisin. Dans edebiliyorsun. *Ve* büyük bir penisin var?"

Gülme sırası bende, kirli sakalımı boğazına sürtüyorum ve meme uçlarını hızlıca, sertçe çimdikliyorum. "Aşağıda hiç kayganlaştırıcı görmedim. Biraz arayabilirim-"

"Yapma. Ben... evet, kesinlikle ihtiyacım olmayacak."

"Gerçekten mi?"

Alay ediyor.

"Gerçekten mi?"

"Göster bana."

Başını çeviriyor ve omzunun üzerinden bana bakıyor. "Tamam."

Sağ elimi aşağıya doğru yönlendirdiğinde bir laneti ısıyorum. Gözleri hep benimkilere kilitlenmişti. Kotunun fermuarına geldiğimizde parmaklarımı düğmeye . İpucunu alıyorum ve deliğinden geçiriyorum. Ellerimizi içeri iterken fermuarı güneye doğru hareket ediyor.

Birlikte ellerimizi külotunun içinde gezdirdiğimizde yeşil gözleri biraz bulanıklaşıyor. Ellerimizi daha da aşağı indirmeden önce kasık kıllarının tel tel sıcaklığını hissediyorum. Beni buraya yönlendirmesini beklemiyorum. Bekleyemem. Onu ayırmak için birinci ve üçüncü parmaklarımı kullanıyorum. Sıcaklığını şimdiden hissedebiliyorum. Sonra orta parmağımı nazikçe içeri sokuyorum.

O. Öyle. *Sırılsıklam*.

O kadar şişmiş ve kaygan ki parmak ucum uyarılmışlığının içinde kolayca kayıyor. Ona önden arkaya doğru yumuşak bir vuruş yapıyorum. Önden arkaya, klitorisini daire içine almak için duraklıyorum.

Tüm vücudu sarsılır. "Oh, evet. *Evet*."

Odadaki oksijen buharlaşmış olmalı, çünkü aniden nefes alamıyorum. "Benim için. Bu-"

"Hepsi senin için." Gözleri tüm ciddiyetiyle benimkilere dikilmişti. "Hadi Sawyer, sana ateşli olduğunu söylemiştim."

Böyle bir güce sahip olduğumu bildiğim için göğsümü biraz kabartıyorum. Ben, yirmi dört saat önce üç yaşındaki çocuğunu okul kıyafetlerini giymeye ikna etmek için yalvaramayan, ödünç alamayan ya da çalamayan adam.

Ben, uzun zamandır böyle istenmediğini hisseden adam.

Ben.

Düşünmüyorum. Tereddüt etmiyorum.

Klitorisine son bir kez parmak ucumla vurup "Kollar yukarı" diyorum ve sonra Ava'nın gömleğini çıkarıp yakındaki kanepeye atıyorum. Daha sonra lavaboda ıslatmak için aklıma bir not alıyorum. O lanet leke çıkana kadar beni rahatsız edecek.

Açık şampanya şişesini kaptığım gibi diğer elimle Avayı bana dönmesi için çeviriyorum. "Şimdi ağzını aç."

Gözleri şişeden sikime doğru kayıyor ve tekrar yukarı çıkıyor. "İçine ne koyacaksın kovboy?"

"Bunu da tadacağından emin olabilirsiniz." Elini tuttum ve kabaca sikime bastırdım. "Ama önce bitirmemiz gereken bir şişe var. Aç şu lanet ağzını, Ava."

Dilini alt dudağında gezdirdikten sonra gözlerimin içine bakıyor ve dediğimi yapıyor.

"Aferin kızıma." Şişeyi eğiyorum ve ağzına biraz şampanya döküyorum. Yutkunurken boğazının çalışmasını izliyorum.

Sakso çekmekte iyidir. Sadece *biliyorum*. Beni böyle yutacak, gözleri ateş gibi, dudaklarında gülümseme.

Şişeyi ağzıma götürüp uzun bir yudum aldığımda kelimenin tam anlamıyla homurdanıyorum. Hiç şampanya içmem -hatta artık neredeyse hiç içmiyorum- ama bunu seviyorum. Soğuk, berrak. Ava'yı yatak odasına götürmek için bana yeterli sıvı cesareti veriyor.

Ama sonra şişeyi elimden kaparak beni şaşırtıyor. Gözlerini benimkilere kilitleyerek sırtıyor ve şişeyi göğsünün üzerine döküyor, altın rengi sıvı tenine değdiğinde nefesi kesiliyor. Göğüslerinden aşağı damlıyor, meme uçlarının etrafında küçük boncuklar halinde toplanıyor.

Elimde değil. Gülümsüyorum. Bu *kadın*. Bu kadar eğlenceli olmasını seviyorum. Ne kadar cesur.

"Görünüşe göre pislikleri temizlemekte iyisin." Kollarını uzatıyor. "Eminim sen de beni temizlemek istiyorsundur, değil mi?"

Başımı sallayarak boynumu büküyorum. Bir meme ucunu ağzıma , dilimi şampanyayı yudumlamak için kullanıyorum. "Evet hanımefendi." Göğsünü yalayıp temizledikten sonra diğerine geçiyorum. "Ben de."

Başını kaldırıp baktığında, başını geriye atıp güldüğünü görüyorum. "Lezzetli," diye mırıldanıyorum, dişlerimle meme ucunu ısıyorum.

Kollarında ve karnında tüylerin diken diken olduğunu fark ediyorum. "Seni ısıtmama izin ver güzel kız. Yatağa. Şimdi."

Ben doğrulurken şişeden bir yudum daha alıyor. Sonra bir kolunu boynuma doluyor. "Seni kim patron yaptı?"

"Hoşuna gitti." Bu bir sorudan çok bir ifade.

Dağınık bir öpücük için beni kendine çekiyor, şampanya ağızlarımızın arasına karışıyor. Gülümsemesini dudaklarımda hissedebiliyorum.

"Evet efendim, biliyorum."

Ben de onu öpüyorum, ağzını yalıyorum. Eğer kahkahanın bir tadı olsaydı, bu olurdu.

Sonra zekice sözlerini kusursuzca söylemesi var.

Göğsüme bastırdığı çıplak göğüslerini hissetmek.

Bütün süitin, bütün gecenin bize ait olmasının heyecanı.

Eğer bir cennet varsa, bu. Bu. *Bu*.

Onun şakacılığı bana da bulaşmış olmalı, çünkü bir bakıyorum eğilmişim. Onu kollarımın arasına alıyorum, attığı mutlu çığlık beni mutlu ediyor ve yatak odasına doğru beş adım yürürken boynunu emiyorum.

Zihnim koşturuyor. Önce ne yapacağım? Amını mı yalayacağım? Boşalması için parmaklarımı mı kullanayım? Kenarından tutup sikimin üzerinde paramparça mı edeyim? Sikimi ağzına mı sokayım? Bu fikir hoşuna gitmiş gibi görünüyordu.

Sonra bütün gece vaktimiz olduğunu hatırladım. Acele etmeye gerek yok. Bir kez olsun kendime zaman ayırabildiğim için hissettiğim rahatlama gerçek. Eve döndüğümde sürekli bir görevden, randevudan ya da krizden diğerine koşturuyorum.

Burada yavaş gidebilirim.

Şampanyayı dökmemesi için onu dikkatlice yatağa yatırdım. Önce ne yapmak istediğimi bilmiyorum. Tek bildiğim, onu soymam gerektiği.

Oturuyor. Şampanyasını yudumluyor. Dudaklarını yalarken bana gülümsüyor. Boynundaki ve göğüslerindeki deri, ağzım ve kirli sakalım yüzünden şimdiden kızarmış.

Şimdi vücudunu gerçekten görebildiğim için, onun bir atlet olduğunu biliyorum. Kolları sıkışmış. Karnı da öyle. Kalçaları kot pantolonunu tam olarak .

Ve evet, o sulu kıcı ısırmak için sabırsızlanıyorum.

Eğilip bacaklarından birini kaldırıyorum ve çizmesini çekip çıkarıyorum. Çizmeyi yere bıraktığımda, bir Lucchese olduğunu görünce göğsüm sıkışıyor. Evlat edindiğim baba figürü Garrett Luck'ın geçen yıl ölmeden önce giydiği marka. Ağabeyim Cash, Garrett'in en sevdiği çizmeyi miras aldı ve bugünlerde giydiği tek şey o.

"İyi bir zevkin var," diyorum diğer botunu çıkarırken. Deve rengindeki deri yıpranmış ama iyi .

Bunları bir süredir giyebiliyor çünkü onlara çok iyi baktığı belli.

Bu fikir de göğsümü burkuyor.

"Teşekkür ederim. Ailem bunları bana on sekizinci yaş günümde vermişti. Sanırım o zamandan beri neredeyse her gün giyiyorum."

Çoraplarını çıkarıyorum. Sonra parmaklarımı kot pantolonuna ve külotuna geçirip çekiyorum, bacaklarının uzun, zayıf genişliğinden aşağı doğru indiriyorum.

Kelimenin tam anlamıyla hırladığımda Ava gülüyor. Bunun daha önce çıkardığım bir ses olduğundan emin değilim.

Yine de bu lanet *bacakları* daha önce hiç görmemiştim. Pantolonunu çıkarmama yardım etmek için kaldırdığı kalçaları esniyor, bacaklarının yanlarındaki kemik ve kaslar arasında yumuşak bir vadi oluşturuyor.

Sol ayak bileğinde küçük bir dövme olduğunu fark ettim. Bir çeşit kalbe mi benziyor? İki kalp, belki. Ne anlama geldiğini merak ediyorum.

"Vay be." Söyleyebildiğim tek kelime bu. Kot pantolonunu ve külotunu yere bırakıp bir bacağını kaldırıyorum ve önce dizinin iç kısmına, sonra da o küçük tatlı vadide uyluğunun dış bir öpücük konduruyorum. "Ne bacaklar varmış sende güzel kız. Bu kalçalar"-kuzeye doğru öpüyorum, amının muhteşem görüntüsüne sessizce küfrediyorum-"bahse girerim bana sarılınca çok güzel görünecekler, değil mi?"

"Evet." Ava'nın gözleri parlıyor. Şişeyi ağzına uzun bir yudum aldıktan sonra şişeyi bana uzatıyor. "Göster bana kovboy. Görmek istiyorum."

BÖLÜM 6

Sawyer

UZUN BACAĞLI ERKEK AVCISI

ŞİŞEYİ ALIYORUM. Bir yudum alıyorum, sonra yatağın koyuyorum.

Gömleğimin arka yakasına uzanıp hızla soyunuyorum. Düğme, atlet. Botlar, kotlar. Külot.

Ava'nın gözlerinin aletime takıldığında tekrar parlamışını kaçırmıyorum. Kaya gibi sertleşmişim, ucum çoktan sızıntı yapıyordu.

Kendimi elime alıyorum ve avucumu başımın üzerinde kıvırmak için bileğimi çalıştırarak şaftıma sert, yavaş bir çekiş veriyorum. Aletimden yeni bir kan akımı geçerken içimdeki hisler roket gibi fırlıyor.

Tıslıyorum. Ava'nın dudakları ayrılıyor.

Kıkırdayarak, ön spermlerimi başparmağымda topluyorum. "Tadına bakmak istiyorsun, değil mi açgözlü kız?"

"Ben açgözlüyüm." Yatağın kenarına oturmak için daha dik . "Bana istediğimi ver. Bunun için prezervatife ihtiyacımız var mı, yoksa-"

"Ava, endişelenecek bir şey yok. Her şey olumsuz."

"İyi. Gerçekten iyi. Ben de negatifim. Yine de korunmak istiyorum-"

"Doğru. Sadece güvende olmak için."

"Sadece güvende olmak için." Bakışları yanıyor. "Şimdi *bana istediğimi ver*, Sawyer."

Tabii ki bu işin içinde.

Tabii ki istediğini söylemekten korkmuyor.

Bana nelerden hoşlandığını göstermek için.

Aşağı uzanarak başparmağımla alt dudağına dölleriimi bulaştırdım. Dili tadına bakmak için dışarı fırladı ve bayılmış olmalıyım çünkü bir sonraki bildiğim şey başparmağımın ağzında ve diğer parmağımın klitorisinde olduğu.

Oraya dokunduğumda bacakları birbirinden ayrılıyor, dudakları parmağımın etrafına yayılıyor. Başparmağımı emen Ava, kalçalarını sallayarak derin ve tatmin edici bir inilti çıkarıyor.

Yıldızları görüyorum.

Başparmağımla klitorisini daire içine alıyorum. Bastırıyorum. Alay ediyorum. Güneye doğru kaydırıp içine daldırıyorum, iki başparmağımı da yumuşak, kolay bir ritimle itiyorum. Sıkı, ateşli ve her yeri mükemmel.

"Bana tadımın nasıl olduğunu söyle."

Ava başparmağımı son bir kez hızlıca, sertçe emiyor. "Tadın içimde olmanı istediğim gibi. Şimdi."

Sırıtiyorum ve söylediği cümleyi ona tekrarlıyorum. "Seni kim patron yaptı?"

"Gerçekten kimin patron olduğunu görmek istiyor musun?" "Evet, istiyorum."

Dişlerini alt dudağına geçiriyor. Eğilip dudaklarını büzüyor ve sikimin ucuna sıcak bir öpücük konduruyor. Yine o hırıltılı şeyi yapıyorum. Ağzını açıyor ve dudaklarını üzerimde gezdiriyor, başımı tamamen ağzına almadan bir saniye önce gözleri benimkilerle buluşuyor.

Taşaklarım kasılıyor. İhtiyaç boyuma kadar vuruyor.

Evet, kesinlikle prezervatif kullanmalıyız. Prezervatif olmadan iki saniye bile dayanamam.

"Peki." Dişlerimin arasından acı dolu bir nefes çekiyorum. "Lanet olası iyi. Sen kazandın. İçinden gibi sakso çekiyorsun. Seni açgözlü lanet *kız*. Sana istediğini vereceğim. Bu aleti her yere sokmamı , değil mi? İstiyorsun

Sonra da sikimi boğazına sokmamı istiyorsun. Eminim memelerini de sikmemi istersin, değil mi? Her yerine boşalmamı?"

Ben kimim ve ne zamandan beri edepsiz konuşmalar yapıyorum?

Ava'yı suçluyorum. Honky-tonk kraliçesi. Fıçı yarışçısı. Uzun bacaklı erkek avcısı.

Yanaklarını çukurlaştırarak beni biraz daha derine alıyor, sonra *yavaşça* -Tanrı aşkına- geri çekiliyor, ucumla ağzı arasında bir dizi tükürük ve pre-cum geriliyor.

Ve sonra kadın *sırıttıyor*. "Sözde açgözlülük iyidir, değil mi?"

Hiç düşünmeden elimi saçlarının sokup yumrukladım.

Ava irkilmiyor.

Onun yerine, "Prezervatif. Hemen."

Hayatımda hiç bu kadar hızlı koşmamıştım. Birkaç kalp atışı sonra, bir kutu Trojan'ı yırtıp açıyor ve folyo paketi Ava'ya fırlatıyorum.

Yatağa tırmanıp yanına diz çöküyorum, sikimi elimde tutuyorum. "Çok istiyorsun, sar onu."

"Evet efendim." Paketi açıyor.

Prezervatifin ucunu kısırtmasını izlerken nefesim kesiliyor. Elinin şefkatli, kısa vuruşlarıyla uzunluğumun üzerine yuvarlıyor. Başım geriye düşüyor.

Gülüyor. "Ne?"

Tavana göz kırpıyorum. *Ölmek üzereyim, olan bu.*

Kendimi kontrol etmek için kalan birkaç parçayı toplayıp yere bakıyorum. "Sırt üstü yat. Bana amının ne kadar güzel olduğunu göster."

Gözlerini benden ayırmayan Ava, yatak başlığına dayalı küçük yastık dağının üzerine . Yakındaki masa lambasının ışığı göğüslerine vuruyor ve her birinin alt tarafındaki gümüşü, zar zor görünen yara izlerini fark ediyorum.

Ben daha onları soramadan Ava bana uzanıyor ve dizlerini bükerek iyice açılıyor.

Sikim kabarıyor. Kokusu pembe. Yumuşak görünümlü. O daracık sıcağının içine öyle bir gömülmek istiyorum ki bu beni öldürüyor. Dirseklerimin üzerine düşüp avuçlarımı kalçalarının iç tarafına koyuyorum ve biraz daha genişletiyorum. Gözlerinin içine bakarak eğilip yarığını yalıyorum, dilimi ona karşı düzleştiriyorum. Dilimi klitorisine bastırdığımda sırtını dikleştiriyor. Onu orada kızdırıyorum, yavaşça hareket ediyorum Ben onun ağzındayken bana gösterdiği sabır. "Sawyer," o nefes alıyor, yuvarlanıyor kalçalarını benim karşı ağız. "Bu işte iyisin." Parmaklarını saçlarıma geçirip başımı biraz daha çekiyor. "Orayı seviyorum. Tamam. -"Evet, kovboy, *orada*."

Çekirdeğimdeki basınç artıyor. Beni yönlendirmesini seviyorum. Bana ne istediğini söylüyor.

Onu yerken göz temasını . Klitorisini emiyorum. Dilimi içine daldırıyorum. Uylukları titremeye başladığında, başparmağımı onun nemiyle ıslatıyorum, sonra meme ucuna sürmek için uzanıyorum.

Geri çekiliyorum.

"Sawyer, lütfen, durma. Çok yakınlım."

"İşte anlaşıyor, güzel kız," diye homurdanıyorum. "Ben içine girene kadar . Ne kadar açgözlü olsan da, önce seni aletimle doldurmamı istediğini biliyorum. Bunu istiyorsun, değil mi?"

Kaşları acı çekiyormuş gibi yukarı kıvrılıyor. "Evet." "Söyle. Tam olarak ne istiyorsan."

"Sawyer-"

"Söylesene, Ava."

Gözleri parlıyor. "Seni istiyorum. Hepinizi istiyorum. O muhteşem aleti bana ver. Hemen şimdi."

"İşte " Gülümsüyorum. "Benim açgözlü kızım."

Üzerine tırmanıyorum ve meme ucunu ağzıma alıyorum. Nefes nefese kalıyor, elleri omuzlarımı, dizleri kalçalarımı buluyor. Parmağı, sol göğüs kafesime dövme olarak yaptırdığım Roma rakamları çizgisini ileri geri, geri izliyor.

Dirseklerimi başının iki yanına yerleştirip dudaklarını öpüyorum ve dilimle açıyorum. O da beni kolayca içeri alıyor ve kanımı kaynatan dağınık bir şevkle beni öpüyor.

Elleri omuzlarımda ve sırtımda geziniyor. Tırnaklarını derime batırıyor ve kürek kemiklerimin üzerinde gezdiriyor.

Dudağını ısırdım. Aletime uzanıyor. Kalçalarımı yukarı çekiyorum, ulaşamayacağı bir yerde duruyorum.

"Ata binmek istediğini söylemiştin," dedim ağzına doğru, "o zaman bineceksin."

Ellerimle belini şekillendirerek sırt üstü dönüyorum ve onu da kendimle birlikte getiriyorum. Yeni pozisyonuna alışırken yarı soluk soluğa, yarı gülerek dizlerini kalçalarımaya dayıyor. Saçları her yerde ve eliyle yüzünden geriye doğru çekiyor.

"Bana aletimin üzerine ne kadar iyi oturabildiğini göster." Onu kalçalarından tutuyorum, sıkıca kavriyorum. "Bahse hepsini alamazsın."

Ava dizlerinin üzerinde yükselirken kaşlarını çatıyor. "Bu meydan okuma mı kovboy?"

"Evet, bu bir meydan okuma." Memesini sıktım. Bu açıdan *muhteşem* görünüyordu, saçları dağınıktı. Bacakları bükülmüş. Gözleri alev alev yanıyor. "Sen benim her şeyimi al, ben de döllerimi yutmana izin vereyim. Anlaştık mı?"

Cidden, bu saçmalık da nereden çıktı? Başka birine karşı bu kadar pis ve bu kadar... açık olmaya asla cesaret edemezdim sanırım.

Sadece Ava. Onun yanında kendimi uzun zamandır hissetmediğim kadar rahat hissediyorum. Belki de onu bir daha göremeyeceğimi bildiğim içindir? Kendimden başka bir şey olmam için baskı yok.

Bana kendimi seksi hissettiriyor. Yaşıyor. Aranıyorum.

İstenmesi *kolay* biriymişim gibi hissettiriyor. Beğenmek için.

Her zaman bir yük gibi hissetmektense

Zaman.

Bununla ilgili her şey kolaydı. Onunla dans etmek, onunla konuşmak. Onunla eğlenmek.

Neden Hartsville'de Ava gibi kızlar yok?

Ya da belki de burada Austin'de farklı bir versiyonum var ve daha iyi soru şu: neden evde daha sık böyle değilim?

Çünkü hayattan daha çok sevdiğim bir çocuğum var. Ve bu tür bir sevgi sorumluluk getirir.

Ebeveyn olduğunuzda eğlenceli olmak, herhangi bir özgürlüğe sahip olmak zor. Hele de tek ebeveynseniz.

Ama şu anda bunu düşünmeyeceğim. Şu anda, sahip olduğum bu küçük özgürlüğün tadını çıkaracağım.

"Anlaştık," diyor Ava, elini aletimin etrafına sararak. Diğer elini göğsüme koyup avucunu düzleştiriyor, böylece ilk parmağı meme ucuma değiyor. Ortamımda bir şehvet şimşegi çakıyor.

"Siktir, Ava." Sesim titriyor. "Get. Bin. Benim. Sikime."

Meme ucumu tekrar okşuyor. "Kimse bunu benden daha fazla isteyemez."

Beni girişine hizalarken parmaklarım kalçalarında esniyor. Amının başıma yaptığı sıcak baskıyla nefesim ciğerlerimi terk ediyor. Prezervatifin içinden bile ipeksi bir yumuşaklık hissediyorum. O kadar sıkı ki dişlerimi sıkmak zorunda kalıyorum.

Biraz daha alçalırken yüzünü izliyorum. Kaşlarının arasında bir oluk belirliyor ve o battıkça derinleşiyor.

"Ah, Sawyer," diye pantolonunu indirdi, dudağını ısırarak.

"Sen çok fazlasın." "Çok mu fazla?" Kalçalarını sıkıca kavriyorum, onu tutuyorum

Yukarı.

"Hayır." Başını sallıyor, gözlerini kapatırken saçları omzunun üzerinden göğsüne düşüyor. "Bana sadece bir dakika ver."

"Tamamdır, güzel kız." Göğsümde tuttuğu elini kavriyorum ve parmaklarımı birleştiriyorum. "Elime bastır. Ben de

seni istediğın kadar tutabilirim."

Tekrar başını sallıyor, parmakları benimkilerin etrafında kıvrılıyor ve dediğimi yapıp ağırlığını elime veriyor. Bekliyorum, kafa derim ve omurgam boyunca terler akıyor. Nefes alamıyorum.

Onun bir santim, belki de daha az içinde olmanın bana yıldızları gördürdüğünü söylemiyorum.

Onu aşağı çekip içine gömülmek için can attığımı söylemiyorum.

Hiçbir şey söylemiyorum. Sadece onu izledim ve bekledim. Kalbim sürekli davul çalıyor.

Biraz daha alçalıyor, nefesi kesiliyor. Gözlerini açıyor ve benimkilere kilitleniyor.

Bir şey aradığı fikrine kapıldım.
Rahatlık. Cesaret.

Güvenlik.

Beynimden önce bedenim tepki veriyor. Başparmağımı onun elinin arkasında gezdiriyorum, bana dokunduğu gibi. Normalde bu kadar açık bir şekilde şefkatli olmaktan çekinirdim ama şimdi bunu yapabiliyorum çünkü onu korkutmaktan endişe etmiyorum. Bu gecedен sonra birbirimizi bir daha asla görmeyeceğiz. Masada hiçbir şey bırakmayalım bari.

Bu küçük bir jest. Ama yeşil gözleri hâlâ yumuşacık. Biraz daha alçalıyor, böylece büyük ölçüde içine girmiş oluyorum, amının üzerimdeki sıkı kavrayışı gerçek dışı.

Ava kirli konuşmaları **ve** nazik okşamaları seviyor. Kısır boyun ısırtıkları ve parmaklarımızın tatlı, basit bir şekilde birbirine dolanması.

O her şeye aç ve bu da beni kendi açlığımla barışık hissettiriyor. Sanki onu bu şekilde istediğim için sapkın değilmişim gibi. Söylediğim şeyleri söylediğim için.

Lanet olsun, bir adam bu duyguya bağımlı olabilir.

Ava'ya bağımlı olabilirim.

BÖLÜM 7

Ava

DERİN BİR NEFES ALIP gözlerimi kapatıyorum ve Sawyer'ın aletinin üzerine sonuna kadar oturuyorum.

Boğazımın derinliklerinden bir inilti çıkaran kör edici bir acı parlaması var. Bacaklarım titriyor. Bacaklarımın arasındaki yakıcı gerginlik kalp atışlarımla eş zamanlı olarak zonklarken elini ölümcül bir şekilde kavıyorum.

Üstteyken hep tok hissederim. Ama Sawyer'ın üstündeyken hissettiğim dolgunluk bir sonraki seviye. Aleti kalın ve aşağı baktığımda kendimi onun etrafında açılmış görüyorum.

İkiye bölünme hissini sevmem garip mi? Yanma, acı, beklenti... İçimi dışımı kavuracak kadar sıcak.

Özellikle de Sawyer'ın şefkatiyle eşleştirildiğinde. Pis bir ağzı var ve sertleşmekten çekinmiyor. Ama aynı zamanda tam ihtiyacım olduğunda nazik olabiliyor.

Örnek olarak, başparmağını elimin arkasına doğru çektiği o şeyi tekrar yapıyor. "Nefes almaya devam et, güzel kız. İstersen pozisyon değiştirebiliriz? Biraz daha az bir şey dene-"

"Hayır." Gözlerimi kapalı tutuyorum, nefes alıp verişlerime odaklanıyorum. Daha fazlasını istiyorum, daha azını değil. "Hayır. Dolgunluğu seviyorum. Acıtıyor ama iyi anlamda."

Diğer eli kalçamdan göğsüme doğru ilerliyor ve başparmağıyla meme ucuma dokunuyor. "Çok sıkıydın. O kadar mükemmelsin ki. Adil bir uyarı, uzun süre dayanamayacağım."

"Yaşamak için hızlı sürüyorum." Dudaklarımın bir sırtıyla kıvrıldığını hissediyorum.

Gözlerimi açtığımda onun bana hayranlıkla baktığını görüyorum.

Bacaklarımın arasındaki yanma dağılıyor, onun yerine zevk yükseliyor.

"Benimle yavaş gidebilirsin." Göğsümü avuçluyor, ağırlığını hissediyor. Hayranlıkla, gerçekten. Sonra uzanıp saçlarımı omzumun arkasına sıkıştırıyor. "Keşke şu an kendini görebilseydin Ava. Cesur oluyorsun ve sikimi böyle alıyorsun - kırmızısın" okşuyor-"ve yanıyorsun. Çok güçlüsün."

Son kelimelerde sesi biraz boğuklaşıyor. Göğsüm daralıyor. Bu adamın içtenliği onun en seksi yanı olabilir. Oyun oynamıyor ya da kendini tutmuyor. Daha önce hiçbir erkeğin yapmadığı şekilde kendini bana açıyor.

Kendine son derece güveniyor. Ve bu bende de kendinden emin olma isteği uyandırıyor.

Kalçalarımı biraz sallıyorum, tıslamasını .

"Boşalmaya hazır mısınız?" Eli karnımda geziniyor. Başımı sallıyorum. "Lütfen."

"İstediğin zaman çok kibar olabiliyorsun." "Öyle misin?" Nefes nefese kaldım. "Gelmeye hazır mısınız?"

"Hiçbir fikrin yok. Bana bu amcığın neler yapabileceğini göster, güzel kız. Bana ne kadar iyi bindiğini göster, ben de sana istediğini vereyim."

Ben yükselirken başparmağını klitorisimin üzerinde gezdiriyor, sonra geri iniyor. Bir bebek itiş. Ama sürtünme ve klitorisimdeki başparmağının birleşimi beni sarmalıyor. Başparmağı amımın üzerinde sabit, sabırlı daireler çizerken içimdeki ihtiyaç daha da sıkılaşıyor.

Kalçalarımı daha sert, daha hızlı salladığımda midesi çöküyor, göğüs kasları ve pazuları geriliyor ve hareket etmeye başlıyor.

kalçalarım da, kendi itişlerimin zirvesinde bana çarpıyor. Göğüslerim zıplıyor. Onları izliyor, dudakları aralanıyor, burun delikleri açılıyor.

"Çok iyi," diyor dişlerini sıkarak. "Hadi Ava, benim için gel. Hemen şimdi. Seni hissetmeme izin ver. Sıkımı ne kadar sevdiğini hissetmeme izin ver."

İtişlerim dengesizleşiyor. Sınıra yaklaşırken kalbim göğsümün içinde çılgına dönüyor. Amım onun etrafında çırpınıyor, uyumumuzu acı verici bir şekilde sıkı hale getiriyor ve sonra başparmağını klitorisime *sertçe* .

Aynı zamanda göğsümü tutuyor ve çimdikliyor. Meme ucu.

"*Oh!*" diye haykırıyorum, hisler içime çarparken gözlerimi kapatıyorum.

. Boşalmak içimde sıcak, ağır zonklamalardan oluşan bir gelgit dalgası yaratıyor. Amım Sawyer'ın aletine kenetlenirken tüm vücudum kasılıyor. Tatlılığı, yoğunluğu dayanılmaz. Ellerini sıktağında hâlâ el ele tutuştüğümüzü fark ediyorum, o kadar sıkı sıkıyorum ki karanlık bir kıkırdama çıkarıyor.

"Buradayım, güzel kız." O da sıkıyor. "Ben . İnanılmaz hissediyorsun. Devam et."

Küçük bir sonsuzluk gibi hissettiren bir süre için geliyorum. Sawyer'a sımsıkı tutunurken kapalı göz kapaklarımın ardında neon ışıktan çizgiler beliriyor. Onun sözlerini bir tür mantra olarak kullanıyorum, şimdiki zamanda kalmak için bir hatırlatma.

Ben buradayım. Buradayım. Buradayım.

Sessiz ilahi, çılgın kalp atışlarımla eş zamanlı olarak dolaşıyor.

Sonunda dünyaya geri döndüğümde gülümsüyorum. Kendimi zarif, neşeli bir şekilde canlı hissediyorum.

Ama gözlerimi açtağında Sawyer'ın yüzünün duygu yüklü olduğunu görüyorum. Onu okuyamıyorum. Tek bildiğim gözlerinin ikiz mavi alevler gibi parladağı, aynı anda sıcak hem de buz gibi soğuk olduğı.

Yüzünde neredeyse... şaşkın bir ifade var, sanki o da bunun ne kadar iyi olduğuna inanamıyormuş gibi.

Birbirimizi tanıyalı ne kadar oldu, birkaç saat mi? Ve şimdiden yıllardır yaptığım en iyi seks bu.

Belki de hiç.

"Ne?" Ben

soruyorum.

"Sadece." Nefesini dışarı üflüyor. "Sen. Gülümsediğinde çok güzel oluyorsun. *Kahretsin*, Ava."

Ben ne olduğunu anlamadan, o beni ve üzerime tırmanıyor. Aleti kayıyor, ama sonra bacaklarımdan birini omzunun üzerinden atıyor ve elini kullanarak girişime geri dönüyor. Ağzımı morartıcı bir öpücükle yakalamadan önce derin, sert bir vuruşla eve kayıyor.

Bir kez itiyor, iki kez. Üç kez. Hepsi beni tekrar ağlatacak kadar derin. Öpüşünün vahşiliği, vücudunun benimkinin üzerinde sert ve vahşi bir şekilde hareket edişi... Bu son derece seksi.

Bu adamın beni bu kadar istemesi beni gerçekten çok *etkiledi*.

Bayıldım buna.

İçime girdiğinde bir hayvana dönüşüyor, o muazzam ağırlığıyla beni yatağa öyle bir yapıştırıyor ki zar zor nefes alabiliyorum.

Ama aniden çekildiğinde hayvan olan benim, bacağım omzundan kayıyor ve kalçalarının üzerine düşüyor. Prezervatifi çıkarıp bir kenara attığını gördüğümde nabzım hızla atıyor. Aletine bakıyorum ve dudaklarımı yalıyorum, özür dilemeden onun tadına susamışım.

"Ver bana," ısırdım.

Kendini yumrukluyor, sırt üstü dönüp diğer kolunu başının arkasında bükerken gözlerimle buluşuyor. "Yutmanı çok isterim. Her şeyimi. Sana ne verirsem."

Bacaklarımın arasındaki ihtiyaç daha sıkı sarılıyor. "*Ver bana*."

"Sadece söyleyecek misin? Yoksa sikim ağzındayken ne kadar güzel göründüğünü mü göstereceksin?"

Tüm vücudumu saran bir ürperti beni kavradı. O edepsizleşiyor.

Müstehcen, hatta.

Ve hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım, bir dakika önce yaşadığım epik orgazmdan sonra bile.

Bu adamın benim için deli olduğu çok açık. Pamuk ipliğine . Kendini beğenmişliğinden dolayı aşağılanmış hissetmek yerine, güçlenmiş hissediyorum.

Burada yanlış yapamam.

Bu doğrultuda, dört ayak üzerine kalkıp yatağın onun tarafına doğru sürünüyorum. Beni izliyor, kendini okşarken gözleri kararıyor.

Elini savuşturup kendi elimi onun boyuna doluyorum. "Bu benim için kovboy. Sadece benim için."

Dişlerini gıcırdatıyor. "Paranı ağzının olduğu yere koysan iyi edersin."

Sırıtarak saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırıyorum ve ucunu yalıyorum. İnliyor, kalçaları sarsılıyor. Tuz ve sıcak tadı alıyorum. Teni kadifemsi, dokunulduğunda yumuşacık.

Başını ağzıma alıyorum. Dişlerimle onu yakalamamaya dikkat ederek başımı eğdiğim anda bir elini başımın arkasına koyuyor.

"Aferin kızıma. Böyle bir-" Onu daha derine aldığımda nefesi kesiliyor ve karın kasları kasılıyor, ucu boğazımın arkasındaki yumuşak damakla buluşuyor. "*Tanrım*, bu işte çok iyisin Ava. Seni öğürürken görmek istiyorum. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

Gözleriyle tanıştım. *Evet*.

Başımı aşağı itiyor. Onu alabildiğim kadar derine alıyorum, o kadar derine ki öğürme refleksim canlanıyor. Gözlerim sulanıyor ve hemen elini başımdan çekiyor. Ama ben devam ediyorum.

Yukarı sallıyorum. Aşağı. Elimle sikini sıkıca kavırıyorum. Kalçalarını sallıyor, ağzımı sikerken küçük inlemeler çıkarıyor.

"Ah, güzel kız, beni şimdiden çok yaklaştırdın." Elini yüzüme koydu. "Sikim ağzındaykenki bayılıyorum. Şimdi bana ne kadar iyi yuttuğunu göster, tamam mı?"

Hızımı arttırıyorum. O da öyle. Kalçaları sarsılana ve "*Siktir*" diye ısırana kadar birlikte onu sağlıyoruz.

Tuzlu bir sıcaklık patlaması ağzımı dolduruyor. Pompalamaya devam ediyorum
yutkunurken, yutkunurken ve yutkunurken elim. Ondan o kadar çok var ki boğulacağımdan korkuyorum.

Tam daha fazla dayanamayacağımı düşündüğüm anda vücudu gevşiyor. Nefes almak için çırpınırken göğsünün namlusu yükselip alçalıyor.

Gözleri yüzümde. Bütün gece gözlerini benden nadiren ayırdığını fark ettim. Barda değil. Lobide değil. Burada, bu yatakta değil. Sanki yaptığım her şey -her hareketim, her ifadem- onu büyülüyor.

En son ne zaman bir erkek benim hakkımda daha fazla şey öğrenmek istedi?

En son ne zaman daha fazla *şey paylaşmak* istedim?

Çünkü aniden tam olarak bunu yapma ihtiyacı duydum
-Her pozisyonu, her sınırı keşfetmek için. Benim ve onun vücudunun her santimetrekaresini.

Kalbim küt küt atıyor. İyi ki Sawyer ve benim sadece bir gecemiz var. Daha uzun sürerse, sanırım adama aşık olabilirim.

Ucuna son bir öpücük kondurup kendi başımı kaldırıyorum.

"Bu senin için yeterince iyi mi?" Alay ediyorum.

Yüzümü tutuyor. "Buraya gel, güzelim."

Bedenimi onunkinin yanına sokarken beni bir öpücük için kendine çekmesine izin veriyorum. Belli ki kendi tadına bakmayı umursamıyor. Ve ben de umursamıyorum. Öpücük yumuşak, daha önce olmayan topraksı bir tatla renklenmiş.

İkimiz de zor nefes alıyoruz. Şampanya yüzünden tenimin hâlâ yapış yapış olduğunu fark ettim. Ve evet, seksten de.

"Yaptığın işte *gerçekten* iyisin," diye mırıldanıyor ağzımın içine. "Bu-"

"Vahşı mi?" Gülüyorum. "Bir değil."

Öpücüğü kesiyor. Gözlerimi açtığımda bana baktığını görüyorum, başı yastığa dönük.

Sonunda yine gülümsüyor. "Ne bekliyordum bilmiyorum ama sen her şeyi yerle bir ettin."

"İyi hissettiriyor, değil mi?" Elimi göğsündeki tel tel saçlarda gezdiriyorum, sıcaklığını içime çekmek için daha da sokuluyorum. "Bırakmak. Biraz eğlenmek."

Sawyer alay ediyor. "Bu biraz daha eğlenceliydi." Zevkten kızardım. "Çok ."

"Uzun zamandır bu kadar eğlenmemiştim." Bir elini kolumda gezdiriyor ve parmaklarını göğsümün kabarıklığı üzerinde gezdiriyor. Yapışkanlığı o da fark etmiş olmalı, çünkü "Seni tekrar temizlememe izin verme şansın var mı? Bu sefer gerçekten? Duş oldukça harika."

Soruya göz kırpıyorum. Şu ana kadar fark etmemiştim ki, kesinlikle bir tur daha kalmak istesem de, giyinip buradan defolup gideceğimi varsaymışım.

Kesinlikle giyinip gitmeliyim. Oyalanmaktan daha kötü bir şey olamaz, değil mi? Muhtemelen sadece kibar olmaya çalışıyordur, çoğu erkeğin gerçekten gitmeni istediğinde yaptığı gibi.

Ondan uzaklaşmaya çalışarak yer değiştiriyorum. "Kulağa ne kadar hoş gelse de, gitsem iyi olacak-"

"Nereye kaçtığını sanıyorsun?" Sawyer'ın eli koluma dolanıyor ve beni kendine yakın tutuyor. "Burada kal. Lütfen."

Gözlerimiz kilitlendi.

"Bak, biraz huzur ve sessizlik istiyorsan bunu kesinlikle anlarım-"

"Seni istiyorum. Bütün gece." Mavi gözleri benimkileri arıyor, ciddiyet ve sıcaklık dolu. "gereken iki kutu prezervatif var, unuttun mu? Ve bir şişe daha şampanya. Bana tek içiremezsin,

Öyle mi? Gitmek istersen anlarım ama... evet. Kalmanı gerçekten çok isterim."

Midem bulanıyor. Sawyer'ı iyi tanımıyorum -gerçekçi olalım, onu hiç tanımıyorum- ama bir şekilde dalga geçmediğini biliyorum. Söylediklerinde ciddi.

Gerçekten kalmamı istiyor. Ve Tanrı yardımcım olsun, bu gerçek içimde kelebekler uçuşturuyor.

"Gerçekten pek dışarı çıkmıyorsun, değil mi?" diye sordum.

Sırıttıyor. "Hayır. Bunu değerlendirmeliyiz. O yüzden gel benimle duş al. Seni temizleyeceğim, böylece seni tekrar kirletebilirim."

"Kulağa hoş geliyor."

Sawyer yatağın yanında bulduğu mendillerle kendini temizlerken ben işlemek için banyoya koşuyorum. Duşu gördüğümde neredeyse gülecektim. Çok büyük, Junie'yle gelecek hafta taşınacağımız yeni dairededeki yatak odamın büyüklüğünde, yüksek cam duvarları ve iki duş başlığı var.

Çantamdan bir saç tokası almak için aceleyle odaya geri dönüyorum. Sawyer bana doğru geliyordu, hâlâ çıplaktı. Elinde bir çift buzlu su şişesi tutuyor, bir yerlerde gizli bir mini buzdolabından almış olmalı.

"Bütün gece devam edeceksek su içmeliyiz," diye açıklıyor ve bir şişeyi yatağın başucundaki masanın üzerine koyarak diğerinin kapağını açıyor. Bana doğru uzatıyor. "Benden vazgeçmeni istemiyorum güzel kız. Senin için büyük planlarım var."

Suya bakıyorum. Ona bakıyorum. Bu küçük jestin kalbimi neden ters takla attırdığını bilmiyorum - bir adam nazik davrandığında ya da bir hizmette bulunduğunda gerçekten bu *kadar* şaşırtıyor muyum?

"Teşekkürler," diyorum sonunda, suyu alıp bir yudumda büyük bir kısmını içerek. "Tanrım, bu çok iyi."

"At sürmek susatır." Kendi şişesini dudaklarına götürürken sırıttıyor.

"Sana bindiğim zaman öyle."

Bir elini çıplak karnında gezdiriyor. "Seni susattığımı mı söylüyorsun?"

"Çok."

Sanırım bir süredir susuzluktan ölüyorum, ama seninle olmak bana yağmurda dans ediyormuşum gibi hissettiriyor. Su aniden her yerde.

Sawyer elini sırtımın küçük kısmına koydu. "Hadi, şu şampanyayı üstünden çıkaralım."

Banyoda, Sawyer duşun yanındaki kancalara bir çift temiz havlu asar. Duş başlıklarını açar.

-İkisi de kapıyı benim için açık tutmak üzere geri adım atmadan önce su ısınana kadar bekliyorlar.

"buyurun." Sırttığında gamzeleri patlıyor.

Bu kadar düşünceli ve motive olmasının tek nedeni yeniden biriyle yatmaya çalışmasıdır. Öyle değil mi? Çünkü Sawyer'ın son birkaç saat içinde benim için yaptığı kadar çok şey yapan bir adamla tanıştığımı sanmıyorum. Önce soda, havlular ve yedek biralar. Sonra alt kattaki dükkânda her şeyi üstlenip parasını ödediği bölüm. *Sonra* önce benim gelmem konusundaki ısrarı, ihtiyacım olduğunu bilmediğim şişe suyu ve şimdi de parmağımı bile kıpırdatmama gerek kalmadan duşu hazırlaması.

Duşa girdikten sonra Sawyer'ın Sawyer gibi davranıp beni hemen nefis kokulu vücut losyonuyla köpürtmeye başlamasına neden hâlâ şaşırdığımı bilmiyorum. Sabunlu elleri göğüslerimde oyalandığında bir kız gibi kıkırdıyorum. O eller aşağıya inip amımı nazikçe açmaya çalıştığında iç çekiyorum. Kendimi sabitlemek için bir elimi omzunun kalın topuna koyuyorum.

"Burası ağrıyor mu?" Gözleri titriyor.

"Birazcık. Beni ikinci raunda gitmekten alıkoyacak kadar kötü bir şey değil."

Sawyer kaşlarını çatar. Buhar bir tür sıcak, puslu hale halinde etrafında kıvrılıyor. "Peki ya üçüncü ve dördüncü rauntlar?"

"Tanrım, bütün gece dediğinde gerçekten ciddiysin."

"Söylediğim her şeyde ciddiylim."

"Yani *ben-oh*." Kaygan parmakları klitorisimin üzerinde kayarken tırnaklarımı omzuna geçiriyorum. "Öğreniyorum."

"Çok duyarlısın." Gözleri benimkiler arasında gidip geliyor. "Canlı bir tel gibi, her zaman hazır."

Yutkunarak başımı sallamayı başarıyorum. "Bu- ben genelde böyle değilimdir."

Bakışları keskinleşiyor, sanki beni bu şekilde harekete geçiren tek kişinin kendisi olduğu fikri hoşuna gidiyormuş gibi. "Senin hikayen ne, güzel kız?"

Başka tarafa bakmak için bahane olarak gözlerimi devirerek alay ediyorum. Benim hakkımda daha fazla şey öğrenmek isteyip durmasından rahatsız değilim. Aslında bu hoşuma gidiyor.

Kimi kandırıyorum ki? Çok hoşuma gitti. Ama dediğim gibi, sorun böyle başlıyor. Birkaç zararsız soru, harika bir seks. Daha da iyi bir sohbet. Sonra bum, aniden yine birinin merhametine kalıyorum.

Evet, belki de aceleci davranıyorum. Muhtemelen doğru olmayan bazı varsayımlarda bulunuyorum. Gerçekten, bir gecede biriyle *bu kadar* derine inemezsin.

Ama güvenli oynamanın her zaman daha iyi olduğunu öğrendim.

"Benim hikayem sıkıcı." Ellerimi yıkamak için dönüyorum. "Ben daha çok *senin* hikayenle ilgileniyorum. Özellikle de vücudunun bana anlatmak üzere olduğu hikâyeyle."

"Konuyu değiştirme konusunda sandığın kadar iyi değilsin." Su Sawyer'ın başının tepesine çarpıyor, gözlerimin içine bakarken boynundan ve omuzlarından aşağı sekiyor. "Bunu bir iltifat olarak söyledim."

Tabii ki biliyorsun, kovboy. Eminim bu izci çocuk hayatında hiç yalan söylememiştir.

Kesinlikle hiç boşanmamış. Kovboyların tek seferlik tipler olduğunu düşünüyorum. Benim hayalimde bir kadını sevmek ve onurlandırma sözleri gerçektir. Evdeki sorumluluklarını yerine getirerek, gerçek eşler olarak ona saygı duyarlar.

Bir aile yetiştirme yükünün adil payını omuzlayanlar.

Böyle bir adamın gerçekten var olduğundan emin değilim. Henüz öyle biriyle tanışmadım. Kız arkadaşlarım ve ben evliliklerimizde hep aynı sorunla uğraştık, kocalarımızdan yeterince yardım almadığımızı hissettik. Eskiden bekar ve evli bir anne olduğum için şaka yapardım çünkü kelimenin tam anlamıyla her şeyi ben yapardım. Gece uyandırmalar, yemek pişirme, temizlik, programlama. Hamile kaldığımda insanlara fıçı yarışlarını bıraktığımı çünkü emekli olmaya hazır olduğumu söyledim. Ama aslında, kariyerimle hamileliğimi bir arada yürütmek için o kadar büyük bir mücadele ki, bir şeylerin değişmesi gerekiyordu.

O şey sevdiğim işti. Çok iyi bir yarışçıydım ve bunu özledim. Hem de çok. Wallace Ranch'teki bu yeni iş için heyecanlanmamın pek çok nedeninden biri de bu. Biraz endişeli olsam da başlamak için gerçekten sabırsızlanıyorum. Kelime oyununu mazur görün ama Wallace Çiftliği'nde başarılı olmam için çok şey gerekiyor. Dan'den çocuk yardımı ve nafaka alıyorum ama geçinmek için yeterli değil. Birikimlerimi ve emekliliğimi sıfırdan inşa ediyorum. Bu iş yürütmek zorunda.

Kendimi ve kızımı geçindirmek istiyorsam başarılı olmak zorundayım. Junie için büyük planlarım var -kolej, isterse yüksek lisans- ve bu hayalleri gerçekleştirmek için paraya ihtiyacım var.

Çok uzun süre başkasının kullanmasına izin verdikten sonra hayatımda direksiyona geçmek özgürleştirici oldu. Sonunda özgürüm ve bu harika bir his.

Sabunlu avuçlarımı Sawyer'ın devasa omuzlarında gezdirirken bu özgürlüğün heyecanı kan dolaşıma karışıyor. Ellerim güneye doğru , göğsünü ve karnını kaplayan sert kas yamaçlarını yumuşatıyor.

"Bu özelliğini seviyorum," diye nefes alıyorum, altında karın kaslarının sıkılaşmasından zevk alarak, "iltifatlarında ne kadar cömertsin."

Parmak uçlarımı meme ucunun üzerine getirdikten sonra bileğimi tutuyor. "Cömert, ha?"

Su biraz fazla sıcak. Belki de elimi sikine götürürken gözlerinde hayranlık gibi bir şey var, bana öyle bakıyor.

"Kelimenin tam anlamıyla."

Sert değil ama kadifemsi sıcaklığı hâlâ elimi dolduruyor. Kaygan parmaklarımla onu nazikçe okşarken göz kapakları ağırlaşıyor. Onu heyecanlandırmaya çalışmıyorum. Sadece keşfediyorum, dokunuyorum.

Bu adam dokunulmayı çok *seviyor* ve ben de onun bunu takdir etmesini çok seviyorum.

Bana olan güveninin beni bu kadar vahşi hissettirmesine bayılıyorum. O pis bir konuşmacı. Başka ne gibi eğlenceli, pis şeylerle ilgileniyor olabilir?

Başka nelerden ? Birden bunu da keşfetmek istedim.

Dudakları ayrılıyor. Su damlacıkları kirpiklerine takılıyor. "Benimle bu şekilde oynamaya devam edersen, gitmene asla izin vermem."

"Unutma, halletmemiz gereken bir değil, iki kutu prezervatif var," diyorum, onun sözünü ona papağan gibi tekrarlayarak. Taşaklarını avuçlayıp nazikçe yoğuruyorum. Diğer elimi omzuna koyuyorum, parmak uçlarım boynuyla oynuyor. "Bir süre kalabilirim, elbette."

İnliyor. "O zaman başlasak iyi olur, ha?"

"Acelen mi var?"

"Hayır." bakarak kollarını belime doluyor ve bileklerini sırtımın altından geçiriyor. Uzun, geniş parmakları kıcıımı gıdıklıyor. "Ve evet. Sana daha ne kadar sahip olmama izin vereceksin?"

, ağzını öpmek için eğilirken aynı zamanda ucunu parmaklıyorum. "Bu gece elimizdeki tek şey kovboy. Bunu değerlendirelim."

BÖLÜM 8

Sawyer

KAMU AHLAKSIZLIĞI

Ava lavabonun yanındaki makyaj masasının üzerindeki hoparlörü fark ettiğinde havluya **sarıyorum**.

Gözleri parlıyor. "Mükemmel! Telefonumu getireyim de bir şeyler koyayım. Bir isteğin var mı?"

"Şaşırt beni." Bir havlu alıp belimde düğümlmeden önce kurulandım.

Ava göğsüne bastırarak yatak odasına giriyor. Lavabonun üstündeki aynaya bakıyorum ve yansımama göz kırpıyorum.

Farklı bir şey var. Gözlerim belki? Saçlarım tam bir felaket, ama bu yeni bir şey değil. Her zaman çok fazla saçım vardı, annemin ben küçükken parmaklarıyla karıştırmaya bayıldığı kalın bir paspas.

Benim yakışıklı oğlum, derdi.

Şimdi bile, bir trafik kazasında vefat etmesinden neredeyse on üç yıl sonra, onun dokunuşunun sağladığı o sevgi ve el üstünde tutulma duygusunu hissediyorum.

Ve şimdi bile, anısı göğsüme kramplar girmesine neden oluyor. Tekrar göz kırpıyorum, aynaya yeniden odaklanıyorum.

Yorgun görünmüyorum. Farklı olan da *bu*. Gözlerimin altındaki daimi halkalar sihirli bir şekilde kayboldu. Cildim kızardı. Gözlerim parlak.

Yepyeni bir insan gibi görünüyorum-hissediyorum.

Ava elinde telefonla yeniden ortaya çıkıyor. Havlusu hiçbir yerde görünmüyor.

"Ne?" Kaydırırken dudakları seğiriyor.

Ona uzanarak bir elimle kalçasını kavırıyor, diğer elimle de kışını sıkıyorum. Bacaklarımın arasında ağırlık toplanıyor, aletim yeniden canlanmaya başlıyor. "Bana 'ne' deme, güzel kız. Sen çıplak bir insansın, değil mi?"

"Çıplak bir insan mı?" Küçük hoparlördeki bir düğmeye basıyor ve bir ritim sonra Thomas Rhett'in bir şarkısı banyoyu dolduruyor.

"Elinde olsa her zaman çıplak dolaşırdın." "Vahşi, hatırladın mı?"

Sesi açarak telefonunu makyaj masasının üzerine bırakıyor ve kollarını boynuma doluyor. Biraz dönüyor, böylece vücudu benimkinin içinde eriyor, göğüsleri göğsüme bastırıyor. Kendi kollarımla belini sarıyorum, parmak uçlarım teninin ne kadar pürüzsüz ve yumuşak olduğuna hayret ediyor.

"Dur tahmin edeyim. Bu gülünç vücuduna rağmen çıplak bir insan değilsin."

". Ona *neden* olmadığımı anlatmayı tartışıyorum: çünkü sonsuza kadar baba gibi hissettiren bir babayım. Kızımı ömür boyu korkutacağımdan endişe etmeden evimde çırılçıplak dolaşabildiğim bir zaman hatırlamıyorum.

Ama sonra Ava belimdeki düğümü çözüyor. Havlu yere düşüyor. Ayak parmaklarının üzerine çıkıp dudaklarını kulağıma bastırdığında kalınlaşan sikim karnıyla buluşuyor.

"Sana bulaşmama izin ver, o zaman?"

Lobumu ısırduğında neredeyse kendi dilimi ısıracaktım, tüm vücuduma bir ürperti gönderdi. "Ovulmayı severim."

"Kimin yok ki?" Elimi tutuyor ve beni yatak odasına doğru çekmeye başlıyor. "Hadi, dans edelim."

Beni banyodan çıkarmasına izin verirken kendimi biraz garip hissediyorum. Oturma odasına gitmek istediğini gördüğümde, topuklarımı yere .

"Hayır, hayır, hayır," diyorum. "Şu pencereler -en azından perdeleri çekmeme izin verin-"

"Sakın buna cüret etme." Omzunun üzerinden sırtıyor. "Dediğin gibi, çok ateşliyiz. Bırak görsünler. Daha da iyisi, bırak izlesinler."

"Neyi izleyeyim?"

Kaşlarını çattı. "üzere olduğumuz gösteri."

Sonra kolumu sertçe çekiştiriyor ve birlikte yaşam alanının ortasına doğru tökezliyoruz. Mürekkep karası karanlık pencereleri dolduruyor; aşağıdaki insanların yukarı baktıklarında *her şeyi* görebileceklerine şüphe yok.

Ava'nın dans etmeye başlamasından bunu anlayamazsınız. Kollarını havaya kaldırıyor, dudaklarını ısırıyor ve hareket ediyor, kalçaları müzikle birlikte yavaş ve derin daireler çiziyor.

Bir kan hücumu aletimi selamlamaya gönderdi. Hiç bu kadar çabuk iyileşmemiştim.

Ayrıca oturma odamda asla çıplak kızlar dans etmez.

Saçları hâlâ tokalı ve uzun, zayıf boynunu bir anlığına görmemi sağlıyor. Elimi ensesine dolamak ve ben içine pompalarken onu hareketsiz tutmak için çok gerçek bir dürtü tarafından kavranıyorum.

Kollarını başının üzerinde kavuşturuyor. Dönerek beni yanına çağırıyor, parmağını kıvrırırken gözleri saf sıvı ateş.

Müzik çalıyor. Kanım ısınıyor. Şimdiden her yere sızıyorum, ön spermimin damlası tenimde sıcak. Ava gibi özgür bir ruhun etrafında olmak ihtiyacım olduğunu bilmediğim bir ilaç.

Siktir .

Kapının yanındaki masaya dönüp sigara açıyorum ve birini kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. Yakındaki kanepeye bir avuç prezervatif atıyorum.

Sonra ikinci şampanya şişesini açıyorum. Bu sefer bardakla uğraşmıyorum. Susamış bir yudum alıp

Ava'nın kalçalarını sallamasını izlerken çenem, göğüsleri onunla birlikte sallanırken inanılmaz derecede dolgun, yumuşak ve güzel.

Şampanyadan bir yudum daha alıyorum. Dizlerimde yeni bir vızıltının başlangıcını hissederek odanın ortasına doğru ilerliyorum, bir kolumu beline doluyorum ve onunla dans etmeye başlıyorum.

Gözlerimi kapatıyorum ve sanki gerçek boyutlu bir akvaryumda çıırılçıplak dans etmiyormuşum gibi hareket ediyorum.

Kahkahasının derin, gırtlaktan gelen sesi kulaklarımı dolduruyor. Bir bacağımı onunkinin arasına sokuyorum, bana sürtünürken tenim iki beden fazla sıkı geliyor, kalçalarının bu istikrarlı, atletik yuvarlanması başının arkasından tutup sert, kaba bir öpücük için onu kendime çekmeme neden oluyor.

Ben kimim lan? Merak ediyorum, gözlerimi açıyorum. Bunca zamandır içimde bu dengesiz teşhirci mi vardı? Yoksa Ava mı onu hayata getirdi?

Öpücüğe gülerek veriyor ve geri çekilerek şişeye başını sallıyor. "Ondan biraz alayım, lütfen." Sonra ağzını açıyor ve başını geriye yatırıyor.

Lanet olsun, bu kız çok eğlenceli.

Dikkatli olmaya çalışarak ağzına döküyorum. Ama yine de her yere dökülüyor ve yakalamak için nafile bir çabayla elini çenesinin altına koyuyor.

"Ah, güzel kız, yutkunmada bundan daha iyi olduğunu sanıyordum," diyorum gülerek.

"Yutkunmada ne kadar iyi olduğunu bana göstermeye ne ? Dizlerinin üzerine çök, Sawyer." Ellerini omuzlarıma koydu ve beni aşağı itti.

Halı diz kapaklarımı ısıyor. değil. Ava bana bakarken, parmaklarıyla çenemi geriye doğru iterken değil. Şişeyi kaldırıyor ve bekleyen ağzıma şampanya döküyor.

Yine, her yere gidiyor. Yüzümün her yerine. Göğsüme. Karnı.

Yine gülüyorum, onu kalçalarından tutup kendime doğru çekerken aptalca bir mutluluk hissediyorum, karnına pasaklı bir öpücük konduruyorum. Kahkahalara boğuluyor, belli ki gıdıklanıyor, boştaki eli başımı bulurken belinden eğiliyor.

Amına doğru öpüşürken aletim zonkluyor. Göz ucuyla yakındaki pencereden yanıp sönen kırmızı bir ışığın geçtiğini görüyorum. Belki bir uçak ya da bir helikopter.

Gerçekten izlenebileceğimiz fikri... gerçekten çok ateşli.

"Onlara bir gösteri yapmak ister misin?" Ona bakıyorum ve kalçalarını ayırmak için elimi kullanıyorum. "Hadi onlara bir gösteri yapalım." Yarığını yalamadan önce gördüğüm son şey, Ava'nın şişeyi dudaklarına götürdüğü, gözlerinin kahkahalarla dolu olduğu.

Dilimle klitorisine tekrar tekrar vurduğumda nefesi kesiliyor.

Sırada Zach Top var.

Çünkü *tabii ki* Ava bir Zach Top hayranı. Kendisi Spotify'da en çok dinlediğim sanatçı. Bir 90'lar country hayranı olarak, klasik George Strait ve Tim McGraw günlerine geri dönüş havasını seviyorum.

Elimde değil. Ayağa kalkıyorum. Şişeyi ondan aldım ve uzun, susuz bir nefes çektim. Şişeyi yere bırakıyorum ve sonra onu kabaca döndürüp yakındaki kanepenin arkasına yatırıyorum. Eğilerek sağ kıkır yanağını hafifçe ısırdım. Ciyaklıyor, diğer yanağına geçtiğimde ses kahkahaya dönüşüyor.

"Bütün gece bunu yapmak istiyordum," diyorum dizimi kullanarak bacaklarını ayırırken. "Çok tatlı bir kıkır var, Ava."

Omzunun üzerinden bana bakıyor, dudakları seğiriyor. "Seninki de o kadar kötü değil."

Taşaklarım *acı* içinde.

Kıkırına yumuşak bir şaplak attım. "Fark ettin."

"O lanet şeyi her yerde sallıyordun."

Sırtarak bacaklarının arasına uzandım. "Elbette oradaydım. Sen de oradaydın."

"Bu ne demek?" -orta parmağımın ucuyla girişini dürttüğümde titriyor- "Bu ne demek?"

Beni de vahşileştiriyorsun demek.

Parmağımı daha derine bastırıp kayganlığını bulduğumda ikimiz de bir ses çıkarıyoruz. Daha da derine bastırıyorum, bana yer açmak için onu geriyorum. Kalbim göğsümde gümbür gümbür atarken parmak uçlarında yükseliyor.

"İşte orada," diye nefes alıyorum, uyarılmışlığını parmağımda toplayarak. Sonra yavaşça amını boyuyorum. Klitorisinin etrafında dönerek onu güzelce ıslatıyorum. Aynı zamanda elimi omurgasının çatlağında gezdiriyorum. Parmaklarımı ensesinin etrafında kıvırıyorum ve yüzünü minderlere bastırarak amını parmaklarımın etrafında daha geniş açıyorum.

" bu, güzel kız," diye . "Benim için aç."

Parmağımı tekrar içine daldırıyorum. Artık yeterince ıslak olduğu için yanına parmak daha sokuyorum. İnliyor, kalçalarını sallayarak parmaklarımı daha derine yönlendiriyor. Onları içeri ve kaydırıyorum, içeri ve dışarı, onu tekrar ıslatıyorum.

"Mükemmel am. Mükemmel göt. Mükemmel memeler. Tanrım, daha fazla zamanım olsaydı seni her yerinden sikerdim." Ensesini sıkıyorum. "Eminim bu hoşuna giderdi, değil mi?"

Cevap olarak inliyor, başını sallıyor. "Evet."

"Bana bir prezervatif ver."

Sözsüzce kanepeden bir folyo paket alıyor ve bana doğru tutuyor. Bu şeyleri dişlerinizle açmamanız gerektiğini biliyorum ama bu kız açıkça onu parmaklarımla becermemden zevk alıyor.

Örnek olarak, prezervatifi takmak için çekildiğimde ağlıyor.

"Açgözlü," diyorum kıkırdayarak. "Bu sefer beni ne kadar derine götüreceksin, ha?"

Beni tutuyor, eli belimi buluyor. "Acele et. Lütfen. Sawyer, beni bekletme-"

"Bebeğim, istediğim kadar bekleyeceksin." Lateks kaplı aletimle kışına dokunuyorum. "Bütün gece benimle dalga geçtin. Şimdi nasıl bir his olduğunu biliyorsun."

"Sen kötüsün."

"Yalvarıyorsun."

Göğsünü minderlerden kaldırarak omzunun üzerinden bana o ateşli bakışlarından birini atıyor. "Bakacağım."

"Anlat bana." Ucumu şişmiş yarığından geçiriyorum, arkadan öne doğru. "Bana ne kadar istediğini söyle."

Ava dişlerini alt dudağına geçiriyor. "Çok kötü, Sawyer. Lütfen. Ölüyorum."

I basın kendim karşı onu klitoris. Onun Bacaklar Salla. Bunu onun söylediğini öğreniyorum.

"Ah, bebeğim, bak seni ne kadar yaklaştırdım. Seni boşaltmamı ister misin?"

Acı çekiyormuş gibi kaşları yukarı kıvrılıyor. "Aman Tanrım, Evet."

"Hissetmeme izin verecek misin? Aletimi yıldızları göreceğim kadar sert mi sıkıyorsun?"

"Evet." Kelime yarı nefes, yarı inilti.

Başımı klitorisinin üzerinde tekrar, tekrar ve tekrar gezdiriyorum. "Hepinizi istiyorum, güzel kız. Benimle oynama."

"*Sawyer.*" Yastığa tutunuyor. "Çok yakınım. Çok, çok yakın. Lütfen-"

"Kes ." Dişlerimi sıkıyorum. Onun içinde bile değildim ve Ucumla klitorisinin etrafında dönerken prezervatifin ne kadar sıcak ve yumuşak olduğunu zaten hissedebiliyorum. "Kes şunu ve boşal. Hemen şimdi, Ava."

Sırtını dikleştiriyor, bacaklarındaki kaslar geriliyor ve tekrar parmak uçlarına basarak *boşalıyor.*

"Sawyer. Sawyer. Oh, lütfen, Tanrım, bu-yapamam-
Sawyer."

Adımı söyleme şekli - bana tutunmak için arkama uzanması - tırnaklarının yan tarafıma vahşi bir şekilde batması -

Yapamam.

Dayanamıyorum.

Kendimi onun girişine çentiklerken elim titriyor ve o hâlâ boşalırken içine doğru itiyorum.

"Oh, lanet olsun." Omzuna tutunup geri çekilirken, iterken sesim de titriyor. Tekrar geri çekiyorum. "Becer beni, güzel kız, cennet gibi hissediyorsun. Sık beni. Gelmeye devam et."

"Daha fazla," diye idare ediyor. "Daha derine. Git. Hızlı, lütfen-"

Onu özellikle vahşi, sert bir itme ile kazığa oturturken kestim. Amcığı beni bir mengene gibi kavırıyor, taşaklarımın kasılmasına neden oluyor. Tekrar, aynı sertlikte ve derinlikte soktuğumda, vücutlarımız müstehcen bir tokat sesi çıkarırken kendimi çözölmüş hissediyorum.

Ava beni mutlu bir haykırıyla ödüllendiriyor. "*Evet.*"

"Hoşuna gitti, taşaklarıma kadar." Ona vuruyorum. "Bundan çok hoşlanıyorsun, bunu söyleyebilirim. Ne kadar açgözlü bir kızsın."

Ama açgözlü olan benim. Daha fazlasını istiyorum. Onu becerirken yüzünü görmek istiyorum. Vücudu erirken gözlerinin sıcak ve puslu olmasını izlemek.

Ava'nın orgazmının azalmasını beklerken yükümü boşaltmamak için Olimpiyat düzeyinde çaba sarf etmem gerekiyor. Ama bir şekilde bunu başarıyorum ve sonra bir kolumu ortasına doluyor ve onu dik çekiyorum.

Sırtı önüme dönük. Onu yukarıda tutuyorum, böylece hâlâ içinde olabiliyorum. Bir an için onu öylece tutuyorum, açının ne kadar derin ve dolu hissettirdiğine hayret ediyorum.

Göğsü hızlı bir ritimde inip kalkıyor. Tokası yok ve saçları dağınık dalgalar halinde omuzlarına ve sırtına dökülüyor.

Etrafına uzanıp göğsünü avuçluyorum, meme ucunu sevdiği şekilde okşuyorum.

"Oh," diye nefes alıyor, parmakları ensemdeki saçları tam istediğim gibi buluyor. "Çok iyi, Sawyer. Bu çok iyi hissettiriyor."

İçinden çıkıp onu neredeyse kemiksizdi. Ağzını öperek onu odanın uzak tarafındaki pencere duvarına doğru geri götürüyorum.

"Kollarını boynuma dola, güzel kız. Bana tutunmanı istiyorum. Bunu yapabilir misin?"

Uzaklaşıp gözlerine bakıyor ve başını sallıyor. "Evet. Bekle, sen-ben hafif değilim-"

"Seni yakaladım." Bir elimi kalçasına doğru kaydırıyorum. "Kollarını boynuma dola, Ava. Bana iki kez sordurtma."

"Yoksa ne olur?" Dudakları seğiriyor. "Bana yine şaplak mı atacaksın? Çünkü hoşuma gitmişti."

Ağzına bakıyorum. "Şimdi kötü olan kim?" "Sen de bana bulaşıyorsun sanırım."

Bacağını kaldırıyorum, böylece dizi kalçamda çentikleniyor. "Seni kaldırdığımda bacaklarını belime dola. Sonra beni almanı istiyorum."

Ava omzunun üzerinden pencerelere bakıyor. "Bu gösteri yapma işini oldukça ciddiye alıyorsun, ha?"

"Her şeyi ciddiye alırım." Diğer bacağını tutarak kalçama doğru yönlendiriyorum. "Hazır mısın?"

Kollarını boynuma doluyor. "Hazır."

Avuçlarımı kalçalarının arkasına dolayarak onu yukarı kaldırıyorum. Aynı anda bacaklarını belime doluyor ve ben de sırtını pencerelere yaslıyorum. Sözsüz bir şekilde aletimi tutmak için aramıza uzanıyor, kalçalarını biraz kaldırıyor, böylece beni tekrar içine sokabiliyor.

"Şu takım çalışmasına bakın," diye soluyorum kabzasına kadar batarken.

Yüz hatları yumuşuyor. Ava tatmin olduğunda *iyi* görünüyor.

Şişmiş dudaklar, pembe yanaklar ve mutlu gözler.

"Şu gösteriye bak," diye yanıtlıyor. "Her şeyi görecekler."

"Kıskanacaklar."

Ava gülümsüyor. "Gelecekteki ben kıskanç. Böyle bir sekse rastlamak zor."

"Yok artık." İtmeye başladım.

"Aldırmıyor musun?" diye pantolonunu indirdi. "Benim... böyle olmam?" Homurdanıyorum. "Ne gibi?"

"Hanımefendiliğin tam tersi. İyinin tam tersi."

Bu nasıl iyi bir şey olabilir ki?
Olduğun gibi mükemmel olmaktan başka nasıl bir şey
olabilirsin ki?

"Sikmişim iyiyi," diye idare ediyorum. "İyi sıkıcıdır. Sen daha iyisin.

Bundan çok daha iyi."

Kalçalarını benimkilerle aynı anda döndürerek tam da ihtiyacım olan sürtünmeyi yaratıyor. "Bu gece sonsuza dek sürecekmış gibi davranabilir miyiz?"

Sesinde kalbimi bir şey var. Sorusunda hassasiyet var. Kırılganlık. Sanki yarını düşünmek onu incitiyormuş gibi.

Anlıyorum.

"Sonsuza kadar sürmemi beklemediğin sürece sorun yok." Boynunu ısırmak için eğildim. "Çok mükemmel hissediyorsun."

Gülüyor, yüzünü boynuma gömüyor. "Git, Sawyer."

Ben yaparım. Onu aklıma gelen her şekilde becerdim. Önce onu pencerelere doğru ağlatıyorum. Sonra yerdeyiz. Kanepede. Ben sandalyede otururken o sikimin üzerine oturuyor, göğüsleri ellerimde.

Nasıl bu kadar uzun süre dayanabildiğimi bilmiyorum. Belki de prezervatiftir? Durum ne olursa olsun, boşaldığımda vücudumdaki her kası çekmiş gibi hissediyorum. Boşalmanın yoğunluğu acımasız, acımasız ve kör edici ve hala kucağımda olan Ava kulağımın arkasındaki sigarayı kendimi gülümserken buluyorum.

"Buna daha çok ihtiyacın olabilir."

Nefesimi tutamıyorum. Meme ucunu çimdikleyerek gülümsüyorum. "Unutmuşum. Unutmuşum."

"Bir balkonun olmalı, değil mi?" Etrafına bir göz atıyor.

Başımı salladım. "Yatak odasının dışında. Dışarısı serin ama. Bize birkaç bornoz getireyim."

Ava duraksıyor, yeşil gözleri yüzümü tarıyor. "Sen pek tatlı değilsin."

"Teşekkürler mi?" Gülüyorum.

Başını iki yana sallar. "Tatlı sevmiyorum. Tatlı sahtedir. Söylemek istediğim, sen gerçekten düşüncelisin. Gerçekten çok nazıksın."

"İltifat etme konusunda gerçekten çok iyisin." Ağzına bir öpücük . "Bu hoşuma gitti."

Senden hoşlanıyorum.

Ava'nın otelin pelüş bornozlarından birini giymesine yardım ediyorum. Ben de bir tane giyiyorum ve sonra bir kutu kibrit bulana kadar süitin etrafını karıştırıyorum.

Balkondan görünen manzara muhteşem. Kapıyı arkamızdan kaydırarak kapatıyorum, köşeye sıkışmış metal sandalyeye çöküyorum ve Ava'yı kucağıma çekiyorum.

"Ver şunu bana." Elindeki sigaraya uzanıyorum ama başını sallıyor. Onun yerine sigarayı dikkatlice dudaklarımın arasına yerleştiriyor, çekerken başparmağı enseme geziniyor.

Sikim seğiriyor. Tanrım, böyle giderse yarın yürüyemeyeceğim. Bacaklarım iflas etmeden önce bu kızı kaç kez becerebilirim?

Sigarayı yakıyorum ve derin ve tatmin edici bir nefes çekiyorum. Ailemizde sigara içen Wyatt'tır, ama ben özellikle yorgun ya da stresli olduğumda ara sıra bir iki Marlboro atıştırırım.

"Siktir, bu çok iyi." Sigarayı ilk iki parmağımın arasında tutarak Ava'ya uzatıyorum.

Yavaş ve telaşsız bir nefes çektiğinde altın çağ Hollywood sirenlerine benziyor. Vişne parlak bir kıızıl tonunda yanıyor, tütünün topraksı kokusu havayı dolduruyor.

"Gerçekten güzel," diyor ve bana geri uzatıyor. "En son ne zaman sigara içtiğimi hatırlamıyorum."

Sigarayı baş ve işaret parmaklarımın arasında tutarak dudaklarıma götürüyorum. "En son ne zaman bu kadar sert boşaldın?"

Sırtarak bir kolunu boynuma doluyor ve parmaklarını bornozumun içine sokarak parmak uçlarını köprücük kemiğimin üzerinde gezdiriyor. "Bunu da hatırlayamıyorum."

"Sizce kimyayı oluşturan şey nedir? Mesela, neden bazı insanlar arasında var da diğerleri arasında yok?"

Soru aniden ortaya çıktı. Belki de Ava'yla Blue Stallion'daki dans pistinde çarpıştığımızdan beri aklımın bir köşesinde kaynayıp duruyordu.

Durum ne olursa olsun, onun ne düşündüğünü bilmek için sabırsızlanıyorum.

Ava sigarayı parmaklarımın arasından alıp ağzına götürüyor ve düşünceli bir nefes çekiyor. "Fiziksel çekim var, ki bu da bunun büyük bir parçası. Ama kimya bunun ötesine geçiyor, değil mi? Bence bu bağ kurmakla ilgili." Kıcını oynatarak kucağıma bastırıyor. "Birinden etkilenebilirsin ama onu ancak senin zihnini de harekete geçirdiğinde gerçekten *hissedebilirsin*."

Elbette benim rastgele soruma düşünceli bir cevabı olacaktı. *Bunu* ona söylemek istiyorum. *Bu kimya. Anlaşılacak. Gerçekte kim olduğun ve ne istediğin konusunda yargılanma endişesi olmadan konuşabilmek.*

"Evet," diyorum onun yerine. "Belki de bu yüzden bu kadar nadirdir."

Sigarayı bana uzattı. "Ama vurduğunda *vurur*."

"Gerçek bu değil mi?" Son Parliament'i emerken başım uğulduyor. "Uykuya her çok değer veririm. Uyku benim mutlu olduğum yer. Şu an hariç." Ben onun gözleriyle buluşurken duman aramızda dönüyor. "Bu gece uyuyarak bir dakika bile kaybetmek istemiyorum."

Ava dudağını ısıırıyor. "Bir sigara daha içelim o zaman. Sırf yapabildiğimiz için."

Yatakta tekrar sevişiyoruz. Bu sefer Ava içeri giriyor ve bizi temizledikten sonra başını sallıyor.

Her ne kadar uyanık kaldığımı söylemek istesem de, kalamıyorum. Ama kendimden geçmeden önce oda servisini arayıp sabah getirilmek üzere kahvaltı siparişi veriyorum. Ava'yı ne kadar uzun süre burada tutabilirsem o kadar iyi.

Sonra gömleğini lavaboda hızlıca ıslatıyorum. Lekenin ve kokunun gittiğinden emin olduğumda, kapı koluna astığım bir askıyla kuruması için asıyorum.

Yatağa tırmanıyorum ve Ava'yı kendime doğru çekiyorum. İç çekiyor, enseme dokunmak için uzanıyor.

Parmakları saçlarımda, vücudu benimkine kıvrılmış halde uyuyakalıyorum.

BÖLÜM 9

Ava

KIMSENİN SEVGİLİSİ DEĞİL

Ağrım var. her yerde ne zaman I uyanmak yukarı
erken ve Ertesi sabah.

Bacaklarımın arasında. Sırtımın. Başım zonkluyor.

Tanrım, neden o kadar şampanya içtik ve o sigaraları ?

Çünkü . Uzun zamandır bu kadar eğlenmemiştim.

Yine de beni asıl endişelendiren göğsümdeki hoş sızı. Başımı yastığa koyduğumda Sawyer'ın yanımda huzur içinde uyuduğunu görüyorum. Kolu hâlâ ortama doğru sarkıyor.

Yakışıklılığı içimi derin bir sızıyla dolduruyor. Saç sakal birbirine karışmış. Kirpikleri ince, erken ışıktaki tenine karşı özellikle koyu görünüyor. Ve o ağzı, iyi *siktiğini* söyleme şekli - vahşiliğime tapınma şekli-

Buradan çıkmam lazım. Şimdi.

Panik tanıdık geliyor. Daha uzak bir şekilde olsa da göğüs kemiğimin içindeki hassasiyet de öyle. Belirsiz bir anı, bir his, ansızın beni ziyarete geliyor.

Bu kötü bir his değil. Aslında, sıcak ve misafirperver ve güneş ışığı gibi tadını çıkarabilirim.

Özgürlük.

Ne yazık ki hiç ama hiç uzun sürmüyor.

Dün gece harikaydı, elbette. Ama aynı zamanda pek çok açıdan bir fanteziydi. Tek gecelik ilişkiler seksi olabilir çünkü karşınızdakinin sizi hayal kırıklığına uğratması için zaman yoktur. Geceyi Sawyer'la geçirmeyi sevdim, ama eğer takılmaya devam edersek - eğer takılmamız daha fazlasına dönüşürse - beni hayal kırıklığına uğratacağına son kuruşuma kadar bahse girerim. Elbette, şu an her şey seksi ve eğlenceli. Ama her zaman öyle olmayacak. Rahatlayacaktı. Sıkılır. Tıpkı Dan'ın yaptığı gibi beni hafife alacaktı.

Ruhumu boğardı. Ve buna tahammül etmeyi reddediyorum.

Birinin uzun süredir acı çeken olmaktan bıktım. Junie'ye ilişkiler söz konusu olduğunda standartlarının ne olması gerektiğini göstermek için kendime daha iyisini yapacağıma söz verdim. Erkeklerin kadınlara bana davrandıkları gibi davranmalarının normal olduğunu düşünmesini istemiyorum.

Ama Tanrım, Sawyer çok güzel. Ve nazik. Ve yatakta mükemmel.

İşte tam da bu yüzden onun yatağından hemen çıkmam gerekiyor. Gerçeğe dönmek beni öldürebilecek olsa bile. Ailem Junie konusunda bana çok yardımcı oluyor, ancak bunun gibi gece molaları çok . Ara vermek gerçek hayata acımasızca geri dönmek anlamına gelse de bu durumdan zevk alıyorum.

Sawyer'ı uyandırmamaya dikkat ederek yorganın altından çıkıyorum. Çıplağım ve hava soğuk, canlandırıcı bir telaşla tenime çarpıyor. Dişlerimi gıcırdatarak yerdeki dağınıklığı karıştırıp kıyafetlerimi arıyorum. Kot pantolonumu, çoraplarımı ve botlarımı buldum. Ama iç çamaşırım kayıp, gömleğim de öyle.

İç çamaşırını bulamıyorum ama banyoda asılı duran gömleği buluyorum. Ön taraftaki lekenin tamamen yok olduğunu görünce nefesim kesiliyor. Kumaşı kokladığımda bayat biradan eser yok. Sawyer dün gece bir ara kalkıp temizledi mi?

Neden bu düşünce bende ağlama isteği uyandırıyor? Bu adam sonsuz derecede sevimli. Yaptığı her şey beni

Onu daha çok. Bu da gardımı düşürmeme neden oluyor, kafamda keşkeler dönüyor.

Ya o farklıysa?

Ya benim vahşi tarafıma gösterdiği hayranlık, onun da özgünlüğe benim kadar değer verdiği anlamına geliyorsa?

Bu düşünceyi geçerken kestim. Dan'e bir şans verdim. Birçok şans. Onun da farklı olabileceğini düşündüm ve bakın nasıl sonuçlandı.

Gömleğimi başımdan çekerek çantamı ve ceketimi alıyorum ve parmak uçlarımda kapıya doğru yürüyüp botlarımı giyiyorum. Arkamda bir hışırtı duyduğumda kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Hızlıca kapı kolunu itip kapıyı açıyorum.

Süitten çıkarken koridorda bekleyen beyaz keten örtülü masayı fark ediyorum. Masayı incelerken kahve kokusu burnuma doluyor. Gümüş bir kahve fincanı, küçük bir sürahi krema, Saran'a sarılmış bir kase kesilmiş meyve var. İki seramik fincanın yanında bir çift karton kahve fincanı duruyor.

Lanet olsun, Sawyer bizim için oda servisi mi sipariş etti?

"Kahvenizi burada mı yoksa paket mi istersiniz emin olamadım." I kırbaç etrafında at ve ses . ve lezzetli Arkamda derin, uykulu bir ses. Sawyer kapının duruyor, bir kolunu başının üzerine kaldırmış, dirseğini kapının pervazına dayamış. Kalın saçları her yöne doğru uzanıyor. Parmaklarım seğiriyor arzusuyla onları içinden geçiriyorum.

koyu, dalgalı bir kütle.

Üzerindeki tek şey beline doladığı bir çarşaf ve onu da kasıklarının yontulmuş V kısmına dikkat dağıtacak kadar yakın bir yerde tutuyor.

Dizlerimin bağı çözüldü. Kendimi sabitlemek için bir elimi masaya koyuyorum.

"Ben... merhaba. Selam. Günaydın, Sawyer. Çok özür dilerim ama sanırım çıkmam gerekiyor." BAHANEM ya da acınası ama yine de başımı boş koridora doğru eğiyorum.

Mavi gözleri hayal kırıklığıyla kararıyor. "Neden kaçıyorsun, güzel kız?"

Kalbim ağzımda şimdi. Bana taktığı lakabı *seviyorum*. Ayrıca sesinin şu anki tınısını da seviyorum, hala uykudan dolayı sert, bariz bir arzu ile kenarlı.

Dün gece ne kadar dengesiz olduğumdan hoşlanmasa daha fazlasını istemezdi. Ne kadar *kadınsı*. Olduğum kişiyi seviyor - sigarayı ve köpek stilini biraz fazla seven çılgın teşhirci.

Ama Sawyer için çok fazla değildi. Tam kıvamındaydı. Bu da *beni* olduğum gibi hissettiriyor.

Gitmeliyim, yoksa sonsuza dek kalacağımdan

. Masaya bir göz attım. "Sen-"

"Sabahın üçünde oda servisini arayıp kahvaltının altıda gelmesini istemek mi?" Adam doğrulurken göğsündeki kaslar geriliyor ve elini çıplak karnında gezdirebilmek için kaldırdığı kolunu indiriyor. "Seni bilmem ama ben dün gece çok iştahlıydım. Aç kalmanı istemedim."

Sesi gibi aksanı da sabahları farklıdır. Daha kalın, daha yavaş, bal damlıyor. Gözlerimde yeniden beliren acı için anlamsızca bu gerçeği suçluyorum.

Sawyer bütün gece beni becerdi ve şimdi de bu sabah beni beslemek mi istiyor? Tam olması gerekiyordu, değil mi? Önce bana yemek ısmarlıyor, sonra da soyunuyoruz?

Kimi kandırıyorum, tek gecelik ilişkiler genelde yemek içermez. Özellikle de kahvaltı. Sawyer gerçekten kalmamı istiyor, değil mi?

Baş ağrım nabız gibi atıyor. Burnumun kenarını sıkıp gözlerimi kapatıyorum ve oradaki yanmanın geçmesini umuyorum. Ama o odaya geri dönme ve bu çılgınca çekici adamla kahve içme arzusu içime işliyor ve yanmayı daha da kötüleştiriyor.

"Hey." Sawyer yaklaşırken çarşafın hışırtısını duyuyorum. "İyi misin, Ava? Kalmak istemiyorsan sorun değil."

..."

Kalmak istiyorum ve sorun da tam olarak bu.

"Bu." Gözlerimi açıyorum ve elimi bırakıyorum.

kahvaltı serpmeye. "Çok nazıksınız. Teşekkür Sawyer, gerçekten. Beni düşündüğün için tahmin ettiğinden daha çok minnettirim. Ama gerçekten koşmam gerekiyor. Kız kardeşlerim erkenden yola çıkmak istedi, o yüzden..."

Yüz ifadesi titriyor. Hayal kırıklığı mı? "Anlıyorum. O zaman seni yanına bir şeyler almaya ikna edebilir miyim?" Başımı sallıyorum. "Ben gerçekten iyiyim."

Burada doğru olanı yapıyorum. Akıllıca olanı. O zaman neden kendimi dünyanın en büyük pisliği gibi hissediyorum?

"Teşekkür ederim, Sawyer. Tanrım, seninle çok iyi vakit geçirdim. Buna gerçekten ihtiyacım vardı." Boğazımdaki yumruyu yutuyorum ve bir gülümseme yapııştırıyorum. "Kovboylukta iyi şanslar."

Alay ediyor, gamzeleri bir patlıyor. "Teşekkürler. Yarışta iyi şanslar."

Artık yarışmıyorum. Ama hala oldukça hızlıyım.

Sawyer'a alaycı bir el sallayarak koridordan aşağıya doğru koşuyorum. "Güle güle, Sawyer."

Bir elini kaldırıyor. Diğeri hâlâ belindeki çarşafı tutuyor. "Görüşürüz, Ava."

Konuşma burada bitmeli. Ama bu adamın yanında kendimi hiç kontrol edemediğim için kendimi "Ayrıca beni öldürmediğin için teşekkürler!" diye seslenirken buluyorum.

Sıcak, kadifemsi kahkahası salonu dolduruyor. "Beni öldüren sensin. İyi yolculuklar, tamam mı?"

Asansör düğmesine basıyorum. Kapılar açılırken bir ding sesi duyuyorum. İçeri girip, elimle yüzümü kapatıp gözyaşlarına boğulmadan önce kapıların kapanmasını bekliyorum.

Neden ağladığımı bilmiyorum. Sanırım çok dolu hissediyorum. Mutluyum ve üzgünüm. Memnunum ve açlıktan ölüyorum.

Gerçekten iyi olan tek gecelik bir ilişkinin cinsel açlığını yatıştırabileceğini düşündüm.

Bunun yerine, *daha fazlasını* istememe neden oldu ve hayatımda buna yer yok. Sawyer'ın bana verdiği her neyse onu istemek istemiyorum.

Ama benim var. Ve acıtıyor.

Gözyaşlarımı avucumun içiyle silerek kendime sadece yorgun ve akşamdan kalma olduğumu söylüyorum. Yarın rutinime geri döndüğümde kendimi daha iyi -daha konsantre- hissedeceğim. Kahvemi içerken Junie'yle kanepeye kıvrılacağım ve hayat devam edecek. Her zaman olduğu gibi.

sonunda Sawyer'ı, ağzının tadını ve bana hissettirdiklerini unutacağım.

Belki de yapmayacağım. Belki de onun yanındayken kendimi ne kadar değerli ve güvende hissettiğimin anısı, neyi hak ettiğimin güçlü bir hatırlatıcısı olacaktır. Olası bir ilişkide aradığım şeyi.

Kapılar kayarak açıldı. Otel lobisinin mermer zemininden yansıyan ince sabah ışığının parıltısı beni karşılıyor.

Derin bir nefes alıyorum ve güne adım atıyorum.

BÖLÜM 10

Ava

GELİŞMEK

ÜÇ AY SONRA

"KAHRETSİN." Elimdeki zamanlayıcıya baktım. "Billie, az önce zamanından yarım saniye düşürdün! Kişisel rekor!"

Öğrencim Billie Wallace, nefesini toplarken eyerden ışıldıyor. "Bu iyi hissettirdi. Söylediğin gibi ikinci varile kadar mümkün olduğunca düz koşmaya çalıştım. Ellerim nasıl görünüyordu? Yeterince uzun süre çift elli kaldığımı sanmıyorum ama aklımda öyle bir düşünce vardı."

Güneş gözlüklerimi taktıktan sonra zamanlayıcıyı kotumun arka cebine sokuyorum. "Bu sporda çok önemli olan kas hafızanı geliştiriyorsun çünkü işler çok hızlı ilerliyor. Bunu başaracaksın. Şu anda her şey tekrardan ibaret."

Wallace Çiftliği'ndeki veterinerlik programlarının başındaki Sally Powell'a bakıyorum, elini telefonunun ekranına götürmüş aşağıya doğru bakıyor. "Kaset izlemeye hazır mı?"

Sally parmağını ekrana vuruyor. "Evet. Sadece ağır çekime alıyorum. Billie, güzel bir fıçı çeviriyorsun."

"Deniyorum kızım, deniyorum." Billie, hayatı boyunca ata binmiş birinin atletik rahatlığıyla atından kayıyor.

Sally, Billie'nin bindiği muhteşem benekli Appaloosa atını kastederek, "Loretta yanıyor," diye ekliyor. "fıçı arasında daha fazla yer açmasını istediğinizi hemen anladı."

Başımı salladım. "Düz ve düzgün koştu. Mükemmel iş, gerçekten."

"Çünkü mükemmel bir eğitmenim var." Billie kaskını çıkarıyor.

Sırıtarak kollarımı kavuşturuyorum. "Deniyorum kızım, deniyorum."

Saman, toprak ve deri kokularını içime çekerken kalbim kabarıyor. At insanları benim insanlarım. Çiftliğin ilk ve tek baş antrenörü olarak işimle ilgili her şeyi seviyorum. Wallace'lar nesiller boyu sığır yetiştiriciliği yaparak zengin oldular ve şimdiki sahipleri bu parayı çiftlikte dünya standartlarında at yetiştiriciliği ve eğitim programları oluşturarak kullanmaya karar verdiler. Benim işim, atları ve binicileri, binicilerin üç varilin etrafında mümkün olduğunca hızlı bir şekilde yonca yaprağı şeklinde koştukları bir rodeo sporu olan varil yarışlarında eğitmek.

Billie ve Sally ile çalışmayı kesinlikle çok seviyorum. Billie, Bay Wallace'ın kızı. Teksas Hill Country'de anne babası ve erkek kardeşleriyle birlikte sığır güderek ve at yetiştirerek büyümüş, tam bir kovboy kızı. Kendisine yirmi beşinci yaş günü hediyesi olarak fıçı yarışlarında şansını denemeye karar verir. Hedefi yerel bir rodeoda yarışmak.

Başladığımızdan bu yana geçen üç ayda kat ettiği mesafeye bakılırsa, bunu kesinlikle başaracağız. Bunu düşünmek bile başımı döndürüyor.

Bu sersemliğin bir kısmının *rodeo* ve *sığır* gibi kelimelerin bana Sawyer'ı düşündürmesinden kaynaklanmadığını söylersem yalan olur. Austin aylar önce oldu, ama yavaş elleri ve büyük kalbi olan o kovboyu düşünmeden edemiyorum.

O gece yaşadığım özgürlük hissi hayatımın diğer bölümlerine de yansdı. Bunun ve eski sevgilimden uzaklaşmamla çok ilgisi olduğunu biliyorum. Daha önce hiç olmadığım bir şekilde kendim olmakta özgürüm. Ama sanırım Sawyer'ın benim sadece *ben olmamdan* bu kadar etkilenmesi, yeni hayatıma başlamak için çok ihtiyaç duyduğum güven desteğini sağladı.

İşte ya da evde "doğru" kadın olmak gibi bir kaygım yok. Sadece *öyleyim*, hiç .

Ve sonunda her şey yerli yerine oturuyor.

Bu da o adamı düşünmeyi bırakmam gerektiği anlamına geliyor. Tek gecelik ilişkimiz iyiydi *çünkü* sadece bir kez oldu. Eğer onunla tekrar karşılaşırsam, büyük ihtimalle bu deneyim o kadar elektrikli ya da unutulmaz olmazdı.

Sally, Billie ve ben Sally'nin telefonunun etrafında toplanıyoruz, o da öğleden sonra ışığına doğru dönüyor. Ahırlarımızdan birini kısmen yok eden yangın sayesinde bugün dışarıda, ağıldayız. Yeni inşa edilen arenayı atlar için geçici ahırlara dönüştürdük.

Kış havası soğuk ama güneş ceketimin içinden sızarak omuzlarımı ve sırtımı ısıtıyor. Soğuğu sevmiyorum ama sıcaklığı yendiği kesin. Ayrıca, en sevdiğim mevsim olan bahar da hemen köşeyi dönmek üzere. Junie'nin doğmak üzere olan tüm yeni buzağılarla tanışırken ne kadar eğleneceğini düşündükçe kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Ayrıca Wallace'ların devasa havuzunda yüzerken de çok eğlenecek - ne zaman kullanmak istesek havuzu bizim için ısıtmayı teklif ettiler bile.

Uzun süre Dan'den boşanmanın Junie'nin hayatını mahvedeceğinden endişe ettim. En azından, ona onarılamaz bir şekilde zarar vereceğinden endişelendim. Terapistim beni aksi yönde ikna etmeye çalıştı ama ona inanmadım.

Ancak yavaş ama emin adımlarla hayatımızın nasıl büyüdüğünü gördüm. Daha özgür. Daha mutlu. Hartsville'e taşınmak bu değişimi hızlandırdı ve mutlu olmanın beni daha sabırlı, daha hazır bir ebeveyn haline getirdiğini fark ediyorum.

Wallace'lar bizi kollarını açarak karşıladı. Bize sadece ışık dolu, iki yatak odalı, şirin bir ev sağlamakla kalmadılar, aynı zamanda çalışan bir anne olarak ihtiyacım olan esnekliği de sağladılar. Sağlık hizmetleri ve 401(k) gibi yan haklara sahip maaşlı bir çalışanım, ancak çalışma saatlerimi hemen hemen kendim belirliyorum. Ayrıca programlarımızı yürütmek için ihtiyaç duyduğum her türlü ekstra yardımı işe alabiliyorum-

Sally mükemmel bir örnek. Ekibimizin bir parçası olduğu bir ay içinde çok yakınlaştık.

En önemlisi de, Bayan Wallace'ın küçük kız kardeşi Bayan Lee gibi harika bir çocuk bakıcısı buldum. June'un gün boyunca emin ellerde olması konusunda endişelenmek zorunda olmamak büyük bir rahatlama.

." Sally'nin telefonundaki oynatma düğmesine bastım.

Her koşuyu ağır çekimde analiz ediyoruz, böylece Billie tam olarak neyi doğru yaptığını ve neyin üzerinde çalışması gerektiğini görüyor.

"İyi bir koltuğa sahip olduğunu hemen görebiliyorum. Daha önce olduğu gibi ilk namluda fırlamıyorsun. Yavaş çalışman için yaptığımız tüm o alıştırmalar gerçekten işe yaradı."

Billie ayaklarının üzerinde kayıyor. "Ne kadar hızlı gidersem o kadar kolay oluyor." "Tam da böyle hissettirmeli." Ekranı işaret ediyorum.

"Evet, şu ellerine bir bak, hâlâ yeterince uzun süre iki elini kullanmıyorsun. Atınız adım atarken poponuzu ve kalçanızı dik tutmak için elinizi boynuza koyarsınız. Sonra ve bir sonraki varile 'gitmek' için iki elini tekrar kullanırken atınla birlikte ileri doğru itersin."

"Anladım. Ve bakın, sanırım ikinci varil civarında bacaklarım biraz sertleşti."

"Ama oturmaya devam ettin," diyor Sally. "Koltuğuna nasıl bastırıldığını görebiliyorum. Loretta kesinlikle senin özgüveninden güç aldı."

Billie'nin üçüncü varilin etrafında son turunu atmasını izliyoruz.

"Dürüst ol," diyorum. "Tüm bu süre boyunca hâlâ nefesini tutuyor musun?"

Billie kıkırdıyor. "Hiçbir şeyi özlemiyorsun, değil mi Ava?"

"Omuzlarından anlayabiliyorum." Ekranı işaret ediyorum. "Nefes almaya devam etmelisin Billie. Aksi takdirde kaskatı kalırsınız ve oluşturduğumuz kas hafızası işinize yaramaz. I

Acaba biraz yoga buna yardımcı olmaz mı? Ayrıca karnınızı da güzel ve güçlü tutacaktır."

"Yogayı deneyebilirim, evet." Billie bir omzunu kaldırdı. "Bugünlerde hep yeni şeyler deniyorum, neden olmasın? Belki yaşadığım bu çeyrek yaşam krizi konusunda yardımcı olur."

Dirseğimle onu dürtüyorum. "Kucağımda yeni bir bebek varken o krizi yaşamaktan iyidir. İyi haber şu ki, hayat diğer tarafta çok daha iyi. Sadece devam etmelisin. Ve lütfen, Tanrı aşkına, bir erkeğin seni kendi üzerinde yaptığı çalışmalarından alıkoymasına izin verme."

"Burada geç çiçek açan biri var." Sally elini kaldırıyor, dördüncü parmağında sarı bir elmas göz kırptıyor. "Beklemenin getirisini çok daha tatlı kıldığını kanıtlayabilirim."

"Sen ve Wyatt birlikte çok tatlısınız." Billie toprağı tekmeliyor. "Sizin adınıza mutluyum çocuklar. İyi olanlardan birine sahip olduğunuz için biraz kıskansam bile. Onlar çok az ve çok uzakta, biliyor musun?"

Sawyer iyi biriydi.

Gerçekten çok iyi biriydi. O kadar iyiydi ki, tek gecelik ilişkimizden beri başka biriyle hiç ilgilenmedim. Zaten işime başladığım ve June'un yeni evimize alışmasına yardım ettiğim için kimseyi takip edecek zamanım olmadı. Duş başlığımı ve bir arkadaşımın tavsiyesi üzerine internetten sipariş ettiğim yeni vibratörümü yakından tanıdım.

Billie'nin koşması gerekiyor, benim de öyle. Bayan Lee'yi rahatlatmam gerekiyor, böylece June ve ben akşam yemeği hazırlayabilir ve banyo yapabiliriz. Günün bu saatini sevmiyorum -ikimiz de yorgunuz ve June'un annesi olarak "ikinci vardiyamı" almak yerine işten sonra ayaklarımı uzatma lüksüne sahip olmayı diliyorum- ama kızımın kaliteli zaman geçirmeyi seviyorum.

"Selam," diyor Sally ağılın karşısına geçerken. "Erkeklerin dikkatini dağıtmaması hakkında yaptığın yorum-"

"Merak etme, dersimi aldım."

Sally sırtıyor. "Bu biriyle tanışmak istediğın anlamına mı geliyor? Bekar bir ebeveynle?"

Bir kahkaha atarak, her zaman sıkışan kapıyla meşgulmüş gibi yapıyorum. "Bu kim?"

"Junie ile aynı yaşta bir kızı olan bir adam. Onu uzun zamandır tanıyorum ve onun ve küçük kızının oldukça harika olduklarını söyleyebilirim."

"Teklifin için minnettarım Sally, ama dürüst olmak gerekirse, pek ilgilenmiyorum-"

"Çocukları bir araya getirirsiniz diye düşünmüştüm. Bilirsiniz, oyun buluşması ya da her neyse. Sana onunla bir şeyler ayarlamıyorum."

Sessizce rahat bir nefes aldım. Kafamda lanet olası bir deliğe ihtiyacım olduğu gibi, beni inşa ettiğim güzel küçük hayattan uzaklaştıracak bir adama ihtiyacım var.

Şu anda her şey yolunda. Hayat
güzel.

Başka bir ebeveynle tanışmaktan zarar gelmez, değil mi?

"Junie tam bir sosyal kelebek, o yüzden şehirde yeni arkadaşlar edinmek isteyeceğini biliyorum. Biz varız."

"Harika." Sally ellerini çırpıyor. "Sanırım yarın ahır toplantısına gelecek, o yüzden bu mükemmel olacak."

Teksas'ın bu küçük köşesindeki topluluk, görünüşe göre hala eski moda ahır toplantılarına ev sahipliği yapıyor; burada komşular bir yandan parti verirken bir yandan da oldukça yasal bir inşaat işine giriyor. Bu tür etkinliklerin sadece *Seven Brides for Seven Brothers* gibi filmlerde var olduğunu sanıyordum ama Bayan Wallace, çiftlikteki yangında hasar gören ahırını yeniden inşa etmek için kendisine bir ev sahipliği teklif edildiğini söylerken son derece ciddiymi.

Bu hafta sonu yaşadığım evin birkaç yüz metre ötesindeki bir gerçekleştirecek olan HGTV tarzı bir fıçı-içki partisinin planlanmasına bu şekilde yardımcı oldum.

Saçlarımı gözlerimden uzaklaştırmak için bileğimin arkasını kullanıyorum. "Beni düşündüğün için minnettarım, Sally."

Bana bir bakış attı. "Bunu öylesine mi söylüyorsun?"

"Hayır." Başımı sallayarak iç geçirdim. "Gerçekten ciddiylim. Yeniden başlamanın berbat olacağından çok korkuyordum. Beni yanlış anlamayın, ilk ayrıldığımda her şey berbattı. Ama buraya taşınmak..."

Ağılı çevreleyen otlığa göz gezdiriyorum. Kış manzarası sade, budaklı yaşlı meşeler ve yükselen ceviz ağaçları uzun zaman önce yapraklarını dökmüş, ama çıplaklığın içinde bir güzellik var. Lekesiz gökyüzü kocaman, mavinin tonu o kadar canlı ki nabzınızın daha hızlı atmasına neden oluyor. Yavaş hareket eden bir dere soluk kayaların üzerinde parıldıyor. Burada bir sakinlik, vahşi bir durgunluk var ki aşık olmamak değil.

"Bu şimdiye kadarki en iyi karar oldu. Hepiniz çok misafirperversiniz ve ben de bu iyiliğinizi karşılıksız bırakmadığım için çok mutluyum."

Bu adamla tanışmak, her kimse, büyük bir mesele olmak zorunda değil. Çiftlikte yaşadığım, çalıştığım ve nadiren de olsa çiftlikten ayrıldığım için onunla tekrar karşılaşacak değilim. Junie şehir merkezindeki küçük şirin okulda henüz anaokuluna başlamadı. Ben de programımızı hazırlamak ve yürütmekle çok meşgulüm, bu da bana yemek yemek, kızımın takılmak ve uyumaktan başka pek bir şey yapacak zaman bırakmıyor. Bayan Wallace haftada bir kez büyük bir market teslimatı alıyor ve bana yiyeceklerimizi de teslim etme şansı sundu - böylece şehir merkezine markete gitmeme bile gerek kalmadı.

Sally sırtarak kalçasını benimkine değdiriyor. "Bu bir iyilik değil. Ama yine de açık olduğunu duyduğuma sevindim. Bu adam aslında Wyatt'ın kardeşi."

"Ah, doğru. Bana söylediğini hatırlıyorum-"

"Anne! Anne anne *anne*!"

Tanıdık bir ciyaklama sesi duyunca başımı kaldırıp baktım. sarışın at kuyruklu ve yüzünde yara bandı olan küçük bir kız bana doğru koşuyor. Tabii ki kızım ceketinin fermuarını açmış, ceket arkasından ışıltılı bir girdapla dışarı fırlıyor.

pembe ve mor tek boynuzlu atlar. Çok geride olmayan Bayan Lee, yetişmek için acele ediyormuş gibi yapıyor.

"Çok hızlısın küçük hanım," diye sesleniyor. "Eminim bunu annenden almışsındır."

Sally cevap verir, "Kesinlikle öyle. Annesini iş başında gördüm, at üstünde o kadar hızlı ki yanından geçerken onu zar zor görebiliyorsun."

Kapıyı açıyorum ve kollarımı kızıma doğru koşuyorum. "Hey, Junie! Uykun nasıldı?"

"Güzel." Kollarını bacaklarıma dolayarak bana sarılıyor. "Seni seviyorum, anneciğim."

"Ah, Haziran Böceği, ben de seni seviyorum." kucağıma alıyorum, yanağına gürültülü bir öpücük kondurmadan önce kalçama yerleştiriyorum. Ama sonunda çenesine konduruyorum, çünkü hareketsiz kalmayı reddediyor. "Güzel yara bantları!"

June kıkırdıyor. Nelly gibi o da bunları bir moda aksesuarı olarak takıyor. Markete son gidişimde bir kutu Disney temalı yara bandı aldım. Bunların kızımın son takıntısı haline geleceğini bilmiyordum. Geçen gün tezgahı kutuyu aldı ve ben yemek hazırlarken kendini onlarla kaplamaya başladı. Yüzüne, ellerine, bacaklarına, hatta ayak parmaklarına bile yapıştırdı. Banyo sırasında her birini soymak zorunda kalana kadar çok komikti. Wallace'ların Junie'nin çığlıklarını çeyrek mil ötedeki evlerinden duyabileceklerinden emindim.

Bugün hepsi parlak renklerde basılmış ve batık sweatshirt'ü ve taytıyla uyumlu.

"Sen ve Bayan Lee bugün neler yaptınız?" Ben soruyorum.

"Bir sürü eğlenceli şey." Lee gülümsüyor. "Ne yaptık gördük , Junie?"

"Atlar!" Junie'nin yüzü aydınlanır. "Ve moo-moos. Ve resim yaptık! Ve sandviç yedik!"

Elimi küçük ayak bileğine doluyorum, eğilip yanağını ısırma isteğime , yara bandı ve her şeyiyle. O her zaman lezzetliydi. Bebeklik yağlarının çoğu

var kayboldu, o hala var ve Chubbiest, En lezzetli yanaklar.

"Bu şimdiye kadarki en iyi gün gibi geliyor." "Bayan Lee'yi seviyorum."

"Ah şekerim, ben de seni seviyorum," diye gülerek yanıtlıyor Lee.

Rahatlamaktan bayılacak gibi oluyorum. Kasım ayında şehre ilk taşındığımızda Junie günün büyük bir kısmında evde olmamama alışmakta zorlanmıştı. Bebekliğinden beri onunla evde olduğumu düşünürsek, bu gayet mantıklıydı. Sahip olduğu tek gerçek bebek bakıcıları annem, kız kardeşlerim ve kayınvalidemdi, bu yüzden June ilk başta Bayan Lee'den hoşlanmadı. Şimdi ise çok iyi arkadaşlar ve kendimi daha fazla minnettar hissedemezdim.

Tabii ki, bu sabah Junie'nin şehir merkezindeki anaokulunda bekleme listesinden çıktığını bildiren bir e-posta aldım. Haftada sadece üç sabah, dokuzdan on iki buçuğa kadar devam edecek. Ancak bir yanımda onun okula hazır olduğunu bilse de, onu yeni bir geçiş sürecine sokmaktan hâlâ endişe duyuyorum. Diğer çocuklarla daha fazla etkileşime ihtiyacı var. Bir çiftlikte yaşamak harika ama at Loretta'nın kızımın en iyi arkadaşı olmasından endişelenmeye başlıyorum.

"June gerçekten iyi miydi?" Ben soruyorum.

Lee elini sallıyor. "Harikaydı. İyi dinledi ve neredeyse tüm öğle yemeğini yedi. Sadece bir kez sinir krizi geçirdi, değil mi şekerim?"

İnledim. "Dur tahmin edeyim. Yara bantlarıyla kendimizi sıvayamadık, bu yüzden kriz geçirdik."

"Bingo." Lee parmağıyla işaret ediyor. "Onları dolaba sakladım

lavabonun yanında, bu arada."

"Teşekkür ederim." Junie'nin bileğini sıkıyorum. "Senin yara bantlarıyla derdin ne June? Çıkarırken canının yandığını biliyorsun ve ihtiyacın yoksa onları ziyan edemeyiz."

"Oh, yara bantları hakkında her şeyi duydum," diyor Sally. "Ama ben anlıyorum, Junie. Onlar çok eğlenceli ve renkli. Tıpkı küçük

dövmeler."

"Dövmeler! Lütfen anne, dövme istiyorum! *Paw Patrol* dövmesi."

Gülüyorum. "Bir gün başımıza bela , değil mi?"

"Sadece en ," diye yanıtlıyor Lee. "Yarınki ahır toplantısı hakkında çok konuştuk, değil mi şekerim?"

Junie kollarımda kıpırdanıyor ve onu yere bırakıyorum, sonunda spor ayakkabı giydiğini fark ediyorum. Son birkaç aydır giydiği tek şey annemin ona Noel'de aldığı ışıklı, simli yağmur botlarıydı.

"Pastalı bir parti," diye duyuruyor June.

"Çok heyecanlıyım."

"Ben de öyle," diyorum, kelimelerin gerçek mi yalan mı olduğundan emin olmadan.

BÖLÜM 11

Ava

GEÇMİŞTEN GELEN BİR PATLAMA

Ertesi gün Junie'yle birlikte el ele ahıra doğru yürüdük. Üç buçuk yaşını geçmiş olmasına rağmen bazen öğleden sonra uykusuna yatıyor. Bugün neredeyse iki buçuğa kadar , bu yüzden geç kalıyoruz.

Ben de biraz uzanmayı umuyordum. Ancak çamaşırları yıkamak ve faturaları ödemek arasında, iki saatlik "boş zamanımı" bir atıştırmalık molası bile vermeden yaktım.

Yorgunum. Ne zaman yorulmadım ki?

"Bu ses de ne?" Junie tepenin hemen aşağısında gerçekleşen partiyi daha iyi görebilmek için ayağa fırlar.

"Bu grup. Partide müzik çalıyorlar. Eğlenceli, değil mi? Benimle dans etmek ister misin?"

Junie gülümseyerek başını sallar. "Dans etmeyi severim." "Ben de severim."

Yine de kendimi garip bir şekilde... gergin hissediyorum, sanırım, tüm bu olanlar hakkında. Bu aptalca, çünkü bu sadece bazı yerel halkın sıradan bir buluşması. Yemek, bira ve evet, belki biraz da iş olacak. Ama komşularla tanışmak için harika bir fırsat olacak. Gelir gelmez kendimi Wallace'ların eğitim programını başlatmaya adanmışım için bunu henüz yapmadım.

Junie'nin bir ya da iki arkadaş edinmesini gerçekten çok isterim. Eğer hissetmiyorsak, gidebiliriz.

Sally beni biriyle tanıştırdığı için gergin olduğum fikrinden nefret ediyorum, onu yalnız bir ebeveynden başka bir şey olarak sunmamış olsa bile. Gergin olmak anlamına gelir ve ben bir erkeği ya da onun benim hakkımda ne düşündüğünü önemsemek *istemiyorum*. Yalnız olmaktan mutluyum.

Yalnız olduğum *için* daha iyi bir . Artık kırgın, küskün ya da kızgın değilim.

Bunu iliklerime kadar biliyorum. Ama yine de yaklaştıkça midem bulanıyor.

Ardıç ağaçlarının arasından geçerken müzik daha da yükseliyor. Küçük bir tepeye tırmanıyoruz ve sonra aşağıdaki sığ vadide parti görünmeye başlıyor.

Çimlerin arasında kısa kesiyorum.

"Ne oldu anne?"

Yutkunarak şapkayı kafama geçirdim. Bir ahır toplantısında Stetson giymenin uygun olacağını düşündüm. "Bir şey yok. Burada bir sürü insan var."

Bir sürü insan. Hasarlı ahıra ve ekibimizin yerleştirdiği piknik masalarına üşüşüyorlar. Büyük bir insan topluluğu grubun karşısındaki lastik kovalardaki bir çift fiçinin yanında asılı dururken, diğerleri masaların etrafında dolanıyor ve ortaya konan muazzam yiyecekleri seçiyor.

Etkinliğin düzenlenmesine yardım ettim, bu yüzden şaşırmamalıydım. Ama davet ettiğimiz herkes geleceğini söylediğinde, sadece kibarlık ettiklerini düşündüm. Elbette gösteri olmayacaktı. İnsanlardan lanet olası bir ahır ücretsiz olarak yeniden inşa etmelerini istediğimizi düşünürsek, muhtemelen birçoğu.

"Pasta!" Junie elimi çekiştirerek bağılıyor. "Anne, pastayı görüyorum! Çikolatalı! En sevdiğim! Gidelim anne, lütfen!"

Midemdeki çalkantılı sinirlere rağmen gülümsüyorum. Bayan Wallace büyük bir fırıncıdır ve benim küçük şeker canavarıma tatlı ikramlar yapmayı çok sever. Bunu hiç söylemedi ama ben

Tekساس pastasını onun yaptığını biliyorum çünkü gerçekten June'un favorisi.

Buradaki küçük hayatımızı sevmemin sekiz yüz doksan dokuz numaralı nedeni.

En yakın masada Bayan Wallace'ı görüyorum. Bir elinde tabak, diğerinde çatal var ve çiftliğin veterineri Vince'le sohbet ederken çatalını hararetle sallıyor. O ve Sally birlikte çalışıyorlar.

Yaşlı bir çift, grubun Taylor Swift cover'ı çaldığı sahnenin önünde dans ediyor. Tanıdık şarkı sinirlerimi biraz olsun yatıştırıyor.

Junie'nin beni tepeden aşağı indirmesine izin verdim. Dışa dönük bir içe kapanık olduğum konusunda şaka yapıyorum; doğru insanlarla sosyalleşmeyi seviyorum ama sonrasında pilimi şarj etmek için her zaman yalnız kalmaya ihtiyacım oluyor. Ancak kızım, tıpkı babası gibi, üç yaşındayken bile dünya gezegenindeki en doğal dışa dönük insan.

Zincirli testerenin gürültüsünü duyuyorum, ardından çekiç geliyor. Ahırın içine göz attığımda, bir sürü insanın çoktan işe koyulmuş olduğunu görüyorum. Yangın kötü bir elektrik kablосundan çıkmış ve ahırın dışı çoğunlukla zarar görmeden kurtulmuş olsa da içi tam bir felaket.

Ancak kaç kişinin işe geldiğine bakılırsa, kısa sürede tamir edilecektir.

Göğsümde bir kıpırtı var. Hartsville özel bir yer. Buradaki topluluk duygusu -insanların birbirlerini gerçekten önemsemesi- gelmiş geçmiş en iyi şey.

Junie, Bayan Wallace'a ve çikolatalı pastasına doğru bir rota çizer.

"Bayan Wallace!" Kızım yaşlı kadının bacaklarına çarpıyor ve onu kucaklıyor. "Bayan Wallace, pasta var! Biraz alabilir miyim?"

Gülüyorum. "Nasıl soracağız? Hem ben sana önce gerçek bir yemek yemen gerektiğini söylemedim mi?"

"Merhaba küçük hanım," diyor Bayan Wallace gülerek. "Seni görmek çok güzel. Tabii ki alabilirsin

Biraz kek! Ama sadece sen yedikten sonra" -yiyeceklerle bakıyor -"Bayan Nielson'ın tavuğundan biraz. Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

"Ama ben tavuk sevmem."

Gülme sırası bende. "Üzgünüm, Bayan W. Sizinle oynamaya çalışıyor. Junie tavuğu sever. Hey, Vince."

"Selam Ava. Ve hey, Bayan June. Bu sabahki başarınız için bir beşlik daha alabilir miyim? Çok yardımcı oldun." Bir elini kaldırdı.

Junie onu tokatlamak için zıplıyor. Yalan söylemeyeceğim, tür şeyler içimi ısıtıyor ve duygusallaştırıyor. Bu sabah Junie'yi Wallace'ların inek sürüsünü ziyaret edebilmek için patika gezintisine çıkardım. İşimiz bittiğinde Vince'e rastladık ve Junie'ye atımızı nasıl çözeceğini ve fırçalayacağını gösterdi. Bu dersten kim daha çok keyif aldı bilmiyorum, o mu yoksa Vince mi? Oğulları artık ergenlik çağında ve etrafında küçük çocuklar olmasını özlediğini söyleyebilirim.

"Pekâlâ, Junie." Ellerimi omuzlarına koydum ve onu yemeğe doğru yönlendirmeye başladım. "Tavuğumuzu yiyelim, sonra da biraz kek yiyebilirsiniz."

Tam tabakları almak üzereydik ki Sally'nin Wyatt'la el ele yaklaştığını gördüm. Bana Sawyer'ı ne kadar çok hatırlattığı her zaman dikkatimi çekmiştir - gözlerinin gölgesi ve kendinden emin, sabit adımlarıyla ilgili bir şey.

Yine de, her şey bana Sawyer'ı hatırlatıyor gibi görünüyor, bu yüzden asla çok fazla okumadım.

Beni gören Sally gülümsüyor ve el sallıyor. Midem bulanıyor, sinirlerim intikam duygusuyla geri dönüyor.

Kes şunu. İyi olacaksın.

El sallayarak karşılık veriyorum ve sesime parlaklık katıyorum. "Hey, hepiniz! Geldiğiniz için çok teşekkür ederiz. Katılım bizi çok şaşırttı!"

Wyatt sırtlıyor. Sally'yi yakınında tutuşunu, birleşmiş ellerini dalgınca sallarken kollarının birbirine sürtünüşünü kaçırmıyorum.

"Herkesin çok meraklı olduğu ama her zaman yardım etmeye hazır olduğu Hartsville'hoş geldiniz." Fıçılara başıyla işaret ediyor. "Burada bedava bira olduğu gerçeği de cabası."

Gölümsüyorum. "En azından bunu yapabiliriz."

"Ava," diyor Sally nişanlısına bakarak, "Wyatt ve ben seni biriyle tanıştırmak istiyoruz."

Junie'ye bakarak şaşırmış gibi yapıyorum. "Oh? Kulağa eğlenceli geliyor."

Her zaman iyimser olan Junie sevinçle çığlık atıyor. Birlikte Sally ve Wyatt'ı ahıra kadar takip ediyoruz. Dumanın yanık kokusu burun deliklerimi yakıyor, ama yeni kerestelerin temiz, taze kokusuyla biraz hafifliyor. Birkaç kadın ve erkek uzak duvardaki bazı çerçeveleri onarmak için harıl harıl çalışıyorlar. Küçük bir kız, inşaattan güvenli bir mesafede, karşı köşede pembe plastik bir çekikle meşgul.

Bakışlarım hemen duvarın ortasındaki uzun boylu, geniş omuzlu bir adama takılıyor. Kot pantolonu ve flanel gömleği var, mükemmel bir şekilde dolduruyor, bir ikiye dört tahtayı kaldırırken pazıları şişiyor - en azından sanırım uzun, ince ahşap tahtalara böyle diyorsunuz? Kalçasında bir alet kemeri asılı.

Arkadan bile yakışıklı olduğunu söyleyebilirsin. *Özellikle* de arkadan. Kıçının o yırtık Levi's'ı doldurma şekli-

Bekle bir saniye.

Bir saniye. Bir saniye.

O kot pantolonlar, o kalın, siyah saçlar... Tanrım, şimdi dönüyor ve bana yan tarafını gösteriyor. Kollarını , kalın kaslı ön kolundaki büyük, kalın bir yazı dövmesini ortaya çıkarıyor. *Ella*.

Kulaklarımda hafif bir uğultu var.

Nabzımın panikle atması. Kalbim sevinçle sıçrarken bile başım aniden bir mengenenin içinde sıkılıyormuş gibi hissediyor.

Olamaz. İmkânı yok. Hiçbir *şekilde* -

"Sawyer!" Wyatt sesleniyor.

Aman Tanrım, bu o.

Bu da plastik çekiçe oynayan kızı.

Ella onun annesi değil. Sawyer'ın kızı.

Kusacakmışım gibi hissetmesem gülerdim. *Tabii ki* o bir baba.

Bana mendil alma teklifi, her zaman nasıl düşündüğünü İhtiyaçları önceden tahmin ederek. Hiç aç ya da susuz nasıl emin olduğunu.

Bu şekilde davranan çok az evli erkekle karşılaştım. Ama bekar bir baba? Kesinlikle mantıklı.

Küçük kız bize doğru bakıyor ve hemen parlayarak Wyatt ve Sally'ye sarılmak için ahıra doğru çılginca bir koşu yapıyor. "Amca! Wy Amca ve Sally Teyze!"

June elimi çekiştiriyor. "Anne, onunla oynayabilir miyim?" diye fısıldıyor.

Adam -Sawyer- kardeşiyle tamamen yüzleşmek için dönüyor. Gülümsediğinde yanaklarındaki gamzeler ortaya çıkıyor ve dizlerimde belli belirsiz tanıdık bir karıncalanma hissediyorum.

"Hey, Wyatt," diyor. "Sally, seni görmek her zaman bir zevk..."

Bakışlarımız kilitlendiğinde kelime ağzında ölüyor. Ahırın loş ışığında bile gözlerindeki mavi o kadar delici ki, göğsüme saplanan bir bıçak gibi hissediyorum.

"Hey!" Formüle edebildiğim tek kelime bu.

Pembe bir kızarıklık Sawyer'ın kalın boynuna doğru ilerliyor. Sakallarının daha kabarık olduğunu fark ettim. Bıyıkları Austin'de olduğu gibi düzgün kesilmemiş. Gözlerinin etrafında mor halkalar var.

O da az benim kadar bunalmış ve yorgun görünüyor.

"Seni görmek... çok güzel," diyor gülerek ve bir elini kaldırıp saçlarını karıştırıyor. "Bir dakika oldu."

? Beni hiç düşündün mü?

Nefes alamıyorum ama bir şekilde gülmeyi de başarıyorum.
"Evet. Vay be. şansımız nedir?"

Sally'nin kaşları birbirine çarptı. "Bekle, siz birbirinizi tanıyor musunuz?"

Sawyer'ın eli başının arkasına gider. Saçlarını sertçe karıştırıyor. "Yeterince komik, biliyoruz."

BÖLÜM 12

Sawyer

İKİ DOLARLIK BİR TABANCADAN DAHA SICAK

Siktir.

Stetson'lı Ava-

Sadece.

Sikeyim.

Elimde metaforik bir alet, orada durmuş, dengesiz bir pislik gibi ona bakıyorum. Etrafımızdaki görüntü ve seslerin belli belirsiz farkındayım - Wyatt onu kaldırıp havaya fırlattığında Ella'nın uçuşan saçları, çivi tabancasının tıslaması - ama aslında sadece *onu* görüyorum.

Austin'de o gece eve götürdüğüm kız.

Giderken benden bir parçayı da yanında götüren, kahveyi, suyu, son bir öpücüğü reddeden kişi.

Ava'nın hatırladığımdan daha güzel olması nasıl mümkün olabilir?

Nasıl çocuğu olur da bana söylemez? Çünkü kesinlikle bir çocuğu var. Elini çekiştiren ufaklık, yeşil gözlerinden sırtından aşağı bir çift örgü halinde sarkan uzun sarı saçlarına kadar Ava'nın karbon kopyası.

Nasıl bilemedim? Ya da en azından anne olduğunu tahmin edebilir ? Tanrım, tüm bu ortak noktalarımız - konuşabileceğimiz, dertleşebileceğimiz şeyler-

Bu yüzden mi kaçtı? Bebeğine geri dönmek zorunda olduğu için mi?

"Hikaye nedir?" diye soruyor aptal kardeşim, Ella'yı ayarlarken

Aşağı. "Siz ikiniz manav reyonunda falan mı karşılaştınız?"

Ava kısık bir kahkaha atıyor. "Hayır, aslında. Austin'de tanıştık."

"Austin?" Wyatt bana kaşlarını çatıyor. "Eminim eğlenceliydi. Buna şahit olamadığımı için üzgünüm."

Yüzüm yanıyor. "Bir üzerine bira döktüm çünkü ben böyle pürüzsüzüm."

Ava gülüyor, ama bu sefer gerçek. O zengin ses tenime bir sıcaklık yayıyor.

"Dürüst ol," diyor gülümseyerek, "sana yumruk atan bendim, biralar da bu yüzden döküldü zaten."

Wyatt'ın gözleri parlıyor. "Vücudun çarptı, ha?"

"Dostum," diyorum, merkezimdaki sıcaklığın tenimin her santimine yayılma şeklini görmezden gelmek için çok uğraşıyorum.

"Bir kazaydı," diye devam ediyor Ava, sarsılmadan. "Ama icabına baktık."

"Umarım mutlu bir kazadır?" Sally öyle diyor.

Ava'nın gözleri benimkileri arıyor. "Öyle diyebilirim, evet." Bu onun da beni düşündüğü anlamına mı geliyor?

O da havanın çatırdadığını hissediyor mu?

Sevimli ve kendinden emin bir şekilde zeki davranıyor. Ama Ava'nın yanaklarının pembe olduğunu fark ettim. O saçma çatı katı süitinde onu kanepeye yatırdığımda da aynı renkteydi.

O şapkayı takarken sikime binerken çok seksi görünürdü.

Boğazımı temizleyerek başparmağımı ve ilk parmağımı bıyığımın üzerinde gezdiriyorum. Fazla uzamış. Ama Lizzie yoldayken - o Ella'nın annesi - yirmi dört/yedi babalık görevindeydim. Bırakın tıraşı, duş alacak vaktim bile olmadı.

"Dünya küçük," diye cevap . "Sally senden çok bahsediyor. Ama onun sen olduğunu asla tahmin edemezdin. *Sen olduğunu.*"

bu bakış var. Yumuşak, dolgun. "Güzel vahşi, değil mi?"

Beni ne kadar çıldırttığın hakkında hiçbir fikrin yok. Şu anda seni kenara çekip, diğer sık kafalılardan biri hamle yapmadan sana çıkma teklif etmek istiyorum. Çünkü edecekler. Ava çok iyi görünüyor, uzun bacakları, gururlu omuzları ve mükemmel kıcıyla.

Ama ben dışarı çıkmıyorum. Hem de hiç. Onu nereye götürebilirim ki? Ella'ya kim bakacak? Biz Austin'deyken Wyatt götürmüştü. eğlendiğini söyledi ama Ella gecenin her saatinde yatağına girdiği için neredeyse hiç uyumadığını da biliyorum. Ona dünyanın en sevimli uyku teröristi dememin bir sebebi var.

"Tamamen vahşi, evet." Ellerimle ne yapacağımı bilemediğim için bir tanesini tekrar saçlarımın arasından geçiriyorum. "Nasılsın?"

Ava başını yana eğerek saçlarının omzunun üzerinden düşmesini sağlıyor. "Biz . Ya sen?"

"Gayet iyiyiz." Ava ve küçük kızına başımla selam veriyorum. "Kasabada yeni olmalısınız."

"Evet. Junie ve I taşındı içinHartsville geri içinde Kasım başında, ve şu ana kadar gerçekten keyif alıyoruz. Değil mi June?"

Kalbim sıkışıyor. Ava artık Hartsville'de mi yaşıyor? Nasıl oldu da hala karşılaşmadık?

göre burada kalacak. Wallace'ların eğitim programlarını geliştirmek için yıllardır istekli olduklarını biliyorum ve Wallace akıllı bir adam. Ava gibi iyi birinin kaçmasına izin vermez.

Çünkü yaptığı işte iyi. Onu bir atın üzerinde hiç görmedim. Ama bana verdiği sürüşe bakılırsa?

Kız sınıfının en iyisi.

Ayrıca kızının ismine bayıldım. Ava'nın üzerine bira döktüğümde çalan Johnny Cash şarkısını düşündürüyor.

Küçük kız annesine bakar ve gülümser. "Ama lütfen anne, onunla oynayabilir miyim?"

"Geleceğin en iyi arkadaşlarını görüyorum," diyor Sally gülümseyerek. Ava önce bana, sonra Ella'ya bakıyor.

"O mu-"

"Kızım. Evet. Ella, Bayan Ava ve June'a merhaba diyebilir misin?"

Ama Ella, yeni insanların yanında utangaç bir kuş gibi Wyatt'ın göğsüne kıvrılıyor.

"Ella."

Ava'nın yüz ifadesindeki titreşimlerden iki ile ikiyi bir araya getirdiğini anlayabiliyorum. Kolumdaki dövmeyle görmüş olmalı ama sormadı.

"Selam . Ben Ava, bu da Junie." "Merhaba Junie." Ona küçük bir el sallıyorum.

Gülümsüyor ve el sallıyor.

Tanrım, çok tatlı.

"Üç yaşında," diye devam ediyor Ava. "Sen kaç Ella?"

Ella dudaklarını büzerek göz kırpmıyor.

"Kaç yaşında olduğunu biliyorsun. Parmaklarını kaldır," diyorum kaşlarımı sallayarak. "Belki onları ısırırım."

Surat asması sırtmaya dönüşüyor. "Beni ısırmayacaksın, baba."

"Bahse girmek ister misin?" Bir adım öne çıkıyorum.

Ella gülerek çığlık atıyor. "Wy Amca, ona hayır de! Beni ısırmasına izin verme."

"Yapmayacağım." Wyatt onu kalçasına doğru kaydırır. "Ama bize kaç yaşında olduğunu söylemelisin."

Ella parmaklarını kaldırıyor. "Özgürüm."

"Bu mükemmel!" Ava ellerini ceplerinden çıkarıyor. "June Bug da öyle. Aynı yaştasınız, eminim ikiniz de-"

"Pasta!" Junie bağıyor. "severim!"

Bütün ahır buna gülüyor.

"Ben de pasta severim," diyor Ella, Wyatt onu yere bırakana kadar kıpırdanıyor. Hemen bana doğru bir hamle yapıyor ve kollarını bacaklarıma doluyor.

"June burada yeni." Elimi Ella'nın sırtına koydum. "Ona etrafı gösterebilir misin?"

Ella başını sallıyor ve bacaklarımı daha sıkı kavırıyor.

Yüce Tanrım, bana güç ver. Yatma vaktine kaç saat var?

Yatma vaktinden bahsetmişken: Ella'nın son ayrılık kaygısı nöbeti beni çok geç saatlere kadar ayakta tutuyor. Yatağa yatırılmak istemiyor ve kesinlikle odasında yalnız uyumak istemiyor. Gecenin her saatinde yatağımda beni sık sık ziyaret ediyor.

Görünüşe göre bu çok yaygın, ama kendimi sorumlu hissetmekten alamıyorum. Suçlu bile hissediyorum çünkü onu dağılmış bir evde büyütüyorum. En azından geleneksel olmayan bir evde. Lizzie ve benim ortak ebeveynler olarak yeterince iyi bir ilişkimiz var - bir country grubunun solisti olarak, Ella doğduğundan beri neredeyse hiç durmadan yoldaydı - ama sonuçta birlikte değiliz.

Ella hiç anne ve babalı bir evde yaşamadı ve ben bundan nefret ediyorum. Annem ve babam mükemmel değildi. Ancak öldükleri güne kadar inanılmaz güçlü bir bağları vardı. Benim çocukluğum büyülüydü ve kızıma hak ettiği hayatı veremediğim için her zaman endişeleniyorum.

"Buna ne dersin Ella?" Ava çömelip dirseklerini dizlerine dayıyor. "Madem sen pastayı seviyorsun, June da pastayı seviyor, belki hep birlikte pasta yeriz?"

"Evet!" June parmak uçlarında sallanıyor. "Ama tavuk değil anne, tamam mı? Sadece kek."

Kollarımı kavuşturuyorum. "Çok kaçırıyorsun. O tavuk iyi."

"Tavuk yok," diyor Ella usulca.

Ava bu teklifi ciddi ciddi düşünüyormuş gibi dudaklarını büzüyor. Ne zamandan beri bu kadar sevimli oldu?

Yukarı baktığımda, Wallace'ların çiftlik çalışanlarından birinin onu incelediğini görüyorum. Ona ölümcül bir bakış atıyorum, ipucunu alıp işine dönene kadar zihnimden ona bıçak fırlatıyorum.

"Tamam, iyi," diyor Ava. "Tavuk yok."

"Yaşasın!" Junie bağılıyor ve beni kıkırdatıyor.

Bu çocuğun çok kişilikli olduğunu şimdiden söyleyebilirim.

Ella'nın saçlarını yüzünden uzaklaştırıyorum. Şimdiye kadar at kuyruğu yapmakta ustalaşmıştım. Ama benim gibi onun da o kadar çok saçı var ki her yere dağılıyor. Belki örgüler daha iyi olabilir? Örgü becerilerim üzerinde çalışmalıyım.

Ava bana öğretir mi merak ediyorum.

"Bunu duydun mu?" diye sordum. "Bayan Ava önce tavuk yemenize gerek olmadığını söylüyor. O zaman gidip kek almak ister misin?"

Ella başını sallar. "Evet, lütfen."

"Şu terbiyeye bak!" Ava ayağa , gözleri benimkilere takılıyor. "İyi iş baba."

Gözlerimin arkasındaki hafif ama ani baskıyı kırıştırarak uzaklaştırıyorum. Basit bir iltifat. Küçük bir iltifat. Ama ebeveyn olduğunuzda, insanlar her zaman neyi yanlış yaptığınızı göstermeye istekli görünürler. İltifatların sayısı çok az. Ava'nın bu küçük ama önemli şeyi, kızımın kibarlığını fark etmesini takdir ediyorum.

Fark edilmekten memnunum, nokta. Bir danışman bir keresinde bana tipik bir orta çocuk olduğumu, dikkat çekmek istemediğimi ama aynı zamanda neden kimsenin bana daha fazla ilgi göstermediğini merak ettiğimi söylemişti.

İşte Ava, dikkatini veriyor. Çünkü ona zaten yeterince takıntılı değildim.

Beni geceleri uyutmayan bir başka şey de bu. Austin'den kalan anılar. Kimyamız saf ateş gibiydi.

Vücudumun şu anki tepkisi bir gösterge ise hala öyle.

O ateşin sönmesini bekliyorum. Çok fazla tek gecelik ilişkim olmadı, bu yüzden deneyimlerim sınırlı. Ama hiçbir

hiçbiri Ava ile karşılaşmam gibi aklımdan çıkmadı. Ellerini üzerimde nasıl düşünceli ve kasıtlı bir şekilde gezdirdiğini düşünerek çarşaf larımı düzenli olarak terletiyorum.

Bana bütün bir adammışım gibi hissettirmesi. Bir baba değil. Aşçı, şoför ya da gece yarısı hemşiresi değil. Sadece bir adam, istediğini yapmakta özgür. İsted iği kişi *olmakta*.

Tanrım, bunu özledim.

Acaba o da öz lüyor mu?

Onun hikayesinin ne olduğunu da merak ediyorum. Junie'nin babası nerede? Hiç birlikte oldular mı, yoksa Ava'yla boşandılar mı? Ayrıldılar mı? Onlarla birlikte Hartsville'e taşınmış gibi görünmüyor. Küçük June'dan bahsederken Sally de ondan bahsederdi diye düşünüyorum.

Tanrım, hâlâ evliler mi? Ava yüzük takmıyor, tıpkı Austin'de takmadığı gibi. Ama bu evli olmadığı anlamına gelmez.

Yine de aldatacağına inanmakta zorlanıyorum. Birlikteyken o kadar *kendisiydi* ki. Sınır tanımazdı. Belki yanı lıyorum ama bir şey saklamak zorunda kalmamaktan çok hoşlandığını hissediyorum.

Ben de keyif aldım. Hem de çok.

"Hadi baba." Ella elimi çekiştiriyor. "Hadi pasta yiyelim."

Junie kapıya doğru deli gibi koşmaya başladı bile.

"O bir tabanca, ha?" Ben de öyle diyorum.

Ava iç geçiriyor, ellerini kot pantolonunun ön ceplerine sokuyor. "Öyle de denebilir."

O iç çekişi iliklerimde hissediyorum. Ella doğmadan önce, Garrett Luck'ın çiftliğinde kovboyluk yaparak geçirdiğim bir günün ardından ne kadar yorgun olduğumdan sürekli şikayet ettiğimi hatırlıyorum. Şimdi geriye dönüp kendimi istiyorum, çünkü o zamanki yorgunluk seviyem bugünlerde hissettiğim mutlak bitkinliğin eline su dökemez.

Ella ve ben Ava'yı dışarıdaki piknik masalarına kadar takip ediyoruz. Pastaya doğru ilerlerken birkaç çift gözün üzerimizde olduğunu hissediyorum. Belki de bu sadece benim hayalimdir - insanların Ava'yla ne kadar sevimli bir çift olduğumuzu fark etmelerini umuyorum.

Aptal.

Austin'de o gece yaptığımız gibi gerçek hayatta da anlaşılabileceğimizi düşünmek aptalca mı? Aynı kasabada yaşıyoruz. Aynı yaşta kızlarımız var. İkimiz de çiftliklerde çalışıyoruz.

Ella'nın elini Bayan Wallace'ın meşhur Teksas pastasına sokmadan hemen önce tutuyorum. "Whoa whoa whoa. Size birkaç dilim keseyim, tamam mı? Hadi tabakları alalım-" "bakalım." Ava bir çift kağıt tabak uzatıyor. I Plastik çatal ve peçeteleri de hazırladığını fark ettim.

Elimde değil. Sırıtiyorum. "Bana ebeveyn olduğunu söylemeden ebeveyn olduğunu söyle."

O da sırtıyor. "Demek bu yüzden Tide kalemin yanında olmadığı için bu kadar üzgündün. Onunla birlikteyken" -Ava, Ella'nın yanındaki ahşap piknik bankına çıkmasına yardım eden Junie'ye başıyla işaret ediyor- "çantama her zaman bir tane atarım."

"Lekeleri önceden temizlediğinizde çamaşır yıkamak çok daha kolay oluyor, biliyor musunuz?"

"Vay canına," diyor.

Ava'nın bana baktığını görmek için kafamı kaldırıyorum. Belki de *onunla* daha fazla dışarı çıkmalıyım. O da aramızdaki bu enerjiyi hissediyor mu?

"Ne?" Ben soruyorum.

Yavaşça başını sallıyor, yüzünde komik bir ifade var. "Bu bir erkeğin ağzından çıkan en seksi şey olabilir."

Bir kahkaha attım. "Ne tür adamlarla takılıyorsun?"

"Belli ki yanlış türden."

"Şu anda Hartsville'de olduğunuzu belirleyeceğiz."

İki dilim pasta kesip tabakları Ava'dan alıyorum. Parmaklarımız birbirine değiyor ve tüm vücudumu saran bir sıcaklık dalgası içime çarpıyor. Yere bakıp kızlarımızın önüne koyduğum tabaklara odaklanıyorum.

Daha fazla dışarı çıkmalıyım.

"Hey, Elly Belly Boo, kışının üzerine otur lütfen," diyorum.

Kızım dizlerinin üzerinde oturarak mutluluk dansı yapıyor. Aldığı tek ısırık yüzünden yüzüne çikolatalı krema bulaşmış bile.

"Tamam, baba." "Gidip mendil getireyim," diyorum kızımın göz göze gelerek.

Ava. "Bu sefer gerçekten biraz var."

Gülümsüyor, gözlerine dokunan türden ve kalbim hıçkırıyor.

"Tabii ki var. Teşekkürler."

Yakındaki bir masanın altındaki bebek bezi çantamdan bir paket Huggies ıslak mendil almak için eğildiğimde Ava'nın gözlerinin üzerimde olduğunu hayal etmediğimi biliyorum, çünkü ayağa kalktığımda onu bana bakarken yakalıyorum. Yüzünde yine o tuhaf ifade var, kaşları çatık ama gözleri merakla parlıyor. Sanki ne yaptığımı ya da neden yaptığımı anlamamış gibi.

Sanki hoş bir sürprizle karşılaşmış gibi.

Bunu haftanın her günü kabul ederim, Pazar günü ise iki kez. Çünkü ben de tekrar karşılaştığımız için çok şaşırdım ama buna kızmadığımdan eminim.

Ava'nın da olmadığını bilmek güzel.

Kendini aşma. Tek gecelik bir ilişkiydi ve hızlı bir çıkış yaptı. Belli ki ikinci kez takılmak istememiş.

Neden şimdi benimle flört ediyorsun?

Neden şimdi bana öyle bakıyorsun?

Tanrım, ona çıkma teklif etmek istiyorum. Sadece sonunda hikayesini paylaşmasını sağlamak.

En azından soyadını.

Mendilleri uzattım ve Ava birkaç tane aldı. Kızlar pastalarını bitirdi ve birlikte yüzlerini sildik. Bundan sonra ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok. Ahıra geri mi döneceğiz? Çocuklar yakındaki bir tarlada oynasınlar mı?

Tek bildiğim Ava'nın gitmesini istemediğim. Konuşmamızın bitmesini istemiyorum.

BÖLÜM 13

Sawyer

KARANLIKTA DANS ETMEK

Ava kafasını ritme göre vurmaya başlayana kadar grubun "Two Dozen Roses" çaldığını **fark etmiyorum**.

"En sevdiklerinden biri," diyorum düşünmeden.

"Evet, öyle." Yeşil gözleri benimkilerle buluşmak için titreşiyor. "Hatırladın."

"Nasıl unutabilirim ki? Açıldı ve sonra sen bana vurmayı teklif ettin."

Gülüyor. "O gece bazı unutulmaz repliklerim vardı, değil mi?"

Evet yaptın, güzel kız. Hepsini hatırlıyorum.

"Sanırım en sevdiğim 'Beni öldürmediğin için teşekkürler' oldu.

" "Hey." Ava Junie'yi banktan kaldırıyor. "Hepimiz kadar pürüzsüz."

Muhtemelen ahıra geri dönmeliyim. Şu duvarı çerçevelemeye yardım et. İş bitirmek için gün ışığında sadece birkaç saatimiz kaldı.

Ama Wyatt devralmaya geliyordu, değil mi? Öğleden beri buradayım. Küçük bir molanın zararı olmaz. Birden şiddetli bir dans etme arzusuna kapıldım. Belki de Ava'yla otel odamda çıplak dans ettiğimden beri yapmadığım içindir.

Ava'nın en sevdiği şarkı çalıyor. Sanki evren bir hamle yapmam için bana yalvarıyor.

"Siz ne düşünüyorsunuz?" Ben de Ella'nın banktan inmesine yardım ediyorum. "Dansa gidelim mi?"

"Dans edebilirim," diyor Junie.

Çömeliyorum, dizlerim çatırdıyor. Alet kemerimdeki çekiç dış uyluğuma çarpıyor. "Bahse girerim hareketlerini annenden almışsındır, değil mi?"

"Aslında ona fiskiyeği henüz öğretmedim," diyor Ava gülerek.

Bu konuyu açmaya devam ederse o geceden pişman olmaz, değil mi?

Bu kadar hoşuna gittiğini bildiğim için göğsümü biraz kabartıyorum. Ona tekrarını isteyip istemediğini sormak için can atıyorum. Ondan ne istediğime dair hiçbir fikrim yok. Seks mi? Yoksa daha fazlasını mı?

Sadece onunla tekrar vahşi olmak istiyorum.

Austin'deyken aklıma bir fikir gelmişti: Bu özgürlük, bu kıvılcım, sevgili arayışında eksikliğini hissettiğim şeydi. Lizzie ve ben arkadaş olarak daha iyi olacağımıza karar verdikten sonra, birkaç kişiyle çıkmayı denedim. Yine de hiçbir şey yolunda gitmemişti.

Şimdi fark ediyorum ki belki de Ava ile hissettiğim şimşegi arıyordum. Kimyayı. Anı, yoğun bir bağ.

Lizzie ile kimya yaratabileceğimi düşünerek hata yaptım ama fena halde yanılmışım. Biriyle bağ kurmak -bir insanın yanında sadece *kendiniz* olabilme becerisi- nadirdir. Hiçliğin ortasındaki küçük bir kasabada yaşıyorsanız daha da nadirdir.

Bu bağlantı hissi olmadan aşık olmamın imkanı yok. Ve sonuçta peşinde olduğum şey de bu - o kadar sert, o kadar tamamen aşık oluyorum ki, o kişiyi sonsuza dek benim yapmaktan başka seçeneğim kalmıyor.

Söylemeye gerek yok, Ava'ya karşı soğukkanlı davranmaya çalışmak beni öldürüyor.

"Peki ya sen, Elly Belly Boo?" uzattım. "Bu dansı bana lütfeder misin?"

Kollarıma atlıyor ve bana kocaman bir ayı gibi sarılıyor. "Evet, babacığım. Beni taşıyabilir misin?"

"Evet bebeğim, seni taşıyacağım." Abartılı bir iniltiyle ayağa kalktığımda çekicim beni tekrar tokatlıyor. "Vay be Ella, bir gecede daha da mı büyüdün?"

Burnunu kırıştırarak parmak uçlarını ağzının üzerinde tutuyor ve kıkırdıyor. "Sanırım yaptım. Artık büyük bir kızım."

"Büyük kızlar her zaman lazımlığı kullanır, mu?"

Ava Junie'yi kalçasının üzerine kaldırıyor. "Siz de tuvalet eğitimi konusunda zorlanıyor musunuz? Bizim için yavaş ilerliyor."

"Bunu tekrar yaşamaktansa bir at tarafından fırlatılmayı tercih ederim."

"Çok fazla kakalı iç çamaşırı var." Ava başını sallıyor.

Ben de kendiminkini sallıyorum. "Çok fazla."

Junie, "Kaka yapmadım," diye cevap verir.

Ava gülümsüyor. "Bu iyi haber. , Bay Sawyer'a nasıl dans edebileceğini göstermek ister misin?"

"Tamam." Junie ciddiyetle başını sallar. "Bu işte çok iyiyimdir, Mr. Sawyer."

"Ben de iyi bir dansçıyım," diyor Ella. "Amcam Wy öyle diyor."

Junie, Ella'nın eline uzanıyor. "Dans etmeyi seviyorum."

"Ben de bayıldım!" Kızım kıkırdıyor ve Junie'nin küçük elini tutmasına izin veriyor.

Ben de gülüyorum, kalbim çarpıyor. Ella'nın görmek hoşuma gidiyor. Okulda birkaç arkadaşı var ama genel olarak sessiz bir çocuk.

Onu gülerken görmeyi seviyorum.

Artık kızlarımız el ele tutuştuğuna göre Ava ve ben birbirimize *yakınız*. Grubun önündeki çimenlik alana doğru ilerlerken kollarımız birbirine sürtünecek kadar yakın.

Bazı yaşlı çiftler zaten orada yanak yanağa dans ediyor, Wallace'lar da aralarında. Kalbim yine çarpıyor. Yardım edemiyorum ama kendi ebeveynlerimi düşünüyorum, kesinlikle burada birlikte iki adım atıyor olurlardı.

Bu Temmuz onların otuz beşinci evlilik yıldönümleri olacaktı. Babam benim yaşımdayken beş yıldır evliydi ve bir çocuğu vardı, diğeri de yolda. Kaçırdığı onca şeyi düşünmek acı veriyor.

her şeyi. Ben de evli olmak istiyorum. Ben de bir sürü çocuk yetiştirmek istiyorum. Hâlâ genç olduğumu ve tüm bunları yapmak için zamanım olduğunu biliyorum, ama her zaman bu işi şimdiye kadar çözmüş olacağımı hayal etmiştim.

Bunun yerine kendimi yalnız ve biraz da kaybolmuş hissediyorum.

Ama bu iç karartıcı ve benim bugün depresyona girecek vaktim yok. Hayalimdeki hayata sahip olmayabilirim ama küçük kızıma sahibim. Kızımın elini tutuyorum ve müzik eşliğinde sallanmaya başlıyorum, onu kalçamda tutarken belimde bir sancı hissediyorum.

Yine de buna değer. Ella kıkırdıyor, omzunun üzerinden sahnede çelik gitar çalan yaşlı adama bakıyor. Adam ona göz kırpmıyor, o da başını göğsüme gömüyor.

"Sorun yok, Ella!" Junie müziğin üzerinden bağılıyor. "Sadece merhaba diyor."

Gözlerim Ava'nın kileri buluyor ve gülüyoruz, ikimiz de kalçalarımızda bebeklerimizle yan yana dönüyoruz. Ava şarkı sözlerini söylerken Junie onu dikkatle izliyor, küçük tatlı yüzünde kocaman bir gülümseme var.

Aralarındaki bağ çok açık. Tahmin etmem gerekirse, Ava'nın kesinlikle birincil ebeveyn olduğunu söyleyebilirim - aslanın sorumluluk payını üstlenen kişi. Eski kocası beleşçi mi? Yoksa Lizzie'ninki gibi onu çok uzaklara götüren bir işi mi var?

Vur. Frenler. Frenler.

Sonunda kendimi korumaya başladım. Ava'nın eski sevgilisini çok fazla düşünüyorum. Ava'yı çok fazla düşünüyorum, nokta. Evet, gerçekten harika seks yaptık ama hala yabancıyız. Çok derine inmediğimden emin oldu,

çok fazla şey öğrenmek istemedi. Bu karşılaşmayı mümkün olduğunca gizli tutmak istiyordu.

Ama onun yanında dans etmek, çocuklarımız aramızda, bu hiç de anonim bir his değil. Özellikle de Ava Junie'yi yere bıraktığında ve Ella hemen kollarımdan kurtulmak için kıvranmaya başladığında. Onu yere bıraktığım anda Junie, Ella'nın ellerini tutuyor ve onu döndürmeye çalışıyor.

Ella ise yerinden kıpırdamayı reddediyor. Bu çok komik.

Ava hiçbir şeyi kaçırmıyor. Eğilerek Junie'nin ve Ella'nın ellerinden birini tutuyor ve birlikte yavaş, aptalca bir daire çizerek dönüyorlar.

Ella'nın bu fikre ısınması bir dakika alıyor. Ama sonra June onun elini tutuyor, Ella gülümsüyor ve daha hızlı ve daha hızlı dönmeye başlıyorlar. Ava bağılıyor, şarkı bitmeden ve dramatik bir şekilde yere yığılmadan önce gözleri bir anlığına benimkilere takılıyor.

"Hepinizin başı dönüyor!" diyor.

June ve Ella kıkırdayarak onun yanındaki çimlere yığılırlar.

"Başım dönmüyor," diye yanıtlıyor June.

Ella başını sallar. "Ben de!"

Ella ayağa kalkmaya çalışıp hemen geri düştüğünde neredeyse gülmekten ölecektim.

"Evet, başın dönüyor," diyorum.

Başını Ava'nın kucağına yaslıyor. "Sadece birazcık."

"Evet baba, birazcık," diyor Ava, Ella'nın sırtını sıvazlayarak.

"İstedğin kadar zamanın var, kardeşim."

Başımı döndüren bir şey mi var? Ella'nın Ava ve June'a bu kadar çabuk ısınması. Bu benim içine kapanık çocuğuma hiç olmaz. Okul yılı başlayalı birkaç ay oldu ve Ella ancak şimdi sınıfına gözyaşı dökmeden girebiliyor.

Ava'da böyle bir sıcaklık var. Manyetik. Ve gerçekten çok seksi.

Ama gerçek hayat bu ya, kızıml yüzünde iyi tanıdığım bir ifadeyle ayağa kalktığında eğlence aniden sona eriyor.

"Baba?"

"Evet, Boo?"

"Sanırım kaka yaptım."

Göğsümdeki o tanıdık hüsran sıkışıklığı bir küfür ısırma neden oluyor. "Sorun değil. Yine de eve gitmemiz gerekecek, çünkü getirdiğim i çamaşırlarını çoktan kullandın-"

"Bende fazladan var." Ava elini ceketinin cebine sokuyor ve küçük bir çift pembe külot çıkartıyor. "Asla onlarsız evden ıkma."

Sayamayacağım kadar çok nedenden dolayı aptal gibi sırtıtıyorum. "Ben saçmalık diyorum."

"BS nedir?" Junie soruyor.

Yüzüm ateşle kızardı. "zr dilerim, söylememeliydim-"

"Yetişkinlere uygun bir kelime, hepsi bu," diye kolayca cevap veriyor Ava, dudakları seğirerek. "Cidden, Sawyer, bunun için endişelenme. Ben de çok sık yetişkin kelimeleri kullanıyorum."

Elimi başımın arkasında gezdiriyorum. "Bugün *süper* przszm, değil mi?"

"Şakayı anladım." Ava i çamaşırlarını Ella'ya uzatıyor. "Bunun için sana çok güzel bir tuzak kurdum."

Gz göze

geldik.

"Teşekkrlер."

"Bir değil."

Ella i amaşlırındaki küçük kelebekleri incelerken aramızda yüklü bir sessizlik uzanıyor.

Gerçekten gitmeliyiz. Ella'yı temizleyip eve döndüğümde banyoya hazır olacak ve sonra da erkenden yatacak. Ella dolu dolu bir gün geçirdi.

Rivers'ların evinde destansı bir Cumartesi gecesi daha.

Lanet olsun, keşke gerçek planlarım olsaydı. Ya da herhangi bir planım.

Tercihen Ava'nın dahil olduğu.

Ona çıkma teklif etmeli miyim? En azından numarasını istemeli miyim? Onu istemiyorum. Ama bu inanılmaz kadını kucağıma bir değil, iki kez bırakan evreni de küçümsemek istemiyorum.

Kalp atışlarım kulaklarımda zonklarken kızımı kucağıma alıyorum. "Ava, artık benim gerçekten bir seri katil olmadığımı bildiğine göre, senin n-"

"*Baba*." Ella ağlamaya başladı. "Kıçım acıyor, çok kötü."

Yanağımın içini ısııyorum. Sanki bu çocuk ne zaman kendini kaybedeceğini biliyor, tam da ben önemli bir şey söyleyecekken.

", Boo," diye idare ediyorum. "Sanırım gitme vaktimiz geldi."

Ava ayağa kalkarken kıçını siliyor. "Kesinlikle anlıyorum. Seni görmek güzeldi, Sawyer. Seninle tanışmak da öyle, tatlı kız."

Ancak Ella hiç de tatlı biri değil. İnsanların bize bakmasına neden olacak türden hıçkırıklarla ulumaya başlıyor.

"Birbirimize tekrar rastlayalım, olur mu?" Diyorum. "Bir oyun randevusu. Buna ne dersin?"

"Evet!" Junie bağılıyor. "Lütfen anne, lütfen *lütfe* *lütfe* oyun buluşması yapabilir miyiz? Ve yatıya kalabilir miyiz?"

Ava gülüyor. Pijama partisinden bahsedince yanaklarının kızardığını hayal mi ediyorum? Acaba onun aklı da benimki gibi bir anda çukura mı düştü?

"Sizinle bir oyun randevusu için buluşmayı çok isteriz," diye yanıtlıyor. "Yarın açık olacağız." Yarın ne yapacağımı düşünmüyorum.

Ava'yı yirmi dört saat içinde iki kez görebilmeyi umarak söylediğim kelimeler. "Belki şehir merkezindeki parkta buluşuruz?"

Ava gözlerini kırptırıyor. "Yarın, evet, tamam. Bunu . Saat 10'da?"

Lanet olsun, bu oluyor. Evet diyor.

" onda," diyorum, karnım zıplıyor. "Harika."

"Harika."

Numarasını iste. Yap .

Ama yapamam, çünkü Ella şu anda tam anlamıyla tekmeliyor ve çığlık atıyor.

Tanrım bizi koru.

"Görüşürüz o zaman Ava. Dört gözle bekliyorum."

Gülümsüyor. "Ben de öyle. Yani biz, biz, biz bekleyemeyiz."

Kızımı elimden geldiğince tutarak dönüyorum, bebek bezi çantasını alıyorum ve yakındaki bir tarlaya park etmiş olan kamyonetime doğru ilerliyorum.

Ella'nın altını değiştirdikten ve onu araba koltuğuna oturtuktan sonra nihayet onu sakinleştirebildim. Kendi koltuğuma tırmanıp kontağı çalıştırıyorum ve kaloriferi açıyorum. Sonra biraz Johnny Cash açıyorum.

Yol boyunca Avayı düşündüm.

"*Lütfen*. Lütfen Ella, tişörtünü giy." Payetli tek boynuzlu atlarla süslü, yakası ellerimde açık bir sweatshirt tutuyorum. "Senden üç kere giyinmeni istedim zaten. June'la parktaki oyun randevumuza geç kalacağız!"

Suratını asan Ella yerde yüzüstü yuvarlanıyor. Bir çift *Peppa Pig* iç çamaşırı dışında çıplaktır. "Ama ben oyun randevusuna gitmek istemiyorum."

Dişlerimi sıkıp burnumdan keskin bir nefes alıyorum. *Sadece duygularını hissediyor. Kendini kaybedersen, eninde sonunda bu duyguları senden saklamayı öğrenecek.* "Dün Junie'yle şimdiye kadarki en iyi zamanını geçirdin."

"Hatırlamıyorum."

Köpeğim Mule, Ella'nın odasının dışındaki güneşli koridordaki yerinden bana bakıyor.

"Yardım etmek ister misin?" Ona sordum.

Başını çevirir ve cevap olarak iç çeker.

Sabahları kim daha çok sarsılıyor bilmiyorum, o mu ben mi? Ella her konuda benimle kavga ediyor. Kahvaltıda yulaf ezmesi istiyor, ben de sıfırdan yapıyorum ve ekstra protein için içine biraz öğütülmüş chia ve keten tohumu saklıyorum. Ayrıca biraz tereyağı ve esmer şeker de ekliyorum. Çok lezzetli oluyor. Ama önüne bir kase koyduğumda yemeyi reddediyor.

Tek boynuzlu atları sevdiğini söylüyor ama birlikte seçtiğimiz tek boynuzlu at tişörtünü giyme zamanı geldiğinde, giyinmek istemediği için mızımızlanıyor.

Tuvalete gitme ya da ayakkabılarını giyme konusuna hiç girmeyeyim. Ayrılmadan önce çişini yaptırmaya çalıştığımda nasıl çırpındığına bakarak çocuğun tırnaklarını söktüğümü sanırsınız. Peki ya dişlerini fırçalamak?

Düşüncesi bile tüylerimi ürpertiyor.

Beni ayakta tutan tek şey Ava'yı görecekt olmam. Sabah yataktan fırlamış tavuk gibi fırladım, uzun zamandır olmadığım kadar heyecanlıydım, gergindim. Evet, şimdiden birkaç fincan kahve içtim. Ama dün olmayan bir heyecan var adımlarımda.

Yine de Ella mor bir Magna-Tile parçasını alıp odanın diğer ucuna fırlattığında bağırmamak için kendimi zor tutuyorum.

"Fırlatmak yok, lütfen," diye sıkılmış dişlerimin arasından idare ediyorum. "Giyinmek istememeni anlıyorum ama yeni arkadaşın seni bekliyor. Söz veriyorum gömleğini giydiğine memnun olacaksın."

"Hayır! Ben gitmiyorum, baba. Lütfen bugün seninle kalmama izin ver."

"Sen benimle kalıyorsun. Biz parka gidiyoruz. *birlikte.*"

Telefonum cebimde titriyor. Bakmadan kardeşlerimden biri olduğunu anladım. Muhtemelen Wyatt, çünkü o yeni ustabaşı ve çiftlikte bir yerlerde her zaman bir görev için yardım arıyor.

Güçlü bir suçluluk duygusu hissediyorum. Kardeşlerimin hafta sonu benden cevap beklemediğini bilsem de, yine de kurtarmaya giden kişi olmamak beni öldürüyor.

Büyürken asla en zeki, en yakışıklı ya da en komik olamayacağımı biliyordum. Ama her zaman ortaya çıkan kişi olabilirdim. En çok önemseyen ve en çok dikkat eden kişi. Aile söz konusu olduğunda bu çok önemlidir.

Yani, evet. Bekar bir baba olarak bu hokkabazlık yapmak zor oldu. Teknik olarak Lucky River Ranch'in tam zamanlı çalışanı ve yarı sahibi olsam da ve devasa sığır operasyonumuzu yürütmek için kardeşlerimle aynı maaşı alsam da, kesinlikle onlardan daha az çalışıyorum.

Çok daha az. Dört erkek kardeşim de genellikle hafta içi ve çoğu hafta sonu sabah beşten çok önce at sırtında oluyor. Ama ben Pazartesi gününe kadar, ya yarı zamanlı bakıcım sekizde geldiğinde ya da dokuz buçuk gibi anaokulundan çıktıktan sonra katılamıyorum.

Bir de Ella hasta olduğu, bakıcım hasta olduğu ya da ben hasta olduğum için kaçırdığım günler var çünkü evim kocaman bir petri kabı. Doktor randevuları, Ella'nın kaka sorunları için ergoterapi randevuları ve çocuk diş hekimi bulmayı sürekli unuttuğum için kaçırdığım işleri de unutmayın...

Telefonum tekrar titriyor. Midem bulanıyor. Ella feryat ediyor. Gözlerimi kapatıyorum.

Anne. Baba. Keşke burada olup bana ne yapacağımı söyleseydin. Daha iyiye gideceğini söylemeni. Deniyorum, ama hep ediyormuşum gibi hissediyorum. Seni özledim. Hem de çok.

Ebeveynliği nasıl bu kadar kolay gösterebildiler? Rasyonel olarak, hiç de kolay olmadığını biliyorum. Çok bir ihtimal değil. Kahretsin, onlar

beş çocuğu vardı. Hepsi erkekti. Ama en çok hatırladığım şey, anne ve baba rollerine gerçek bir neşeyi getirmeleriydi. Onlar mutluydu, biz de mutluyduk.

Gözlerimi açtığımda Ella'nın gizlice koridora çıktığını ve Mule'daha çok kafa kilidine benzeyen bir sarılma yaptığını görüyorum. Tanrı'ya şükür sakın. Uzun süre başka bir canlıyı daha hayatta tutup tutamayacağımı tartıştım. Ama Ella'nın kardeşi olmadığı için kendimi çok suçlu hissettim ve araştırmalar, çocukların evcil hayvanları olduğunda özsayıgılarının arttığına işaret ediyor.

Birkaç yıl önce Mule'u bir barınaktan eve getirdik. Ella için ilk görüşte aşktı. Peki ya onun için? Meh, pek değil. Ama ona tahammül ediyor, ki bunu kabul ediyorum.

"Hadi, Elly Belly Boo, bu eğlenceli olacak." Koridora çıkıyorum ve Ella'nın bir anlık dikkat dağınıklığından yararlanarak kazağını başından çekiyorum. "Hadi pantolonlarımızı giyelim."

"Pantolon yok." Ella oturur ve gömleğini çıkarmaya başlar. "Bir elbise istiyorum."

Tanrım. Lanet olsun. Tanrım.

Rüşvet kötüdür. Ya da okuduğum ebeveynlik kitapları öyle diyor. Ama numaralarım bitti ve bu noktada gerçekten geç kalıyoruz.

elimini saçlarımdan arasından geçirerek, "Elbiseni ve ayakkabılarını giyip dişlerini fırçalarsan sana bir parça çikolata veririm," diyorum.

Ella hareketsiz kalır. "Ne tür çikolata? Fıstık ezmeli olan mı?"

"Tabii ki fıstık ezmeli ."

Reese'in Fıstık Ezmeli Kupları babamın en sevdiğiydi. Biz büyürken, mutfaktaki buzdolabının üstünde her zaman bir kase minyatür, tek tek paketlenmiş olanlardan bulundururdu. Uslu durduğumuzda, zulasından biraz almamıza izin verirdi.

Ella'nın da onları en az babam kadar bildiğim için gülümsüyorum.

O tutar yukarı onu önce ve ikinci
Parmaklar. "İki ikolata."

"Bir dedim."

"İki."

"Ella."

"Tamam." Ayağı kalktı. "Bir ikolata. Ama parkta iyi olursam
bir tane daha alırım, değil mi?"

Gözlerimi devirerek onu lila boyalı yatak odasına kadar takip
ediyorum. "Tabii. Her neyse. Şimdi giyinelim."

BÖLÜM 14

Sawyer

ORTADA SIKIŞMIŞ

PARK.

Ella bayıldı. Ben ... sevmiyorum.

Yüzüme karşı Hartsville'in sonsuz sayıda salıncağı, biraz korkutucu kaydırakları (*uzunlar*) ve yusufçuk şeklindeki sevimli tahterevallileriyle yenilenen oyun alanının hayranı olup olmadığımı sorarsanız, size evet, evet kesinlikle hayranıyım derim. Ella çok seviyor, ben de seviyorum.

Ancak parkta benim kadar çok zaman geçirdiğinizde, orada olduğunuzda biraz huzursuz oluyorsunuz. En azından ben. Beni yanlış anlamayın, bazen burada Ella ile oynamaktan keyif alıyorum. İkimiz kum havuzunu kazıyor, ellerimizle denizkızı şekilleri yapıyoruz. Benden salıncakta yanına oturmamı istiyor, böylece ona nasıl pompalanacağını öğretebiliyorum. Neredeyse öğrendi.

Ama diğer zamanlarda, bugün olduğu gibi, burada arkadaşlarla buluştuğumuz için *gerçekten* çok mutluyum. Umarım Junie Ella'yı eğlendirir Ava ve ben biraz dinlenebiliriz. Sadece oturabilme ihtimali, özellikle de yaşadığımız sabahtan sonra, biraz heyecan verici.

Kolumun altına mor-pembe bir futbol topu sıkıştırıp güneş gözlüklerimi takıyorum ve kimi kandırdığımı düşünüyorum. Oturmak için heyecanlı değilim.

Ava'yı göreceğim için heyecanlıyım.

"Baba." Ella boştaki elimi çekiştiriyor. "Junie'yi henüz göremiyorum. O burada olmazsa benimle nasıl futbol oynayacak?"

"O burada olacak. Sabırlı olmalıyız." Ella somurtuyor. "Beklemek zordur."

"Biliyorum. Ama zor şeyler yapabiliriz, değil mi?"

Ella iç geçirir. "Belki." Sonra küçük kaydıraklardan birine çıkan küçük tırmanma duvarına doğru ilerliyor.

Gülümsemem midemin çukuruna yerleşiyor. Bebeğimle çok gurur duyuyorum. Bizimle gurur duyuyor. Çünkü çocuğunuza duyguları hakkında nasıl konuşacağını öğretmenin, sizin de duygularınız hakkında konuşmanızı sağlamak için harika bir yol olduğu ortaya çıktıYa da en azından onlar hakkında konuşmayı *düşünmenizi*.

Ava'ya karşı hissettiklerim hakkında çok düşündüm.

Ahırın yükseltilmesinde görmeyi beklediğim onca insan arasında o yoktu. Şaşırmıştım. olmuşum.

Am. Ne zaman aklıma onun bir görüntüsü tahrik oluyorum. Ki bu sık sık olur.

Her zaman. Her zaman o kadını düşünüyorum. Ki bu dehşet verici. Ve harika.

Bir sonraki adımımın ne olması gerektiğini bilmiyorum. Ava konusunda ne istediğime dair hâlâ bir fikrim yok. Seks belli bir şey. Ama onun hakkında durmadan düşündüğüm için - belki de gerçekten bir ilişkiden fazlasını istiyorumdur?

Ava'nın peşinden tüm kalbimle koşma fikri midemi bulandırıyor. Açıkçası flört konusunda pek iyi deneyimlerim olmadı. Bunu doğru kişiyle birlikte olmadığımı bağlıyorum. Ya bu işte kötüysen?

Ya ben bağlanırsam ama Ava bunu hissetmezse? Ya *Ella* kendini kaptırırsa ve Ava ile ben korkunç, berbat bir ayrılık yaşarsak? Çocuk zaten annesinin yokluğu ve babasının binlerce farklı yöne çekilmesiyle çok şey yaşadı.

Çok şey yaşadım. Ailemi kaybetmenin verdiği kalp kırıklığı. Lizzie ve benim hiç bir zaman

bir şey çıkmadı.

Bu bok beni ezdi. Tekrar ezilirsem, Ella'nın ikincil hasar olarak kalacağından endişeleniyorum. Küçük mutlu hayatımızı yaratmak için çok çalıştım. Her şey daha iyi olabilir miydi? Kesinlikle.

Zor kazandığımız barışı riske atmaya değer mi?

Bilmiyorum. "Bay Sawyer!"

Omzumun üzerinden bakıyorum. Örgülü saçları ve kovboy çizmeleriyle bana doğru koşan küçük kıızı görünce bir kez daha gülümsüyorum. Yara bantlarıyla kaplı bir elini kaldırıyor.

Bir sürü renkli yara bandı.

"Bak!" Elini sallıyor. "aldım! Onlar *Bluey*. Onları seviyorum!"

"Selam Junie! Bakalım neyin varmış." Elimini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattım ve o da küçük elini benimkine koydu. Uzun, alçak bir ıslık çaldım. "Vay canına, kızım. Bu çok etkileyici."

"Teşekkürler. Annem sadece bir tane alabileceğimi söyledi ama ben daha fazlasını aldım."

"Bütün kutuyu aldın, seni küçük sinsisi!"

Tanıdık sese bakıyorum. Yerçekiminin garip bir oyunu yüzünden aniden nefes almaya çalışıyorum. Ne zamandan beri ciğerlerim oksijenle uyumlu değil?

Ava bana doğru adım atıyor, uzun, gevşek saçları yürürken yüzünden geriye doğru savruluyor. Avcı gözlükleri, gülümsemesi ve üzerinde çok güzel duran pembe bir ceket var.

O kadar güzel ki.

"Hey!" Elimdeki topa başını sallıyor. "Bunu getirdiğine çok sevindim. Junie yazın şu küçük futbol liglerinden birine katılmıştı!"

"Futbol Başlangıcı." Yutmamak için dilimi ısırıyorum. "Ella sonbaharda yapmıştı."

Ava sesini alçaltıyor. "Çok komik, değil mi? Bahçede büyüyen karahindibalarla daha çok ilgilenmeleri

Toptan çok saha mı? Junie'ye koçunu dinlemesi için para veremezsiniz. Orada öylece oturup çiçek , oyuna katılmadığı için çok mutluydu."

"Ella'yı antrenmana sürüklemek zorunda kalırdım. Kimse için eğlenceli değildi."

"Dürüst olmak gerekirse, futbol oldukça sıkıcı."

"Değil mi?" Bakmayı bırakmalıyım. Ama yapamıyorum. Göğsüm yanıyor. Arka planda bir yerde kızlarımızın mutlu çığlıklarını duyuyorum. "Bu yüzden topu getirdim. Hepinizi biraz sıkmak istedim. Beklentilerinizi kontrol altında tutun ki Hartsville'e fazla kapılmayın. Haftanın her günü canlı müzik ve soğuk bira eşliğinde bir ahır partisi düzenleyemeyiz."

Ava gülümsüyor, beyaz, düzgün dişleri parlıyor. Çantasını karıştırıyor ve plastik bir küvet çıkarıyor. "İyi ki kaldırım tebeşiri getirmişim o zaman."

"Lütfen bana o çantada soğuk bira olduğunu da söyle."

Gülüyor. "Olmaz. Burada açık konteyner yasalarının ne olduğundan emin değildim."

"Bir dahaki sefere." Kalbim ağzımın içindeyken bu sözleri söylemeyi nasıl başardığımı bilmiyorum. Bir dahaki sefere olacağını varsaymak benim için çok ileri bir davranış.

Ona kartlarımı gösteriyorum. Evet. *Bir* kart. *Bana kendimi unutturduğunu* haykıran bir kart.

Ava kızlara bakmak için arkasını dönüyor. Bir şey yakaladım. bağırırsak. Kahretsin, konuşmamızın yirmi saniyesinde çok ileri gitmiştim. Geri dönme zamanı.

Benden önce . Gözlerini, yüzlerinde kocaman gülümsemelerle oyun alanında birbirlerini takip eden kızlardan Ava, "Gününüz iyi geçti mi?" diye soruyor.

Kolay cevap dilimin ucunda. *Bu sabah iyiydi. İşimizi hallettik. En azından evden zamanında çıktık.*

"Boktan bir gösteriydi aslında."

Vay canına.

Vay canına.

Kendimi unutup duruyorum. Yüzüm sıcak. Boştaki elimi üzerinde gezdiriyorum, belli belirsiz bir tür felaket nörolojik olay yaşayıp yaşamadığımı merak ediyorum. Ava az önce bu konuşmayı dostça sürdürmek istediğini açıkça belirtti. Işık. Kolay.

Sonra gittim ve müthiş bir gerçekle buldozerle ilerledim.

Ama Ava sadece kıkırdıyor tebeşiri yanımızdaki kafesli metal bankın üzerine bırakıyor. "Aynen. Giyinmek ve dişlerini fırçalamak onlar için neden bu kadar zor? Ayakkabılarını giymeyi boş verin."

"*Ayakkabılar.*" İnledim. "Çok. Çok. Gözyaşı. Ella'nın ve benim."

Ava tekrar bana bakıyor. "Ama cidden, çoğu sabah ağlamak istiyorum. Sanırım çocukken ben de bir kabustum - annem beni yataktan kaldırmak için Tanrı'nın bir eylemi gerektiğine yemin ediyor - ama hiç bu *kadar* kötü olduğumu hatırlamıyorum. Ayrıca ortanca bir çocuktum, bu yüzden annemin beni çok unuttuğunu düşünüyorum. Bilirsiniz, beni kız kardeşlerimle karıştırıyor."

"Klasik ortanca çocuk, kimsenin senin hakkında bir şey hatırlamadığında ısrar ediyor."

Dudakları seğiriyor. Ne kadar yumuşak olduklarını, tatlarının ne kadar tatlı ve sıcak olduğunu hatırlıyorum. "Neden bahsettiğini biliyor gibisin."

"Beş üzerinden üç numara." Oyun alanına baktığımda Ella ve Junie'nin tahterevallilerden birinde kıkırdadığını görüyorum. Ayrıca çocuğunu salıncakta iterken Ava'yı utanmadan kesen bir adam görüyorum.

Ona kaşlarımı çatıyorum. Başka tarafa bakıyor.

Nabzım hızlı atıyor. Ahırda Ava'ya bakan erkekleri izlerken ben de kıskandım. Nesi var bunun? Cash sahiplenici biri. Kısa bir süre önce, Mollie'nin duygularını incittiği için bir adamın suratını dağıttı.

Ben mi? Ben hiçbir zaman bir kadına karşı bölgesel bir şey hissetmedim. Ama aniden, o sık kafalıyı Ava'dan uzak tutma ihtiyacı duydum.

Bütün sık kafalıları ondan uzak tut. Ki bu beni korkutuyor.

Frene basmam lazım. Bu bir oyun randevusu, Tanrı aşkına. Çocuklar için buradayız.

Basit tutabilirim.

Austin'de hissettiğim özgürlük duygusu Ava ile olan tüm etkileşimlerime taşındığında söylemesi yapmaktan daha kolay. Onunlayken kendimden başka bir şey olmam için üzerimde hiçbir baskı yok.

"Ben üç kişiden ikisiyim. Ama ?" Ava kısık bir ıslık çalıyor. "Bahse girerim birkaç dirsek atmak zorunda kalmışsındır."

Omuz silkip bankı işaret ediyorum. "Oturmak ister misin?"

Kendime, oturmak ayakta durmaktan daha rahat olduğu için bunu sorduğumu söylüyorum. bu. İsteğimin, oturursa Gezgin Gözlü Pislik'in kışını göremeyeceği gerçeğiyle hiçbir ilgisi yok.

Çünkü lanet olsun, o kotun içinde kıcı göz kamaştırıyor.

"*Evet*." Kelime ağzından rahatlamış bir telaşla çıktı.

Kalbim sıkışıyor. Ne kadar yorgun?

"İşte bu yüzden oyun randevularını seviyorum," diye devam ediyor. "Kulağa korkunç geliyor-"

"Hayır değil." Kolumu uzattım. "Oyun günleri eşittir minimum ebeveyn katılımı, bu da eşittir-"

"Mutluluk." Otururken iç geçiriyor ve bacaklarını uzatıyor. "Yani, kızlar da biraz sosyalleşiyor ve egzersiz yapıyor. Burada oturarak tam bir serseri olmuyoruz."

Bakmamaya çalışıyorum - bacak adamı değilim, ama belki de öyleyimdir?

ve onun yanına oturdum, aramızda uygun bir mesafe bırakmaya dikkat ettim.

Ki bu çok zor. Ava anlıyor. Yargılayıcı değil. Bu ebeveynlik işinin ne kadar zor olduğu konusundaki dürüstlüğü

temiz hava. İçine girme isteği uyandırıyor. Daha fazlasını ğren.

Almak daha yakın, çünkü bu-
bizim bağlantı hissi Kolay.

Güvenli.

Güneş gözlüğü taktığı için bunu anlamak imkânsız. Ama camların arkasından kirpiklerinin görüyorum, sanki bana yukarıdan aşağıya uzun ve ateşli bir bakış atıyor.

Belki de bu yüzden iki taraf arasındaki havadaki yükü hissediyorum.

Biz.

Bunu görmezden gelerek bileğimi dizimin üzerine yerleştirdim ve

Elimi kotumun üzerine koydum. Bu şekilde ona ulaşma ihtimalim azalıyor. Çünkü Ava'nın yanında oturmak bana onun oturduğu zamanı düşündürüyor. Ben göğüslerini avuçlarken ve çok hızlı boşalmamak için umutsuzca çabalarken o yavaşça, nefes nefese sikimin üzerine oturmuştu.

Bu gerçekten oldu mu? Çünkü *ondan buna* geçmek birinci dereceden bir akıl tutulmasıdır.

"Beşin üçü." Ava ayak bileklerinden bacak bacak üstüne .
"Evde üç çocuk varken kendimi çok fazla kaybolmuş gibi hissediyordum. Beş kişiyken nasıl olduğunu ancak hayal edebilirim. Barış koruyan sen miydin? Baş belas mıydın?"

Ella'yı büyük kaydıraklardan birinden aşağı inerken izliyorum ve sağ salim indiğinde sessiz bir oh çekiyorum.

Ava'nın ailem hakkında sorular sorması beni de rahatlattı mı? Daha fazlasını bilmek istemesi ne anlama geliyor? İhtiyatlı davranmam gerektiğini hissediyorum.

Öte yandan, insanlarla sürekli kardeşlerim hakkında konuşuyorum. Nasıl bahsetmeyeyim ki? Ailem benim tüm hayatım.

"Wyatt baş belasıydı."

Ava başını sallıyor. "Bunu görebiliyorum. O ve Sally birbirlerine tamamen zıtlar ama işe yarıyor."

"Onu hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Sanırım Cash'e barış koruyan diyebilirim, çünkü her şeyi kontrol gerekiyordu. Ama ben, her zaman kardeşlerimin yanında olan biriydim."

Ava dilini tıkırdatıyor. "Aaa. Bu çok tatlı."

"Evet ve hayır." Başımı öne arkaya eğiyorum. "Her zaman herkesi kurtarma dürtüsü ya da belki de fantezisi vardı içimde. Onları güvende tutmak."

"Neyden?"

Alay ediyorum. "Kendileri mi?

Birbirlerine mi?" "Örnek lütfen."

Çünkü tabii ki kazacaktı. Ya da gerçekten sohbeti derinleştirir. Israrcı değil. Sadece beni tanımaya çalışıyor. Bu da tehlikeli, heyecan verici ve korkutucu hissettiriyor.

Güneşli bir günde güzel bir kızla oturmak gerçekten çok güzel. Rahatım ama aynı zamanda tamamen uyanığım. Esintideki sıcaklığın ve kalbimin düzenli atışının haftalardır farkında olmadığım bir şekilde farkındayım. Aylardır.

Muhtemelen kalkmam gerektiğine dair bir işaret. Bu konuşmanın daha ileri gitmesini engellemeliyim, çünkü Ava'yla konuştuğça ondan daha çok hoşlanıyorum. Ne istediğimi bile -ki henüz bilmiyorum- ya Ava beni istemiyorsa? Ben Wyatt değilim. Beni hasta edene kadar birinin peşinden koşmaktan memnun değilim. Bu saçmalık için vaktim yok.

Ancak mazoşizm aileden geliyor olmalı. Çünkü bir bakıyorum, "Ben hep değildim. Ailem ben on altı yaşındayken bir kaza sonucu vefat etti. Eskiden onları korumak için orada olsaydım

-Onları yakalayıp uyarabilirdim, belki de her şeyin olmasını engelleyebilirdim. Büyülü bir düşünce, evet. Ama başa çıkmama yardımcı oldu."

Ava gözlüklerini saçlarının arasına itiyor ve bana bakıyor.

"Özür dilerim." İnce bir kahkaha attım. Tüm varlığım çınlıyor

utançla. "Aniden bir yere gitmen gerekiyorsa, anlarım. Bir kelime kusmuğu neredeyse gerçek bir kusmuktan daha kötüdür."

"Eğer mermi ise değil." Kadın sırtıyor.

Sırıttıyor, otururken gözleri yumuşuyor. Yüzü bana dönük olacak şekilde eğilip dirseğini bankın arkasına dayıyor.

Göğüs kafesimin içindeki her şey de yumuşuyor. Rahatladım. Yenileme.

Kendimi meşru bir şekilde yenilenmiş hissediyorum, derinlere inmek istemediği varsayımını bir kenara bırakabiliyorum. dinle.

Kolay kolay ürkmez. Bu hoşuma gitti.

"Doğru söylüyorsun," diye boğazımı sıkan duyguyu bastırmaya çalışıyorum.

"Ailenin başına gelenler gerçekten çok kötü."

"Gerçekten berbat."

Gözlerini biraz kısıyor, düşünceli. "Onlar olmadan bunu nasıl yapıyorsun? Tek ebeveynlik mi?"

Kıkırdıyorum, bu sefer gerçekten. "Dediğim gibi, bu boktan bir gösteri."

"Ama bu işte çok iyisin."

"Öyle miyim?"

"Seni baba olarak tanıyalı birkaç gün oldu ama bu sorunun cevabının kesin bir evet olduğunu zaten biliyorum." Gözlerindeki yeşil çok ciddiye. "Sarılmaya ihtiyacın varmış gibi hissediyorum. Sana sarılabilir miyim?"

Boğazımdaki duygu nefes almamı zorlaştırıyor. Bir sarılmanın zararı olmaz, değil mi? İnsanlara her zaman sarılırım ve bu her zaman platoniktir.

Ne de olsa sarılmak sadece bir sarılmadır. "Sarılmayı kabul ederim."

"Tanrıya şükür." Eğildi ve kollarını boynuma doladı. "Hayır deseydin kesinlikle aniden gideceğim bir yer olurdu."

Ona doğru eğilmek, burnumdan ve ağızımdan hava çekmek kadar doğal. Sıcak ve çiçek gibi kokuyor.

Bana sıkıca sarılıyor, ben de kollarımı beline doluyorum ve ona sıkıca sarılıyorum. Vücudum sıcak şimşeklerin çaktığı bir gece göğü gibi aydınlanıyor. Aynı zamanda mideme garip, hiç de hoş olmayan bir his yerleşiyor.

Böyle güzel bir insanla rastgele hak edecek ne yaptım ben?
"Sanırım benim de sarılmaya ihtiyacım vardı," diye mırıldanıyor ve yüzümü boynuna gömmek için çok güçlü bir dürtüye direnmek zorunda kalıyorum.

"Anne?"

Küçük sesi duyunca Ava'yı hemen bırakıyorum. "Evet, Bug?"
Ava soruyor.

"Neden Bay Sawyer'a sarılıyorsunuz? Büyük hisleriniz mi var?"

Ava'nın gözleri, güneş gözlüklerini tekrar yüzüne düşürmeden önce tek bir yakıcı vuruş için benimkilere takılıyor. "Junie ve ben o büyük duygular yaşandığında kucaklarız."

"en iyisi, değil mi June?" Ava'nın kızının sorusunu ne kadar ustaca geçiştirdiğine dikkat ederek soruyorum.

June gülümsüyor ve annesinin aynadaki görüntüsü gibi görünüyor, ben de gülümsemekten kendimi alamıyorum.

"En iyisi," diye yanıtlıyor.

Kolumdan bir çekiştirme. "Baba, büyük kaydırdan beni izleyebilir misin? Lütfen?"

Nefesim kesiliyor, sanki onu bunu yaparken on iki kez izlememişim gibi. "Büyük kaydırdan aşağı mı ineceksin? Şundan mı? Gerçekten, gerçekten, *gerçekten* uzun olan mı?"

Kıkırdıyor. "Evet!"

"Bekle bir saniye. Yeterince büyük olduğuna emin misin?"
Kollarımı kavuşturuyorum ve Ava'yla paylaştığımız onca ağır şeye rağmen ne kadar hafif hissettiğimi anlıyorum.

"*Babacığım*. Üç buçuk yaşımdayım!"

Burnuna vurdum. Peynir gibi bir hareketti ama elimde değil. Bazen o kadar tatlı oluyor ki dayanamıyorum. "O zaman bana neler yapabileceğini göster."

O ve Junie tekrar koşmaya başlarlar. Kaydırdan aşağı inerken deli gibi kıkırdıyorlar. Ben ıslık çalıyorum. Ava bağıriyor. Bir dakika sonra kızlar orada olduğumuzu unutup mavi plastik bir tırmanma iglosunun arkasında çubuk toplamakla meşgul oluyorlar.

"Ella'nın Junie'ye bu kadar iyi alışmasına sevindim." Kolumu bankın arkasına sarkıtarak kayıyorum. "Bazen çok utangaç oluyor."

Ava omzu neredeyse parmak uçlarımla buluşacak kadar gevşiyor. "Junie etrafında patronluk taslayacak birinin olmasına bayılıyor."

"Görevdeki kızları severim."

Ava bana bakmak için başını çeviriyor. "Tabii ki biliyorsun." "Bu bir kazı mı?"

İç çekiyor. "Sadece bir gözlem. Bu arada hâlâ bir örneğe ihtiyacım var. Süper kahraman pelerinini giyip tüm kardeşlerini kurtarman."

"Aile hakkında konuşmayı gerçekten seviyorsun." "Bu bir kazı mı?"

Sadece inanılmaz derecede çekici bulduğum bir şey.
"Sadece bir gözlem."

"Aile her şeydir." Ava'nın ağzının bir tarafı oyun alanına bakarken yukarı kalkıyor. "Hey, June, burnumuza bir şey sokmayalım, tamam mı? O sopa takılırsa canımız yanacak."

"Tamam, anne."

"Her neyse. Aile her şeydir, ister içinde doğduğun, ister bulduğun, ister kendi yarattığın olsun," diye devam ediyor Ava. "Yani evet, seninkini merak ediyorum."

Tanrım, sanki bu kız *Sawyer Nehirlerini Saçma Bir Miktarda Döndüren Şeyler* başlıklı bir el kitabı okumuş gibi.

Aileye çok önem verir. Bu benim yaptığımı istediği anlamına mı geliyor?

Evlilik. Daha fazla bebek. Köpekler ve belki birkaç tavuk ve tüm bu saçmalıklar.

"Küçük kardeşim Duke lisedeyken futbol seçmelerine katılmıştı. Kesinlikle JV takımına girecekti. Belki as takımda bile. Felç falan olur diye endişeleniyordum, çünkü tüm bu korku hikayelerini duyuyorsunuz-"

"O sırada ne kadar *Varsity Blues* izliyordun?"

"Çok fazla. Ben de Duke'a yer açmak için futbol takımını bıraktım."

Ava bana bakıyor. Ve bakıyor.

Boğazımı temizliyorum. "Çünkü, biliyorsun, futbol çok daha güvenli-"

"Çok daha güvenli."

Onun DİKKAT o Sinir bozucu. I yapamam söyle ne düşünüyor.

"Yine de futbolu severdin." Bunu bir gerçekmiş gibi söylüyor. Nereden biliyor ki?

Neden umursuyor ki?

Ona teklif etmek için iyi bir zaman mı?

Bu düşünceyi kafamdan atıyorum. Çok erken. Çok fazla. Biz sadece arkadaşız, lanet olsun.

"Bayıldım." Ona söylemediğim şey neydi? Koç Jenkins üniversite seviyesinde futbol oynama ihtimalimden bahsetti. Belki burs bile alabilirmişim.

Ne notlarım ne de üniversiteye gitme isteğim vardı. Yine de ondan vazgeçmek acı veriyor.

Hala pişman değilim. Duke takıma girdi ve tüm lise boyunca oynadı. Ve geceleri onun güvende olduğunu bilerek uyuyabiliyordum. Ailemi kurtarmak için ortaya çıkamadığım gibi onun için ortaya çıktığımı bilerek.

Yıllar geçtikçe bu sorumluluk duygusu, kurtarılması gereken kişinin asla ben olmadığımıdan emin olmak için çarpık bir ihtiyaca dönüştü. Kardeşlerim o kadar çok acı çekiyor, o kadar çok keder taşıyorlardı ki, onların da benim yükümü üstlenmelerini istemiyordum. Bu yüzden onların acısına asla katkıda bulunmadığımdan emin oldum.

Onlarınkini ellerinden almak için elimden gelen her şeyi yapabileceğime emin oldum.

Ava yine aynı şeyi yapıyor, rahatsız edici bir süre boyunca bana bakıyor, sanki benden ne anlam çıkaracağını tam olarak bilemiyormuş gibi. "Bu bir lise öğrencisi için oldukça inanılmaz bir şey."

Bir omzumu kaldırıyorum. "Aile her şeydir."

June ve Ella yeniden ortaya çıkıyor, kaldırım tebeşiriyle tek boynuzlu at çizmelerine yardım etmemiz için bize yalvarıyorlar. Ava ve ben ortaya çıktık. Gezgin Gözlü Pislik fark etti.

Buna çok kolay kapılıyorum - Ava'nın benim olduğu ve dördümüzün bir aile olduğu fantezisine.

mı? Evet. Son derece tatmin edici mi? Ayrıca evet.

Kaldırımında kızların yanına oturuyorum, böylece onları Pislik'in görüş alanından koruyorum. İyi hissettiriyor.

Güneşin altında oturup kızlarla birlikte gülmek ve her şeyden çok ineğe benzeyen şekilsiz tek boynuzlu atlar çizmek daha iyi hissettiriyor.

Kendime bu fantezinin gerçek olmadığını hatırlatıyorum. Ava benim korumam altında değil. Ella ve June sadece arkadaşlar.

Ava ve ben *sadece arkadaşız*.

Ama bu gerçeği kabul etmenin benim açımdan çok fazla rol yapmayı gerektirmesi komik. Çünkü bu kadını istemiyormuş gibi davranmak, Herkülvari bir görev.

Yine de çok çalışkan biriyimdir. Yapabilirim. da. Sadece benim olan tek kızı korumak için.

Birkaç saat sonra Ella eve dönerken bayıldı. Ava'dan numarasını istemediğim için kendimle gurur söylüyorum. Bir noktada onunla ve Junie'yle tekrar karşılaşırız, değil mi?

Ama bu pişmanlık o gece yatma saatimi çoktan geçirmeme neden oluyor.

BÖLÜM 15

Ava

OKULUN İLK GÜNÜ

Henüz anaokulunun otoparkında **bile** değiliz ama şimdiden gözyaşlarına boğulmak üzereyim.

Göğsümdeki duygu düğümünü görmezden gelerek "Happy Birthday" şarkısına eşlik etmeye çalışıyorum. Bu Junie'nin şu anki favori şarkısı, muhtemelen geçen hafta annemin altmışıncı yaş günü için söylediğimiz için.

"Hayır, anne, yanlış anladın!" Dikiz aynasından gözlerime bakıyor. "**Bana** şarkı söylüyoruz, Mimi'ye değil."

"Ah. Doğru. Özür dilerim, tatlım. Doğum gününü biliyorsun. bir süre daha yok, değil ?"

Kızım bana gülümsüyor. "Mimi bütün günleri kutlayabileceğimi söyledi. Cumartesi günleri bile."

Gözlerimi kırıştırıyorum, gözlerimden yaşlar süzülüyor. Bu sabah June'u kapıdan çıkarmak yine bir felaketti. Her şeyi kendisi yapmak istiyor, bu da kahvaltı hazırlamanın, giyinmenin ve öğle yemeğini hazırlamanın sonsuza kadar sürdüğü anlamına . Ardından, spor ayakkabıları yerine ışıltılı yağmur botlarını giymek istemesiyle ilgili fiyasko yaşandı ve bu da yirmi dakika süren destansı bir erime ile sonuçlandı. Sonra rastgele kaldırım tebeşiriyle oynamasına izin vermem için bana yalvarma zamanının geldiğine karar verdi. Ella ile oyun buluşmamızdan beri bu şeye takmış durumda.

Kısacası, kızım, tüm üç yaşındakiler gibi, cehennem kadar zor olabiliyor.

Ama şu anda o kadar tatlı ki kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum.

Ne zaman bu kadar büyüdü? Günler uzun ama yıllar kısa dedikleri çok doğru. Bebeğimin okula gitme zamanının geldiğine inanamıyorum.

"Bu fikri sevdim." Sinyal veriyorum ve Subaru'mu anaokulu otoparkına yönlendiriyorum. Zaten kalabalıktı, minivanlar ve SUV'lar otoparkı doldurmuştu. Anneler ve babalar çocuklarıyla el ele, bir çift büyük meşe ağacının altında yer alan, çiftlik evinden dönüştürülmüş sevimli anaokuluna doğru yürüyorlar.

Midem bulanıyor. Sanırım Junie'nin okuldaki ilk günü için kendiminkinden bile daha gerginim.

Ama June? Kelimenin tam anlamıyla bir sevinç çılgılığı atıyor. "Anne, bu benim okulum mu?"

"Kesinlikle öyle." Arabayı park ediyorum ve kapatıyorum. Saçlarımı kulaklarımın arkasına toplayıp güneş gözlüklerimi takmadan önce gözlerimi dikkatlice siliyorum. "Çok şirin değil mi? Şu çocuklara bak! Junie, çok eğleneceksin."

Küçük bacaklarını oynatıyor. "çözebilir misin, anne?"

"Hemen babamı arayalım, tamam mı? İçeri girmeden önce seninle konuşmak istiyor."

Junie somurtuyor. "Ama ben babamla konuşmak istemiyorum. Okula gitmek istiyorum."

Göğsüm sıkışıyor. Şu anda Dan'le konuşmaktansa gözbebeklerimi çıkarmayı tercih ederim ama burada olmadığı için kendimi suçlu hissediyorum. Yine de, bu biraz onun hatası.

Çalışmak zorunda olduğunu söyledi. Bu Sabah.

her zaman onun mazeret-so

Hartsville'e bir saatlik yolu gelemedi. Tabii ki Junie'nin ilk gününü onun için daha uygun bir tarihe erteleyemediğim için çok sinirlendi ama ben

Silahlarıma sadık kalacağım.

Junie önce gelir. Her zaman. Yıllarca Dan'e uyum sağlamaya çalıştım, onu mutlu etmek için elimden geleni yaptım. Ya da en azından kızgın veya huysuz olmasını engellemeye çalıştım. Dan işten eve döndüğünde rahatlayabilmesi için her zaman akşam yemeğini hazırlar ve June'u meşgul ederdim. Hafta sonları onu evden çıkarırdım, böylece o uyuyabilir ya da futbol izleyebilirdi. Her iki ailemizle de sağlam ilişkiler kurdum ve kimsenin duygularının incinmemesi için tatilleri eşit olarak paylaştığımızdan emin oldum. Her doğum günü partisini ben planladım. June'u her randevuya götürdüm ve her gece ona banyo yaptırdım, tüm bunları Dan'in asla bunalmış veya kırgın hissetmemesi umuduyla yaptım.

Her şeyi öyle bir noktaya kadar yaptım ki, sonunda kızgınlık içinde boğulan *ben* . Yine de ne kadar uğraşırsam uğraşayım - kendi iyiliğimden ya da kızımın iyiliğinden ne kadar sık fedakârlık edersem edeyim- Dan hâlâ hayatımızın üzerinde kara bir bulut gibi dolaşıyordu. O adamı memnun etmek mümkün değil.

Bu nedenle, Junie için üçler sınıfında bir yer açıldığına dair bir e-posta aldığımda, Dan'in onu zamanlamaya daha fazla "dahil etmediğim" için bana zorluk çıkaracağını bilsem de - Junie'nin okulda olması gerektiğini kabul etmesine rağmen - hemen kabul ettim.

Klasik bir yaparsam lanetlenirim, yapmazsam lanetlenirim durumu. Evliliğimizin sürmemesine şaşmamalı. Dan'in karısı olmak bir kafeste yaşamak gibiydi.

Sawyer'la birlikteyken ne kadar farklı hissettiğim inanılmaz. Parktaki konuşmamızı düşünmeden edemiyorum. Eğlenceli, komik ve gerçektir.

Kısacası, tam da ihtiyacım olan şeydi.

Austin'deyken, birlikte olduğumuzda kendimi çok özgür hissediyordum. Yanlış yapamazdım. Onun duygularına bebek bakıcılığı yapmak zorunda değildim. Beklentilerini yönetmek.

Ben sadece istediğimi yaptım ve Sawyer buna hiç aldırmadı.

Aslında, bundan zevk alıyor gibiydi. Tıpkı parktaki dürüstlüğümden hoşlandığı gibi. Birine karşı gerçek olamıyormuşum gibi hissetmekten nefret ediyorum, özellikle de ebeveynlik ve aile gibi konularda. Dürüstlüğümden eskiden Dan'i utandırırdı. Bana aşırı paylaşımcı der ve biraz daha kibar olmamı öğütlerdi. Biraz daha sessiz.

Nedense Sawyer'ın sessiz kalmamdan nefret edeceğini biliyorum.

Ama bu ne burada ne de orada. Sawyer bir arkadaş. Bir *ebeveyn* arkadaş, June'un yeni en iyi arkadaşının babası. Tabii, çok seksi. Ama bu Austin'i tekrar yaşayacağımız anlamına gelmiyor. Şu anda Hartsville'de hayat çok güzel. Gemiye sallamak gibi bir niyetim yok.

Telefonumu alıp Dan'in numarasını tuşluyorum ve Junie'nin ekranı görebilmesi için yukarı kaldırıyorum.

Alır ve gülümser. "Hey, Haziran Böceği!"

"Hey, baba," diyor.

"Bugün senin için çok büyük bir gün," diye yanıtlıyor.

"Heyecanlı mısın?"

"Evet."

Gözleri bana kaydı. "Keşke orada olabilseydim. Kaçırdığım için çok üzgünüm."

"Tamam." June camdan dışarı bakıyor ve araba koltuğunun kayışlarını çekiştiriyor.

Gülümsememi geri alıyorum. "Junie, heyecanlı değil misin?" "Evet! Artık gidebilir miyiz?"

Dan'in kızgınlığını kontrol altında tutmaya çalıştığı çok açık. Dudaklarını dişlerinin arasında yuvarlayarak yine o gülümsemeyi yapıyor. "Yanında olmaya çalıştım Bug. Bunu bilmeni istiyorum. Şu anda elini tutamadığım için gerçekten üzgünüm."

Gözlerimi devirmemek için elimden geleni yapıyorum. Dan'in beni suçluluk duygusuna sürüklemeye çabaları eskiden beni kızdırırdı, ama şimdi sadece adam için üzülüyorum. Çocuğunuzun annesini, o çocuk pahasına kötü hissettirmeye çalışmak için ne kadar güvensiz olmanız gerekir?

June'un beni ona tercih ettiği bir sır değil. Dan'in sandığı gibi bunu bir tür şeytani plan olarak tasarlamadım. Ben sadece kızım için ortaya çıktım. Bakıcılığın zor işlerini yaptım -gece geç saatlere kadar besleme, banyo, oyun zamanı- Dan ise... yapmadı. Ona defalarca June'un onunla bağ kurmasını istiyorsa daha fazla katılım göstermesi gerektiğini söyledim. Her zaman daha iyisini yapacağına, daha çok çalışacağına söz verirdi.

Ama o hiç yapmadı. Bu yüzden Junie bir yaşına geldiğinde ayrıldık ve iki yaşındayken boşandık.

"Güle güle, baba!" June diyor ki. "Anne, lütfen şimdi kemerimi çözer misin?"

"Sihirli kelime mi?"

"Lütfen, lütfen, lütfen!"

"Tamam." Telefonu ekrana bakacak şekilde çeviriyorum. "Nasıl gittiğini rapor edeceğim."

"İşler yolunda gitmezse yapabileceğim bir şey yok."

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum. "Pekâlâ Dan. Sonra konuşuruz."

"Hoşça kal, Junie!" El sallıyor, sonra kapatıyor.

Nasıl sorması çok hoş.

Yine de ne bekliyordum ki? Dan evliyken beni hiç sormadı.

Yine de, burada biraz moral desteğine sahip olmak güzel olurdu. Dan bunu tek başıma atlatmayı seçtiğimi düşünüyor ama ben seçmedim. Şu anda birinin elimi tutmasını çok isterdim.

Birinin en azından bana kendimi iyi hissettirmeye çalışmasını isterdim.

Kızımı ilk kez yabancı bir yere için daha iyi hissediyorum.

Öyle biri yok bende. Ama Junie var. Ve okuldaki en güzel ilk gününü geçirmesini sağlamaya kararlıyım.

Onunla birlikte binanın yan bir kapıya doğru yürüdük. Bana bir e-postayla gönderilen talimatlara göre, bu her iki üç sınıfın da girişidir. Daha yaşlı bir

Kısa kahverengi saçlı ve nazik gözlü bir kadın açık kapıda duruyor.

"June'la mı görüşüyorum?" diye soruyor, yüzünde bir gülümseme beliriyor. "Ben Bayan Sherman. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum."

Junie aniden utanıp bacaklarına sarıldığında ağlamamak için kendimi zor tutarak kendi gülümsememi yapıştırıyorum.

"Bu June, evet." Elimi sırtında gezdiriyorum. "İlk günü için çok heyecanlı. Öyle değil mi Junie?"

Bir şey söylemiyor ama başını sallıyor.

Doğru kararı mı veriyorum? Okula hazır olduğunu hissediyorum ama belki de böyle yılın ortasında başlamak kötü bir fikirdi. Çok fazla değişiklik yaşadı. Çok fazla. Listeye okulu da eklemek -ne düşünüyordum ki-

"Buna ne dersin?" Bayan Sherman belinden eğilerek elini June'a uzatıyor. "İçeri girerken sen ve ben el ele tutuşabiliriz. Böylece yalnız olmazsın, tamam mı?"

Boğazımdaki yumru o kadar büyük ki nefes almakta zorlanıyorum. "Çok nazıksınız Bayan Sherman."

"Bugün çok eğleneceğiz. Kitap okuyacağız, oyun parkında oynayacağız ve hatta simlerle oynayacağız!"

"Parıltı mı? Vay canına!" June'un omzunu sıkıyorum. "June parıltıya bayılır, değil mi?"

"Evet," diyor sessizce.

Okulun bana verdiği Yeni Ebeveyn El Kitabı, çocuğu mümkün olduğunca çabuk bırakmamı söylüyordu. Mantıklı; ne kadar uzun süre oyalanırsanız, çocuğunuzun sinir krizi geçirme ihtimali o kadar artar.

Kızımı bacaklarımdan nazikçe ayırmak hâlâ yanlış geliyor. "Çok iyi olacaksın. Yakında döneceğim, tamam mı?"

Bana bakıyor. Şimdi gözleri yaşlarla dolu. "Ama anne-"

"Junie!"

Hepimiz gelen bağırışa bakıyoruz. Tanıdık bir figürün - *iki* figürün- bize doğru geldiğini görünce içim kıpır kıpır oluyor.

Sawyer elini kaldırırken hoş bir şaşkınlık içinde görünüyor. Selamlar.

Avucumu kafama vurmamak için elimden geleni yapıyorum. Hadi *canım*. Tabii ki kızı bu anaokuluna gidiyor. Bölgedeki tek anaokulu.

Tabii ki ben geldiğimde o da gelecekti. Bir dakika bile fark yok. Midem yine bulanıyor, bu sefer farklı bir nedenden dolayı. Kadere inandığımdan emin değilim. Ama inansaydım, bana bir şey söylediğini düşünürdüm. Sawyer Rivers'la üçüncü kez tesadüfen karşılaşıyorum. Belki de artık o kadar rastgele değildir.

Bu fikri sevdim. Olması gerekenden çok daha fazla hoşuma gitti. Belki de içimi bir rahatlama dalgası kapladığı içindir. Sawyer ve Ella'yı iyi tanımıyorum ama tamamen yabancı değiller. Böyle yabancı bir yerde tanıdık yüzler görmek rahatlatıcı.

"Junie! Merhaba!" Ella koşarak geliyor, at kuyruğu zıplıyor.

"Anne!" June ayağa fırlıyor ve beni tutmayı bırakıyor.

"Anne, bu Yella!"

Gülüyorum, gözümünden bir damla yaş süzüldüğünde gözlerimi kırptırıyorum. "Sanırım Ella'yı kastediyorsun."

Ella çantasını düşürür ve June'la çarpışır, ikisi de sanki yıllardır birbirlerini görmemişler gibi birbirlerine şiddetle sarılırlar.

"Örgünü beğendim." Ella elini Junie'nin saçında gezdirir.

Junie kıkırdar. "Teşekkürler. Annem yaptı."

Sawyer'ın derin, gürleyen kahkahası omurgama lezzetli bir ürperti gönderiyor. "Beni takip etmeyi bırakmalısın, Ava."

Birkaç adım ötede durup ellerini yeleğinin ceplerine sokarken bakmamaya çalışıyorum. Ne kadar seksi görüldüğü düşünülürken kolay bir iş değil.

Ama gerçekten, bu kadar erken nasıl bu kadar iyi görünüyor? Kendimi blenderdan geçirilmiş gibi hissediyorum ve eminim ben de öyle görünüyorum. Doğruyu söylemek gerekirse, dişlerimi fırçalayıp fırçalamadığımı bile hatırlamıyorum.

Lütfen, Tanrım, dişlerimi fırçalamama izin ver.

"Teknik olarak, benden sonra gelen sensin." Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyorum. "Bu seni takipçi yapmaz mı?"

Ağzının kenarı yukarı kalkıyor. "Sanırım öyle, evet."

Sawyer kot pantolon ve kovboy çizmeleri giymiş. Yeleğinin altındaki kot düğme-up'ı mükemmel bir şekilde dolduruyor, omuzları ve kolları parlak sabah ışığında özellikle geniş görünüyor.

Yine o lanet olası ters şapkayı takıyor, koyu renk saçları şapkanın altından dışarı doğru kıvrılıyor. Ve saçları, bıyığı, gamzeleri-

Ben ölü bir kadını.

Bayan Sherman bile ona el sallarken yüzü kızarıyor. "Günaydın, Sawyer. Birbirinizi tanıyor musunuz?"

"Biz eminim istiyoruz. Bu hindiler"- o başını sallayarak kızlara

-"Bu hafta sonu Wallace'ların ahırında halı yırtıyorlardı."

"Ne kadar eğlenceli! June'un ilk gününde bir arkadaşı çok sevindim."

Sawyer'ın mavi gözleri benimkilerle buluşuyor. "Bu sabah biraz gergin hissediyor muyuz?"

Belli ki Junie'yi soruyor. Ama bana bakışı -gözlerindeki yumuşak, bilmiş parıltı- beni de sorduğunu düşündürüyor.

"Biraz, evet." Sesim titriyor.

Onun nezaketi gözyaşlarıyla savaşmayı zorlaştırıyor.

Sawyer'ın gözlerinin etrafındaki deri kırışıyor. "Buradan sonrası daha kolay olacak, söz veriyorum. Bunu benden iyi kimse bilemez."

Bayan Sherman gülüyor. "Bu doğru. Ella bu yıl oldukça uzun bir alışma dönemi geçirdi."

"Ve bununla, Ella'nın aylarca okula geldiği her gün ağladığını kastediyor. Şimdi ona bir bakın." Sawyer hâlâ cebinde olan elini kaldırıp kızını işaret ediyor. "Gülümsüyor. Okul mutlu bir yer ve Bayan Sherman ile emin ellerdeler."

Sertçe yutkunuyorum. "Bunun için teşekkürler."

"Ve sen." Sawyer, June ile göz hizasına gelecek şekilde çömeliyor. "O sınıfa gireceksin ve hayatının en güzel gününü yaşayacaksın, değil mi?"

Atan kalbim dursun. June'un babasından başka bir adam tarafından bu şekilde bakıldığını görmek sarsıcı - sarsıcı derecede harika.

Şu anda burada olmak yerine işe gitmeyi seçen adam.

Görünüşe göre yeryüzünde hiç kimse Sawyer'ın cazibesine karşı bağışıklı olmadığı için kızım gülümsüyor ve başını sallıyor. "Okulda 'Mutlu Yıllar' şarkısını söyleyebilir miyiz?"

Bayan Sherman ellerini çırpıyor. "Aslına bakarsanız, bugün Nolan'ın doğum günü, bu yüzden kesinlikle ona şarkı söyleyeceğiz. Kızlar içeri girmeye hazır mısınız? Anne babanızdan çantalarınızı alın."

"Gördün mü?" Sawyer kızına düşürdüğü çantayı uzatarak soruyor. "Burayı çok seveceksin June. Bugün ışıl ışıl parla."

Kalbim çırpınıyor. Aynı anda gözlerim yeniden doluyor. İyi ki güneş gözlüklerimi takmışım.

Junie'ye çantasını veriyorum ve ona çabucak sarılıyorum. "İyi vakit geçir, tamam mı?"

"Tamam."

Çocukların bu kadar çabuk uyum sağlaması çok komik. Bir de baktım ki kızlar Bayan Sherman'ın uzattığı elleri tutup içeri giriyorlar. June merdivenleri tırmanıp kapıdan geçerken göğsüme kramplar giriyor.

Bayan Sherman omzunun üzerinden bana bakıyor. "O iyi olacak, anne. Harika iş çıkardın. On iki buçukta görüşürüz."

Gözyaşlarımın akmasına izin veriyorum çünkü artık onları tutamıyorum. "Teşekkür ederim. Hoşça kalın kızlar!"

Junie sınıfta kaybolana kadar izliyorum. Burnumu çekişimi gizlemek için elimden geleni yaparak Sawyer'a dönüyorum ve sıkı bir sırtış atıyorum.

"Yardım için teşekkürler."

Bana sabit bir şekilde, dikkatle, alnı yivli bir şekilde bakıyor. "Bazen tüm bu ilklerin bizim için onlar için olduğundan daha zor olduğunu düşünüyorum. Okulun başladığı gün Ella'yı bıraktıktan sonra kamyonetimde oturdum ve kamyoneti alana kadar ağladım. O kadar şişmiş görünüyordum ki Bayan Sherman bana bir şeye alerjik reaksiyon gösterip göstermediğimi sordu."

Gülüyorum ve ağlıyorum ve bu iyi hissettiriyor... aslında. "Gerçekten mi?"

"Bunu uyduracağımı mı sanıyorsun?" Gülümsediğinde gamzeleri ortaya çıkıyor. "Ben bir endişeliyim. Hep öyleydim."

"Ebeveyn olunca olmamak zor." Gözyaşlarımı silmek için omzumu kaldırıyorum. "Ama teselli ettiğin için teşekkürler. Kimse sana böyle şeylerden bahsetmiyor. Ne kadar zor olduğunu."

Kaşlarını kaldırdı. "İyi misin?"

Kalbim yerinden çıkacak gibi oldu. Az önce kendi kendime birinin beni kontrol etmesini ne kadar çok istediğimi söylemiyor muydum? Evren beni dinlemiş olmalı, çünkü işte karşımda - sadece iyi olup olmadığımı sormakla kalmayıp, cevabımın ne olduğunu da önemseyen bir adam.

Bir şekilde Sawyer'ın önemseddiğini biliyorum. Derinden.

"Ben iyiyim." Cevap otomatik. Başka ne diyeceğimi bilemiyorum.

"İyi görünmüyorsun."

Kıkırdıyorum. "Sana bunu düşündüren ne?"

"Tatlı bebeğinizi ilk kez yeni bir şehirde yeni bir okula bıraktınız. Bundan sonra kimse iyi değildir."

Hıçkırma hıçkırma ağlama dürtüsüne kapıldım. Neden Sawyer
Öyl
e Neden beni gördüğünü ve ilgilendiğini hissettirmek
mi? zorunda?
ve güvenli mi? Bu çok güzel ama aynı zamanda çok
korkutucu. Bana böyle hissettiren bir adama aşık olabilirim.

Sert düşebilirim ve hızlı düşebilirim. Sonra ne olur? Yeniden
hayal kırıklığına uğrama riskiyle karşı karşıya kalırım, çünkü
erkekler böyle yapar; tam da onlara en çok ihtiyaç duyduğunuz
anda sizi yüzüstü bırakırlar.

Aşık olmak konusunda iyi olduğumu sanıyordum. Evlilik?
Tabii ki hayır. Ama aşk, iyi olduğunda, harika olabilir. Kalbimin
derinliklerinde, kendimi onu yeniden bulma olasılığına kapalı
tutmanın yanlış bir hareket olduğunu biliyorum. Junie'ye cesur
olmanın buna değdiğini ve aşka izin vermenin her zaman doğru
seçim olduğunu öğretmek istiyorum.

Ama hayat bazen bunu zorlaştırıyor. Bir parçam üretkenlik
makinesi olmaya içerlese de, yumuşak ve hassas yanlarınızı
bir kenara bırakıp bir şeyleri halletmeye odaklanmak daha
kolay. Berbat ama basit. Basit.

Sawyer'ın bana hissettirdiklerinin hiçbirisi basit ya da
anlaşılır değil. Beni zaten en iyi, en kışkırtıcı şekilde karıştırdı.
İşte bu yüzden buradan Eve gitmeliyim.

Ama ayaklarımı hareket ettiremiyorum. Çalışmaya değil,
kucaklanmaya ihtiyacım var. Ya da en azından sempatik bir
kulağa. "Bir yanımla Junie'nin büyümesine çok hazır," diyorum.

"Öfke nöbetlerinin sona ermesini ve bir kendi poposunu
silmesini sabırsızlıkla bekliyorum. Ama bir yanımla da onun
artık bebek olmayacağı düşüncesiyle acı çekiyor. Mesela,
nasıl oluyor da şimdiden

Okula mı? İki hafta önce doğdu."

Sawyer gülüyor botunu çatlak kaldırımında kaydırmak için
aşağı bakıyor. "Bu duyguyu bilirim. Hem çok hızlı büyüyorlar
hem de yeterince hızlı değiller."

"Bebeklik sevdin mi?"

Başını sallıyor. "Evet, öyle. Ama sanırım bu sahneden daha çok keyif alıyorum."

"Ben de özlüyorum. Sadece"-gözlerimi kırpttırıyorum, gözlerimden sağa sola yaşlar dökölüyor-"o çok havalı küçük bir insan ve onu şimdiden özlüyorum, ama aynı zamanda ara verdiğim için de mutluyum ve ..."

Sawyer yukarı bakıyor. Bir an için kalbimin durduğunu sanıyorum, gözlerindeki çıplak ilgiyle kalbim aniden, acı verici bir şekilde duruyor. Sıcaklıkla kenarlı.

Ya da belki de bu sadece . Durum ne olursa , merkezimin alt kısmında bir uyarılma kıvılcımını ateşleniyor.

"Kahve içmeye falan gitmek ister misin?" diye soruyor.

Kalbim yeniden çalışmaya başlıyor, dakikada iki yüz atıyor. Ancak beynim düzleşiyor, muhtemelen bu yüzden "Çok isterdim. Ama lütfen benim yüzümden işi kaçırma-"

"Seni bir otoparkta ağlarken bırakmayacağım Ava. İş bekleyebilir." Başını arabalarımıza doğru eğiyor. "Hadi, Main'de bir kahve dükkânı var. Beni takip et, siyah Silverado'dayım."

BÖLÜM 16

Ava

THE CAFFEINATED COWGIRL dünyadaki en sevimli yer olabilir. Ana Cadde üzerindeki tuğla binasının önündeki kaldırıma yerleştirilmiş pembe masa ve sandalyelerle uyumlu pembe bir tentesi var. Tente üzerinde beyaz yazıyla yazılmış sloganı ise *Drinking Cofiee, Wrangling Hearts*.

Dükkan da kapalı.

"Ne?" Sawyer ellerini yüzüne kapatıp ön kapıdan içeri bakıyor. "Her zaman açıklar. Wendy ne zamandan beri tatile çıkıyor?"

Kapıya yapıştırılmış tabelayı üçüncü kez okudum. Görünüşe göre Wendy batıda Glacier Ulusal Parkı'nı ziyaret ediyor. En iyi arkadaşı Dahlia adında bir kedi de ona eşlik ediyor.

"Aferin ona," diyorum, gelgitli bir hayal kırıklığı dalgasına kapılsam bile.

Sawyer'la vakit geçirmeyi dört gözle bekliyordum. Ki muhtemelen bu yüzden onunla hiç vakit geçirmemeliyim. Evet, çiftlikte yapmam gereken ders ya da evrak işi olmayan nadir bir sabahım var. Ama burada akıllı davranmalıyım. Kendimi korumalıyım ki bir başkasını mutlu etmek uğruna kendimi ve özgürlüğümü feda etmeyeyim.

Yine Sawyer, "O zaman benim evde kahve içmeye ne dersin? Otoyol 21'den sadece on dakika aşağıda," dediğinde hemen kabul ettim.

"Sakıncası olmadığına emin misin?"

Başını iki yana sallar. "Hiç de değil. Zaten üzerimde bir tencere vardı."

Güneşin kavurduğu otoyolda onu takip ederken heyecandan mı, beklentiden mi, korkudan mı, ne olduğunu anlayamıyorum. Bir kafede kahve içmek başka bir şey. Sawyer'ın evine gitmek tamamen başka bir şey.

Bırakma işleminin iyi gittiğini haber vermek için Dan'i aradım. Telefonda her zamanki kısa ve sinirli halini takınıyor ve ben de sinirlenmiş ama aynı zamanda rahatlamış hissederek telefonu kapatıyorum. Bir sonraki June telefonunu açana kadar onunla bir daha muhatap olmak zorunda kalmayacağım.

21. caddenin birkaç mil aşağısında Sawyer sola sapıyor ve üzerinde *LUCKY RIVER RANCH, EST* yazan yeni ve parlak bir kemerin altından geçiyoruz. 1902. Midem bulanıyor.

Mollie Luck ve Cash Rivers hakkında çok şey duydum. Çiftliğin ne kadar büyük ve güzel olduğunu tabii ki Mollie'nin burayı ayakkabı şirketi Bellamy Brooks için Hill Country'de bir merkeze dönüştürme planlarını Sally'den duydum. Mollie araziye, 90'lı yıllarda arazide petrol çıkaran babasından miras almış. Babası geçen yıl çok zengin bir adam olarak öldü. Mollie'ye miras kalan çiftlik, sonbaharda Cash Rivers ile nişanlandığında Rivers Çiftliği ile birleştirildi.

Sawyer'ın kamyonunu her iki tarafı da geniş otlaklarla çevrili toprak bir yolda takip ediyorum. Etrafta bazı ağır makineler olduğunu fark ediyorum - kazı makineleri, buldozerler, damperli kamyonlar - sulama boruları ve çit malzemeleri gibi görünen yığınlarla birlikte.

Ortalık karışık, ancak tüm bu işlerin yapılması burada büyük şeyler olacağı anlamına geliyor.

Bu Sawyer ve kardeşlerinin çiftliği önemseydiği anlamına geliyor. Projenin kapsamına bakılırsa, *çok* önemsiyorlar. I

Bu arazinin ne kadar zamandır Sawyer'ın ailesine ait olduğunu merak ediyorum. Miraslarının dikkatli ve düşünceli bir bekçisi olması fikri-

Tanrım, nabzım durmadan atıyor.

Ama kalbimin gerçekten çarpmasına neden olan şey, küçük bir tepeyi aştıktan sonra karşımıza çıkan ev. Mütevazı - iki katlı, belki bin beş yüz metre kare - ama çok güzel. Dış cephesi birinci katta kireçtaşı, ikinci katta beyaz dış cephe kaplaması. Evin geniş, sallanan sandalyeli bir ön verandası ve sabah ışığında parıldayan açık yeşil panjurları var.

Panjurlarla uyumlu olması için yeşile boyanmış olan verandaya açılan paravan kapıyı gördüğümde göğsüm sıkışıyor. Paravan kapının benimle konuşan bir yanı var. , kız kardeşlerim ve ben oyun oynamak için eve girip çıkarken bizimkinin çıkardığı sesi çok net hatırlıyorum; *alkış* ve *patlama* arasında bir ses. O mutlu zamanlar, desteğe ihtiyacım olduğunda tekrar ziyaret ettiğim mutlu anılar haline geldi.

Sawyer evin solundaki çakıllı alana park ediyor, ben de onu takip ediyorum.

Arabamdan inerken "Bu çok güzel," diye nefes alıyorum.

Sawyer şapkasını düzeltir. "Teşekkür ederim. Büyüdüğüm ev. Biraz dağınıktı ama sonbaharda onardık. Ella ve ben yaklaşık bir ay önce taşındık."

"Ailenizin evinde yaşıyor olmanız ne kadar güzel," diyorum. "Eminim Ella burada büyümenizle ilgili hikâyeleri dinlemeye bayılıyordur."

Gamzeleri yine patladı. Bayılacak mıyım diye merak ediyorum. "Öyle, evet. bakarsan, sürekli Wyatt'ın ona poker oynamayı öğretmesini istedim. Ona babamın hepimize nasıl oynanacağını öğrettiğini ama en iyi blöfçünün Wyatt Amca olduğunu söyledim. O da 'blöfçü' diyor ve Wyatt her seferinde uluyor."

"Hepiniz çok tatlısınız."

"Sevimli mi?" Başını eğiyor, kaşlarını çatıyor. "Son kontrol ettiğimde, 'çok ateşli' olduğumu söylemiştin. "

Kanım bir sıcaklık hücumuyla çarpıyor. Sawyer benimle flört ediyor.

Onunla flört etmeyi *seviyorum*, muhtemelen kendimi serbest bırakabildiğim ve aklımdan geçenleri söyleyebildiğim için.

Aynı zamanda *akıllı* olmaya da ihtiyacım var. Ama sanırım eğlenme ihtiyacım bunun önüne geçiyor.

"Hafızam beni yanıltmıyorsa, ateşli olduğumuzu söyleyen sendin," diye cevap veriyorum. "Sevimli olduğumuzu söyledim."

"Neden ikisi birden olmasın?"

"Bilmiyorum." Omuz silkiyorum. "Sanırım ben de 'ateşli'yi daha çok seviyorum."

Gözleri vücudumda geziniyor. Hızlı bir inceleme ama kasıtlı, hatta utanmazca ve çok ama çok seksi. Bacaklarımın arasındaki kıvılcım alevlenerek tam bir yangına dönüşüyor.

Vay canına, her şey çok hızlı geliyor. Birçok açıdan, Austin'de o gece kaldığımız yerden devam ediyormuşuz gibi geliyor.

Bazılarında ise sıfırdan başlıyormuşuz gibi hissediyoruz. Sawyer'ın baba olduğunu *iki gün önce* öğrendim. Açıkçası onun hakkında bilmediğim çok şey var.

Biraz araştırma yapmak için can atıyorum.

Ben de işleri yavaşlatmak için elimden geleni yapıyorum. Bu yoldan daha önce de geçtim-Dan başlangıçta da harikaydı -Ve tekrar bir çıkmaz sokağa girmek gibi bir niyetim yok.

"Çok ateşlisin, Ava." Sawyer'ın gözleri benimkilerle buluşuyor, dudakları seğiriyor. "Şimdi sen de benim ateşli olduğumu söylüyorsun."

"Bu yüzden mi okula bırakırken ters beyzbol şapkası taktın? Biz masum anaokulu annelerini seksiliğinle kızdırmak için mi?"

"Demek seksi olduğumu düşünüyorsun."

Gülüyorum. *İşte bu* yüzden Sawyer'la flört etmeyi seviyorum. Kendim olduğum için *beni* aptal ya utanmış hissettirmiyor.

İçinde gerçek, o çok çok görünüyor için
Keyfini çıkarın benim daha az uygun taraf.

"Bana cevabını zaten bildiğin sorular sorma," diye cevap veriyorum.

"Ve ters beyzbol şapkasını seviyorsun. Not edildi."

Kalbim hıçkırıyor. Bana çıkma teklif etmiyor. Ama nelerden hoşlandığımı fark etmesi ve daha fazlasını yapması fikri-

Bunun bir anlamı olmalı, değil mi?

"Nabzı atan neredeyse her kadının ters beyzbol şapkası takan erkeklerden hoşlandığına eminim."

Başının arkasına uzanarak şapkasını tekrar düzeltiyor. "Ama ters şapkalı her erkek eşit yaratılmamıştır."

"Bu sabah gerçekten egonu yükseltmek istiyorsun, değil mi?"

"Hayır." Sırıttıyor. "Peki, tamam, belki biraz. Ama gerçekten, sadece seni gülümsetmek istiyorum."

Gözlerimin arkasına sıcak bir yaş birikintisi çarpıyor. Gözlerimi kırptırıyorum. "Dur."

"Neyi durdurayım?"

"Sıcak ve güzel olmak."

Onun ifade yumuşar. "I olmaz Dur. Hayır.Hiç. Özellikle de ateşli kısmı."

Gülüyorum ve kendimi kayıyor gibi hissediyorum. Yüzüyorum, daha doğrusu. Sanki tüm hayati organlarım havaya yükseliyor, ağırlıksız, yerçekimine karşı bağışıklı. Lunapark treninde bir tepeyi aştığınızda vücudunuzun hissettiği gibi ve aşağıya doğru dalıyor.

O kadar tahrik oldum ki çığlık atabilirim.

"Hadi, biraz kafein alalım." Eve doğru başını sallıyor.

Dengesiz bacaklarla ön basamakları tırmanıyorum, taze boya ve yeni kereste kafamı dolduruyor. Sawyer *kapıyı* açıyor *ki kilitlemiyor, bahse girerim Hartsville'de kimse kilitlemiyordur-* ve bana içeri girmem için işaret ediyor.

"buyurun."

Ellerimi ceketimin ceplerine sokarak gülümsüyorum. "Teşekkürler."

İçeri adımımı atar atmaz bir sıcaklık dalgası ve şekerli tatlı bir koku çarpıyor burnuma - evet, eminim bu kreptir.

"Paltonu ben alırım," diyor Sawyer, elini uzatarak. Paltoyu çıkarıp yakındaki rafa asmasını izliyorum.

Sonra yeleşini omuzlarından çıkarıp benimkinin yanına asıyor. Rafın alt dalında asılı duran, kırmızı-beyaz sevimli mantarlarla kaplı küçük polar ceketini fark ediyorum. Orada da can yeleşine ya da belki köpek ceketine benzeyen şey asılı.

Tam bu sırada, leziz bir şekilde sarkık bir köpek koridora giriyor.

Sawyer köpeği sevmek için eğilir. "Hey, Mule." "Katır mı?"

Ben kıkırdıyorum, aşağıya Sawyer'ın yanına bırakıyorum.

"Aslında bu onun için mükemmel bir isim."

"Bu onun bulduğu isim. Sanırım Ella bir buçuk bile söyleyebildiği için böyle kaldı. Ne olduğunu tam olarak anlayamadığımız bir tür Lab Basset Hound karışımı."

Katır uzattığım elime burun kıvırdı. "Evde bir buçuk yaşında bir çocuk varken köpek mi besliyorsun?"

Omuz silkerken Sawyer'ın omzu benimkine değiyor. "Ella'nın bir oyun arkadaşına ihtiyacı olduğunu düşündüm. Ona bir kardeş veremedim, bu yüzden ..."

Sawyer'ın hikâyesini ilk kez merak etmiyorum. Ella'nın annesinden bahsetmedi. Dul mu, boşanmış mı, ayrı mı, ne olduğunu bilmemek garip hissettiriyor.

Yine de Dan'le ilişkim hakkında konuşmayı pek sevmiyorum. Sawyer'ın hazır olduğunda bana geçmişini anlatacağını hayal ediyorum.

Katır onu sevmeme izin veriyor, hatta eğilip yanağımı salya sümük yalıyor.

"Hadi ama dostum, bu hiç kibarca değil." Sawyer köpeğin tasmağını nazikçe çekiştirir. "Kahveden *sonra* yalamak için kadar bekleriz

insanlar."

"Bazı ilginç ev kurallarınız var."

Sawyer ayağa kalktı ve bana elini uzattı. "Onları kırmam için beni kışkırtıyorsun."

"Ateşli olduğum için mi?" Elini

tutuyorum. Beni ayağa kaldırıyor. "Evet."

Gözlerimiz kilitleniyor ve ellerimiz kenetlenmiş halde bir süre öylece duruyoruz. Aramızdaki gerginlik -sıcaklık- geri geldi ve ben bunun tadını çıkarmaktan kendimi alamıyorum. Sabah beni rahatsız eden korku ve belirsizlik hâlâ kafamda ve göğsümde. Ama Sawyer'ın ilgisi onları yumuşatıyor. Onları daha az acil, daha az korkutucu hale getiriyor.

Her şeyin yoluna girip girmeyeceği hakkında hiçbir fikrim yok. Ama Sawyer'la birlikte olmak bana en azından kendim olmanın sorun olmadığını hissettiriyor. Bunda bir rahatlık var, bir erkekle hiç yaşamadığım türden bir rahatlık.

"Burada olmana sevindim." Sesi alçak. Huysuz.

Dudaklarımı yalıyorum. "Ben de öyle."

Mule'un sallanan kuyruğu bacaklarımıza çarparak bizi şehvetten kaynaklanan sersemliğimizden uyandırıyor. Sawyer'ın elini bırakıyorum ve o da boğazını temizliyor.

"Yani, uh. Kahve." Ellerini kalçalarına koyar. "Evet.

Bu ."

Sawyer'ı evin arka tarafındaki küçük mutfığa kadar takip ettiğimde krepler hakkındaki şüphelerim doğrulanıyor. Ocağın yanında bir kutu yaban mersinli krep karışımı, büyük çiftlik evi lavabosunun yanındaki kurutma rafında ise bir kızartma tavası, spatula ve cam ölçü kabı duruyor.

Sanırım Sawyer kirli bulaşıkları yıkanmaları için lavaboda bırakmıyor.

Ayrıca. Adam pazartesi sabahı *krep* yapıyor. Çok daha az karmaşık olan avokadolu tostı daha erken hazırladığım için kendime övgüler yağdırdım.

O gerçekten de gelmiş geçmiş en mükemmel adam olabilir.

Mutfak yaşanmış ama düzenli ve çok temiz. Dört sandalyeli yuvarlak bir masa, soluk bir sarı tonuna boyanmış olan yakın duvara yaslanmış. Lekesiz tezgahın üzerinde bir kase meyve - muz, portakal, armut - duruyor. Bulaşık makinesinin sesini duyabiliyorum.

Çok rahat, bayıldım.

Sawyer tezgahın üzerindeki kahve kapıyor. "Seninkini kremalı mı alırsın? Şekerli mi?"

"Sadece krema, lütfen. Kapabilirim-"

"Hayır." Sawyer mutfğa açılan yakındaki oturma odasına başıyla işaret ediyor. "Git otur ve rahatla. Ben hemen geliyorum."

Acaba burası sıcak mı, yoksa yanmak üzere miyim? İş bitirici bir erkekle birlikte olmak - sadece yorulduğunuzu ve molaya ihtiyacınız olduğunu fark etmekle kalmayıp size bu molayı *veren* - büyük olasılıkla şimdiye kadar yaşadığım en tahrik edici deneyim.

Mutfak kadar rahat ve davetkâr olan aile odasına gidiyorum. Pencere duvarının altında pas rengi bir kanepede oturuyor. Kireçtaşından şömine devasa, şöminenin şömine kapağı neredeyse benim boyumda. Hayatım üzerine bahse girerim ki Sawyer ocağın üzerinde deri bir askıda duran kütükleri kendisi ayırmıştır.

Ama asıl çeken, şömine rafını dolduran gümüş çerçeveli fotoğraflar. Onlardan düzinelerce var, bazıları yaşlılıktan bulanıklaşmış fotoğraflarla dolu. Diğerlerinde ise Ella'nın bebeklik fotoğrafları, balkabağı giydirilmiş Ella, Noel ağacının önünde Ella.

Sawyer'ın halkına ve birlikte yaşadıkları anılara değer verdiği açık.

Sawyer'ın özünde bir aile babası olduğu açık. Dünyanın en iyi sevişeni, kovboyu *ve* tüm DILF'leri sona erdirecek bir DILF olabilir. Ama özünde insanların sevir ve onları şiddetle sevir.

Birden nefesim daraldı.

Şöminenin üzerinde Sawyer ve kardeşlerinin pek çok fotoğrafı var. Mavi gözlerinden ve çarpık gülümsemelerinden beşinin çocukluk halleri olduğunu anlayabiliyorum. Sawyer'ın mavi gözlerine sahip bir kadınla, onun gür siyah saçlarına sahip bir adamın fotoğrafını gördüğümde midem bulanıyor. Daha iyi bakmak için elime alıyorum.

"Annem ve babam."

Omzumun üzerinden baktığımda Sawyer'ın elinde dumanı tüten iki fincan kahveyle arkamda durduğunu görüyorum. Fincanlardan birinde *DÜNYANIN EN İYİ BABASI* yazıyor. Diğerinin yan tarafında Teksas eyalet bayrağı var.

"Bunu görebiliyorum. İkisine de çekmişsin." Resmi şöminenin üzerine geri koydum ve ona dönerek elindeki Teksas kupasını aldım. "Annenle baban yakışıklı bir çift olmuş."

"Yaptılar, evet." Kahvesini dudaklarına götürüyor. Boynundaki ve yanaklarındaki çilleri görebileceğim kadar yakın duruyoruz. "Burada çok fazla ayrıntıya girmek istemiyorum. Ama son zamanlarda onları çok düşünüyorum. Keşke yanımda olsalardı da ebeveynlikle ilgili milyarlarca sorumu onlara sorabilseydim."

Kalbim sıkışıyor, gözlerim yeniden yanıyor. "Ebeveyn olurken kendi kendine ebeveynlik yapmak gerçekten çok zor. Aileme çok güveniyorum - hala yanımda oldukları için şanslılar - ama şimdi uzakta yaşadığımız için bunu biraz anlayabiliyorum. Sizin anladığınız ölçüde değil tabii ki. Gerçekten çok üzgünüm."

"Berbat bir şey." Nefesini bırakıyor, gözleri benimkilerle buluşuyor. "Ama Ella ve ben bu işin üstesinden gelmeye çalışıyoruz."

"Kardeşlerinin biraz yardım ettiği izlenimini edindim?" "Ediyorlar, evet. Onlara izin verdiğimde."

Kahvemi yudumluyorum. Mükemmel, sıcak, kadifemsi ve tam kıvamında acı. "Onlara güvenmiyor musun?"

Sawyer kahvesine bakar. "Onlara güvenmediğimden değil. Onları söndürmek istemiyorum, anlıyor musun? I

Onlara daha fazla yardım edemediğim için kendimi kötü hissediyorum. Her zaman çok meşguller ve yaptığımız iş çok yorucu. On iki saat boyunca eyer üzerinde ya da bok küreklerken onlardan bebek bakıcılığı yapmalarını istemek yanlış geliyor. Ella da kolay bir çocuk değil."

"Bunu anlıyorum. Tek başına bir ebeveyn olduğunuzda yük gibi hissetmemek zor. İsteyeceğim son şey seçimlerimin bedelini başkalarına ödetmek. İlişkilerimde yaptığım hataları."

"Kesinlikle." Göz kırıyor, gözleri benimkilerle buluşmak için kayıyor. "Ve kardeşlerimin Ella'dan keyif almalarını istiyorum. İstemedikleri takdirde onu izlemek ya da onunla bir şeyler yapmak zorunda olduklarını hissetmelerini istemiyorum."

"Boşanmadan önce, bu ebeveynlik işini tek başıma yapmanın daha kolay olacağını düşünürdüm. Başka birinin seni hayal kırıklığına uğraşmak zorunda değilsin, anlıyor musun? Ve bekar olduğumdan beri bazı yönler kesinlikle daha kolay hale geldi ..." İç çekiyorum. "Diğer kısımlar o kadar da değil. Bir çocuğu büyütmek için gerçekten bir köy gerekir ve ben kendi köyüme çok güvenmek zorunda kaldım."

Kaşlarını çatıyor. "Köyünüzü kimler oluşturuyor?"

"Annem ve babam. Kız kardeşlerim. Henüz çocukları yok, bu yüzden Junie kesinlikle onların gözbebeği. Eski sevgilim biraz yardımcı oluyor ama bir saat uzakta yaşıyor, o da var. Bayan Lee, dadımız, harika biri. Bayan Wallace da yardımcı oluyor. June'a yemek yapmayı öğretmeyi çok seviyor. Vince de onunla birlikte olmaktan hoşlanıyor. Ona Junie'nin deyiimiyle 'at doktoru' olmayı öğretiyor."

Sawyer alçak sesle ıslık çalar. "Lanet olsun, kızım. Ne kadar zamandır burada yaşıyorsun?"

Gülüyorum. "Sen ve Ella isterseniz köyümüzün bir parçası . Ella ve June'un ne kadar iyi anlaştığına bakılırsa, zaten köyümüzün bir parçası olduğunuzu söyleyebilirim. Yani, işte buradasın, şimdiden benimle ilgileniyorsun." Kupamı kaldırıyorum. "İyiliğinin karşılığını vermeme izin vermelisin."

İfadesi duygusallıkla titriyor. "Hiçbir şey yapmana gerek yok."

İkiyle ikiyi bir araya getirdim. Bu zavallı adam her şeyi kendi başına yapması gerektiğini düşünüyor. Ailesini kurtaramayarak hata yaptığına inanıyor, bu yüzden şimdi herkesi kurtarmaya çalışarak bunu telafi ediyor. Tüm bunlar olurken bir yük gibi hissediyor çünkü bir çocuğu var ve kardeşleri için olması gerektiğini düşündüğü güvenlik ağı olamıyor.

Uzanıp elimi ön koluna koyuyorum. Gömleğinin kumaşı yaşlılıktan yumuşak ve altındaki kasların hissedebileceğim kadar ince. "Ama ben istiyorum. yüzden izin ver."

Elime baktığında bir hata yaptığımı anladım. En azından bir sınırı aşmış ve onu rahatsız etmişim, çünkü bir süre sessiz kaldı, sonra bir kez daha.

Nabzım hızla atıyor, yüzüm yanıyor. "Her neyse," diyorum elimi bırakarak.

Sawyer hemen tutuyor, parmakları bileğimin etrafında kilitleniyor. Gözleriyle karşılaşıyorum ve gözlerinin mavisinin yanmaya başladığını gördüğümde bacaklarımın arasındaki baskı ...

Açlık.

Şiddetli, canlı bir açlık.

Oh Tanrım. Oh Tanrım oh Tanrım oh Tanrım. Yapamayız.

Yapmamalıyız. Ama ben istiyorum. Hem de çok.

"Çok , değil mi? İçeride" -gözleri dudaklarıma kayıyor
- "ve dışarı. Bana yardım etmek ister misin, güzel kız?"

Lakabı. Hatırladığım kadarıyla ağzından çıkan şey çok sıcaktı.

Yutkunarak başımı sallıyorum.

"İstiyorum, evet." "Seni öpmeme izin ver."

"Evet." I tutmak Kafa sallama gibi bir Salak,
mücadele etmek nefes almak için. "Bu hoşuma giderdi. Hem de çok."

Kıkırdıyor. "Ben de bunca zamandır bir tek ben ölüyorum sanıyordum."

"Otoparkta bana el salladığın andan beri ölüyüm."

"Biranı üzerime döktüğünden beri altı ayak altında."

Dudaklarım seğirdi. "Hey, o bir kazaydı."

Gözleri benimkileri arıyor. "Bu değil."

Ve sonra eğiliyor, kalın boynu hayal edilebilecek en seksi şekilde eğiliyor ve ağzı benimkiyle buluşuyor.

BÖLÜM 17

Sawyer

İKİNCİ KAHVALTI

Gözlerindeki kahkaha ve hayranlık.

Anlama şekli. Gerçekten, derinden nasıl hissettiğimi ve neden sürekli bu kadar yorgun olduğumu anlıyor.

Bana yorgunluğun tam tersini hissettirmesi, fotoğrafları fark etmesi ve saçmalıklarımı mümkün olan en nazik şekilde yüzüme vurması.

Onun yardım teklifi - onun gerçek, karşılıksız teklifi
-Beni çok duygulandırdı. Ki bu hiç mantıklı değil. İnsanlar bana her zaman yardım teklif eder, özellikle de ailem. Belki de Ava'nın yardım *etmesine izin vermemi* istemesi kendime karşı ne kadar katı olduğumu fark etmemi sağladı.

Herkesi düşmeden ya da başarısız olmadan yakalayan yardımcı olarak rolümün belki de artık tam olarak uymadığını fark etmemi sağlıyor. Bu da korkutucu. Ve özgürleştirici.

Yapamam. Lanet olsun. *Al şunu.*

Ben de uykusuz, seks yoksunu, aşırı duygusal bir pislik gibi Ava'nın yüzünü elime alıp öpmek için kendime çektim.

Bu kadını sanki bir saat önce anaokulunun otoparkında karşılaşan yabancılar değilmişiz gibi öpüyorum.

Biz yabancı mıyız?

Çünkü beni tanıyormuş gibi öpüyor. Dudakları benimkilerin içinde eriyor, boğazımın derinliklerinden bir inilti çıkaran sıcak, yumuşak bir baskı. Serbest eliyle uzanıyor ve parmaklarını ensemdeki saçlara geçiriyor.

Tanrım, bu iyi hissettiriyor. Parmak uçlarını kafa derimin üzerinde gezdirirken kollarımda tüyler diken diken oluyor. Tıpkı Austin'de yaptığı gibi.

Tam istediğim gibi.

Başımı eğerek ağzımı onunkinin üzerine eğiyorum, dilimi ağzının kenarından içeri sokmadan önce dişlerimle alt dudağını çekiştiriyorum.

Sıcak ve istekli, öpüşmeyi derinleştirirken dili ağzımın içinde geziniyor. Vücudum tutuşuyor, kan çılgınca bir telaşla tenimde dolaşıyor. Kupamı şöminenin üzerine koyuyorum, bu sırada bir çift resim çerçevesini kenara itiyorum ve Ava'nınkini alıp onu da oraya koyuyorum.

Sonra elleri göğsümde, serçe parmağı gömleğimin içinden göğüs ucuma takılıyor. İhtiyaç içimi parçalıyor, hırlamama neden oluyor.

Ellerim yüzünde ve onu kendime çekerken kalçalarımız birbirine değiyor. Burunlarımız sürtünüyor. Parmakları gömleğimin içine kıvrılıyor ve bacaklarımın arasına sıcak, kör edici bir şehvet dalgası iniyor.

Derin, telaşsız bir ritme giriyoruz, dillerimiz, dudaklarımız, başlarımız iyi bildiğim bir koreografi dansında hareket ediyor. Öpüşmek kolay geliyor. Kırıldı.

Gerçekten işe gitmeliyim. Buzağılama sezonu yaklaşıyor, her zamankinden daha yoğunuz.

Ama denesem bile bu kadını öpmeden duramam. Ve onun için pelerinimi giymeye nasıl karşı koyabilirdim? Ağlayacak bir omuza ihtiyacı vardı ve bu benimkinden başka bir omuz olursa lanetleneceğim.

Ellerini göğsümde ve omuzlarımda gezdirdiğinde, başparmakları boynumu okşadığında kapalı göz kapaklarımda ardında yıldızlar görüyorum. Göğüslerini bana doğru bastırıyor ve

Bana yaklaşıyor ve şefkatle yanağımı, çenemi öptüğünde kendimi kaybediyorum.

"Ben" -dilimle o noktayı yatıştırmadan önce boynunu ısırarak için eğildim- "burada herhangi bir varsayımda bulunmak istemiyorum."

"Dinle, kovboy." Biraz geri çekilerek ellerini göğsüme koydu ve beni geriye doğru iterek kanepeye düşmemi sağladı. "Varsayımda yüzde yüz haklısın."

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Öyle mi?"

"Evet." Kucağıma tırmanıyor ve kollarını boynuma dolayarak bana sarılıyor. "Kesinlikle biraz stres atmaya ihtiyacım var."

"Bu konuda çok iyiyimdir." Ellerimi beline doladım. Başparmaklarım göğüslerine değecek şekilde yanlarından geçiriyorum. "İhtiyacın olan özel bir rahatlama var mı?"

Saçlarını bir kenara atarak şapkamı fırlatıyor ve kulak mememi ısırarak için eğiliyor. "Sevdiğim türü biliyorsun."

Evet, .

Ağzını öpüyorum. Sonra tekrar belini kavriyorum ve onu minderlerin üzerine sırt üstü atıyorum. Tenis ayakkabılarını çıkarırken hafif, nefessiz bir sesle gülüyor. Hiç tereddüt etmeden taytını indiriyorum, külot giymediğini görünce nefesim kesiliyor. Amcığı son derece küçük ve yumuşak görünüyor.

"Sık sık komando mu oluyorsun?"

"Sadece iç çamaşırı giymeyi unuttuğum zaman."

Kıkırdıyorum, sikim kotumun içinde kalınlaşıyor. "Bunu yapmayı neden unutasın ki Ava? İki tam zamanlı işin ve evinde yaşayan küçük bir teröristin -yani meleğin- mi var?"

Tekrar gülüyor ve kalbim yerinden gibi oluyor. "İki iş mi?"

"Ebeveyn olmanın bambaşka bir tam zamanlı iş olduğunu söylememe gerek yok."

"Açık ara en zor işim bu." Taytını ayağından çektiğimde gözleri parlıyor. "Ama aynı zamanda en iyisi."

Bacağını omzuma atıyorum, karnımın üzerine düşerken onu açıyorum, ön kollarımın ve dizlerimin üzerine itiyorum, böylece dört ayak üzerindeyim. İyi ki bu kanepeler büyük, ikimiz de minderlere sığabiliyoruz. "Stresli."

"Çok stresli." Ellerini saçlarımla arasına daldırıyor. Ellerimi poposunun altına kaydırıp hızlıca sıkıyorum. "Kahve için Tanrı'ya şükürler olsun."

"Artık buna böyle mi diyoruz?" Klitorisini yalıyorum, telaşsız bir dil darbesi. "Kahve mi?"

Gözlerini kırpıştırarak kapattı. "Kafein için yaşıyorum."

Amcığına karşı onayımı mırıldanıyorum. Tadı tam hatırladığım gibi, tatlı, topraksı ve mükemmel. "Vızıltı en iyisidir."

"Bu gerçekten *i - oh*." Dilimi aşağı doğru hareket ettirdiğimde nefesi kesiliyor.

"Vay anasını, güzel kız, ıslanmışsın." Onu kucaklıyorum. Sikim tam selam veriyor. "Gerçekten ıslak."

Dudağını ısıyor, gözlerini açıyor. Şehvetten puslanmış, ağır göz kapakları. "Küçük dalganın tahrik edici olduğunu söylemiştim."

"Böyle bir gücüm olduğunu bilmiyordum. Bir sürü insana el sallıyorum."

"O zaman muhtemelen Hartsville'de seks oyuncacı satışlarının hızla artmasının nedeni sizsiniz."

Bu beni sırtıttırıyor. Dilimi onun uyarılmasını klitorisine yaymak için kullanıyorum. "Wikipedia sayfamızda yazıyor: *Hartsville'de kişi başına düşen vibratör sayısı Teksas'taki diğer yerlerden daha fazla*."

Ava gözlerini tekrar kapattı, kalçalarını benimkilere doğru yuvarladı.

Ağız. "Ateşli kovboylar artı ters şapkalar eşittir-evet, oyuncaklarla çok eğlenceli."

"Ya da diller." Dilimin düz kısmını klitorisine bastırıyorum. Sonra başımı eğiyorum, böylece dilimi klitorisine doğru kaydırabiliyorum.

Hızlı, önden arkaya bir hareketle kalçalarını kanepeye vuruyor.

Saçımı sıkıca kavırıyor. "Seninki sihirli."

"Çok daha rahatlamış görünüyorsun" -klitorisini emiyorum-
"çok daha rahatlamış görünüyorsun."

Dizlerini büküyor ve iki ayağını da omuzlarıma koyuyor. Ellerimi kışının altından çekip birini karnına koyuyorum ve gömleğini yukarı itiyorum. Parmaklarımı açıyorum, böylece dilimi girişine sokarken klitorisini parmaklayabiliyorum, çalışırken kalçalarını aşağıda tutuyorum.

İnliyor, dizleri parçalanıyor. Kukusu dilimin etrafında çırpınıyor. Yaklaşıyor.

Yan tarafa bakınca ayak bileğindeki küçük dövmeyi fark ediyorum. "Nedir o?"

"Dövmem mi?" Gözlerini açıyor. "Kız kardeşlerim ve ben bir bahar tatili gezisinde yaptırдық. Yirmi yaşımdaydım ve"- klitorisini ısırduğımda nefesini içine çekiyor-"o zamanlar iyi bir fikir gibi gelmişti. Üç kalp, her birimiz için bir tane. Benimki pembe ile dolu, en sevdiğim renk."

"Çok şirin."

"Sen de
öylesin."

Aletim kotuma doğru geriliyor. Elimi karnına doğru kaydırıyorum, göğsünü avuçlarken dilimi tekrar klitorisine götürüyorum.

Çıplak göğsü.

"Sütyen de mi yok?" İdare ediyorum.

Dilimi klitorisinin üzerinde tekrar tekrar gezdirirken vücudu yükseliyor, sırtı kamburlaşıyor. "Haziran'dan sonra göğüs büyütme ameliyatı oldum. Artık sütyen takmama gerek kalmadı, sadece sürtünmeye yardımcı olması için ata bindiğim zamanlar hariç. İmplantlar beni yeniden kendim gibi hissettirdi."

"Harikasın." İlk iki parmağımın arasında meme ucunu yakalayarak göğsünü yoğuruyorum. Sonra dikkatlice-

göğsünün alt tarafındaki yara izini dikkatlice takip ettim. "Bunu Austin'de gördüğümü hatırlıyorum."

Ava gözlerini açıyor. "Gerçekten her şeyi hatırlıyorsun."

"Söz konusu sen olunca yapıyorum." "Beni yargılıyor musun?"

"Seni yeniden insan gibi hissettiren ameliyat için mi?" Gömleğini yukarı itip göğüslerini ortaya çıkarıyorum. "Nasıl yapabilirim ki? Seni iyi hissettiriyorlar, sonra da beni iyi hissettiriyorlar. Ya da, bilirsin, beni aşırı derecede acıya sokuyorlar."

Ava gülüyor, kollarını başının üzerine atıyor. "Sen de mi hissediyorsun?"

"Güzel kız, şu anda ne kadar sert olduğumu *tahmin* bile edemezsin."

"O halde stresinizi azaltmama izin verir misiniz? Özellikle ihtiyaç duyduğunuz bir rahatlama var mı?"

Onu kızdırmak için dişlerimi kullanarak klitorisini ısıyorum. Ciyaklıyor. "Nasıl sevdiğimi biliyorsun."

O gülümsüyor, ben gülümsüyorum ve içimde bir şeylerin çatladığını hissediyorum. Ben kim oluyorum da pazartesi sabahı aile odamdaki kanepede bir kadınla yemek yiyorum?

Ben kim olduğumu sanıyorum *ki*, her sorumluluğu, her *yapmam* gerekeni görmezden *geliyorum* ve bunun yerine istediğimi yapıyorum?

Pervasız hissediyorum.

Ava'nın amını yerken kendimi vahşi hissediyorum ve onu orgazmın getiriyorum. Başparmağımı meme ucunun üzerinde gezdiriyor, dilimin bacaklarının arasındaki hareketine uygun olarak okşuyorum.

Bacakları titremeye başladı. Eli tekrar saçlarımı buluyor ve yüzüme sürerken bana tutunuyor, kalçalarını sallıyor, böylece tam istediği yere vuruyorum.

"Sawyer." Şimdi neredeyse bağılıyor, sesi odanın içinde yankılanacak kadar yüksek. "Sawyer, Tanrım, çok iyisin. Çok iyisin kovboy."

Klitorisini emiyorum, dudaklarımın içine çekiyorum. "Tadın daha güzel, güzel kız."

"*Sawyer.*" Ayakları omuzlarıma bastırıyor ve elleri saçlarımı yumrukluyor.

Geliyor. Sertçe. Bağırarak ve gülümseyerek.

O dalgayı sürerken ben de amını öpüyorum. Karnı çöküyor ve göğüslerini dışarı çıkarıyor, meme uçları avucumla buluşuyor.

Bacaklarımın arasındaki ağrı keskinleşiyor. Tanrıya şükür o prezervatifleri Austin'den eve getirmiştım. Onları dolabıma sakladım ve o zamandan beri dokunmadım.

Kesinlikle bir-iki-şimdi lazım olacak.

Ava sonunda mutlu bir iç çekişle dünyaya geri dönüyor. Klitorisine bir öpücük konduruyorum.

"Daha iyi hissediyor musun?" "Çok-"

"Hellloooooo!"

Tanıdık bir ses duyunca *kıpırdamadan* duruyorum, ardından paravan kapımın gıcirtısı geliyor. Ava'nın gözleri açılıyor ve benimkilerle buluşuyor.

"Sawyer? Evde misin? Bazı bağırışlar duydum."

"Orada kal!" Dizlerimin üzerine kalkarak bağırıyorum. "Tanrı aşkına Duke, kapıyı çalman gerekiyordu."

"?" bağırıyor.

Ava'nın tozluklarını yerden alıyorum ve birlikte tekrar giymek için çabalıyoruz.

"*Orada kal* dedim," diye cevap verdim.

"İyi misin?" Koridordan mutfığa doğru ağır adımlarla yürüdüğünü duyuyorum. "Senden haber alamadık, ben de kontrol etmeye geldim-"

"Ben iyiyim, tamam mı? Sadece orada kal. Buraya geri gelme." Ava'nın tişörtünü indirip ayakkabılarına uzanırken bir süre sessizlik oluyor. Ayakkabısını gördüğümde ölecek gibi hissetmiyorum.

Dudaklarında küçük bir sırıtış.

Ava neredeyse yakalanmaktan zevk alacaktı. bu istikrarlı, dünyevi enerjiyi odaya getirmesini seviyorum, ama değil

Kendini bırakmaktan ve biraz

vahşileşmekten de korkuyor. Bu

kombinasyon inanılmaz seksi.

Bağımlılık yapıyor.

"Bekle," dedi Duke. "*Bekle* bir dakika. Sen-"

"Misafirim var, evet."

Bir sessizlik daha. Ava'nın yüzü gülmemek için kendini zor tutuyor. Birden ben de gülmemeye çalışıyorum.

Gülünç durumdayız.

Gerçekten çok .

Ava elleriyle düzeltiyor, kulaklarının arkasına sıkıştırıyor. Bir yastık kapıyorum ve çok belirgin olan ereksiyonumun üzerine koyuyorum.

"Oh." Kardeşimin sesindeki gülümsemeyi duyabiliyorum.

"Oh, tamam. O zaman ben sadece-"

"Artık içeri girebilirsin Duke," diyor Ava, eliyle ağzımı silmek için uzanırken. "Seni hatırlıyorum."

Ava'nın kardeşimin adını söylediğini duymak garip.

Tanıdıklık ve sıcaklık hissi de harika. Kardeşimin bu şekilde içeri dalması beni çileden çıkarabilir ama bu Ava'yı hiç rahatsız etmiyor.

Duke kafasını mutfığa sokuyor. Cheshire kedisi gibi gülümsüyor. "Herkes *merhaba*. Seni gördüğüme sevindim Ava. Kasabaya geldiğini duydum."

Duke o gün çiftliğimizde sığırları zorunda olduğu için ahıra gelmedi.

Ava ona küçük bir el sallıyor. "Selam Duke. Seni tekrar görmek çok güzel. Ve evet, yani hep birlikte Hartsville'e gelmemiz oldukça çılgınca, değil mi?"

Duke sırtıyor. "Çok çılgınca."

"Kahve," diye homurdandım. "Biz-anaokuluna bırakacağız-Ava'nın kızının ilk günü ve-"

"Yorgundum ve biraz da duygusaldım." Ava'nın gözleri benimkilerin üzerinde. Eğlenerek parlıyorlar. "Yani Sawyer bana bir-"

"Sarıl." Tanrım, şimdi gerçekten güleceğim. Kendimi tutmaktan yanlarım ağrıyor.

Ava dilini alt dudağında gezdiriyor. "Gerçekten sarılmaya ihtiyacım vardı, evet."

"Sarılalım." Duke kapının pervazına yaslanıyor. Önce kucağımdaki yastığa, sonra da Ava'nın yere düşürdüğü şapkaya . "Doğru ya. Bunları kim sevmez ki?"

"Gitmem gerek," diyor Ava koltuktan kalkarken. "Halletmem gereken bir yığın iş var."

Ayağa kalkıp gömleğimin kuyruğunu kot pantolonumdan çıkarırken Duke'a ölümcül bir bakış atıyorum. Bu benim sorunumu kapatır. "Neden buradasın?"

Kardeşim omzunu kaldırdı. "Öldüğünü sanmıştık. Kimsenin aramalarını ya da mesajlarını görmediniz mi?"

"Um. Hayır." Ensemdeki saçları karıştırmak için geriye uzanıyorum. Tenim Ava'nın dokunuşunun hatırasıyla hâlâ canlı. "Telefonumu arabada unutmuş olmalıyım."

Duke'un gözleri şişer. "Sen gerçekten öldün." "Beynim, evet."

"Sawyer bazen normal bir insan gibi bazı şeyleri unutmuyor mu?" Ava soruyor.

"Bay Başarılı Yılın Babası?" Kardeşim başını sallıyor. "Asla. Asla ve asla."

Ava bana bakıyor. Uzun, sarı saçlarını ehlileştirmeye çalışmasına rağmen hala dağınık, tepesindeki teller her yöne doğru uzanıyor. Dudakları biraz şişmiş. Yanakları hâlâ pembe.

O bir hayvan, utanmaz ve uyanık, ve ben onu seviyorum.

O.

Zihnim şimdiden nasıl görebileceğime dair düşüncelerle dolup taşıyor.

Tekrar. Kızlarla başka bir oyun buluşması teklif edeyim mi? Yavaştan mı başlasam? Sonra belki ona teklif ederim? Yoksa hemen öldürmeye mi gideyim, onu yemeğe götürmek istediğimi söyleyeyim ve sonra izin verdiği kadar çok mu sikeyim?

"Bunu bir iltifat olarak kabul ediyorum Sawyer," diyor. "Sarılmalarım o kadar iyi ki sana bazı şeyleri unutturuyorum."

Duke başını sallar. "Sarılmalar, dostum. İyi olduklarında seni en iyi şekilde mahvederler."

"Lütfen *sarılmak* kelimesini kullanmayı kes," diye .

"Duke, sen burada bekle. Ava'yı dışarı çıkaracağım."

Duke şapkasının kenarına dokunur. "Hanımefendi. Sizi buralarda daha sık görmek dileğiyle."

Ava onun yanından geçerken sırtıyıyor. "Kardeşin hakkında yanılmışsın, biliyorsun."

"Öyle mi?"

"O bir katil." Gözleri benimkilerle buluşmak için kayıyor. "Sadece düşündüğüm türden değil."

"İlginç. Dinliyorum."

Bana bakıyor, bakışları alaycı. "Katil barista. Adam çok iyi kahve yapıyor. Hâlâ içiyorum."

Duke bir kahkaha atıyor. "Senden hoşlanıyorum, Ava."

"Görüşürüz, Duke."

Ava ve ben verandaya çıktıktan sonra kapının arkamızdan kapandığından emin oluyorum.

Ellerimi kotumun ön ceplerine sokarak topuklarımın üzerinde geriye doğru sallanıyorum. "Onun için üzgünüm. Benim ailemde sınır diye bir şey yoktur."

"Bunu görebiliyorum." Gözleri sabah ışığında yarı saydam görünüyor, ela yeşilinin çarpıcı bir tonu yanaklarındaki pembeyi gerçekten ortaya çıkarıyor. "Ayrıca herkesin güvenlik ağı olduğunu da görebiliyorum, bu yüzden tabii ki sormadan evine giriyorlar çünkü onları kurtarmak için orada olacağını biliyorlar."

Gözlerimi kısıyorum, göğsümdeki şişkinliği görmezden gelmeye çalışıyorum. Ava akıllı. Doğrudan. Dürüstlüğünü tahrik edici bulmam garip mi?

"Bütün bunları bir fincan kahveden sonra mı anladın?"

"Kalbinizi kolunuza takıyorsunuz. Kocaman bir kalp, Sawyer."

Aynı kalp göğsümün içinde deliye dönüyor. "Bir centilmen olduğum için, şu anda pantolonumda yaşadığım diğer büyük sorun hakkında şaka yapmayacağım."

Ava'nın ağız açık kalıyor, gözleri kocaman oluyor. "Oh, hayır, kaka yaptın, değil mi? Arabada ıslak mendillerim var-"

"Dur." Gülerek elimi cebimden çıkardım ve onun üst koluna doladım. Onu nazikçe itiyorum, o da bana karşılık veriyor, ikimiz de ellerimizi birbirimizin üzerinde gezdirmek için hâlâ hevesliyiz.

"Kalbinin bir sorun olduğunu mu düşünüyorsun?" Avucunu ön koluma dayadı.

"Bilmiyorum. Belki de. Hayatı daha karmaşık hale getiriyor, o kadarını söyleyeyim."

Bana bakıyor, saçlarının telleri keskin kış esintisine kapılıyor. "Büyük kalpler ve sınırlar eminim çözmesi zor bir çifttir. Stresli."

Bu sabah yüzüncü kez gülümsüyormuşum gibi geliyor. "Çok."

"Biraz rahatlamaya ihtiyacın olabilir." "Olabilir, evet."

Güneş verandaya vuruyor ve bacaklarımın önünü ısıtıyor. Ava bana bakarken ve ben de ona bakarken aynı sıcaklığı göğsümde hissediyorum.

"Seni dışarı çıkarayım." Duke'un yakındaki pencereden bizi izlemediğinden emin olmak için omzumun üzerinden bakıyorum. "Rahatsız edilmeyeceğimiz bir yere. Akşam yemeği kulağa hoş geliyor mu?"

Ava dişlerini alt dudağına gömdüğü o şeyi yapıyor. "Hartsville'de akşam yemeği yiyebileceğimiz bir yer var mı?"

"Bir yolunu bulacağım. Sadece numaranı almadan gitmene izin vermeyeceğim."

Bir süre hararetli ve uzun bir göz temasından sonra başını sallıyor. "Tamam. Evet. Seninle çıkmayı çok isterim."

"İşte." Merdivenlerden inmeye başladım. "Telefonumu alayım."

Bu arada numaran nasıl bende olmaz?"

Beni takip eden Ava gülümsüyor. "Ben de aynı şeyi merak ediyordum."

"Tanrı'ya şükür sonunda cesaretimi toplayıp bunu istedim." "Tanrı'ya şükür sana vermek için hala hayattayım."

Kamyonetimin şoför kapısını açıyorum ve telefonumu ön panelden alıyorum. "Düşündüğün gibi bir katil değil, değil mi?"

Onun gözler parıltı ne zaman o cevaplar,
"Değiliçinde en ufak bir şey."

Bana numarasını verdi ve ben de telefonumu arka cebime attım.

"Yani," diyor.

"Yani." Ellerimi kalçalarımaya koydum. Onlarla ne yapacağım hakkında hiçbir fikrim yok. Ona sarılayım mı? Öpeyim mi? Hiçbirini mi?

Ama Ava, Ava olduğu için, hiçbir şeyi kaçırmıyor. Kollarını uzatıyor ve parmak uçlarında yükseliyor, beni sıkı, flörtöz bir kucaklamanın içine çekiyor, yanağımı öpüyor.

"Teşekkür ederim," diye mırıldandı kulağıma. "Buna ne kadar ihtiyacım olduğunu anlatamam."

Yanağına pasaklı bir öpücük konduruyorum. "Her zaman, güzel kız.

Elimi uzattığımda cevap ver, tamam mı?"

Başını sallıyor, boynumu okşuyor. "Sanırım bunu yapabilirim."

"Umarım Junie de senin gibi harika bir ilk gün geçirir."

Geri çekilip bana bakıyor ve gülümsüyor. "Ben de senin ukalalığının nereye gittiğini merak ediyordum."

"Tam burası, tatlım." Elini tuttum ve kasıklarımaya koydum. "Bunca zamandır buradaydım."

Bu hareket müstehcen, uygunsuz sınırında. Ama Ava gülümsemeye devam ediyor, kotumun üzerinden beni avuçluyor.

"Bir dahaki sefere benim evimde kahve içer misin?" diye soruyor. "Sadece bana soyadını söylersen."

Dudakları seğiriyor. "Sana vermediğim bir şey daha."

"Söyle bana."

"Bartlett."

Gözleriyle tanıştım. "Ava Bartlett. Bu sana yakışıyor."

"Teşekkürler. Yakın zamanda kızlık soyadıma geri döndüm." "Aferin sana."

"Teşekkürler. Unutma, sırada benim yerim var."

Onu kamyonetimin arka koltuğına atmak ve başladığı işi bitirmesini sağlamak için yarım aklım var. Ama kardeşim hala

ve benim gerçekten iŖe gitmem gerekiyor.

Ben de eğilip dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum.
"Kahvaltıda seni tekrar yiyebildiğim sürece, ben ."

BÖLÜM 18

Sawyer

"ONA ÇIKMA TEKLİF ETMELİSİN."

Eyerimi askısına bırakıp kolumu kaldırarak başımdaki şapkayı geriye itiyorum. Sonra alnımı koluma silerek kumaşı terle ıslatıyorum.

Kısmen işten dolayı sıırılsıklamım. Kısmen de bütün gün yaşadığım halsizlikten.

Duke'a ters ters baktım. "Bence sen kendi işine bakmalısın."

"Sadece söylüyorum." Kendi eyerini benimkinin yanındaki askıya çekiyor. "O senden hoşlanıyor, dostum. Sen de onu. Git onu al ve iyi vakit geçirmesini sağla."

"Ava Bartlett?" Wyatt adımlarını atarak malzeme odasına giriyor ve göz göze geliyoruz. "Evet, ona kesinlikle çıkma teklif etmelisin. Sally ona kafayı takmış durumda."

"Bizim oğlan da burada." Duke eldivenlerini çıkarıp arka cebine sokarken gülümsüyor. "Bu sabah kesinlikle eğlenceli bir şeyi yarıda kestim."

"Kapa çenenı." Şapkamı kafamdan sonuna kadar çekiyorum ve kolumla alnımı tekrar siliyorum. Soğuk kış havasına rağmen hâlâ domuz gibi terliyorum. "Cidden, kapı çalmayı öğrenmeniz gerek."

"Kulaktan kulağa gülümsüyordu." Duke, Wyatt'a anlamlı bir bakış attı. "Görünüşe göre kucaklaşıyorlarmış."

"Ah, evet!" Ryder odaya giriyor, deri pantolonunun saçma sapan püskülleri birkaç metre öteden duyabileceğim bir ses çıkarıyor. "Bu sabah biriyle yattığını duydum, dostum. Aferin sana."

Duke'a bakıyorum. "Onlara ne söyledin?" "Hiçbir şey." piçi omuz silkiyor. "Ben sana herkese söyledim. öldüğünü düşündüm. Nerede olduğunu sorduklarında, sadece hayatta ve *çok* iyi olduğunu söyledim."

İşe her zamankinden daha geç başlamış olabilirim ama çiftlikte hala uzun bir gün. Geç kaldığım için Duke ile birlikte ahırdaki ahırları temizledim ve sonra Mollie ve ben öğle yemeği boyunca Sally'nin aşı yapmasına yardım ettik. Cash, Wyatt ve Ryder'ın sığırlarla çalıştığı sürüyle ancak birkaç saat önce buluşabildik.

Bayan Sherman'ın öğretmen asistanı Bayan Caroline'ı hafta boyunca Ella okula gitmediği zamanlarda ona bakması için işe aldım. Caroline sadece sabahları ders verdiği için (okul sabah dokuzdan on iki buçuğa kadar sürüyor), Ella'yı eve götürecek ve saat dörde kadar benim evimde kalacak. Güneşin açısına bakılırsa, saat hızla yaklaşıyor.

Kollarım ağrıyor. Sırtım beni öldürüyor. Bütün gün bu mavi toplanlarla savaştım. Önümde uzun bir akşam var. Eve döndüğümde akşam yemeği hazırlamam, banyo yaptırmam, otuz sekiz kitap okumam ve ardından umarım Ella'yı yatırmam gerekiyor. Sonra akşam yemeğini temizleyeceğim, oyun odasını toplayacağım, çamaşırları değiştireceğim ...

Ella'nın günün bu saatinde ya huysuz ya da ya da her ikisi birden olduğu gerçeğini boş verin. Genelde ben de huysuz olurum.

Ama bugün -bilmiyorum, taşaklarım ağrırken ve kardeşlerim beni azarlarken bile gülümseme dürtüsüyle savaşımaya devam ediyorum.

Bu iğrenç yarım kefalın icabına bakmama sadece dört buçuk saat kaldı.

"Ben iyiydim." Yakındaki bir binicilik takımıyla meşgulumuş gibi yapıyorum. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, ona çıkma teklif ettim."

"O senin için fazla iyi," diye homurdanıyor Cash odaya girerken.

Gözlerimi ona diktim. "Sağ ol, sik kafalı."

"Bunun bir şaka olduğunu bilmelisin. Herkes için fazla iyi *olduğunu* kaç kere söylememiz gerekiyor?" Eyerini askısına bırakıyor ve ellerini siliyor. "Ee, ne düşünüyorsun? Onu The Rattler'a mı götüreceksin?"

Rattler, Hartsville'in tek batakhane barıdır. Mollie ve Cash'in orada tuvalette seks yapmış olma ihtimali çok yüksek. Wyatt ve Sally dans pistinde bir araya gelmeden önce yıllarca barın karşısında birbirlerine bakmışlardır.

Kısacası, Rivers ailesinin bu mekanda çok fazla geçmişi var. The Rattler'ı zamansız bir kurum olarak seviyor ve saygı duyuyor olsam da, bar Ava ile ilk gerçek randevum için uygun görünmüyor.

Başımı sallıyorum. "Onunla bir barda , yani o sahneyi yaptık. Ben farklı bir şey yapmak istiyorum. Özel bir şey."

"Senin adına sevindim kardeşim. Bunun senin için büyük bir olay olduğunu biliyorum.

-Birinden hoşlanmak için her şeyi almak gerekir. Sadece kartlarınızı doğru oynadığınızdan emin olmalısınız." Wyatt kollarını kavuşturuyor ve omzunu duvara yaslıyor. "Ve bunun gerçekleşmesini istiyorsan Ella'ya geceleri -belki de bütün gece- bizden birinin bakmasına izin vermen gerektiğini biliyorsun, değil mi?"

Ava'nın sözlerini hatırlıyorum. *Yardım etmek istiyorum, o yüzden izin ver.*

Belli ki başkalarının ona yardım etmesine izin veriyor ve onun köyü benimkinden çok daha büyük ve canlı görünüyor. O bir güvenlik ağının parçası ama güvenlik ağı değil. Sanırım bu da onun neden bu kadar eğlenceli olduğunu açıklıyor. Onda bir hafiflik, bayıldığım bir rahatlık var.

Hayatı bu kadar ciddiye alma içgüdümün neden bu kadar bitkin olduğumun bir parçası olup olmadığını merak ediyorum. Her zaman etrafında kollarımla uzanmış, tetikte durumda koşma ihtiyacı hissettim.

Birisi düşerse, bana ihtiyacı olursa diye. Halkımı seviyorum ve onların yanında olmak istiyorum. Yanlarında olmak.

Kurtar onları, çünkü onları acı çekerken göremeyecek kadar çok seviyorum.

Ama belki de insanların kendi işlerini yapmalarına izin vermeliyim ki ben de kendi işimi yapabileyim. Biz büyüdükçe, kardeşlerim yetenekli yetişkin insanlar olduklarını kanıtladılar.

Belki de onları kurtarmak için bana ihtiyaçları yoktur.

Belki de hiçbir zaman onların acı çekmesini önleyecek güce sahip değildim. Belki de kimsenin benden üstlenmemi istemediği bir rolü yerine getirmeye çalışırken yeterince acı çektim.

"Biz Austin'deyken Ella seni çok yormadı mı?" Hala soruyorum.

Wyatt omuz silkiyor. "O gittikten sonra uykumu aldım. Hayatta kaldık."

"Mollie ve ben Ella'ya bakıcılık yapmaktan mutluluk duyarız," diyor Cash. "Evde bir sürü oda var ve bu bizim için iyi bir pratik olacak."

Mollie sonbaharda balayında hamile kaldı. Bu yaz doğacak ve Ella'nın nihayet bir kuzeni olacağı için daha fazla heyecanlanamazdım.

Başımı sallıyorum, duygularım nefes borumu tıkıyor. "Bunu kabul edebilirim. Teşekkür ederim."

Ryder alçak sesle ıslık çalıyor. "Ella'ya yardım etmemize bir değil, iki kez izin verdiğine göre gerçekten kötü ."

"Piknik randevusu sevimsiz bir şey mi?" Ben soruyorum. "Bu hafta içinde havalar ısınacak."

Duke başını sallıyor. "Bunun hiç de sevimsiz olduğunu düşünmüyorum. Şehir dışına çıkmak için her türlü bahaneyi sevdiğimi biliyorsun. Eminim Patsy de yemek hazırlamanıza yardım edecektir."

"Patsy en iyisidir," diyor Cash.

Patsy, Lucky River Ranch'in şefidir-işinde en iyisidir -Ve evlat edindiğimiz anne figürü. Nazik ve sabırlı, ama aynı zamanda her şeyi olduğu gibi söylemekten de çekinmiyor.

Duke sırtlıyor. "Ve şimdi Wyatt şarap hakkında her şeyi bildiğine göre-"

"Benim kızım cabernet sever." Wyatt omuz silkiyor. "Ben de biraz öğrendim ve biraz daha içtim. Yarın evinize bir ya da üç şişe bırakırım."

Gözlerim yanıyor. Başka tarafa bakma dürtüsüne direniyorum. "Teşekkürler." "Ella olacak için iyi olacak." Nakit koyar bir el üzerinde benim omuz. "Sen de öylesin. Randevunuz için bir tarih belirleyin, biz de bunu gerçekleştirmenize yardımcı olalım."

Wyatt'ın yüzünde hüznü bir ifade var. "Aşıklar, bırakın sevsinler."

"Dostum." Ryder gözlerini devirir. "Bu düşünceni gerçekten kendine saklamalısın."

Ama Cash sadece güler. "Sevmek hayatı yaşamaya değer kılar." ", Riley Green. Bu kadar sevimsiz şarkı yeter şarkı sözleri."

"Ne? Bu doğru."

Gülümsüyorum, çünkü o haklı.

Ella'nın o gece saat sekizde nihayet sızmasını sağlamak için sadece beş kitap, yirmi dakika "sırt kaşıma" dediğimiz şey ve sabah özel bir ikram sözü gerekiyor.

O uyuduktan on dakika sonra yatağa yığıldığım için kendimi hep çok ezik hissederim ama bu gece yatağa girdiğim için düpedüz başım dönüyor.

Sonunda Ava'ya mesaj atabildim. Başta onu aramayı düşünmüştüm ama kardeşlerim biraz sakın olmamı söylediler.

"O da bekâr bir ebeveyn," diye açıkladı Cash. "Yani günün sonunda o da en az sizin kadar yorgun düşüyor. Aramanızı kaçırma ya da sizi sesli mesaja gönderme ihtimali yüksek. Ama bir mesaj, o kadar da bağlayıcı değil. İsteddiği zaman cevap verebilir ve yine de size haber verir."

Birini geri aramanız gerektiğini hissettiğinizde ama herhangi bir nedenle arayamadığınızda ortaya çıkan suçluluk duygusu olmadan onu düşünürsünüz."

Huysuz, iri yarı ağabeyim ne zaman flört konusunda uzman oldu bilmiyorum ama buradayız.

Ahıra döndüğümüzde, eve gitmeden önce beşimiz bazı metin fikirleri üzerinde çalıştık. Cash ve Wyatt bana sevimli ve eğlenceli olmamı öğütlediler. Ryder ve Duke beni içeriğin hafif, mesajlaşmanın ağır olduğu bir gündeme doğru ittiler.

Arada bir yerde bir nota vurmaya karar verdim.

SAWYER NEHİRLERİ

Cumartesi gecesi için bir bakıcı bulabilir misin? Seni yemeğe götürmek istiyorum.

yanıt vermediğinde hayal kırıklığına uğramamaya çalışıyorum. E-postalarım ve anaokulumuzun duyuru fotoğraf yayınlamak için kullandığı uygulamaya göz atarak dikkatimi dağıtıyorum. Bayan Sherman'ın bugün erken saatlerde paylaştığı, Ella ve Junie'nin oyun alanındaki kaydıraktan birlikte inerken çekilmiş bir fotoğrafını görünce gülümsüyorum.

Telefonum çalışıyor. Midem bulanıyor.

AVA BARTLETT

Beni kahvaltıda yiyeceğini söylediğini sanıyordum.

Sikim kalkıyor, sırtıyıyorum.

SAWYER NEHİRLERİ

Ben günde üç öğün yemek yiyen bir adamım. Akşam 5 çok mu erken? Ben seni alırım.

AVA BARTLETT

Akşam 5 her zamanki yemek saatimiz, yani bu mükemmel. Dadıma mesaj atıp müsait olup olmadığını sorayım.

arada Junie'nin yüzü gülüyordu. Konuştu.
en iyi arkadaşı Yella ile ne kadar eğlendiğini durmadan
anlatıyordu.

SAWYER NEHİRLERİ

Komik, Yella da aynı şeyi yaptı. Görünüşe göre Bayan
Sherman ayrılmaz olduklarını söyledi. Pikapta seni
kaçırdığım için üzgünüm.

AVA BARTLETT

Günün nasıl geçti?

SAWYER NEHİRLERİ

Uzun

AVA BARTLETT

Senin bu sabah mıydı?

Bir kahkaha patlattım.

SAWYER NEHİRLERİ

Bana işkence etmeyi , değil mi?

AVA BARTLETT

Sanırım Bay Straightedge kenarlı olmayı
seviyor.

SAWYER NEHİRLERİ

Senin tarafından mı?
Kahretsin, evet.

Gününüz nasıl geçti?

AVA BARTLETT

Kahveden sonra çok daha
iyi.

SAWYER NEHİRLERİ

O zaman her gün kahve içmelisin. Tercihen benimle.

AVA BARTLETT

Oh! Az önce dadımdan haber geldi. Cumartesi günü boşmuş! Ne giyeceğim? İç çamaşırı ve sütyeni evde bırakacağım.

Tanrım, seni seviyorum diye yazma dürtüsüne direniyorum.

Kalbim çarpıyor. *Bu* kelime ne zamandan beri Ava ile ilgili kelime dağarcığımanın bir parçası oldu? Çok derine, çok hızlı girilmemesi gerektiğini iyi biliyorum. Ama söz konusu o olduğunda, ayaklarımın altında çökmeye devam eden dik bir yamaçta duruyormuşum gibi hissediyorum. Dengemi bulmak için çırpınıyorum.

Dik durmak için savaşıyor muyum? Yoksa teslim mi olayım?

Ya zaten dizlerimin üstündeysem?

Kalbim dakikada iki yüz kez atıyor. Derin bir nefes alıyorum. Bir nefes daha. Ve bir tane daha. Panik yapmaya gerek yok, değil mi? Bu Ava. Onunla olmak kolay. Eğlenceli.

Bu benim için iyi.

SAWYER NEHİRLERİ

Ama o zaman onları koleksiyonuma ekleyemem.

AVA BARTLETT

Yeterince iç çamaşırımı çaldın. Junie'ninkini de.

SAWYER NEHİRLERİ

Kahretsin, onu sana geri vermeyi unuttum. Yarın Ella ile gönderirim.

Cumartesi için palto giy. Hava sıcak olacak gibi görünüyor ama her ihtimale karşı

AVA BARTLETT

Kulağa ilginç geliyor

SAWYER NEHİRLERİ

Bir şekilde sıcak kalacağız.

AVA BARTLETT

Bazı fikirlerim var.

SAWYER NEHİRLERİ

Sıcak kakao?

AVA BARTLETT

Haha evet kesinlikle. Çikolataya bayılırım

SAWYER NEHİRLERİ

Not
edildi

AVA BARTLETT

Tatlıya var mı?

SAWYER NEHİRLERİ

Ben yaparım. Annem yemek
yapmayı çok severdi.

AVA BARTLETT

Ah. Junie, Bayan Wallace ile yemek yapmayı çok seviyor.
Gerçekten çok şirin. Ella'nın da gelip onlara katılması
gerekecek!

SAWYER NEHİRLERİ

Buna bayılırdı.

AVA BARTLETT

Belki çarşamba okuldan sonra?

SAWYER NEHİRLERİ

Bizim için çalışmalı

AVA BARTLETT

Harika. Şimdi miyiz?

Tekrar gülüyorum, Ava'nın aklına gelecek yaramazlıkları düşündükçe sikim kalkıyor. Kızın edepli olmak ya da soğukkanlı davranmak gibi bir derdi yok. Ne onu istiyor ve bunu istemekten korkmuyor.

Yorganın altına uzanıp elimi külotumun içine sokana kadar ihtiyacım olduğunu bilmediğim temiz bir nefes.

SAWYER NEHİRLERİ

hiç sormayacaksın sandım

Ve sonra, kızmayacağını ya da alınmayacağını bildiğim için ekliyorum:

Şimdi bana göğüslerinin bir resmini gönder.

AVA BARTLETT

sadece bana bir tane gönderirsen 🍆

Bu kadınla hep gülüyorum. Battaniyeleri bir kenara atıp telefonumu kaldırıyorum ve bir fotoğraf çekiyorum. Fotoğrafı ona gönderiyorum, nabzım deli gibi atıyor ve belli belirsiz bunun hayatımın en iyi üçüncü gecesi olup olmadığını merak ediyorum. İlki elbette Ella'nın doğduğu geceydi. İkincisi Austin'di.

SAWYER NEHİRLERİ

Çünkü benim kızım her zaman istediğini alır.

AVA BARTLETT

Seni istiyorum, kovboy

BÖLÜM 19

Ava

ÇİZMELER

Kapı zilini çalarak geri çekilip devasa kireçtaşı konağı hayranlıkla seyrediyorum.

En az altı, hatta yedi bin metrekare olmalı, kaygan metal çatısı ve sabah ışığında parlayan devasa çelik pencereleri olmalı.

Sally bana Lucky River Ranch'in son derece güzel bir mülk olduğunu söylemişti ama yine de ne kadar çarpıcı olduğuna hazırlıksızdım. Ana girişten içeri girdiğim andan itibaren - Sawyer'ın evine gitmek için kullandığım girişten farklıydı - bakmaktan kendimi alamadım.

Çiftlik hiç beklemediğim bir şekilde yemyeşil ve bereketli. Kanyonlar, uçurumlar ve pınarlardan oluşan dramatik manzaraya sevgiyle bakıldığı açık ve Sawyer'ın böylesine inanılmaz bir yönetimin parçası olduğu düşüncesiyle nabzım durmadan atıyor.

Sawyer'ın ailesinin topraklarına çok iyi mantıklı. Adamın ailesine nasıl baktığına bir bakın.

Beni önemsemesi. Geçen gece mesajlaşırken bile önce benim gelmemi sağladı. Beni tahrik etti, ama beni rahatsız etmemek için dikkatli olduğunu söyleyebilirim. *Sana* sürekli şeyler *mi* sordu? Yoksa *bu çok mu fazla?*

Kovboy, ben de mesaj isterdim, asla çok fazla değil. Aslında, seninle birlikte, bunun asla yeterli olmadığını keşfediyorum.

Gözlerimi kırpttırıyorum, muhteşem sarışın bir kadın kapıyı açtığında hayalimden kopuyorum.

"Ava! Selam! Gelebilmene çok sevindim. Ben Mollie Luck. Lütfen, içeri gelin."

"Çiftliğiniz muhteşem," diyorum içeri girerken. "Ve bu ev! Vay canına."

"Teşekkür ." Mollie uzun mavi bir elbise ve büyük küpeler takmış, kollarındaki bilezikler kollarını göğsünün üzerinde kavuştururken takırdıyor. "Cash ve ben onun kulübesini tercih ediyoruz. Çok daha rahat. Ama Yeni Ev Bellamy Brooks'un Hartsville'deki geçici karargâhı olarak çok kullanışlı oldu. En azından yolun aşağısındaki yeni stüdyomuz bitene kadar. Sally seni bize gönderdiği için çok heyecanlıyım."

Sırıttıyorum. "Dünyanın en güzel botlarını yapıyorsunuz. Kendime bir çift alacağım için çok heyecanlıyım."

Mollie ellerini hamile karnının hafif şişkinliğinin altında birleştiriyor. "Burada olduğun için çok heyecanlıyım. Hadi gel, sana dizilişimizi göstereyim."

Mollie'yi kaldırım taşlı bir koridorda takip ederken, onun sevimli küçük paytak yürüyüşüne sırtmadan edemiyorum. Sally bana Mollie ve Cash'in fırtınalı bir aşk yaşadıklarını söyledi. Görünüşe göre ilk tanıştıklarında birbirlerinden kesinlikle nefret etmişler ama iki ay sonra nişanlanmışlar. Ondan iki ay sonra da evlenmişler ve şimdi de bebek bekliyorlar.

Onun küçük şirin bebek yumrularını görünce kesinlikle *bir şeyler* hissediyorum. Hamile olmayı sevmedim. Ama kardeş sahibi olmayı seviyorum ve bu nedenle hep birden fazla çocuğum olacağını .

Ama şimdi? Tüm bunları tekrar yaşayabileceğimden emin değilim. Bebekler gerçekten de evliliğinizdeki eksikliklerin farkına varmanızı sağlar. Halının altına süpürebileceğiniz şeyler

Daha önce, kendini tahammül edebileceğine inandırdığın boktan şeyler.

-Karşıma minik bir yeni insan katıldığında artık tahammül edilemez.

June doğmadan önce evi temiz tutabiliyor, tüm yemeklerimizi pişirebiliyor ve kendime zaman . Ancak gecede üç kez kalkıp emzirmeye başladığımda, aynı zamanda gerçekten şok edici miktarda bebek bezi değiştirdiğimde, pompa parçalarını günde birkaç kez yıkadığımda ve June'u çocuk doktorundaki tüm randevularına götürdüğümde, uzaktan eğlenceli veya zevkli bir şey yapmak için sıfır zamanım oldu.

Bu arada Dan, futbolunu izlemeye devam edebildi. Hâlâ her Cumartesi golf oynuyordu. Gece boyunca uyudu ve June doğduktan beş gün sonra işine yorgun ama çalışabilir halde döndü.

Evliliğimizin ne kadar eşitsiz olduğu acı verici bir şekilde ortaya çıktı. Dan teraziyi eşitlemeyi reddettiğinde, ayrılmam gerektiğini biliyordum yoksa kızgınlık ve öfke içinde boğulacaktım.

Bununla birlikte, Junie'ye bir kardeş vermeyi gerçekten çok isterdim. Bir kız kardeş, eğer seçebilseydim. Bazen bunun muhtemelen gerçekleşmeyeceğini bildiğim için muazzam bir suçluluk hissediyorum.

Bazen, şimdi olduğu gibi, bu suçluluk duygusu keder gibi hissettiriyor.

Ama buraya kaybettiğim ya da asla sahip olamayacağım şeyler üzülmeye gelmedim. Kazandıklarımı kutlamak için buradayım. Ve son zamanlarda bunlardan birçoğu oldu-Junie okulun ilk haftasını harika geçiriyor, işler iyi gidiyor ve Sawyer'ın dediği gibi burada, Hartsville'de yavaş ama emin adımlarla "köyümüzü" kuruyoruz.

Bu yüzden beni yemeğe davet ettiğinde, randevumuzda giymek üzere kendime yeni botlar alabileceğimi . Sally'nin Bellamy Brooks kovboy çizmelerine aylardır hayrandım. Kendi çiftimi seçebilmem için Mollie ve benim buluşmamız için bir tarih ayarladı.

"Sawyer'la ateşli bir randevun olduğunu duydum." Mollie dönüyor biz de yüksek tavanlı, pencereleri büyük meşe ve çınar ağaçlarından oluşan bir koruya bakan geniş bir odaya giriyoruz.

ağaçlar. "Sonunda kendini koyduğu için çok heyecanlıyız. O harika bir adam."

Sawyer'ın çoğunlukla içine kapanık olmasına şaşırmadım. Benim gibi daha fazla bekar ve yalnız okul öncesi annesinin ona yaklaşmamasına şaşırdım.

"Gerçekten öyle," diyorum. "Daha önce bu kadar düşünceli bir adamla tanıştığımdan emin değilim. Ve nazik. Ve cömert. Ve, evet, seksi."

Mollie gülüyor, ışıkları açıyor. "Kovboylar, dostum. Onlar tamamen farklı bir tür, değil mi?"

"Gerçekten."

"Peki ne hakkında bir fikriniz var mı?" Mollie, şimdiye kadar gördüğüm en güzel kovboy çizmelerinin neredeyse tavana kadar istiflendiğı rafların ve rafların bulunduğu uzak duvarı işaret ediyor. "Pratik mi istiyorsun? Süslü mü? Renkli mi, yoksa daha klasik mi?"

Botlara daha iyi bakabilmek için odayı geçerken nefesim ciğerlerimi terk ediyor. "Her şeyden bir tane alabilir miyim lütfen? Mollie, bunlar enfes."

"Teşekkür ederim." Elini metalik mor bir çift uzun çizmenin üzerinde gezdirirken gözlerindeki gurur açıkça görülüyor. "İnşa ettiğimiz şeyle gerçekten gurur duyuyoruz."

"Tabii ki öyleyiz! Sawyer'ın gözüne çarpan kız bu olmalı."

Döndüğümde odaya minyon bir kızıl saçlı kızın girdiğini görüyorum. Kolunda açık dizüstü bilgisayar tutuyor ve benim üzerimde gülünç duracak ama onda kesinlikle çok sevimli olan şu kalın düğümlü saç bantlarından takıyor. Taktığı kırmızı süet çizmelerle uyumlu, çizmelerin yan tarafları kabarık kırmızı tüylerle süslenmiş.

"Ben Wheeler, Mollie'nin iş ortağı ve gerçek ruh eşiyim. Cash'e söyleme." Odayı geçip elini uzatıyor. "Senin hakkında çok şey duydum Ava."

"Sen yaptın mı?" Ben gülüyorum, yüzüm kızarıyor sıcaktan .

Sawyer benim hakkımda mı konuşuyormuş? Sally de öyle mi? Ben daha çok

Olmam gerekenden daha fazla gururlandım. "Tanıştığımızı memnun oldum Wheeler." "Sawyer'ın bu kadar takıntılı olması gerçekten çok hoş.

Sen." Dizüstü bilgisayarını yakındaki bir masanın üzerine bırakıyor. "Randevunuz için o kadar heyecanlı ki anlatamam. Aslında hepimize anlata anlata bitiremiyor."

Mollie sırtarak başını sallar. "Her şeyin mükemmel olmasını istiyor. Umarım hepiniz çok iyi vakit geçirirsiniz."

Wheeler, "Umarım hepiniz botlarınızı vurursunuz," diye ekliyor. "Tercihen bizimkilerden bir çift giyerken. Hangilerini beğendiniz?"

"Hepsi." Elimi fildişi bir çiftin badem şeklindeki ayak parmağına koydum. "Bunlara aşığım. Size de aşık olduğumu söylesem garip olur mu?"

Ama kesinlikle ve kesinlikle Sawyer'a aşık *değilim*. Ondan hoşlanıyorum, evet. Hem de çok. Sadece bu bile korkunç. Hayati organlarım uçakta beklenmedik bir türbülansa girdiğinizde olduğu gibi birkaç tatsız ters takla atmadan bunun ötesinde bir şey düşünemiyorum.

Ama Sawyer'la olan bu şey, her ne olursa olsun, şu anda çok eğlenceli. Bana sadece kendim olmam için verdiği özgürlüğün tadını nasıl çıkarmam? Düşündükçe, Dan'le hiç bu kadar eğlenmediğimi daha iyi anlıyorum.

Benim özgür ruhlu tarafımı Sawyer asla benimsemedi.

Wheeler kolunu benimkine doluyor. "Sawyer'ı nasıl aydınlattığına bakılırsa, sanırım hepimiz sana biraz aşığız."

Kalbim küt küt atıyor. "Daha önce yanmıyor muydu?"

Mollie, "Ella onu hep neşelendiriyor tabii," diye açıklıyor. "Ama anladığım kadarıyla -ben de buralarda nispeten yeniyim-biraz zorlu bir yol geçirmiş. Cash, Sawyer'ın ebeveynlerinin ölümüne en çok üzülen kişi olduğunu söylüyor. Hep başkalarını ön planda tutuyormuş. Sen etrafta olduğun için bunu değiştirmesine sevindim. O görünüyor ..."

"Rahatlamış," diyor Wheeler. "Daha az endişeli."

İltifat karşısında göğsüm *parlıyor*. Bunu hak etmediğimi düşünsem bile. Ne zaman birlikte olsak *beni* ilk sıraya koymuyor mu? Elimden geldiğince bu karşılık vermeye çalışıyorum, ancak memnun etme, besleme arzusu o kadar baskın olabiliyor ki, bu kolay bir iş değil.

Oh, seni zavallı, tatlı, seksi kıçlı kovboy. Cumartesi günü sana gelmiş geçmiş en iyi zamanı göstereceğim.

"Bunu söylediğin için teşekkürler," diyorum. "Siz çocuklar kesinlikle bir kız nasıl iyi hissettirilir."

Wheeler bot duvarını işaret ediyor. "Bütün işimiz bu. Ava, bana Cumartesi gecesi için ideal ortamından bahset."

"Oooh, bu çok eğlenceli!" Mollie ellerini çırpıyor. "Çok fazla şey anlatmak istemiyorum-"

"Yani Sawyer'ın tam olarak ne planladığını biliyorsun," diyorum, daha da kızararak. Bu adamı öldüreceğim.

Ondan sonra da onu öpeceğim.

". Benden biraz istedi, nasıl desek?

Belirli alanlarda uzmanlık."

Wheeler omuz silkiyor. "Sana her şeyin mükemmel olmasını istediğini söylemiştim."

Kalbim boğazımda şimdi. Bu randevu için çok çaba harcıyor. Hem de çok.

Bir parçam tepelere doğru kaçmak istiyor. Sawyer geçmez. Benden *hoşlanıyor*.

Ama dürüst olmak gerekirse, ben de ondan *hoşlanıyorum*. Nasıl hoşlanmayayım ki? Birbirimizi tanıdığımız kısa süre içinde çok yol kat ettik.

Düşündüğümde bu biraz korkutucu. Şimdiden içim kıpır kıpır ve yumuşacık. Onu tekrar görmek için şimdiden sabırsızlanıyorum. Bu sabah okul çıkışında onunla karşılaştığımda, zararsız bir şaka yaptıktan sonra gülümsememi engelleyemedim

Kahvesinin geçen günkü kadar iyi olmamasıyla ilgili çok edepsiz biriydi.

Ŗimdi beni hayaletler, bu acıtacak.

Ona sırlsıklam aŖık olduktan sonra beni hayal kırıklığına uğratırsa -belki de, ne bileyim, aniden benim vahŖi tarafımdan hoŖlanmadıėına karar verirse- bu beni kesinlikle mahveder.

Artık dikkat etmem gereken sadece ben değilim. June da bunun bir parçası. Ella da yle. Sawyer ve benim, iŖler sarpa sardığında dağılma lüksümüz yok.

Ama Tanrım, bir randevu için bu kadar heyecanlı olmak iyi hissettiriyor. Hep yirmili yaŖlarımın baŖında sihrin gerekleŖeceėini dŖnrdm. Ve sihir yirmili yaŖlarımın ortasında, June'a sahip olduğumda gerekleŖti. KeŖke biri bana en iyisinin henüz gelmediğini, hayatın evlendikten, bebek sahibi olduktan ya da boŖandıktan sonra sona ermediğini söyleseydi.

Birçok açıdan, hayatım gerçekten o zaman baŖladı. *Benim* hayatım, gerçekte kim olduğumu açıkça ortaya koyabildiğim bir hayat.

Mollie, "Sıcak olması gerekecek," diyor. Wheeler bir parmağını dudaklarına götürüyor. "Sıcak, ama sevimli. Ŗirin, rahat, karda kalmıŖ bir kabin havası gibi."

"Tatlım, bu senin hikayen," diyor Mollie.

"yle mi?" Ben soruyorum. "Kulağa ilginç geliyor."

"Bu baŖka bir zaman için baŖka bir hikaye." Wheeler elini sallıyor. "Tamam, bekle Mollie, o Pendleton ceket hâlâ sende mi? zerinde sarı, mercan ve siyah desenler olan taba rengi olan?"

Mollie'nin nefesi kesiliyor. "Ohmigod *evet*! Battaniye ceket! Ceket olarak kullanabileceği ya da-"

"Sawyer onu soyduktan sonra bir battaniye." "Mkemmell! Sen bir dahisin." Mollie paytak paytak

Oda. "Bir kot pantolon ve paltona uygun mercan renginde harika bir kazakla mı?"

Ellerimi kaldırdım. "Durun, durun, bana kıyafet ya da başka bir şey ödünç vermenize gerek yok."

Mollie banyo gibi görünen bir yere girerken omzunun üzerinden, "Ama biz istiyoruz," diye sesleniyor.

Wheeler elini koluma koyuyor. "Bu bizim için eğlenceli. Dallas'ı özlediğimiz pek söylenemez - Bellamy Brooks'u orada kurduk. Ama alışverişi, kıyafetleri ve modayı özlüyoruz. Eğer senin için de uygunsa, sana stil vermek isteriz."

"Benim kesinlikle sorun yok." Kıkırdıyorum. "Sadece sizi dışarıda bırakmak istemiyorum."

"Asla." Wheeler kovboy çizimleri duvarına geri döner. "Pekâlâ, bu görünümde klasik ama farklı bir şey hayal ediyorum. Belki şu mercan rengini yankılar? Ah! Evet! Bu kız." Duvardan taba rengi bir çift çıkarıyor. Badem burunlu, burun kısmında ve yanlarında mercan rengi dikişler olan orta baldırlı bir bot.

"Onları seviyorum," diye nefes alıyorum ve parmaklarımı tereyağı yumuşaklığındaki derinin üzerinde gezdirmek için uzanıyorum.

"Kaç beden oldun?" Wheeler ayaklarıma bakıyor. "Dokuz mu?"

"İyi tahmin."

"Şanslısınız ki Mollie de aynı numarayı giyiyor, bu yüzden her zaman dokuz numara numunelerimiz var." Wheeler tabanına bakmak için botu ters çeviriyor. "Evet, işte bu. Hadi deneyelim."

Mollie dolaptan çıktı. Üzerinde gördüğüm en güzel desenli palto ve mercanın koyu bir tonunda V yakalı bir kazak var.

Kıyafet kafamda bir araya gelirken atıyor. Muhteşem olacak. Daha giymedim bile ama şimdiden yıllardır hissetmediğim kadar güzel hissediyorum.

Genelde kendim için böyle şeyler almam - bütün gün atlarla ve/veya küçük çocuklarla çalıştığım için gardırobum oldukça faydacıdır - bu yüzden botlarla birlikte hepsini denemek heyecan verici.

Mollie beni masanın yanındaki boy aynasına yönlendiriyor. Yansımama bakıp gülümsüyorum. Sert.

"Tatlım, muhteşem görünüyorsun." Wheeler saçlarımı omzumun üzerinden iterek kabartıyor. "Sawyer ellerini senden uzak tutamayacak."

Mollie de gülümsüyor. "Tam olarak şey. Sanırım her şey hazır, Ava. Şimdi git kovboyunu getir."

BÖLÜM 20

Sawyer

Kalbim küt küt atarken kamyonetimi Ava'nın Subaru'sunun yanına, şirin araba evinin önüne park ediyorum. Kontağı kapatıyorum ve nemli avuçlarımı kotuma siliyorum.

Gergin olmak bana göre değil. Ama işte buradayım, kapımı itip açarken ve sıcak alacakaranlığa adım atarken cehennem gibi gerginim. Teknik olarak hala kış olmasına rağmen, baharın bazı ipuçlarını alıyoruz. Bol güneş ışığı, altmışlarda sıcaklık, hafif bir esinti. Bundan nefret etmiyorum, özellikle de bir kızı piknik yemeği için şenlik ateşine götürmeme izin verdiğinde.

Umarım kızarmış tavuğu beğenir. Patsy dün gece bana annesinin tarifini anlatırken çok sabırlıydı. Mutfağım darmadağındı ama Ella tavuğu önce ayrana, sonra da Patsy'nin gizli un ve baharat karışımına bulamaktan büyük keyif aldı ve bunu asla ama *asla* paylaşmayacağımıza söz verdik.

Yalan söylemeyeceğim, ortaya çıkan sonuçtan gurur duyuyorum.

Şehir dışındaki bir çiçekçiden sipariş ettiğim gülleri alıyorum - bana küçük bir servete mal oldu, ama içerideki şaka için buna değer - ve araba yolunun karşısına geçiyorum.

Wallace Çiftliği'nin geri kalanı gibi, araba evi de özenle tasarlanmış ve güzelce bakımı yapılmıştır. Bu

Kendilerine özgü kireçtaşı ve boyalı ahşap karışımı, teneke çatı ve çelik pencereler ile inşa edilmiştir.

Yürüyüş yolunda köpükten bir tek boynuzlu at kafası ve tutma yerlerinde gökkuşağı flamalarıyla tamamlanmış ışıltılı mor bir scooter gördüğümde gülümsüyorum. Junie de Ella gibi çiftlikte scooter'ına binmeye takıntılı mı?

Görünüşe göre Çarşamba günü Bayan Wallace ile birlikte yemek yaparken çok eğlenmişler. Çalışmak zorundaydım, bu yüzden bakıcım Ella'yı bıraktı ve onu aldı. Ama o akşam Ella'nın yüzü gülüyordu ve gecenin ilerleyen saatlerinde mesajlaşırken Ava bana çok iyi anlaştıklarını söyledi.

Çünkü artık bizim olayımız bu. Çocukları sonra her şey hakkında mesajlaşıyoruz. Birbirimize günlerimizi anlatıyoruz. Ne düşündüğümüzü. Ne okuduğumuzu. Filtre yok. Oyun yok. Sadece . O Martha Beck adında bir kıza bayılıyor ve ben de *Slow Horses* dizisini izledikten sonra aldığım *Slough House* casus romanlarına doyamıyorum.

Sonra birbirimize çıplak fotoğraf göndeririz. Düşündüm de telefonla seks yapmadım ve bunu denemek istiyorum ama onu zorlamak ya da bunaltmak istemiyorum. Bu yolu keşfetmek için bolca vaktimiz olduğunu düşünüyorum. Ayrıca, sabahları bana gönderdiği resimlere sahip olmayı seviyorum, başarısız olmadan sert ve aç uyandığımda.

Görünüşe göre Ava beni yine azgın bir ergene dönüştürdü. Bundan nefret etmiyorum.

Aramızdaki kıvılcımın sönmesini bekliyorum. Açlığımın azalmasını ya da en azından kontrol edilebilir hale gelmesini.

Bunun yerine, bütün gün onu düşünüyorum ve gece onu hayal ediyorum. Seks yaptıktan sonra yatağa tok giriyorum ama yatağımda bir delik açacak kadar sert uyanıyorum.

Duygularımın katlanarak hızlanması, bağın seviyesi, cehennem kadar korkutucu. Kontrol etmesi zor. İnanması daha da zor. Bütün hayatım boyunca

ama Şimdi gerçekleŐtiĐi için kendimi hazırlıksız hissediyorum. Hayal edebileceğimden çok daha iyi.

Çok daha fazla kafa karıŐtırıcı.

Glleri dikkatlice kolumun kıvrımına sıkıştırıyorum. Serbest kalan elimle scooter'ı alıp garaj kapısının yanındaki saağın altına koyuyorum. Yarın yağmur yağacak ve scooter'ın ya da Junie'nin gününün mahvolmasını istemiyorum.

Sonra derin bir nefes alarak n kapıya yöneldim. Daha nce Ella'yı Cash ve Mollie'nin evine bıraktığımda Mollie kot pantolonum, düğmeli ceketim ve ceketimle "ok yakışıklı" grndĞğm söylemişti. Beyzbol Şapkası takmayı düşündüm - tabii ki ters takmayı - ama Mollie kesinlikle Wyatt'tan dn aldığım kahverengi keçe Stetson'ı takmam gerektiğini söyledi.

"Beyzbol Őapkaları çok moda ama kovboy Őapkaları da çok moda," diye açıkladı.

Cash sırtarak bir elini Mollie'nin büyüyen karnına koydu. "İŞte kanıtı."

"Hepiniz adına sevindim, gerçekten, ama-evet, lütfen ayrıntıya girmeyin," dedim, ama kamyonetime geri dönerken gülümsüyordum.

Neyse ki Ella, Cash Amca ve Mollie Teyze ile vakit geçireceği için çok heyecanlıydı ve ben ayrılırken bana zorluk çıkarmadı. Kardeşim ve eŐi, küçük uyku terristimin misafir odasındaki yatağında kalmak istemeyeceği yönündeki uyarılarıma rağmen onu gecelemeğe götürmekte ısrar ettiler.

Aslında, onu ağırlayacakları için oldukça heyecanlı görünüyorlardı. Cash sırf bu vesileyle Disney+ satın aldı ve Ella'ya Rapunzel, Elsa ve Ariel ile tanışmak için sabırsızlandığını söyledi. Mollie bu hafta Şehir merkezindeki eczaneden aldığı kazıma ve koklama ıkartmalarıyla oynamak için ne kadar heyecanlı olduğunu anlatan mesajlar atmaktan geri durmadı.

Ailem bana yardım etmekte gerçekten sorun görmüyor. Kimse normalden daha fazla bunalmış görünmüyor.

Kimse bana kızmış gibi görünmüyor.

Benim için sorun değil.

Çoğunlukla. Wallace Çiftliği'ne giderken, kendimi kaybetmemek için radyonun sesini açmak zorunda . Bütün bu gece fikrinden vazgeçmeli miydim? Eve dönmek için Ava'yla randevumu aceleyle getirmek istemiyorum ama belki de Cash'in bana gelip birkaç saatliğine bebek bakıcılığı yapması konusunda ısrar etmeliydim.

Ya Ella yirmi kez uyanırsa ve kimse hiç uyuyamazsa? Ya yemek yemezse, ya yataarken onlarla kavga ederse, ya ortalığı dağıtırsa ve onlar da geç saatlere kadar onun arkasını toplamak zorunda kalırsa? Cash ve Mollie'nin başlarında çok fazla iş var. Neredeyse küçük bir New England eyaleti büyüklüğündeki bir çiftliğin büyük bir revizyonunu denetliyorlar. Mollie'nin hamile olduğu gerçeğinden bahsetmiyorum bile. Dinlenmeye ihtiyaçları var.

Ama yine de, benim de bir gece izne ihtiyacım var. Ve Ava'nın parmaklarımın arasından kayıp gitmesine izin vermeyeceğim. Eğer onunla olası bir ilişkiyi yürütmek konusunda samimiysem, o zaman arada bir kendime öncelik vermeliyim.

Bazı değişiklikler yapmak zorundayım. Wyatt'ın dediği gibi, Cash ve Mollie ben Ella'yı eve götürdükten sonra ayaklarını uzatıp uyuyacaklar. Bu onların molası.

Bu benim.

Elimi kaldırıp kapıyı çaldım. Kalbim güm güm atıyor. Beklenti damarlarımda dolaşüyor, sersemlemiş, gergin ve... sersemlemiş hissetmeme neden oluyor.

Lanet olsun, değişiklik yapıyorum.

Lizzie'yle ayrılmaya karar verdiğimizden beri ilk kez bir ilişki düşünüyorum. Kendimi çok mu aşıyorum? Yoksa olmam yapıyor ve gerçekleşmesi umuduyla evrene sessizce bir dilek mi bırakıyorum?

Ava'yla birlikte olmak ilk kez dileğimin gerçekten gerçekleşme ihtimali olduğunu hissettiriyor. Belki de

Aptalca. Belki de çok fazla varsayımda bulunuyorum ve bu da sonunda beni kıcımdan ısıracak. Ama artık yalnız kalmak istemiyorum.

Ava'yı istiyorum.

Minik ayak seslerinin tanıdık pıtırtısını duyuyorum. Sonra kapı açılıyor ve Junie kocaman dişlek sırtışıyla bana gülümseyerek beliriyor.

"Bay Sawyer , anne!" diyor.

Çiçekleri düşürmemeye dikkat ederek çömeliyorum ve elimi kaldırıyorum. "Hey, Junie. Nasılsın?"

"Ben iyiyim." Bana beşlik çaktı. Elinin neredeyse tamamen mor kalemle kaplı olduğunu fark ettim.

"Ella selam söylüyor. Seninle tekrar oynamak için sabırsızlanıyor." Junie başını sallar. "Yella benim arkadaşım."

"Arkadaşın olmayı seviyor. Ona karşı bu kadar nazik olduğun için teşekkürler."

"Ella anaokulu için en iyi rehber oldu. Öyle değil mi, Bug?"

Yukarı baktığımda Ava'yı kapıya çıkan merdivenlerin başında görüyorum. Onun dairesi ikinci katta, garaj ise birinci katta, yani ön kapı tam merdivenlere açılıyor.

"Evet," diye katılıyor June. "En özeli o."

Bu arada, Ava'nın merdivenlerden inişini izlerken nefes almakta zorlanıyorum. Üzerinde bir kot pantolon ve bir yaz günü gün batımı rengine büyük boy bir kazak var. Uzun saçları omuzlarına ve sırtına dökülmüş ve bugün güzel yüzünü çerçeveleyen dalgalar halinde şekillendirmiş. Dudakları parlak, gözleri ıslıl ıslıl ve ben onun heyecanını, mutluluğunu göğsümde bir darbe gibi hissediyorum.

"Hey, kovboy." Gülümsüyor.

Yeni bir çift bot giydiğini fark ettim.

Bellamy Brooks botları. Mollie'nin bana Ava'nın randevumuz için bir çift almaktan ne kadar heyecan duyduğunu söylediğini hatırladığımda kalbim birkaç kez çarptı.

Bu oluyor, değil mi?

Ava'nın gözlerine baktığımda, ikimizin de bu işe gerçekten ama gerçekten aşık olduğumuzu fark ediyorum. Birbirimize.

Korkmalıyım. Temkinli.

Bunun yerine ayağa kalkıp çiçekleri bir kenara bırakıyorum, böylece yanağını öpebiliyorum, avucumu sırtının küçük kısmına koyuyorum, böylece kalçalarını kendime bastırabiliyorum. "Hey, güzel kız."

Yüzünü boynuma gömüp derin bir nefes alıyor. "Nefis kokuyorsun. Bunlar ne?" Çiçeklere doğru başını sallıyor.

"İki düzine gül."

Ava kırptırıyor, daha iyi görebilmek için geri çekiliyor. Bana bakıyor, dudakları tatlı bir sırıtışla kıvrılıyor. "Bu Blue Stallion'da dans ettiğimiz şarkı."

"Ve ahırda." Bunları ona uzattım. "Bunun seni gülümseteceğini düşündüm."

"Bay Sawyer?" June pantolonumu çekiştiriyor. "Bizimle ördek ördek kaz oynar mısın?"

Ava çiçekleri almadan önce tekrar göz kırptırıyor. "Çok güzeller. Teşekkür ederim Sawyer. Dinle Bug, Bay Sawyer ve benim gitmemiz gerek. Sen burada kalıp Bayan Lee'yle oynayacaksın, tamam mı?"

"Gerçekten Ava, acelem yok." June'a gülümsüyorum. "Bir iki tur ördek ördek kaz oynayabilirim."

June bir aşağı bir yukarı zıplar. "Evet, evet, ! Lütfen anne, kalmasına izin ver. Sadece bir oyun için."

Bu kadar heyecanlanmasına bayılıyorum. Üç yaş kolay bir yaş değil, ancak dünyanın bu çocuklar için ne kadar heyecan verici olduğuna tanık olmak eğlenceli. Her zaman yorgun ve bunalmış bir ebeveyn olmadığımı hatırlatıyor.

Her zaman o adam

olmayacağım. Ava bana

baktı. "Emin misin?"

"Eminim." Şapkamı çıkarıp kapının yanındaki kancalardan birine asıyorum. Sadece kibarca şapkamı çıkarırsın.

İç mekandaysanız, özellikle de evini ilk kez ziyaret ediyorsanız.

Ava'nın bir elini saçlarımda gezdirirken beni izlemesini, ceketimi omuzlarımdan çıkarırken gözlerinin parıldamasını özlemiyorum.

Onları merdivenlerden yukarı kadar takip ettim. Daire güzel, kırıklı bir tavan ve yeni yenilenmiş yüzeyler var. Yükselen oturma odası bir mutfak ve yemek alanına açılıyor. Dar bir koridorda yatak odası olduğunu tahmin ettiğim bir çift kapı görüyorum.

İçerisi Ava gibi kokuyor, kız şampuanı ve onun parfümü. Her yerde onun dokunuşlarını görüyorum: lavabonun kenarında asılı pembe şal desenli mutfak havluları, çok fazla yastıkla dolu büyük boy kanepeler ve duvarlardaki cesur, renkli sanat eserleri.

Ava çiçekleri mutfak tezgahının üzerine koyuyor. Junie hemen oturma odasının duvarına dizilmiş oyuncak sepetlerine doğru yöneliyor. Yaşlı bir kadın halının oturmaktadır ve Ava onu dadısı Bayan Lee olarak tanıtır.

Lee bana bir kez daha baktığında bir gülümsemeyi ısıırıyorum. Bunu tekrar yapıyor ve ben onun yanındaki halının üzerine bağdaş kurup otururken kızarmış olduğu her halinden belli oluyor.

"Biliyor musun, zamanında bir iki kovboyla çıkmıştım." İç çekiyor. "Güzel zamanlardı."

Ava karşıma oturuyor, üçümüz küçük bir daire oluşturuyoruz. "Uh-oh, Lee. Başın belada mıydı?"

"Sadece iyi türden."

Gülüyorum. "Komik ama Ava da o tür bir bela."

"Öyleyim," diyor Ava omuzlarını oynatarak.

"Tamam, ben varım." Junie yanımda durdu. "Bay Sawyer, ördek ördek kaz nasıl oynanır biliyor musunuz?"

"Elbette biliyorum. Ella bana iyi öğretti."

"Güzel. Tamam, ben başlıyorum." June elini başımın üstüne koydu. "Eğil. Bu henüz kalkıp beni kovalamayacaksın demek."

Ona bir başparmak işareti yapıyorum. "."

"Ama kafana vurup *kaz* dersem, o zaman beni kovalamak zorunda kalırsın."

"Kurallar konusunda harika bir tazeleme. Teşekkürler Junie."

"Rica ederim," diye şarkı söylüyor, çemberimizin etrafında zıplayarak. "Eğil. Ördek." Başıma vurup "Kaz!" diye bağırmadan önce yanımda duraklıyor.

Ayağa kalktım. "Kızım, kaçsan iyi olur, çünkü seni yakalayacağım!"

"Beni yakalayamayacaksınız!" Junie koşarak uzaklaşırken kıkırdıyor. "Ben çok hızlıyım!"

Onu kovalarken oflayıp puflayarak büyük bir gösteri yapıyorum ve elimin tersiyle alnımı siliyorum. "Tanrım, June, çok hızlısın."

Junie o kadar çok gülüyor ki onu yakalayıp havaya fırlattığımda zar zor nefes alabiliyor.

"Yakaladım! Sonunda."

Junie'yi kalçama yerleştirirken yanağımı okşuyor. "Yavaşsın."

"Ben yaşıyım. Arada fark var."

Ava hâlâ gülüyor. "mı?"

"Yüzün neden bu kadar dikenli?" Junie bıyıklarına bakarak soruyor. "Hoşuma gitmiyor."

Ava yine gülüyor. "Hoşuma gitti. Hem de çok."

"Şu anda beni iki arada bir derede bırakıyorsunuz," diye cevap veriyorum. "İkinizin de fikirlerine değer veriyorum. Bir erkek ne yapabilir ki?"

Lee yavaşça başını sallar, yüzünde hüznü bir ifade vardır. "Bıyık kalsın. Her zaman."

"Her zaman," diye kabul ediyor Ava.

"Yarın Yella ile oynayabilir miyim?" Junie'nin eli hâlâ yanağımda. "Benim evime gelebilir."

"Yarın sizinle oynamayı çok ister. Belki bu sefer bize gelebilirsiniz? Anneniz siz dinsizlerin arkasını toplamaktan kurtulur." Ava'ya bakıyorum.

Gözleri yumuşak. "Muhtemelen bunu gerçekleştirebiliriz, evet."

"Yaşasın!" Junie bağıyor.

"Kapalı ses, lütfen," diyor Ava. "Pekâlâ, Bay Sawyer ve benim gitme zamanımız geldi. Bayan Lee'ye iyi davranacağına söz veriyor musun?"

"Söz veriyorum."

"Sen çok büyük, cesur bir kızsın." Junie'yi yere bırakmadan önce onu sıkıyorum. "Bu gece anneni ödünç almama izin verdiğin için teşekkürler."

Junie sırtıyor. "Bir değil."

June'un Lee'ye doğru yönelişini izlerken Ava'ya, "Tanrım, çok tatlı," diye mırıldanıyorum.

Ava bir ceket kapıyor. "İstediği zaman öyle oluyor."

"Hepsi öyle değil mi? Dur, ben alayım." Ceketini alıyorum ondan alıp havaya kaldırdım. "Şansımız yaver gitti. Düşündüğüm kadar soğuk değil ama yine de buna sahip olduğun için memnun olacaksın."

Ava kollarını ceketin içine sokmak için arkasını dönmeden önce dişlerini alt dudağına geçiriyor. Ceketini omuzlarına yerleştirip başparmağımı boynunun iç kısmında gezdiriyorum.

Nefesi kesiliyor, gözlerinde bir sıcaklık belirliyor. "Teşekkür . Şimdi Junie beni ödünç almama izin verme konusunda fikrini değiştirmeden önce buradan defolup gidelim."

BÖLÜM 21

Ava

BONFIRE

SAWYER LOOKS-SMELLS-GOD yeterli için

Yemek. Stetson sadece ... evet, şefin öpücüğü. Ya çiçekler? O zamandan beri gülümsemeyi bıraktığımı sanmıyorum.

Ayrıca beni almak için yirmi milden fazla yol kat etti.

Sadece bu da değil, ördek ördek kaz oyununa da hevesli bir katılımcıydı. Tanrı aşkına, o ve bıyığı dadımı bile büyülemişti.

Bir de kamyonetinin tertemiz olduğu gerçeği var. Bardak tutucularında atılmış iğrenç tütün bardakları yok - Dan her yerde bırakmış, *benim* arabamda bile. Yerde çöp yok. Ella'nın erik rengi araba koltuğunun bağlı olduğu arkada başıboş bir Japon balığı ya da saç bile yok.

Ayrıca gerçekten güzel bir kamyon. Yeni. Güvenli. Hatta ısıtmalı deri koltukları ve derinleşen alacakaranlıkta yol alırken Teddy Swims şarkıları çalan muhteşem ses sistemiyle konforlu.

"Daha önce havalı, eski bir F-150'm vardı," diye açıklıyor. "Ama daha yeni bir şeye -Ella için daha güvenli ve konforlu bir şeye- param yettiğinde bu kamyoneti aldım. Mollie Cash çiftliklerimizi birleştirdiğinde, kardeşlerimle beni her şeyde eşit ortak yaptılar. O gün maaşıma büyük bir zam aldım."

Bu da Austin'de neden o kadar şampanya içebildiğini açıklıyor.

Ayrıca. Sawyer'ın *önemsemediği* çok açık. Lüks ya da yeni keşfettiği zenginliğini göstermek için değil. Ama eşyalarına da insanlarına baktığı gibi bakıyor.

Göğsümü ağrıtabilecek şekilde farkında, dikkat ediyor. Ağırlığını taşıyor. Hayatın işlerinden kendi payına düşeni ve daha fazlasını alıyor.

Onun gibi bir adamla hiç tanışmadım.

Dürüst olmak gerekirse, Sawyer'la tanışana kadar var olduklarından emin değildim.

"Junie'yi bu gece bırakırken iyi hissediyor musun?" Bileğini direksiyonun üstünden geçiriyor. Diğer elini kalçama koyuyor, bacaklarımın arasında farkındalık çiçekleri açıyor.

Bu adamın bana dokunuşunu seviyorum. Ne kadar rahat, kendinden emin ve sahiplenici. Denese bile oyun oynayabileceğini sanmıyorum. Benden hoşlanıyor, beni istiyor ve bunu göstermekten korkmuyor.

"Bu konuda daha iyiye gidiyorum. Kesinlikle bir molaya ihtiyacım vardı. Oksijen maskemi biraz takabildiğimde daha iyi bir anne oluyorum, anlıyor musunuz?"

"Biliyorum. Kendimi Ella'yı terslerken buluyorum çünkü çok tükenmiş durumdayım. Bu ikimiz için de adil değil."

Elimi onun bacağının üzerine koydum. "Suçlu hissetmemek hâlâ zor."

"Gerçekten sert." Adem elması sallanıyor. "Ama daha fazla dışarı çıkma alışkanlığı kazanacağımı umuyorum."

"Tercihen benimle."

Tanıdık çizgiye gülümsüyor, beyaz dişlerin ve o lanet gamzelerin yakışıklı bir parıltısı. Daha yıkıcı bir şekilde lezzetli olabilir miydi?

"İşte umut bu, güzel kız."

Yutkunma sırası bende. "Nasıl çıkıldığını hatırladığımdan emin değilim."

"Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok." Bana bakmak için başını hafifçe çevirdi. "Belki birlikte öğrenebiliriz?"

Parmaklarımı onunkilere doluyor ve sıkıyorum. "Kendine yeterince kredi vermiyorsun. Şimdiden ortalığı kasıp kavuruyorsun."

Gülümsemesi sırtıtmaya dönüşür. "Kendimi hiçbir zaman aşırı başarılı biri olarak görmedim-"

"Dur. Yaptığın işte iyisin ve bunu biliyorsun." "Ben de seni yapmakta iyiyim. O kadarını biliyorum."

Çekirdeğimdeki kıvılcım alevlenip şenlik ateşine dönüşüyor. Bu kovboyu nasıl yemem?

O odadayken nasıl odaklanmış, akıllı ve mantıklı kalabilirim?

Sen yapmazsın. Çıldırıyor, tıpkı istediğin gibi. Sen böylesin.

Yüzüstü düşmemem için evrene güveniyorum.

-Kim olduğumdan utanmak yerine gurur duymam gerektiği inancına güvenmek çok fazla pratik gerektirecek. Ama bu, kendimi adamak istediğim bir pratik. Çünkü Sawyer'la birlikte kendim olabilme becerisi büyük bir armağan oldu.

Belki özgür ruhuma olan hayranlığı sona erer. Belki de bitmez. Her iki durumda da, olduğum kişiyi sevmek istiyorum. O kadına her zaman arzuladığı özgürlüğü vererek onu onurlandırmak istiyorum.

Her zaman hak ettim.

Sawyer yoldan çıkıp en az yarım mil ilerledikten sonra ağaçlar ve çimenlerle kaplı bir alana girdiğinde, istekten hasta oluyorum.

Bu adama sahip olma ihtiyacıyla titriyorum. İyi eğlenceler.

Şimdiye kadarki en iyi ilk resmi randevunuz olsun.

Hiçliğin ortasına, budaklı yaşlı bir meşe ağacının yanına park ediyor ve kamyonundan atlayıp kapımı açmak için ön tarafa doğru koşuyor.

Elini uzattığında, şapkası yüzüne gölge düşürür. Bir , bir kanun kaçağı gibi görünüyor.

50'li yılların Western filmlerinden biri; kare çenesinde kararlı bir duruş, zar zor görebildiğim gözlerinde gizlenen tehlike.

Sawyer tehlikeli biri. Sadece benim düşündüğüm şekilde değil.

Elini tuttum ve kamyonundan çıkmama yardım etmesine izin verdim. Kapıyı arkamdan kapattım. Dışarıdaki hava keskin, hafif serin.

Sonra -çünkü neden olmasın, çünkü onu istiyorum, bunu istiyorum ve kendimi inkâr etmekten bıktım- ellerimi göğsüne koyup onu sertçe itiyorum.

Kamyona düşer, sırtı yolcu kapısıyla buluşur. Sırtarak ellerini kaldırır. "Whoa whoa-"

"İkimiz de nasıl çıkılacağını bilmediğimize göre" -parmağımı kemerinin halkasına sokuyorum- "kural yok, değil mi?"

Gözleri kararıyor. "Doğru."

"Öyleyse neden önce gelmiyorsun?" diyorum, dizlerimin üzerine çökerken kemerini çözüyorum, "ve ikinci olarak yemek yemiyorsun?"

"Yememe izin verdiğin sürece, güzel kız." Çenesi titriyor. "Yapmak zorunda değilsin-"

"Geçen sabah senin evinde başladığımız işi bitirelim mi?" Kot pantolonunun fermuarını açtığımda onu çoktan sertleşmiş, ereksiyonu külotuna dayanmış halde buluyorum. "Evet, istiyorum."

Burun delikleri alevleniyor, çenemi avuçlamak için uzanıyor. "Oynamaya mı geldin, güzel kız?"

"Uh-huh." Külotunu aşağı çekiyorum, böylece aleti serbest kalıyor. Kayalık zemin dizlerime batıyor ama umurumda değil. "Biraz eğlenme sırası sende."

Elimi kökünün etrafına sarıyorum ve ona bir pompa veriyorum, kafasına bir pre-cum boncuğu çizdiğimde zevkle mırıldanıyorum.

"Bebeğim, bu benim sevdiğim türden bir eğlence." Yüzümden uzak dursun diye saçlarımı eliyle toplayıp çekiştiriyor. "Sikim ağzındayken çok güzel görüneceksin, değil mi? Göster bana. Neler yapabileceğini hemen şimdi göster."

Tacını yalıyorum, döllerini yalıyorum. Tadı tuzlu, temiz, okyanus gibi.

Tıslıyor. "seviyorsun."

Onayımı mırıldanıyorum, ağzımı açıyorum ve dilimi düzleştiriyorum. Gözlerine bakarak sessizce onu istediğini yapmaya davet ediyorum.

Burun delikleri patlayacak gibi oluyor. Kocaman görünüyor, akli dengesi yerinde değil, boynundaki sinirler patlıyor.

"O zaman onu sana vereceğim." Saçımı sıkıca kavradı. "Ama sadece sana söylediklerimi yaparsan."

Bekliyorum, elim hâlâ sikine sarılı.

"Ağzının içine sok beni. Yavaş ol. Sikimi emmek istiyorsan, acele etmeyeceksin."

Bana söylediği gibi yapıyorum, başını ağzıma götürüyorum. Kendisini biraz daha derine itmek için saçımdaki elini kullanarak, küfür etmesine neden olan nazık bir emme yapıyorum.

"Seni burada sertçe becermeme izin vereceksin, değil mi?" diyor dişlerini sıkarak.

Tekrar mırıldanıyorum. Daha derine itiyor. Tuzluluğunu yutuyorum, göz temasını hiç kesmiyorum. Meme uçlarım sertleşiyor, kazağımın tüylü kumaşına karşı aniden hassaslaşıyor.

"İşte iyi bir kız. Çok iyi bir *kız*, Ava. Aman Tanrım." Kalçalarını pompalarken nefesini içine çekiyor. Aynı zamanda başımı öne doğru itiyor.

Öğürüyorum, gözlerim doluyor ama geri çekilmiyorum. Onun yerine yutkunuyorum ve ucu ağzımın arkasıyla buluşuyor. Saçımı sertçe çektiğinde amım zonkluyor, kafa derimin üzerinde karıncalı bir dalga hareket ediyor.

"Kıpırdamadan dur. Tam orada," diyor. "İstediğimi yapmama izin verecek misin?"

Ona başımı salladım.

"Güzel. Nefes almaya devam et. Bunun için çalıştığını hissetmek istiyorum, tamam mı? Spermimi istiyorsan, bunun için çalış."

Bu adam pis olmakta çok *iyi*. Beni sonuna kadar tahrik ediyor.

Biraz dışarı çekilip tekrar içeri girdiğinde hareketsiz duruyorum. Tekrar tıkanıyorum. Geri çekiyor, itiyor. Geri çekiyor ve itiyor, hızlanıyor.

"Ah, bebeğim, çok iyi hissediyorsun. Neredeyse bacaklarının arasında hissettiğin kadar iyi. Her yerin çok tatlı, güzel kız."

Övgüsünden cesaret alarak, geri çekildiğinde kafasını hızlı ve sert bir şekilde emiyorum. Cevap olarak öne doğru atılıyor.

"Siktir, bu iyi hissettiriyor. Sikeyim. Boşalacağım ve hepsini yutsan iyi edersin. Beni ne kadar istediğini göster bebeğim." İticileri sığlaşıyor, düzensizleşiyor ve sonra gözlerini kapatıp adımı haykırıyor. "Siktir, Ava. *Siktir*."

O geri çekiyor sadece yeterince dökmek için içinde benim ağız.

kadar çok döl var ki boğulacağımdan endişeleniyorum ama biraz daha geri çekiyor, böylece yutabiliyorum.

Gözlerini açarak, tıpkı istediği gibi her şeyini almamı izliyor. Mavi gözleri vahşi, zar zor yanan ışıktaki bile parlak. Omuzları gevşemiş, geriye doğru yuvarlanmış ve göğsü yavaşlamaya başlayan derin nefeslerle inerken dudakları aralanıyor.

Buna ne kadar ihtiyacı olduğunu anladım.

Ne kadar hoşuna gittiğini. Benim de ne kadar çok yaptığımı.

Bunu hiç bu şekilde düşünmemiştim, ama iş hayatımda, Bütün gün atları ediyorum ve binicileri eğitiyorum.

Sawyer ile tam tersini yapıyorum. Onun vahşiliğini ortaya çıkarıyorum. Onu kırmıyorum, hayata geri döndürüyorum.

Sanırım o da benim için aynısını yapıyor.

Birbirimize bir süre bakıyoruz. gerçekten soğuk ama ben yanıyorum. Boynundaki ter parıltısına bakılırsa o da öyle.

Saçlarımdaki tutuşunu gevşeterek ağızımdan çekiliyor ve dirseklerimden tutarak ayağa kalkmama yardım ediyor. Dizlerim ve ayak parmaklarım acıyor ama bu birkaç içkinin ve belki bir iki orgazmın düzeltemeyeceği bir şey değil.

Sawyer saçlarımı yüzümden çekip başını eğiyor ve ağzıma sıcak bir öpücük konduruyor. "Hey, bebeğim."

"Merhaba." Dişlerimle alt dudağını çekiştiriyorum.

"Bu konuda gerçekten çok iyisin." Öpüşmeyi kesip ağzımın kenarını okşuyor. "Bir damlası bile boşa gitmiyor."

"Bu gece buradaki tek başarılı kişi sen değilsin."

Dudakları seğiriyor. "Bahse girerim seni hâlâ yeniyorumdur."

"Öyle mi?"

"Evet."

Ben daha ne olduğunu anlamadan elleriyle belimi sarıyor ve beni bir tüy kadar ağırmışım gibi kamyonetinin kaputuna fırlatıyor. Beni oturtuyor, bacaklarımı ayırıyor ve aralarına girerek kıcımlı avuçluyor, böylece beni daha da yakınına çekebiliyor. Kollarımı boynuna doluyor ve saçlarıyla oynuyorum.

Sonra beni öpüyor, dilini ağzımın içine sokuyor, öyle ki tenim iki beden dar geliyor. Paltomun düğmelerini açıyor ve bir elini kazağımın içine sokuyor. Çıplak göğsümü bulduğunda küfrediyor.

"Güzel kız, külotunu evde bıraktığın konusunda da yalan söylemesen iyi edersin."

"Unutuyorsun, ben çıplak bir insanım." Öpücüğüne gülerek elini tutuyorum ve kotumun fermuarına koyuyorum.

Sineğin işini çabucak bitiriyor. "Kalçanı kaldır."

Dediğini yapıyorum ve sonra kotumu biraz aşağı çekiyor. Çıplak kıcımlı, buraya geldiğim için hâlâ sıcak olan kaputun üzerine yerleştiriyor ve bacaklarımın arasına uzanıyor.

Merkezimi bulup ilk iki parmağını yarığımdan geçirdiğinde haykırıyorum.

"Doğruyu söylüyordun." Sırıttıyor. "Gördün mü? Seni her zaman sıırılsıklam eden gerçek başarılı benim."

Başımı sallıyorum, can havliyle boynuna tutunuyorum. "Şapka yüzünden."

Ve bıyık. Ve duygusal zeka ve aileye bağlılık ve mükemmel penis ve mavi gözler ve ileriye düşünme yeteneği ve ve ve

...

Sonsuza kadar devam edebilirim. Gerçekten.

Orta parmağını içime sokuyor ve yüz ifadesi kasılıyor. "Ah, güzel kız, yanıyorsun. Çok sıcak ve sıkı."

Aç bir öpücük için onu kendime çekiyorum. Avucunun topuğunu klitorisime bastırduğunda gözlerim kapalı göz kapaklarımın arkasından başımın arkasına doğru yuvarlanıyor. Aynı anda bir parmağını daha sokuyor. Basınç gerçek dışı.

Gerçek dışı ve harika.

Parmaklarını kıvrarak G noktama bastırıyor. Kalçalarım sallanmaya başlıyor, hisler merkezimde yükseliyor, düşüncelerimi dağıtan ve kafamı temizleyen sıkı bir sarmal. Kocaman, zonklayan bir kalp atışıyım ve kendimi sadece *var olmanın* sevincinde kaybediyorum.

Sawyer'ın ve dokunuşunda kendimi kaybediyorum, beni doğru miktarda aciliyet ve sertlikle nasıl idare edeceğini biliyor. Beni dünyanın sonu geliyormuş gibi öpüyor, avucunu klitorisime beni derinlemesine içine çekiyor.

Dokunuşuna bastırıyorum, daha fazla sürtünme için ölüyorum. Ağzını yanağımda, çenemde ve boynumda gezdiriyor, ben elini sürerken o da beni öpüyor. Göbeğimdeki baskı tatlı bir acı veriyor.

"Tatlım," diye nefes alıyorum, tırnaklarımı ensesindeki saçlara geçiriyorum. "Bunu *sevdim*."

"Benden hoşlanıyorsun," diye homurdanıyor ve üzerine sıcak bir hava gönderiyor. boğazım. "Sadece ben."

Onun sözleriyle içime dolan hızlı, baş döndürücü rahatlama hissi -uyarılma- beni hazırlıksız yakalıyor. Kalbim boğazımda bir yere saplandı.

Tüm özgürlük konuşmalarım. Bağlılığın benliğin ölümüne yol açtığına dair inatçı inancım. Yine de buradayım, Sawyer'ın üzerimde hak iddia etmesiyle saçma bir derecede tahrik oldum.

Sawyer'ın özel olduğumuzu ima etmesiyle.

İstedığım bu mu? Çılgınca düşünüyorum. Aynı anda hem özgür hem de sadık olabilir miyim?

Orgazm parçalıyor. Adını bağıyorum
Chevy'sinin kaputuna hayvan gibi yapışıyorum. Sawyer'ı ölümüne kavrarken ayak parmaklarım botlarımın içinde kıvrılıyor. Ben boşalırken, boşalırken ve *boşalırken* boynuma gülüyor.

Sonunda dünyaya geri döndüğümde, tutuşumu gevşetiyorum ve
Gözlerimi açtım. Sawyer bana bakıyor. Bakışlarındaki ifade - hassas, taparcasına- kalbimin yüzlerce kat düşmesine neden oluyor.

O benim, ben de onun bakışlarını ararken aramızda bir durgunluk geçiyor.

Sana aşık oluyorum, nabzım gümbür gümbür atıyor. *0 kadar hızlı ve o kadar sert ki korkutucu. Korkuyorum. Korkuyorum. Çok korkuyorum ama uzak duramıyorum.*

Belki de özgürlük ve sadakat, Dan'le olduğu gibi Sawyer'la da birbirini dışlayan kavramlar gibi görünmediği .

Bu fikir beni sarsıyor. Titriyorum.

Sawyer kolunu ortama doluyor ve beni kendine doğru çekerek kulağıma, "Buradayım güzel kız. Hiçbir yere gitmiyorum."

"Tamam." Bu kadar tıkandığım için utanıyorum. Bir yanım gülümsemek istiyor. Gülümsüyorum.

Başka bir parçam ağlamak istiyor. Ben de öyle yapıyorum.

Gözyaşları sessizce akıyor

Yüzümden aşağı. Sawyer'ın uzaklaşmasını bekliyorum. Kendime gelmemi söylemesini.

Ama bunu yapacak olan Dan'di. Sawyer kalp atışlarım düzelene kadar bana sarıldı.

"Bana tatlım dedin," diyor.

Gözlerimi sıkarak kapatıyorum. Cevabı zaten biliyorum ama emin olmak için yine de soruyorum, "Çok mu fazla?"

"Tadın böyle, biliyorsun." Geri çekilip bana , parmaklarını ağzına götürüyor, dili onları yalarken müstehcen bir şapırtı çıkarıyor. "Bal gibi."

"Çok kabasın."

"değil."

Gülümsemekten yüzüm acıyor. Gözlerim yaşlardan yorgun düşüyor. Parmağımı gamzesine bastırıyorum. "Hiç de bile."

"Seni şimdi besleyebilir miyim? Gerçek yemek."

Saçımı kulağımın arkasına sıkıştırıyor. Bu jestin şefkati göğsümün içindekileri pelteye çeviriyor. Kırılگانlığını göstermemden kesinlikle rahatsız olmuyor ve bu gerçek dizlerimin arkasına vurarak başımın dönmesine ve kendimden *geçmeme* neden oluyor.

"adıma söylemem gerekirse, oldukça geniş bir alana sahibim."

Gözlerimdeki yanmayı kırıştırıyorum. "Çok isterim, evet."

"Hey." Parmağını çenemin altından geçirip yüzüme baktı. "İyi misin?"

Tanrım, neden bu adam en azından *bir* şeyi yanlış anlayamıyor? Neden duygularımı önemsemiyor ya da en azından ne kadar duygusallaştığımı görmezden gelemiyor? Tanıdığım çoğu erkek şu anda buradan kaçıp giderdi. Ama Sawyer kalıyor.

Dinliyor.

Boğazımdaki yumruyu yutuyorum. "Çok derine inmek istemiyorum, bunun ilk randevumuz olduğunu biliyorum."

"Derinleri severim."

Tabii ki biliyorsun.

Sırıttıyor ve yüzümü elinin sıcak eldiveniyle kavırıyor. Başımı eğiyorum, böylece dokunuşuna yaslanabiliyorum. Hatta elimi onunkinin üzerine koyuyorum.

Güvenli. Bu güvenli hissettiriyor. Ve iyi. Ve doğru.

"Bana bu şekilde davranılmasına alışık değilim." Sesim gergin ve kısık.

Kaşları birbirine çarptı. "Ne demek istiyorsun?"

"Sen sadece kendim olmama izin veriyorsun. Kendim olduğumda *hoşuna* gidiyor. Dikkat ediyorsun ve ihtiyaçlarımla ilgileniyorsun ve ..." İç çekiyorum. "Asla yargılamıyorsun. Bana kendimi

Ben bütün, eksiksiz bir insanım. Değiştirmem ya da üzerinde çalışmam gereken yarım yamalak şeyler değil."

Uzun bir süre bana bakıyor, yüzümü kavrayışını ayarlıyor. "Sen bütün bir insansın. Olduğun gibi çok sevdiğim birisin. Umarım bunu açıkça ifade edebilmişimdir."

Paniğe kapılmayı bekliyorum.

Başlamadı.

Bunu yapmaya devam ettiğim gerçeği beni şaşırtıyor - nefesimi tutarak hayal kırıklığının gerçekleşmesini bekliyorum. Utanç yağmurunun yağmasını. Özgürce konuştuğum ve hareket ettiğim için cezalandırılacağım fikri o kadar derinlerime işlemiş ki, utanç beni vurmadığında şok oluyorum.

Sawyer'la birlikteyken hiç öyle olmuyor.

"Değişmemi isteyeceğinden endişeleniyorum."

Kaşlarının arasındaki kırıksıklıklar yeniden ortaya çıkıyor.

"Bunu neden söyledin?"

"Çünkü hiç kimse beni olduğum için sevmeydi. Ben her zaman özgür bir ruh oldum-"

"Kim? Herkesin içinde seks yapmayı seven kız mı?" Sawyer alay ediyor. "Hayır."

"Hoşuna gitti."

"Bayıldım. Tekrar yapmak için sabırsızlanıyorum."

Gözlerim yanıyor. "Ama herkes benim bu yönümü sevmiyor. Bu yüzden bir süreliğine onu gömdüm. Tanrım, çok mutsuzdum. Bu yüzden özgürlüğü seçtim ve bundan çok keyif alıyorum. Kim olduğumdan utanmaya ya da olmadığım biri gibi davranmaya asla geri dönmek istemiyorum."

Sawyer'ın gözleri duygusallıkla parlıyor. "Kim senin değişmeni ister *ki*? Senin yanında olmak bana taze bir nefes oldu. Özgür ruhluluğun - bu bir kelime mi?"

"Sanırım mı?" Gülüyorum.

"Özgür ruhlu , gevşeyip biraz eğlenmek istememe neden oldu. Değişirsen çok kızarım. Çünkü zaman sıkılmaya ve eğlenmeye geri dönmek zorunda kalacağım."

yalnız ve sadece, evet. Daha da kötüsü." Gözlerimi tutuyor. "Sen her şeyi daha iyi yapıyorsun, güzel kız. Sadece sen olarak."

Kalbim boğazımda güm güm atıyor. Kaçayım mı? Bu kovboy ne derse desin, eninde sonunda beni bir kafese koyacağını mı varsayayım?

Yoksa onun gerçekten ve gerçekten farklı olduğuna mı inanıyorum?

Bu hikayenin, onun ve benim, Dan ile paylaştığım hikayeden farklı bir sonu olduğunu mu?

Duygu yüklü sessizliği midem hırlayarak bozuyor. Çünkü tabii ki.

Sawyer gülerek kotumu yukarı çekiyor ve ilikliyor. "Aç olmana sevindim, çünkü ben de açım. Ateş yakacağım ve sonra yemek yiyeceğiz. Kulağa hoş geliyor mu?"

Kalbimin kanatları var. "Kulağa mükemmel geliyor."

BÖLÜM 22

Sawyer

KAYMA VE DÜŞME

Bir battaniye seriyorum ve Ava'ya ben rahatlamasını söylüyorum.

Tabii ki dinlemiyor ve bunun yerine kardeşlerimle birkaç yıl önce kazdığımız derme çatma çukurda ateş yakmama yardım ediyor.

"Buraya sık gelir misiniz?" Ava, büyük odun parçalarını dikkatlice köşelendirerek küçük bir piramit oluşturuyor. Sonra daha küçük çubukları ve çıra parçalarını piramidin içine yerleştiriyor, fazla doldurmamaya dikkat ediyor.

"Ella doğmadan önce öyleydik. Yedi buçuktan sonra ayakta kalabilecek enerjim . Yani, Hartsville'de Cuma geceleri yapacak pek bir şey yok. Ya da başka herhangi bir gece." Ateşi yakmak için çömeldiğimde dizlerim çatırdıyor. "Demek sen de bir çiftlikte büyüdün."

Sırıttıyor, saçlarını gözlerinden silkeliyor. "Beni ne ele verdi?"

"Fıçı yarışçısı olduğun gerçeği." Ateş yakılırken çıtırdayan odunlara başımı sallıyorum. "Ve nasıl şenlik ateşi yakılacağını biliyorsun."

"Büyük parçaların altında hava akımı olması lazım" diyor. "Babam yaz aylarında bile ateş yakmaya bayılır. Lisede çok popülerdim çünkü saha partilerimiz için yasal bir ateş yakabiliyordum."

Sırıttıyorum. "Onları hatırlıyorum. Güzel zamanlardı."

"Bu daha iyi."

"Çok daha iyi. Şimdi musun lan?" "Önce yemeği hazırlamana yardım edeyim-"

"Otur." Battaniyeyi gösteriyorum.

Başını öne eğiyor. "Sawyer, sen zaten çok şey yaptın."

"Ava, bu randevuya sikim ağzındayken başladın. Dinlenmeyi hak ettin, yüzden özgür ruhlu halini bir kenara bırak."

Gülüyor. "Gerçekten *çok* kabasın."

"Evet hanımefendi, öyleyim. Şimdi otur, ya da bana yardım et..."

Bana bakıyor. Ben de ona bakıyorum. Onu yakalamak için şiddetli bir istek duyuyorum. Onu öpmek. Tekrar boşalmasını sağlamak.

Bir süre önce duygusallaştı. Bu umurumda değil. Benim için önemli olan insanların hissettikleri hakkında yalan söylemesi. Bu pisliği örtbas etmek ya da halının altına süpürmek.

Ava, yine de, doğrudan ortaya çıktı. Dürüstlüğü, kırılganlığı güzel bir değişiklik. Aynı zamanda dünyanın en büyük tahrik edicisi. Açlıktan ölüyor olmasaydı ve açıkça biraz yemeğe ihtiyacı olmasaydı, kesinlikle şu anda onun içinde olurdum.

Ava Bartlett'le tanışana kadar böyle bir dayanıklılığım olduğunu bilmiyordum. Birlikteyken kendime gelmek için neredeyse hiç zamana ihtiyacım olmuyor.

Acaba çok fazla sikişmekten sakin gerçekten düşebilir mi? Sanırım üzereyim.

Gözlerini deviren Ava sonunda oturuyor. "Ama temizlenmene yardım ediyorum."

Kamyona doğru giderken omzumun üzerinden "Hayır, değilsin" diye sesleniyorum.

Patsy büyük bir hasır piknik sepetini ödünç almama izin verdi, ben de kamyonumdan Wyatt'ın "o kadar iyi ki seni kesinlikle yatağa atacaklar" dediği birkaç şişeyle doldurduğu yeniden kullanılabilir şarap taşıyıcısını aldım.

Bu konuda yardıma ihtiyacım olmadığını söylediğimde beni savdı. "Baskı yok, ama Ava bir cevher. Sakın

Bu kadar."

Her şeyi olduğu gibi anlattığı için kardeşimi sevmek lazım. Son birkaç ayda çok değişti ve bu daha iyiye doğru.

Her şeyi battaniyenin üzerine koydum. Sonra arabaya koşup koltuğun altından tüfeğimi alıyorum. Ben şöminenin başına dönerken Ava ona bakıyor.

"Her ihtimale karşı," diye açıklıyorum, yanıma koymadan önce emniyetin açık olup olmadığını iki kez kontrol ediyorum. "Bu hafta başında bir ayı gördük. Ama buranın yaklaşık on mil doğusundaydı, o yüzden endişelenecek bir şey olmamalı."

Ava'nın gözleri parlıyor, büyüyen ateşin ışığını yansıtıyor. "Bu hiç de korkutucu değil."

"Ben iyi bir nişancıyım." Şarap çantasından bir tirbuşon çıkarıyorum. "Beyaz mı yoksa kırmızı ile mi başlamak istersin?"

"Oooh, kırmızı, lütfen."

Wyatt'ın başlamamı söylediği şeyi açtım. Görünüşe göre her zaman en iyi şarabı önce , çünkü en çok onu hatırlıyorsun. Birkaç kadeh sonra o kadar da umursamayabilirsin.

Ya da benim durumumda, o noktada sevgilinizle çıplak olabilirsiniz, yani gerçekten, hangi şişede olduğunuz kimin umurunda?

Dur , seni azgın piç.

Ava'dan çılgınca etkileniyorum. Buna şüphe yok. Tabii ki bu gece onu becermek istiyorum, tercihen birden fazla kez. Bundan daha fazlası, onu tanımak istiyorum. Onu öğrenmek.

Kim olduğunu, nereden geldiğini, hikayesinin ne olduğunu. Neden gerçek benliğini gömme ihtiyacı hissettiğini. Bu gece birlikte geçireceğimiz zaman çok değerli. Her ne kadar başımı kalçalarının arasına sokup orada kalmak istesem de.

Konuş.

Konuşmak istiyorum. Çoğunlukla Ava beni güldürdüğü için. Ayrıca bana yanlış yapamayacağımı hissettiriyor. Onunla sohbet etmek zahmetsiz. Eğlenceli.

Aynı zamanda gerçekçi.

Ben de bize biraz şarap koydum ve ilk tanışmamızdan kaç ay sonra birlikte bir randevuya çıkma mucizesini alkışladık.

Sonra piknik sepetini açtım.

"Kağıt tabaklar için üzgünüm." Battaniyenin üzerine bir çift koydum. "Mollie dehşete kapıldı ama büyükannesinin porselenlerinin ilk randevumuz için biraz fazla olduğunu düşündüm."

Bacakları düz olacak ve tek koluyla ağırlığını taşıyacak şekilde gerinen Ava alay ediyor ve gözlerini deviriyor. "İşte bu kadar. Ben gidiyorum. Kağıt tabak mı? Gerçekten mi Sawyer, beni ne tür bir kız sanıyorsun?"

"Umarım kızarmış tavuk seven türdendir." Kabı sepetten çıkarıyorum. "Bu benim ilk denemem, o yüzden nazik olun."

Ava göz kırıyor. "mı?"

"Sıfırdan. Sally'nin annesinin tarifi. Patsy bana çok yardımcı oldu. Ella da öyle. Ayrıca peynirli jalapeño mısır ekmeği de yaptık ki bana kalırsa bu dünyanın dışında bir şey."

Ava şarabını yudumlarken gülümsüyor. "Sırrı ne?" "Patsy, sade Jiffy Mısırlı Muffin Karışımını canlandırıyor. Sen bilirsiniz-"

"Mavi kutu mu?" Ava başını sallıyor. "Annem de aynı şeyi kullanır." "Patsy yumurta, ekşi krema ve bir ton tereyağı ekliyor.

ve peynir. En iyisinin taze rendelenmiş peynir olduğuna yemin ediyor."

Ava doğruluyor, elini tabağına bir kare mısır ekmeği koymak için kullandığım spatulanın altına sokuyor. "Gerçekten her şeyi yapmışsın."

"Mollie her şeyi planlamama yardım etti. Lütfen etkilendiğini söyle."

Eğilerek çenemin alt tarafını öpüyor. "Çok etkilendim. Teşekkür . Kendimi çok özel ve **çok** aç hissediyorum."

Tabaklarımızı tavuk butları, kalın dilimlenmiş mısır ekmeği, fasulye ve yeşil soğan salatası

Bugün erken saatlerde birlikte.

Ava tavuğu ısıyor ve inliyor. "*Sawyer*." "Bu hayatımda duyduğum en pornografik ses."

"Çünkü bu şimdiye kadar yediğim en iyi şey.
Cidden. Vay canına."

de bir parça kopardım. Kaplama çıtır çıtır, doğru miktarda lezzet ve tuz ve et mükemmel pişmiş.

"Bu iyi," diyorum, bir ısırık daha alarak.

Ava bağdaş kurup oturmuş şarabını içiyor ve tabağını temizliyor. Ona bir tabak daha verdiğimde, bu sefer tereyağlı krema ile kapladığım ve üzerine yarı tatlı çikolata serptiğim güzel bir brownie dilimi ile dolu, kelimenin tam anlamıyla zevkten inliyor.

Yemek yerken sessiz. Bir elinde şarap, diğerinde brownie, ne kadar sevimli bir şekilde mutlu görüldüğünü fark etmeden edemiyorum. Ateşin altın rengi ışığı gözlerine ve saçlarına vuruyor, etrafımızı saran karanlığa karşı onu aydınlatıyor.

Karnım tok. mutlu bir kadın. Tepemde yıldızlarla dolu bir gökyüzü ve kendime ait bir gece.

Hiç bu kadar mutlu olmuş muydum?

Bunu tekrar ne zaman yapabiliriz? Haftada bir randevu gecesi çok mu fazla? Ella' bunu seveceğinden emin değilim ama daha mutlu ve sabırlı bir babaya sahip olmayı kesinlikle sevecektir. Belki kızlar da arada bir bize katılabilir. Bir aile buluşması hoş olabilir.

Birdenbire her şeyi yapmak istedim.

Daha fazla yardım istersem kardeşlerim benden nefret eder mi? Ya Bayan Caroline'dan her cumartesi gecesi bebek bakıcılığı yapmasını istesem, bir çeşit rezervasyon yaptırsam? Ava ve ben ata binmeye gidebiliriz. Dans etmek için The Rattler'a giderdik. Arka koltuğumda sevişebilir, yatağında öpüşebiliriz. Birlikte yemek pişiririz. Film izleriz. Lubbock'a *gidip* sinemaya .

Şimdi düşünüyorum , konuşacak o kadar çok şey var ki. Ava ve ben güneşin altında neredeyse her pozisyonda seks yaptık. Ama ailesi, nasıl fıçı yarışçısı olduğu ya da neden antrenör rolüne geçtiği hakkında pek bir şey bilmiyorum. Neden kızı için June ismini seçti? En sevdiği renk nedir? En sevdiği film?

En son ne zaman birine bu soruları sorduğumu hatırlamıyorum. Son üç buçuk yılımı ebeveynliğe gömülerek geçirmişim gibi hissediyorum. Nihayet hava almaya çıkabiliyorum - nihayet özgürlüğün tadına yeniden varıyorum - ve bu çok *iyi* hissettiriyor.

Zor kısım . İyi kısım önünüzde.

"Gerçekten, nasıl karışmadığını anlamıyorum. Yoksa kocalandın mı demeliydim?" Ava peçeteyle ağzını siliyor. "Sen inanılmaz bir aşçısın. Ördek ördek kazda harikasın. Her türlü şapkanın içinde çok seksi görünüyorsun."

Stetson'ımın kenarına dokunuyorum. "Çok teşekkür ederim Bayan Bartlett. Ve biliyorsunuz, Ella'yı tek başıma büyütmekle biraz meşguldüm. Annesi çok ilgili değil, bu yüzden ..."

Şarap şişesine uzanıp kadehlerimizi doldururken Ava'nın yüzündeki ışık titriyor. "Bunun hakkında konuşmaya hazır mısın? Bunları benimle paylaşmaktan rahatsız olmanı tamamen anlıyorum ama dinleyecek birine ihtiyacın olursa ben buradayım."

Şarabımı yudumlarken dudaklarımı yalıyorum. Wyatt bu işlerden gerçekten iyi anlıyor. Şarap lezzetli, yoğun aromalı ama çok tatlı değil. Bana verdiği yumuşak vızıltıyı da seviyorum.

Bir iniltiyle, ayaklarımı ateşe doğru uzatarak yan yatıyorum. Ateşin sıcaklığı bacaklarıma kadar yayılıyor. "Gecenin bu kısmında birbirimize hiç kimseye anlatmadığımız şeyleri mi anlatıyoruz?"

"Sen ben de varım."

"Oraya gitmeye nasıl bu kadar istekli olabiliyorsun?"

Gülüyor. "Nereye gideceksin?"

"İçinizdeki çocuğa erişmekte sorun yaşamıyorsunuz. Aptal olabiliyorsun ama aynı zamanda yumuşak da olabiliyorsun. Benim gibi geçmişten -gerçeklerden- korkmuyorsun. Savunmasız olma konusunda iyi değilim."

Ava'nın gözleri benimkileri ararken düşünceli bir parıltıya bürünüyor. "Bunu itiraf edebilmen bile düşündüğün kadar korkmadığını gösteriyor. Ama gerçekten, kendine biraz daha güven. Ebeveynler olarak, senin de bahsettiğin gibi, aşırı başarılı olduğumuz için ödüllendiriliyoruz. Ne kadar çok şey yaparsak çocuklarımızın da o kadar iyi düşünüyoruz. Sadece bir şeyleri halletme moduna takılıp kalmamak zor. Bir görev makinesi haline gelmek."

Alay ediyorum. "Sanki tek yaptığım bu, bir şeyleri halletmek. Uyandığım andan yatağa girdiğim ana kadar, kafamda tuttuğum sonu gelmez yapılacaklar listesinden bir şeyleri işaretliyorum. Ailem öldüğünden beri böyleyim. Meşgul olduğunuzda, hiçbir şey hakkında çok fazla düşünecek vaktiniz olmuyor, anlıyor musunuz?"

"Ah, Sawyer." Elime uzandı. "Dediğin gibi, bu senin başa çıkma yöntemin. Kendini çok fazla hırpalamamaya çalış."

"Yine de bu sağlıklı bir başa çıkma yöntemi değil. Rasyonel olarak bunu biliyorum. Ama yeni yürümeye başlayan bir çocukla yaşarken iş bitirici moddan çıkmak ve yükünüzle başa çıkmak zor."

Ava düşünceli bir şekilde başını sallıyor. "Ebeveynler olarak gerçekten başka seçeneğimiz yok. Bir şeylerin yapılması gerekiyor. Ama meşguliyet içinde gerçek benliğimizi kaybetmenin ne kadar kolay olduğu konusunda söylediklerinizi anlıyorum. Tüm zamanımı *bir şeyler yaparak* geçirdiğimde kendimi çok üretken hissettiğimi ama aynı zamanda huysuz, kırgın ve mutsuz olduğumu çok erken fark ettim. Bu yüzden kendimi biraz daha az üretken ve biraz daha spontane, biraz daha eğlenceli olmaya bırakmaya çalışıyorum. Aklımı başımda tutan şey bu."

"Gördün mü?" Şarabımı yudumluyorum. "Eğlenmene *izin veriyorsun*. Sadece bunu yapabiliyorsun, hiçbir endişe duymadan."

"Oh, kızgınlık vardı. Yani, bu bana evliliğime mal oldu."

Kalbim sıkışıyor. Bana daha önce anlattıklarından, vahşi tarafını gömmeye ihtiyacı hissetmesinde eski sevgilisinin büyük bir payı olduğunu hissediyordum. "Özür dilerim."

Ava ateşe bakıyor ve uzun, kısık bir nefes veriyor. "Bu uzun bir hikaye. Hazır değilsen anlarım."

Bana baktı.

Kelimelerimi dikkatle seçiyorum. "Tanıştığımız gecedan beri seninkini bilmek istiyorum. Artık hazırım."

Yüz ifadesi yumuşuyor. "Neden bu kadar iyisin?" "Çünkü bana nasıl eğleneceğimi öğretiyorsun. beni mutlu ediyor, bu da beni mükemmel bir dinleyici yapıyor. Konuşun."

Gülümsüyor ve beni hafifçe itmek için uzanıyor. "Tam olarak bu mantık silsilesini takip etmiyorum-"

"Şey, evet." Aptal gibi gülümsüyorum ama umurumda değil. "Senin etrafında olmak bazen beynimi karıştırıyor."

"Böyle bir gücüm olduğunu bilmiyordum."

"Oh, güzel kız, bunu kesinlikle biliyorsun."

tuhaf bir ifade var. Hikayesini dinlemek istediğimden yüzde yüz emin olup olmadığını sormasına gerek yok. İstediyimi biliyor.

Bu basit, sessiz alışveriş, bu samimiyet nefesimi kesiyor.

"Pekâlâ. Nereden başlasam?" Şarabını yudumlayarak battaniyenin hemen dışında yere bırakıyor. Sonra dizlerini göğsüne çekip kollarını bacaklarına doluyor ve saçlarını yüzünden silkeliyor. "Dan ve ben, lisede tanıştığımızda da gençtik, yirmi iki yaşında evlendiğimizde de gençtik. Geriye baktığımda ne düşündüğümü merak ediyorum." Alay ederek bacaklarına bakıyor. "Evcilik oynamak için çok hevesliydim, biliyor musun? Gün boyunca kıcımlı yırtarak çalışıyordum."

ve sonra geceleri okula gidiyordum ve sanırım tükenmişim ve incek bir yer arıyordum. Yavaşlamak için bir bahane arıyordum."

Kalbim göğsümün içinde güm güm atıyor. Onun başka bir adamın adını söylemesini sevmiyorum. Ama bu kadar anlayışlı olmasını seviyorum. Benim gibi o da bu taşı, kenarları pürüzsüz hale gelene kadar zihninde defalarca çevirmiş belli ki.

"Anlıyorum," diyorum. "Üniversite bana göre değildi, bu yüzden ben de çok çalıştım. On sekiz yaşında liseden mezun olmakla yirmi iki yaşına girmek arasında çok şey oluyor. Sanırım o noktada yetişkinliğin ne kadar zor olduğunu anlamaya başlıyorsunuz. Monotonluğu. *"Kahretsin, bunu bir yirmi, otuz, kırk yıl daha yapmam"* diye düşünüyorsunuz. *İki yıl daha yapabilir miyim bilmiyorum.*"

"Bingo." Parmağıyla beni işaret ediyor. "Yarışmayı çok seviyordum ama bir çıkış yolu bulmakta zorlanıyordum. Çok fazla yoldaydım ve evde çok şey kaçıırıyordum. Nasıl diploma aldığım hakkında hiçbir fikrim yok, çünkü hiç derse gitmedim. Bölümümü de sevmiyordum, bu da kesinlikle yardımcı olmadı. Yani, işletme lisansıya ne yapmam gerekiyordu? Evlenmek, kök salmak tüm sorunlarımın cevabı gibi görünüyordu. Dan ve ben lise boyunca çıktık ve herkes evleneceğimizi varsayıyordu. Biz de öyle yaptık. Evet, bazen biraz joker olmamdan hoşlanmıyordu, ama onu o kadar çok seviyordum ki, onun deyimiyle biraz daha az 'ruhlu' olmayı denemeye istekliydim. Biraz daha... Bilmiyorum, *iyi*. Düzgün, bir eşin olması gerektiği gibi. Birkaç yıl sonra June'a hamile kaldım. İkimiz de çocuk istiyorduk, bu yüzden heyecanlıydık." Gözleri ıslanıyor ve başka tarafa bakıyor. "Gerçekten, gerçekten heyecanlıydık."

Uzanıp elimi dizine koyuyorum. Söylemedim. Hiçbir şey. İhtiyacım olduğunu sanmıyorum. Ava burada olduğumu biliyor, dinliyorum.

"June doğmadan önce her şey 'iyiydi' -burada tırnak işareti kullanıyor-". Her şeyi yaptım ama bunun normal olduğunu düşündüm. Annem de böyle yapardı, anlıyor musun? Dan'e iyi davranmayı çok istiyordum. Bu yüzden tüm temizliği yaptım, tüm yemekleri pişirdim ve tüm faturaların ödendiğinden emin oldum. Bütün randevu gecelerimizi organize ettim. Ailelerimizle olan tüm ilişkilerimizi yönettim. Bu beni rahatsız ediyordu ama Dan çok çalışıyordu, ben de bunu görmezden geliyordum. Geceleri okula giderken benim de çalıştığım gerçeğini göz ardı ettim. Sonra hamile kaldım ve evliliğimizin iş yükü açısından ne kadar çarpık olduğunu gerçekten fark etmeye başladım. Sekiz aylık hamile olduğumu ve June'un beşiğini tek başıma topladığımı çok net hatırlıyorum."

"Ne?" Öfke nefes borumu kavırıyor ve sıkıyor. "O bokların hiçbirini kaldırmamalıydın. Hangi cehennemdeydi o?"

Ava omuz silkiyor. "Çalışıyorum. Başka nerede olacak? Sonunda ondan bu lanet şeyi yapmasını istemekten bıktım ve kendim yaptım."

"Söyleyecek sözüm yok."

"Bir sürü vardı ve hepsi de şu harfle başlıyordu
F."

Çok karanlık bir hikayede mizah bulmayı Ava'ya bırakın. "Özür diledi mi?"

"Yaptı. Daha iyisini yapacağına söz verdi ama - spoiler uyarısı - yapmadı. Junie doğduğunda, evliliğimizdeki tekerlekler tamamen düştü. Hâlâ her şeyi kendi başıma yapmaya çalışıyordum ama yapamıyordum."

"Kimse yapamaz. Yeni doğmuş bir bebekle olmaz."

"Tanrı'ya şükür ailem vardı. Aslında annem. Kızgınlık içinde boğuluyordum ve Dan'e daha fazla yardım etmesi için yalvarıyordum. Büyük kavgalar ederdik, ikimiz de avazımız çıktığı kadar bağırdık. Sonrasında biraz daha yardımcı oluyordu ama eninde sonunda rollerimize geri dönüyorduk. Ben yapan kişiydim, o ise sağlayan. Evlendiğimde ve çocuk sahibi olduğumda beklemediğim bir şeydi bu."

eş ve anne olmanın getirdiği dile getirilmemiş beklentiler."

"Bunu hiç böyle düşünmemiştim-"

"Demek istediğim, evlilik kadınlar için bir tür tuzak. Çok uzağa ya da çok yükseğe uçmanızı engelleyen bir kafes. Gerçekten, ben bunu özgürlüğün ölümü olarak görüyorum."

Göz kırıyorum.

"Bu yüzden bir daha asla evlenmek istemiyorum," diye devam ediyor. "Kocamı mutlu etmek için özgürlüğümü feda etmek zorunda kaldım ve bu berbat bir pazarlık."

Sözleri göğsüme inen bir yumruk gibi.

"Bekle. Gerçekten mi? Bir daha asla evlenmek istemiyor musun?"

Bana bakıyor, farkına vardıkça gözleri irileşiyor. "Vay canına, kesinlikle biliyorsun, değil mi?"

"Tabii ki . Ben hiç evlenmedim. Lizzie ve ben -O Ella'nın annesi. Biz hiç . Hatta neredeyse hiç çıkmadık."

"Hikayelerden bahset." Ava kaşlarını kaldırıyor. "Kulağa öyle geliyor."

Göğsümü ele geçiren kederli duyguyla savaşıyorum. Burada çok ama çok fazla adım atıyorum. Bu Ava'yla *ilk randevum*. Bu noktada evliliği düşünmek neredeyse suç sayılır.

Öyle mi? İkimizin de dalga geçme lüksü yok. Çocuklarımız var. Zorlu işlerimiz var. Bir sürü insan bize güveniyor.

Hayatımın bu noktasında ne istediğimi de biliyorum. Ailemin yaptığı gibi mutlu, saygılı bir evliliğim olsun istiyorum. Bir ailem olsun. Daha fazla çocuğum olsun. bunları karşıma çıkan ve verdiği sözleri tutan bir eşle yapmak.

Yanımda olacak bir eş istiyorum. Çünkü bu tek ebeveynlik saçmalığı, yalnızlık. Ve zor. Ve eğer böyle bir seçeneğim olsaydı asla tek başıma devam etmeyi seçmezdim.

"Önce hikâyeni bitir," diyorum şarabımı yudumlarken. Ava bana bakıyor. "Sen iyi misin?"

"Hikayeni bitir."

"Yani, hemen hemen hepsi bu. Dan'in öne çıkıp daha fazla yardım etmesine ihtiyacım vardı. O yapmadı. Bu arada ben de yarışmayı bıraktım çünkü her şeye başa çıkamıyordum. Danışmana gittik. Yine de hiçbir şey değişmedi. Dan, onun duyguları ve ruh hali hakkında endişelenmek zorunda kalmadan June'u tek başıma büyütmenin daha kolay olacağına dair hep gizli bir inancım vardı. Onu mutlu etmek için çok uğraştım. Onu yanımda tutmak için. Ama mükemmel eş olmaya çalıştıkça ikimiz de daha mutsuz oluyorduk. Ben de kendimi rahat bıraktım ve taşındım. Biraz eğlenmek için kendime izin verdiğimde ve ihtiyaçlarımı ön planda tuttuğumda hayatın daha kolay *olduğu* ortaya çıktı. Şey, kolay değil-"

"Oh, biliyorum."

"Ama daha iyi. İşte buradayım." Bir kolunu uzatıyor. "Dürüstçe söyleyebilirim ki evlendiğimden beri hiç olmadığım kadar mutluyum. Ama Tanrım, beni buraya getiren *bozuk* bir yoldu."

Dizini sıkıyorum. "Seni bana getirdi."

Yüzümü arıyor. "Tamamen farklı şeyler isterken nasıl böyle harika bir kimyamız olabilir?"

"Farklı şeyler mi istiyoruz?" Şarabımı yeniden doldurma dürtüsüne direniyorum. Ava istediği kadar içebilir ama benim araba kullanmam gerekiyor. "Hiç sorunun evlilik değil de evli olduğun adam olduğunu düşündün mü?"

Başını öne arkaya eğiyor. "Hem evet hem hayır. Dan boktan bir ortaktı, buna şüphe yok. Ama aynı zamanda hepimizin farkında olmadan boktan roller üstlenmek üzere sosyalleştirildiğimizi düşünüyorum. Kimse böyle şeylerden bahsetmiyor ama her gün bunları yaşıyoruz. Dakika dakika. Tüm bu koşullanmayı geri almak gerçekten zor. Evlilik belgelerini imzalamadığınız bir ilişkide farklı olup olmayacağından emin değilim. Umarım öyle olur ama..."

"Velayeti paylaşıyor musunuz?"

"Yapıyoruz. Yani, öyle olması gerekiyor. June hafta içi benimle kalıyor, o da iki bir gelip onu alıyor. Her hafta sonu

Ailesi kızları varken ona çok yardım etse de başa çıkabileceği tek şey bu."

Elimi kalçasından yukarı kaydırıyorum. "Ella'yı sadece iki haftada bir görseydim ölürdüm."

"Yapacağını biliyorum." Gözlerime bakıyor. "Çoğu erkek senin gibi değil, Sawyer."

"Belki de bahsettiğin o şartlandırma bende pek işe yaramadı."

"Belki." Bakışlarımı inceliyor, ağzı benimkinden birkaç santim uzakta olacak şekilde eğiliyor. "Ya da belki de biriyle yatmak için gerçekten çok çabalıyorsun."

Gözlerim dudaklarına kayıyor. "dağıtıyorsun." "İşe yarıyor mu?"

"Sen tam bir dikkat dağıtıcısın Ava. Tabii ki işe yarıyor. Keşke tüm bunlar hakkında biraz daha kafa yormama izin verseydin."

Bacaklarını uzatıyor ve yanıma uzanıyor. Ben sırt üstü dönüyorum ve o da yanıma sokulup başını göğsüme koyuyor.

Üstümüzde, gökyüzü yıldızlardan oluşan berrak ve soğuk bir örtü. Doğa Ana'nın Hill Country'de sergilediği gösteri gibisi yok.

"Bana kendinden bahsederek başla," diyor usulca, parmak ucunu göğüs kafesimde gezdirerek.

BÖLÜM 23

Ava

Sawyer'ın göğsü derin bir nefesle yükselip alçalırken kalbinin hızlı atışını **DUYUYORUM**.

Gergin mi? Neden? Umarım söyledikleri için onu asla yargılamayacağımı biliyordur. Şimdiye kadar benim ona güvendiğim gibi onun da bana güvendiğini düşünmek istiyorum.

Ya da belki de sonsuza dek mutlu olmanın nasıl bir şey olduğuna dair çok farklı vizyonlara sahip olduğumuzun sarsıcı farkındalığını hala sindirmeye çalışıyordu.

Dürüst olmak gerekirse, bu uyumsuzluğa nasıl yaklaşmam gerektiği konusunda hiçbir fikrim yok. Hatta hiç yaklaşmamalı mıyım? İlk buluşmada velayet ve evlilik gibi şeylerden bahsetmek için fazla ciddi görünüyor.

Yine de bu, boşandıktan sonra gördüğüm tipik erkeklerle olan tipik bir ilk randevu değil. Gerçekten, Sawyer ve ben bu noktada birkaç randevuya çıkmışız gibi hissediyorum. Birbirimizi daha derin bir seviyede tanımaya başladığımız için mutluyum. Sonunda birlikte olmama ihtimalimizin yüksek olduğunu bilmek biraz acı verse de, gerçek olan şeyler hakkında konuştuğumuz için mutluyum.

Çünkü mantıklı bir şekilde Sawyer'ın benden daha az bıkın ve daha açık birini hak ettiğini bilsem de, birbirimiz için iyi olduğumuzu hissetmekten kendimi alamıyorum.

En azından birlikte olduğumuzda kendimi iyi hissediyorum. Hafif, özgür ve mutlu hissediyorum. *Kendim* gibi hissediyorum. Özellikle şu anda.

Sıcak hissediyorum, ayaklarımın dibindeki ateşin sıcaklığı, Sawyer'ın bedeninin kıyafetlerimden sızan ve tenimi bu yıldızlı, vızıltılı telaşla dolduran sıcaklığıyla karşılaştırıldığında soluk kalıyor.

Adam gerçekten bir fırın.

Karısını ve beyaz çitleri istediği gerçeğiyle ne yapacağımı bilemiyorum. Bunların hiçbiri ilgimi çekmiyor.

Yine de onun hikâyesini dinlemek çok ilgimi çekti.

Ben de konuşmaya başlamasını göğsünün üzerinde desenler çizmeye devam ediyorum.

Sonunda başımın tepesine bir öpücük konduruyor ve bir kolunu omuzlarıma dolayarak beni kendine doğru çekiyor. Parmak uçlarını kolumun üzerinde gezdirme sırası onda, hareket sessiz, neredeyse yok gibi. Yine de ceketimin ve kazağımın katmanları altında tüylerim diken diken oluyor.

"Lizzie ve ben birbirimizi liseden de tanıyorduk. O zamanlar çok iyi arkadaştık. Ailem öldüğünde yanımdaydı-"

"On altı yaşındaydın, değil mi?" "Evet."

Kalbim küt küt atıyor. "Sawyer. Vay canına. Çok özür dilerim. Sen daha cocuktun."

"Evet, öyleydim." Yutkunduğu duyulabiliyor. "Uzun lafın kısıası, Lizzie'yle aramızda ondan sonra hep bir bağ oluştu. Kimyamız hiçbir zaman uyuşmadı ama sanırım yaşlandıkça sıkıldık ve kendi kimyamızı yaratabileceğimize kendimizi ikna etmeye çalıştık. Hartsville küçük bir yer. Mezun olduktan sonra ikimizin de fazla seçeneği yoktu. Ben çiftlikte çalışıyordum - o zamanlar herkes çiftlik sahibiydi - ve o da şarkıcı olmaya çalışıyordu, bu yüzden ara sıra başladık. Hiç çıkmadık. Daha çok arkadaşça bir durumdu."

"Ve sen bunun daha fazlasına dönüşmesini bekledin."

"Aynen öyle. Yine de ikimiz de kendimizi cesaret edemedik. Sonra Lizzie hamile kaldı. İkimiz de yirmi beş yaşındaydık ve bizim için.. hayat umduğumuz gibi gitmiyorduBiz de düşündük ki, belki de bu bebeği doğurmamız ve birlikte olmamız için evrenden gelen bir işarettir. Bir aile olarak yepyeni bir hayata başlayalım."

Bundan sonra düşündüğümde göğsüm gerçekten ağrıyor. "Bir bebeğin her şeyi düzelterekğini düşündüğümü hatırlıyorum."

Sawyer alay ediyor. "Biz aptaldık."

"Genç ve umutluyduk. Büyük fark var."

"Her iki durumda da, Lizzie ve benim birlikte olmamamız gerektiği çok çabuk anlaşıldı. O sırada Ella da yola çıkmıştı, bu yüzden Liz ve ben arkadaş olarak birlikte ebeveynlik yapmaya karar verdik. O zamandan beri anlaşmamız böyle."

"Yani velayeti de paylaşıyorsunuz."

"Sayılır." Tereddüt ediyor. "Ella doğduktan kısa bir süre sonra kariyeri yükselmeye başladı. Şu anda country müzikte oldukça büyük isimlerle turneye çıkıyor. Bu onun çevirmesine izin vermeyeceğim bir fırsattı."

"Tabii ki yapmadın," diyorum, kendi kalbim çarpmaya başlıyor.

Sawyer hataya karşı dürüsttür. Onu meşhur çantayı tutarken bıraktığında bile.

"Evet, geçtiğimiz yıl Ella'yla tek başımaydım," diye devam ediyor düşüncelerimi okuyarak. "Ondan önce de hep birincil ebeveyn bendim. Lizzie... büyürken ev hayatı pek de iyi değildi. Ailesi hâlâ dağınık. Ella'nın benimle yaşamasının en iyisi olduğuna karar verdik. Ki bunu seviyorum. Hep baba olmak istemiştim. Keşke bunu tek başıma yapmak zorunda olmasaydım." Burnunu çekiyor.

Sawyer'ın kalbinin üzerine koyuyorum, gözlerimdeki acıya neredeyse dayanamayacağım. "Ah, tatlım."

"Sorun yok." Gözlerini silmek için uzandı. "Ella gerçekten de hayatımı daha iyi bir hale getirdi."

"Sen inanılmaz bir babasın."

"Teşekkür ederim." Saçımı kulağımın arkasına kıvrıyor. "Ama şimdi neredeyse otuz yaşındayım ve -vay canına, bunu yüksek sesle söylediğime inanamıyorum-"

"Bu çok sulu olacak, değil mi?" Gülümseyerek soruyorum.

Gülüyor, omurgamdan aşağı kıvılcımlar saçan bir gümbürtü. "Gerçekten bilmek istiyor musun?"

"Gerçekten bilmek istiyorum."

Parmakları hala yanağımda. "Ava, hiç aşık oldum mu bilmiyorum."

Nefes nefese kalmamak için elimden geleni yapıyorum.

"Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Endişeleniyorum-bazen bunun nasıl bir şey olduğunu bilmeden öleceğimi düşünüyorum, birine hayatınızı ele geçirecek kadar tamamen aşık olmak. Her zaman bu tür bir sevginin -annemle babamın sahip olduğu türden- hayatı canlı kılan şey olduğuna inandım. Kızıma duyduğum sevgi ise başlı başına bir şey. Derin ve harika ve evet, kendi tarzında akıllara durgunluk veren bir şey. Ama hala bir şeyler eksikmiş gibi hissediyorum. Birine bağlanmak istiyorum." Duraklıyor. "Birinin bana bağlanmasını istiyorum. Geçmişte yaşadığım o hoppa saçmalıkların hiçbirini istemiyorum. Gerçek bir anlaşma istiyorum - hastalıkta, sağlıkta, hepsinde. Ben hazırım Ava."

Kalbime kramplar giriyor. Ne güzel bir düşünce.

derinliklerine ne kadar güzel bir bakış açısı var.

Ama bu bizi hangi cehenneme götürüyor? Sawyer bağlılık istiyor. Ben özgürlük istiyorum.

Ne diyeceğimi bilemiyorum.

Sawyer'a neden hâlâ sevimli kovboylardan hoşlanan güzel bir kadın tarafından kapılmadığını sorduğumda şaka yapmıyordum.

Gerçekten, Sawyer neden yalnız?

Görünüşe göre bu, yerel kızların deneme eksikliğinden kaynaklanmıyor. Lizzie denedi ve diğer annelerin onu nasıl alıp bıraktıklarını gördüm. Gözlerini açıp denese kesinlikle birini bulabilir.

Belki de . Sawyer denemesine izin vermiyor.

İyi bir baba, iyi bir ağabey olmak dışında pek bir şey yapmasına izin vermiyor.

Harika bir ilk .

"Hazır olduğunu biliyorum," diyerek parmağını göğsünün ortasına vuruyorum. "Bunu hak ediyorsun Sawyer."

"Ella'nın da benim büyüdüğüm gibi bir evde büyümesini istiyorum" diye devam ediyor. "Benim çocukluğum sihirliydi. Tüm o alana, tüm kardeşlerime sahip olmayı seviyordum. Ailem bana gerçek bir aidiyet ve bağlantı hissi verdi. Hepimizin oynaması gereken roller vardı. Ella'ya birkaç kardeş vermek isterdim."

"Eminim sonunda bir sürü kuzeni olacak."

"İnsan umut edebilir, evet. Hala onun tek başına olmasından endişe ediyorum. Eğer bana bir şey olursa ..."

Gözyaşlarım gözlerimden Sawyer'ın gömleğine akıyor. "Bunu anlıyorum. Junie'nin tek başına olmasından ben de endişeleniyorum. Kız kardeşlerim benim en iyi arkadaşlarım. Ailemle başa çıkarken onların yardımını almak hayatımı kurtardı. Bunu tek başıma yapmayı hayal bile edemezdim."

Başparmağı kolumun üzerinde yay çiziyor. "Ama?"

"Ama bebekleri dünyaya getirmek kolay bir iş değil. Ben -" Nefesimi içime çekiyorum, tüm bu acı gerçeklerle yüzleşmenin içimi boşalttığını hissediyorum. "O süre boyunca bebeğimi ve evliliğimi hayatta tutmaya çalışırken kendimden çok şey kaybettim. Oraya geri dönmeyi düşünmek çok zor."

Uzun bir süre sessiz kaldı. Randevunun bu aşamasında her şeyin dağıldığını ve uyumlu olmadığımız için hayal kırıklığına uğramış bir şekilde yollarımızı ayırmaya karar verdiğimizizi hissediyorum.

Gerçekten, evren bir kez daha bizi aydınlatacak birini karşımıza çıkaramadığı için hayal kırıklığına uğradım.

Yine de Sawyer beni aydınlatıyor. Anlıyor. Beni anlıyor.

Ve sanırım içgüdülerim, merkezim, ruhum-
ne derseniz deyin- aslında bu gerçeğe .

Bunların hiçbirisi, her mutluluk olarak gördüğü şey bağlamında bir anlam ifade etmiyor. Onun için bir eş, çocuklar,

bağıllık. Benim için bu özgürlük ve kendini keşfetmek.

Nihayetinde, ikimiz de hayatlarımızın sevgiyle dolu olmasını istemiyor muyuz? İkimiz de sevmek ve karşılığında sevilme istemiyor muyuz? Sanırım sevginin hayatı yaşamaya değer kıldığı inancını paylaşıyoruz. Elbette sevginin farklı türleri var. Çocuklarınıza duyduğunuz sevgi. Arkadaşlarınıza, anne babanıza, kardeşlerinize duyduğunuz sevgi.

Yine de romantik aşkın da bir yeri vardır. Büyük bir yer. Onu yeniden bulmakla ilgilenmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum. Junie'ye yumuşak ve açık kalması, sevilmesine izin vermesi konusunda öğretmek istediğim dersleri düşünüyorum.

"Ben tamamen anlıyorum nereden geldiğini ,"
Sawyer sonunda cevap veriyor. Yavaş konuşuyor ve seçtiği kelimelere dikkat ettiği belli oluyor. "Açıkçası ben senin gibi hamilelik, doğum ve iyileşme süreçlerinden geçmedim. Kadınların önünde saygıyla eğiliyorum, gerçekten, yaşadıklarınız için. Kimse size yeterince değer vermiyor. Ya da destek." Parmaklarımızı birleştirebilmek için kolunu kıvrıyor. "Ve kocanızın yardımı olmadan hissettiğiniz yalnızlığı hayal bile edemiyorum."

Boğazım şişiyor. "Bunu söylediğin için teşekkürler. Kendimi ... onaylanmadı. Ama görüldü. Duyuldu. Kimse anneleri o kadar da önemsemiyor gibi görünüyor. Ya da genel olarak ebeveynleri."

"Kesinlikle katılıyorum." Elim sıkıldı. "Tanrı'ya şükür birbirimize sahibiz."

Teşekkür ederim. Tanrım.

Sawyer'a daha önce aşık olmadıysam bile, şimdi kesinlikle aşığım. İşte buradayız, ikimiz birbirimize can yeleği gibi yapışmışız ve o hâlâ daha derin sulara girecek kadar cesur.

Beni susturmak çok daha kolay ve güvenli olacakken, o hala açık ve yumuşak kalacak kadar cesur.

"Görünüşe göre sen de yalnızmışsın - Lizzie ihtiyaç duyduğun şekilde yanında olamamış," diye idare ediyorum. "Ailenin senin için endişelendiğini biliyorum."

Kıkırdıyor. "Bunu nereden biliyorsun?"

"Mollie zor bir yol geçirdiğini söyledi. Kardeşlerinin seni çok kızdırdığını anlıyorum-"

"Dürüst olmak gerekirse, bu sadece Duke. Ve Ryder. Ve Cash'i de huysuz ve kaba davrandığında. Wyatt - aslında Sally'yle bir araya geldiklerinden beri gözümde büyüdü -"

"Ama belli ki seni önemsiyorlar. Eminim onlar da sana yardım etmeye çalışıyordur. Ve eminim sen onlara izin vermiyorsundur, çünkü onlara yardım etmen gerektiğini düşünüyorsundur."

"Kahretsin, neden bunu yapmak zorundasın, sen akıllısın, değil mi?"

Bana sırtıttığını görmek için başımı kaldırdım.

"Cash ve Mollie'nin bu gece bana yardım etmesine izin verdim," . "Bebek adımları. İnsanlarımı sevmek gerçekten çok iyi olduğum tek şey ve onları hayal kırıklığına uğrattığımı ya da dışladığımı düşündüğümde gerçekten derimden çıkıyormuş gibi hissediyorum."

"İnsan olarak kimseyi dışarıda bırakmıyorsun Sawyer."

"Aklım bunu biliyor. Peki ya kalbim?" İç çekiyor. "Biraz ikna edilmeye ihtiyacı var."

"Doğru yönde ilerlediğiniz sürece sorun yok." "Bu yönü? Çünkü aniden,

Kafam çok karışık. Ne istediğimi bildiğimi sanıyordum ..."

Kalbim göğsümün içinde güm güm atıyor. "Ben de öyle."

"Beni düşündürüyorsun, hepsi bu." Nefesini dışarı üflüyor. Gözlerine bakıyorum. "Bu asla kötü bir şey değildir."

"Hayır."

"Yine de çok fazla düşünmek diye bir şey var." Çenemi kaldırıp çenesini ısııyorum. "Belki de kafalarımızı dinlendirmeli ve konuşmayı bedenlerimizin yapmasına izin vermeliyiz?"

Göğsü kahkahalarla gümbürdüyor ve şimşek gibi bir hızla üstüme yuvarlanıp diziyile bacaklarımı ayırıyor.

Ağzını boynumda gezdirerek, "Konuşmaya devam ettiğimiz sürece benim için sorun yok," diyor.

Giyindiğimizde, ateşi söndürdüğümüzde ve kamyonu topladığımızda geç olmuştu.

"Anladığım kadarıyla Bayan Lee'yi rahatlatmanız gerekiyor." Sawyer benim için yolcu kapısını açıyor ve elini uzatıyor. "Ama yine de gelemeyeceğin için üzgünüm. Seni yatağıma çok uzun zaman oldu."

Hafta sonu olmamasına rağmen Dan'i Junie' götürmesi için ikna etmeye çalıştım, böylece bütün geceyi kendime ayırabilecektim. Ama olmadı. Dan çalışmak zorunda olduğunu söyledi.

Sawyer'ın elini tutarak kamyonetin içine tırmanıyorum. "Beni arabanın kaputunda tutuyordun. Ve battaniyenin üzerinde. Ve sonra tekrar-"

"Aynı şey değil." Kapıyı kapatmadan önce uzanıp bacağımlı tuttu. "Dışarıda, ortamla ilgili yaratıcılığım var. Yatakta ise başka şekillerde yaratıcı olabilirim."

"Dinliyorum."

Sırıttıyor. "Hayır bebeğim, bekleyip görmelisin. Bir dahaki sefere, benim yatağımda. Anladın mı?"

"Otoriter ve sahiplenici olman hoşuma gidiyor."

Gözleri parlıyor. Aniden eğilip boynuma sert ve hızlı bir öpücük konduruyor, sanki kendini tutamıyormuş gibi. "İsteddiğini biliyorum."

Evime dönerken sessiz karanlıkta motorun sesi muazzam. Sawyer'ın eli yine kalçamda. Elim ensesindeki saçlarda, parmaklarım kafa derisinde ve teninde tembel daireler çiziyor.

Doymuş hissediyorum. Mutlu. Yorgun ve uyumaya hazır olmama rağmen bu gece sona erdiği biraz -tamam, çok-üzgünüm.

Aynı zamanda kafam karışık. Tek başıma yaşamayı seviyorum. Sawyer'ı içeri davet etme ve öngörülebilir gelecekte burada kalmasını sağlama fikrini de seviyorum.

Yarın hiçbir şey yapmak istemiyorum. Ayrıca Sawyer'ın evine gitmek ve kızlarımız oyun oynarken utanmadan onunla flört etmek istiyorum. Belki öğle ve akşam yemeğine de kalabilirim, onun küçük şirin mutfağında birlikte yemek yaparız.

Bağımsızlığımı istiyorum ama aynı zamanda Sawyer'ın beni tanıdığı, gördüğü ve duyduğu gibi tanınmak, görülmek ve duyulmak istiyorum.

Araba evine yanaşır ve kamyonu park eder. Kontağı kapatmadı. O bana bakıyor, ben de ona bakıyorum, midem bulanıyor. Gösterge panelinin yeşil ve kırmızı ışıkları altında inanılmaz derecede yakışıklı görünüyor.

"Bu hiçbir yere varmayacak," diyorum.

Gözleri ağızma kayıyor. "Tam bir sokak." "Biz tamamen zıt kutuplarız."

"Düşündüğünüzde üzücü."

Saçını biraz çekiyorum. "Bir dahaki sefere seni ben alabilir miyim?" O Gülüyor, a Derin, memnun Gümbürtü o çizer Meme uçları . "Buraya geleceğinizi sanıyordum.

Yarınki oyun buluşmasına?"

"Hala davetli miyim?"

"Sen ve June hâlâ davetlisiniz, evet." Bakışları benimkilere kilitlendi. "Kızarmış peynir ve domates çorbası sever misiniz? Babam soğuk günlerde bizim için yapardı. Ella takıntılı ve sürekli öğle yemeğinde yemek istiyor. Pazartesi günü okula götürmeleri için fazladan sandviç yapacağım. Hava güzel olursa kızlar için baloncuklar ve yeni oyun hamurları da aldım."

Sorusunun neden dudağımı ısırma ve başka tarafa bakmama neden olduğunu bilmiyorum.

Hayır, bekle, nedenini kesinlikle biliyorum. Çünkü yine ileriye düşünüyor. Şimdiden planlar yapıyor, kimin ihtiyaçlarının ne zaman karşılanması gerektiğini düşünüyor.

Hep yaptığım bir işti. Dan'ın hiç takdir etmediği ve yıllarca yalvarmış olmama rağmen kendisinin hiç yapmadığı işler.

"Annenle babanı seviyorum," diye .

Sawyer'ın kaşları havaya kalktı. "Uh. Ben de mi?"

"Seni doğru yetiştirmişler Sawyer." Elimini yanağını okşamak için hareket ettiriyorum. "Sen tanıdığım en iyi adam olabilirsin. Şimdiye kadar."

"Izgara peynir yaptığım için mi?"

Ben gülüyorum, o gülüyor ve neşe gibi bir şey -saf, güçlü-damarlarımda dolaşıyor.

"Çünkü kızarmış peynir yapıyorsun, evet."

"İşin sırrı bol miktarda tereyağı ve pastörize peynir ürünü kullanmaktır."

"Psssh. Gerçek peynir saçmalığı yok."

"Hayır hanımefendi, sadece yeterince erimiyor."

Başparmağımı kirli sakalının üzerinde gezdiriyorum ve gamzesinin üzerinde duruyorum. "Annen ve baban seninle çok gurur duyardı."

Gözlerinde öyle bir bakış var ki, gülümsemeye devam mı , beni öpecek mi yoksa ağlamaya mı başlayacak bilemiyorum.

"Her zaman onları düşünüyorum," diyor sessizce. "Artık bir baba olduğuma göre, kendi babam benim yerimde olsaydı ne yapardı diye merak ediyorum. Keşke burada olsaydı da tavsiye isteseydim."

Başımı salladım. "Sence sana ne tavsiye ederdi?"

"Bilmiyorum." Sawyer omuzlarını silkiyor, kucağına bakıyor. "Muhtemelen bana kendime bu kadar yüklenmememi söylerdi. Olan biten her şeyi kaçırdığı için üzüleceğini biliyorum. Bilirsin, torunlar, çiftlik ve diğer şeyler. Bana derdi ki

..." Sawyer başını kaldırıyor, gözleri doluyor. "Sahip olduğum zamanın tadını daha çok çıkarmam gerektiğini söylerdi. Çünkü ne kadar zamanımız kaldığını asla bilemeyiz."

"Ah, tatlım." Sarılmak için onu kendime çektim. Elimini geniş sırtında gezdiriyorum. "Seninle eğlenebilir miyim?"

Gülüyor. "Şu anda herhangi bir şeyden keyif almamın sebebi sensin. Sen, Ella ve June."

"O zaman yarın." Geri çekiliyorum ve başparmağımla gözyaşlarını siliyorum. "Hava nasıl olursa olsun tadını çıkaracağız."

"Evet." Boğazını temizliyor. "Tamam. Kulağa hoş geliyor."

"Ben getiririm-"

"Sadece kendiniz."

Ona bir bakış attım. "Elim boş gelmeyeceğimi biliyorsun."

"Ve getirdiğin hiçbir şeyi açmayacağımı biliyorsun. Biram, yemeğim ve güneşin altındaki her renk oyun hamurum var."

"Sağlam bir Pazar için malzemeler."

"Bizim evde Pazar korkusu yok."

Gülümsüyorum. "Hayır. Hem de hiç."

BÖLÜM 24

Sawyer

İYİ Kİ AVA geceyi geçirmedi, çünkü Ella kendini benimle yatakta buldu.

Saat iki buçukta Cash'ten gelen bir telefonla ölü bir uykudan uyandım. Görünüşe göre Ella gayet iyi uyumuştı ama sürekli uyanıp beni soruyordu.

Saat ikiye doğru hüngür hüngür ağlıyordu. Onu almaya gittim ve onunla mücadele edemeyecek kadar yorgun olduğum için evde benimle yatmasına izin verdim.

Gecenin çoğunda beni uyutmadı. Tekmeledi. Uykusunda konuştu. Sarıldı, ama garip bir şekilde agresif bir şekilde ya yüzüme dirsek attı ya da hayalarırna diz çöktü.

Cehennem gibi hissederek uyanıyorum.

Telefonumu yatağın yanındaki şarj aletinden alıp Ava'dan gelen mesajı gördüğümde kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor.

Yirmi dakika önce göndermiş.

AVA BARTLETT

Şu an kahve içiyorum. Sensiz kendimi iyi hissetmiyorum.

SAWYER NEHİRLERİ

Sonunda seni benimle birlikte olmaya ikna ettiğim için mutluyum. Sana veremediğn gittiğn zamanı hatırlıyor musun?

AVA BARTLETT

SAWYER NEHİRLERİ

Nasıl hissediyorsun?

AVA BARTLETT

Kendimi çok iyi hissediyorum. Dün gece harikaydı, tekrar teşekkürler. Sen?

SAWYER NEHİRLERİ

Şimdi senden duyduğuma göre daha iyiyim.

AVA BARTLETT

Birkaç saat sonra gelsek de burada bir şeyler yapsam diye mi düşünüyorsun?

SAWYER NEHİRLERİ

Kulağa bir plan gibi geliyor.

AVA BARTLETT

Atıştırmalık getireceğim.

SAWYER NEHİRLERİ

Biraz peynir ve kraker aldım bile.

AVA BARTLETT

Tabii ki yaptın.

SAWYER NEHİRLERİ

Aceleyle

gerek yok. Seni görmek istiyorum. Hemen buraya gel.

Ve Ella, Junie'nin ne zaman geleceğini sorup duruyor.

AVA BARTLETT

Baskı yok.

SAWYER NEHİRLERİ

Güzel kız beni bekletme

AVA BARTLETT

Ne istersem onu yaparım.

Tabii ki yapacaksın. Seni sırt üstü yatırmadığım sürece. O zaman istediğimi yaparsın.

AVA BARTLETT

Memnuniyetle,
kovboy.

Gözlerim zımpara kağıdı gibi ve sırtım beni öldürüyor ama yine de acı kahveyi fincan fincan içerken aptal gibi gülümsüyorum. Ella, Jenga'yı ona karşı bir değil, iki değil, beş kez kaybedip sonunda elenmemi büyük bir mesele haline getirdiğimde fazladan kıkırdıyor.

Zihnimin bir köşesinde, çok yorgun olduğumun farkındayım. Ama her nasılsa, Ella ve ben sabahımıza devam ederken dünyadaki tüm enerjiye sahibim.

Wyatt, Sally'yle birlikte dokuz sularında uğradıklarında, "Birilerinin keyfi şüpheli derecede yerinde," diyor.

"Randevu iyi geçti o zaman?" Sally karton bir fincan kahve uzatarak soruyor.

"Gerçekten iyi. Şarap için teşekkürler Wy. Çok beğenildi." Bardağı aldım. "Bu nedir?"

Wyatt omuz silkiyor. "bir gece geçirmiş olabileceğini duyduk."

Ella waffle'ını yerken, "Onu uyandırdım," diye açıklıyor.

Kardeşim onu kollarına aldı. "Cash Amca babanı çok özlediğini söyledi. Belki de yatıya kalmalarımızı daha sık yapmalıyız, değil mi?"

Ella elini onun kirli sakalında gezdiriyor. "kalmak nedir?"

"Amcalarınızı ziyarete geldiğinizde ve benim evimde yaptığınız gibi en iyi zamanınızı geçirdiğinizde."

"Hey!" Sally gülümsüyor. "O da teyzelerini ziyaret ediyor. Wy Amca ve baban sohbet ederken neden gelip benimle oynamıyorsun?"

Ella'yı nişanlısına teslim ederken kardeşime bakıyorum. "Sohbet mi ediyoruz?"

"Evet, sohbet ediyoruz. Sen aşıksın. Senin gibi-" "Bekle, bekle. Seni orada durduracağım. Ben-" "Ama sen ." Wyatt'ın ifadesi yumuşar. "Bunu biliyorum.

Bak, çünkü bende de vardı."

"Hâlâ öyle!" Sally omzunun üzerinden sesleniyor.

Ella onu üst kata götürüyor, şüphesiz kızım ona bu hafta başında gölgelikli yatağından yaptığımız kaleyi göstermek istediği için.

"Her neyse." Wyatt beni nazıkçe ön verandaya doğru itti. "Benzer bir şey yaşamış, senden daha büyük, daha bilge bir kardeşin olarak sana biraz bilgelik katabileceğimi düşündüm."

Kollarımı göğsümde kavuşturmadan önce bir elimi yüzümde gezdiriyorum, kahve fincanım yanımda sallanıyor. Dışarıda hava güneşli ama yine de kış gibi geliyor. Havada Ava ve Junie gelene kadar yumuşamasını umduğum bir ısırık var.

Yılın bu zamanlarından nefret ediyorum. Baharın düşündüren birkaç sıcak gün yaşarsınız, ancak kış bir intikamla geri döner. Tam bir alay konusu.

Wyatt kahvesini yudumluyor ve gözlerini kısarak bana bakıyor. "O harika biri.

Ava."

"Öyle." Yutkunuyorum ve başka tarafa bakıyorum. "Ayrıca tekrar evlenmek ya da çocuk sahibi olmak istemiyorum."

"Ah. Yani ilişkinizin başlarında sürtünmeyi bulmuşsunuz."

Kollarımı açarak kahvemi dudaklarıma götürüyorum. Biraz daha kafein alırsam muhtemelen kalp krizi geçireceğim ama kardeşimle bu konuyu konuşurken garip bir şekilde kafamın karıştığını hissediyorum. Elimdeki fincan - kafamdaki kahve kokusu - kendimi biraz daha az kaybolmuş hissetmeme yardımcı oluyor.

"Yani, daha yeni tanıştık. Bu çılgınlık, değil mi?" Küçük kulakların dinleme ihtimaline karşı sesimi alçak tutuyorum. "Ama ona her şeyi anlatmak çok doğal geldi. Harika bir dinleyici ve nereden geldiğimi anladığını hissediyorum. Onu korkutmak istemiyorum ama onu yönlendirmek de istemiyorum."

"Çünkü sen aşıksın." "Şunu söylemeyi keser misin?"

"Neden?"

"Çünkü." Burnumdan derin, hafif sinirli bir nefes çekiyorum. "Daha çok erken Wy."

"Bundan pek emin değilim." Çenesinin altını kaşıyor. "Ne istemediğini öğrenmek için çok pratik yaptın. Sonunda istediğin şeyi bulduğunda, iki ayağınla birden atlamam mantıklı."

Parmaklıklara yaslanıp, elimi ön tarafıma sokuyorum. ve bahçeye bakıyorum. "Bir kış hava çok soğuktu ve babam donarak buz pistine dönüşsün diye bahçeyi sular altında bırakmıştı, hatırlıyor musun?"

Wyatt gülümseyerek birkaç metre ötedeki bir noktayı işaret ediyor. "Çimenler hâlâ büyümedi. Hokey oynadığımızda annem bundan nefret ederdi."

"Evet, çünkü bunu dövmek için bir bahane olarak kullandık. Cash'in burnunu kırdığını sanıyorduk."

"O bendim." Wyatt'ın parmağı söz konusu özelliğe gidiyor. "Hâlâ sol burun deliğimden doğru dürüst nefes alamıyorum."

Gülüyorum. "Sadece hak ettiğin şeyi."

"Çok fazla kan vardı."

"Çok fazla kan var. Babam öğürüyordu, hatırladın mı?"

"Annemin onun ne kadar korkak olduğuna gülmemeye çalıştığını hatırlıyorum." Kardeşim ayak bileklerini çaprazlamadan önce döşeme tahtalarına parmak ucuyla bakıyor. "Ava neden evlenmek istemiyor?"

"Kısa cevap? Cinsiyet rolleri saçmalık. Oh, ve eski sevgilisi bir pislik."

"Ben de öyle anladım. Sally bana bazı detayları anlattı."

"Öyle mi?" Wyatt'a bakıyorum. "Sana ne söyledi?"

Bir omzunu kaldırıyor. "Sanırım anlaşması zor biri, ucuz bir orospu çocuğu. Ona gerektiğinden fazla yardım etmek istemiyor."

Kahvemın kapağı fırladı. Yere yuvarlanmadan hemen önce kaptım. Kahrolası fincanı bu kadar sıkı tuttuğumu fark etmemiştim.

"Tekrar neden ilgilenmediğini anlıyorum," diyorum.

Wyatt eğilir. "Ama onu bağlamak istemezsin. Ona hak ettiği şekilde davranmak istiyorsun, değil mi?" "Elbette biliyorum. O kadını kasten incitmeden önce ellerimi keserdim. Ama o ne biliyor.

istiyor ve bu benim gibi bir adam değil."

"Gördün mü? İşte burada yanılıyorsun. Bence sen tam olarak onun istediği kişisin. Bunu ona göstermeye devam edersen fikrini değiştirebilir."

"Fikrini değiştirmek zorunda kalmamalı. Değiştirmesini istemiyorum. Aynı şekilde onun da benim istediklerimden ödün vermemi umuyorum."

Wyatt bir dakika sessiz kalır. "Biliyorsun, yüzük sadece bir yzktr. Tek başına bir şey ifade etmez."

"Senin için söylemesi kolay." Sol eline bakıyorum. "Bir tane istiyorsun ve onu almak üzeresin."

Sally ve Wyatt Mayıs için bir tarih belirlediler. Ailesinin arazisinde büyük bir çadırdaki evlenecekler. Annesinin grubu Frisky Whiskey sahne alacak ve gelin ile damat atlarıyla gün batımına doğru yola çıkmayı planlıyor olabilirler de olmayabilirler de.

"Tek söylediğim, biraz araştırma yapman gerektiği, Sawyer. Evlilikle ilgili sana hitap eden şey nedir? Doğru hissettiren? Prezervatif kullanmak zorunda olmamak dışında."

Kendime rağmen kıkırdıyorum. "İğrenleşmesen olmaz mı?"

"zgnm, hayır. Peki ya şöyle şeyler... Bilmiyorum, Arkadaşlık mı? Güven mi? Hayatın yükünü omuzlamanıza yardımcı olacak gerçek bir ortağa sahip olmak? Bunların hiçbiri için evlilik cüzdanı gerekmiyor."

"Birine bağlanmanızı gerektiriyor ve bu tam olarak Ava'nın istemediği şey. İtiraf etmelisiniz ki , Wy,

Evlilikte çoğu zaman kadınlar kısa yoldan köşeyi dönüyor. Babam çiftlikte çok çalıştı ama annem evde daha çok çalıştı. Yani, bir düşünün. Annemin işi hiç bitmezdi, geceleri bile. Yıllarca yirmi dört/yedi, üç altmış beş çalıştı."

Wyatt başını sallar. "Seni anlıyorum. Yine de bunun ne kadar adaletsiz olduğunun farkındasın, değil mi? Buna kör değilsin. Eski sevgilisi *kesinlikle* bunu göremiyor. Ve belki de kaçınmak istediği şey budur. Evlilikten değil ama ilişkiye bu şekilde kör giren erkeklerden. Sen" -bana doğru eliyle işaret ediyor- "o adam değilsin. Olamazsın da. Kızını neredeyse tek başına büyüten bekar bir baba olarak değil. Sen hem anne, hem baba, hem eş, hem kocasın. Hepsini yapıyorsun ve ne kadar yorucu olduğunu biliyorsun ve hepsini tek bir kişinin omuzlarına yüklemenin ne kadar adaletsiz olacağını görüyorsun. Çünkü bu haksızlık Sawyer."

gözlerimdeki ani nemi siliyorum . "Bu çok acımasız, dostum. Gittiği için Lizzie'yi suçlamıyorum ama ..." Bir nefes verdim. "Bazen kızgın hissetmemek çok zor."

Elini omzuma koydu. "Birine bok gibi davranmayacak kadar çok önemsiyorsun ve çok zekisin. Lizzie de bunun bir örneği. *Senin* sayende hayallerinin peşinden gidebiliyor. Ava'ya bunu göster. Bırak o da sana değer verdiğini göstere sin. Birbirinize yardım edin. Bu kadar basit. Bunu yapmaya devam edin, ellerinizi uzak tutamayacaksınız."

"Ne kadar seksi," diye alay ediyorum, başparmaklarımı göz çukurlarıma bastırarak, "ikimiz ticaret yapıyoruz, ne bileyim, yulaf ezmesi tarifleri."

"Bahse girerim o yulaf ezmesi seni yatağa atar."

"Çok iyi yulaf ezmesi yaparım." Gözlerimdeki bulanıklığı kırıştırıyorum ve . "Tanrım, Wyatt, ne zamandan beri... iç gözlemci oldun?"

"Bu yorumdan alınmam gerekiyormuş gibi hissediyorum. Bu arada alınmadım. Ama olmam gerekiyormuş gibi hissediyorum."

"Sen sadece..." Kardeşime bakıyorum.

Onu gördüğüm kadarıyla pasaklı ve kaba saba biri. Saçları çok uzun. Bazıları yeni olan dövmeler ceketinin kollarından görünüyor.

Ama aynı zamanda iyi dinlenmiş görünüyor. İyi beslenmiş. Kendine iyi bakıyor.

Gerçekten, o ve Sally birbirlerine iyi bakıyorlar ve bu da belli oluyor.

İçimde bir sızı kök salıyor. Birinin benimle bu şekilde ilgilenmesini istiyorum.

Başka birine bakabilecek kapasitede olduğumu biliyorum. Asıl soru, onların da benim için aynı şeyi yapmasına izin verebilir miyim?

"Sadece mutluyum," diyor Wyatt usulca. "Üç ay önceki endişeli, sarhoş halimin tam tersi mi? Teşekkür ederim. O zamanlar bana hayallerimdeki kızla hayallerimdeki hayatı yaşayacağımı söyleseydin yüzüne güler, sonra da bir hafta boyunca odamda gizlice ağlardım."

"Bugünlerde çok ağlıyoruz, değil mi?"

"Duygularınızı hissettiğinizde böyle olur. Ella bize bu konuda çok şey öğretti, değil mi?"

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. "Biz ona ebeveynlik yapıyoruz, o da bize ebeveynlik yapıyor."

Wyatt gözlerime bakıyor. "Bir keresinde bana ışığa doğru ilerlemeye devam etmemi söylemiştin. Kalbimi paylaşmamı." Göğsüme vuruyor. "Ben de sana aynı tavsiyeyi vereceğim. Bu kadının parmaklarının arasından kayıp gitmesine izin verme Sawyer. Alışılmışın dışında düşün ve kendine bir şans ver. Bunu yaptığına memnun olacaksın."

BÖLÜM 25

Sawyer

AŞK BİR ÇINGIRAKLI YILAN GIBİDİR

Bütün sabah Ella'nın saçını ve dişlerini fırçalarken, evi toplarken ve domates çorbası yaparken Wyattın küçük konuşmasını
DÜŞÜNÜYORUM.

İki ayağınızla atlayın. Işığa doğru ilerleyin. Bu kadar basit.

Normalde, sözlerini bir tuz tanesi ile alırdım. Ben seviyorum ama hiçbir zaman bilgelik ya da tavsiye almak için gideceğiniz bir adam olmadı.

Şu anda, itiraf etmeliyim ki, rüyayı yaşıyor. Bir kızı var. İşinde başarılı. Hala bir dejenere gibi kumar oynuyor olabilir, ama genellikle kazanıyor. Kazanamadığında, sadece... bırakıyor.

Neden onun tavsiyesini denemiyoruz? Kim bilir, belki de sürekli ortaya çıkmak ve Ava'ya birbirimize ait olduğumuzu göstermek konusunda haklıdır.

Gerçekten, başka ne seçeneğim var ki? Büyük bir jest ya da güzel sözler beklemiyor. Sadece eski sevgilisinin olmadığı şekilde onun yanında olabilirim. Belki bu yeterli olur.

Yeterli olmalı.

Ev temizlenip çorba bittiğinde bitkin düşmüş oluyorum. Ava bana yolda olduklarını söylediğinde bunu gerçekten hissetmeye başladım.

Oturup beş dakika dinlenebilmeyi çok isterdim ama o kadar yorgunum ki bir daha kalkamayacağımdan korkuyorum. Bu yüzden kendime biraz daha kahve koyup, ızgara peynirli sandviçleri birleştirerek, bulaşık makinesini boşaltarak ve Ella'nın bahar tatilinde katılacağı futbol kampı için internetten hızlıca bir form ilerliyorum. Ella'nın takıntılı olduğu bu küçük sevimli formalardan veriyorlar ama formu zamanında doldurmazsam bir tane bile alamayacak. Öğrendiğinde nasıl bir sinir krizi geçireceğini hayal edebiliyorum.

Ava arabayı çekene kadar, hızla soluyorum. Kendime onu gördüğümde moral bulacağımı söyleyerek ön kapıya doğru ilerliyorum. Ella önümde koşuyor, Junie'nin adını bağıırıyor.

"O burada! O burada!"

Gülerek kapıyı açıyorum. "O! Bu Junie! Ve Bayan Ava!"

Ava'nın gözleri benimkilere takılıyor ve hemen parlıyor. Gülümsemesini, karmakarışık saçlarını, giydiği ve şimdiden kalemle lekelenmiş sweatshirt'ünü gördüğümde göğüs kafesimin içindekiler altüst oluyor.

O kadar güzel ki, acıtıyor.

"Merhaba" diyor.

"O-" Boğazımı temizliyorum. "Selam Ava. Muhteşem görünüyorsun."

"Yorgun görünüyorsun," diye cevap veriyor, içeri girip kolunu boynuma doluyor ve beni kucaklamak için kendine çekiyor.

Aklımın bir köşesinde Junie'nin de evin içine daldığını fark ediyorum. Ella'nın elini tutuyor ve koridorda kayboluyorlar.

Kıkırdayarak kollarımı Ava'nın beline doluyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. "İltifatın için teşekkürler. Anlaşılan Ella yatıya kalmayı pek sevmiyormuş. Onu sabahın ikisinde ağabeyimin evinden almak zorunda kaldım."

"Oh, Sawyer, Tanrım. Çok özür dilerim. Eğer uzanmak istersen-

"

"Hayır." Yüzümü boynuna gömüyorum. "Ben sadece seninle yatmak istiyorum. Bu bir seçenek olmadığına göre, neden

ögle yemeği yiyelim mi?"

Başımı hafifçe çevirdiğimde nefesi kesiliyor, tüylerim tenine takılıyor.

"Burası güzel kokuyor." bir öpücük konduruyor ve kanım donuyor. "Sakın bana o çorbayı sıfırdan yaptığını söyleme."

"Sahte peyniri bir şekilde dengelemek zorundaydım."

"Sawyer."

Belini sıkıca kavırıyorum. "Evet, güzel kız?" "Seni özledim." Bu bir fısıltı.

Bu itirafın samimiyeti, sesindeki içtenlik
-Beni ikiye böldü.

Boynundan öperim. "Ben de seni özledim."

Tanrım, onu şu anda yatağa götürebilmek için neler vermezdim. Onu yatırırdım. Onu yavaşça becerirdim, çünkü bu fantezide birlikte geçirmek için bütün günümüz ve bütün gecemiz olurdu. Sonra onu kendime çekerdim ve uykuya dalarlardık. Uzun bir uykudan sonra uyanırdık ve kokteyl yapmadan önce onu tekrar becerirdim. Ben rahatlatıcı yiyecekler hazırlarken o mezcal negroni'sini yudumlardı. Belki biftek, yanında kızarmış patates ve annemin ıspanak ve cevizli salatası. Tatlı olarak da çikolatalı bir şeyler.

Ama sonra evin bir yerinde bir patlama oluyor ve dağınık, yorucu, çok gürültülü gerçekliğe geri çekiliyorum.

"Hepiniz iyi misiniz?" Bağırıyorum.

Cevap olarak bir çift kıkırdama duyuyorum.

"Tanrı'ya şükür çok tatlılar." Ava'nın gitmesine gönülsüzce izin verdim. "Geldiğin için teşekkürler."

Bana bakıyor. "İyi olduğuna emin misin?"

"İyi olacağım." Elimini yüzümde gezdiriyorum. "Keşke seninle biraz daha yalnız kalabilseydik, hepsi bu."

Sırıttıyor. "Eğer seni daha iyi hissettirecekse, önümüzdeki Cumartesi ve Pazar boşum. Dan'ın June'u alacağı hafta sonu, yani ..."

"Sanırım Ella yine yatıya kalma provası yapacak, çünkü seni evime davet ediyorum."

"Ya benimkine gelirsen? Kıyafetleri bırak, prezervatifleri getir."

Aletimde ısı toplanıyor. Uzanıp kışını tuttum ve sert, kaba bir şekilde sıktım. "Oldu bil."

Ben ızgara peynir yaparken Ava mutfakta birkaç longneck açıyor. Kızlar Ella'nın sahip olduğu tüm prenses elbiselerini, bilekliklerini, güneş gözlüklerini ve parlak topuklu ayakkabılarını giymekle meşguller.

"Vay canına," diyor Ava soluk soluğa. "Ella, tıpkı Rapunzel'e benziyorsun, sadece maksimalist bir bükülme ile."

"Rapunzel benim favorim!"

"Biliyorum. Bu hafta geldiğinde benim evimde izlemiştik, hatırladın mı?"

Junie sevinç çılgınlıkları atıyor. "Tekrar gelebilir mi anne, lütfen?"

"İsteddiği zaman gelebilir-"

"Ow!" Bağırmak istememiştim. Ama bir aptal gibi tavanın kapağını çıplak elimle tuttum çünkü o kadar mutlu ve yorgundum ki beynimin durduğu belliydi.

Avucumdaki çılgılık atan yanığı yatıştırmak -ya da belki de görmezden gelmek- için dişlerimi sıkarak elimi sıkıyorum.

"Baba, iyi misin?" Ella soruyor.

"Evet Sawyer, iyi misin?" Ava'nın gözleri kocaman.

Sıkı bir gülümsemeye idare ediyorum. "Evet. Ben iyiyim. Bana bir dakika ver."

Buzdolabına doğru dönüyorum ama Ava beni durduruyor. "Buz mu alıyorsun?"

"Evet, öyleydin."

"Yanığa buz koymamalısın." Musluğu açtı ve bana el salladı. "Onun yerine suyun altında çalıştır. Bakabilir miyim?"

"Ben ."

Ava bana bakıyor. "Sawyer, az önce kendini yaktın. Bana elini göster, sonra da musluğun altına koy. Şimdi."

"Patronluk tasladığında çok tatlı oluyorsun."

"Ben her zaman . Şimdi bana elini göster."

Kaşlarını çatarak, avuç içimin ne kadar kırmızı olduğunu görünce dilini . Elini yavaşça bileğime dolayarak soğuk suyun altına yönlendiriyor.

"Bu iyi hissettiriyor," diye mırıldanıyorum. Sadece su değil. Onun dokunuşu. Onun tarafından bakıldığımda hissettiğim o sıcak duygu.

Ona yakın olmak.

Saçları yüzüne düşüyor ve boştaki eliyle kulağının sıkıştırıyor. Çenesinde bir çil var, öpme isteğime direniyorum. Suyun altında elimi tutmaya devam ederken bacağı benimkine sürtünüyor.

O kadar ne kadar manik hissettiğimi fark etmemiştim. Birden sakinleştim. Ve çok, çok yorgun.

Sonsuza kadar kal, demek istiyorum. Onun yerine "İyi olacağım," diyorum.

Başını çevirip bana baktı. "İyi değilsin. O kadar yorgunsun ki kendini yaktın. Git uzan. Sen uyurken ben hindileri besleyip dışarı çıkaracağım."

"İhtiyacım yok-"

"Biliyorsun." Bakışları benimkileri delip geçiyor. "Ben de bundan , Sawyer. İnsanların sana yardım etmesine izin vermelisin. Bütün gece ayaktaydın ve üzere olduğunu söyleyebilirim. *Git* ."

Onun yeşil gözlerine bakarken, bu duyguya kapıldım -Tanrım, bunu sadece tamamen ve tamamen bunalmış olmak olarak tanımlayabilirim. Sanki içimdeki baraj aniden boşalıyor ve bastırdığım *her şeyi* serbest bırakıyor. Neşe ve hayal kırıklığı. Panik, endişe, korku.

Umut.

En çok da yorgun hissediyorum. Görmezden gelemeyeceğiniz türden derin bir yorgunluk.

Ava'ya bakıyorum. O da bana bakıyor. Yatağa gitmekten başka bir şey yapmama izin vermeyeceği çok açık.

Önemsediği çok açık.

Kızlar mutlu bir şekilde giyinme oyunu oynuyorlar. Öğle yemeği hemen hemen hazır. Mutfak temiz, ancak herkes yedikten sonra bulaşıkların yıkanması gerekecek.

"Ben hallederim," diyor Ava, aklımdan geçenleri okuyarak. Çoktan yaptığım ızgara peynire başıyla işaret ediyor. "Bir sandviç kap ve git."

"Emin misin?"

"Eminim." Suyu kapattı. "Eğer en az üç saat uyumazsan, ben gidiyorum."

"Üç saat mi?" Alay ediyorum. "On beş dakikaya ihtiyacım var, üst-" "Üç. Saat. Anlaşıldı mı?"

Gülümsemekten kendimi alamıyorum. Bunu yapmama gerçekten izin verdiğimi fark ettiğimde göğsüm rahatlıyor.

Biraz kestireceğim. Günün ortasında. Evimde misafirlerim varken ve kirli bulaşıklar lavabomda birikirken.

"Evet ."

"Güzel." sandviç olan tabağı kaldırdı. "Şimdi odana git."

Tabağı alıyorum. "Tamam, sen böyle söyleyince biraz heyecanlandım-"

"Sawyer."

", . Ben gidiyorum. Ella, uslu dur!" "İyi olacağım!" diye karşılık veriyor.

Ava'yı öpmek istiyorum. Ben de öpüyorum, dudaklarına hızlı bir öpücük konduruyorum. Kızların bizi görmesi riskini aldığımı biliyorum - onlara ne söyleyeceğimiz ya da söyleyip söylemememiz gerektiği hakkında hiçbir fikrim yok - ama umursamayacak kadar yorgunum.

Izgara peynirimi ağzıma atıyorum ve sonra yüzüstü yatağa düşüyorum.

Daha telefonumu cebimden çıkarmadan uyuyakalıyorum.

Yastığımda salyayla uyandım. Biraz terliyim.

Gözlerimi araladığımda odadaki ışığın değiştiğini görüyorum. Daha sıcak, neredeyse altın rengi.

Midem bulanıyor. *kaç? Ne kadardır dışarıdaydım?*

Ev sessiz.

Doğrulup elimin topuğunu önce bir gözüme, sonra diğerine bastırdım. Zor uyudum. Hangi gün olduğunu ya da yatağıma nasıl geldiğimi hatırlamıyorum.

Tek hatırladığım Ava'nın bana emirler yağdırdığı.

Diğer elimi arka cebime sokup telefonumu alırken avuç içim titriyor. Oh, doğru ya. Bu elimi tavanın sıcak kapağını kaldırırken yakmıştım.

Saatin dört olduğunu gördüğümde "*Lanet olsun,*" diye mırıldandım.

Dört saatten fazla uyudum. Ava 11'de geldi.

Otuz, değil mi?

Dürüst olmak gerekirse, muhtemelen dört saat daha uyuyabilirim.

Gerçekten, bütün gün ve bütün gece uyuyabilirim ama yine de yetişemem. Ama dilenciler seçici olamaz ve kendimi gerçekten de eskisinden yüz kat daha iyi hissediyorum. Net düşünebiliyorum. Vücudum ağrııyor.

İnsanların size etmesine izin vermek gerçekten işe yarıyor.

Ava'dan bir mesaj aldım. O kadar derin bir uykudaydım ki bildirimi duymamış olmam biraz korkutucu ama acil bir durum olsaydı beni uyandırırды diye düşünüyorum, değil mi?

AVA BARTLETT

Hey! Kızların seni uyandırmasını istemedim, bu yüzden onları evime götürdüm. Arabamda Ella için Lee'nin bazen kullandığı fazladan bir araba koltuğu vardı. beni ara, ki umarım birkaç saat daha geçmez. Dinlendiğin için seninle gurur duyuyorum [kalp emoji]

Cidden, ne zaman aptal gibi gülümsemeyi bırakacağım?

Telefonu kulağıma götürüp bir plan yaptım.

İlk olarak, içkileri topla. İkincisi,
git. Üçüncüsü, Ava'nın yerine git.

Hayır, bekle, önce torpido gözüne prezervatif koymam lazım. Kızlara film izletme şansımız olur diye. Sadece birkaç dakikaya ihtiyacım var. En fazla 10 dakika. Çabuk olacak ama iyi yapacağım.

"Selam kovboy," diye şarkı söylüyor Ava telefonu aç.
"Kestirmen nasıldı?"

"İnanılmaz. Teşekkür ederim. Üstüme falan salya akıttım."

"Biraz terledin mi?" "Evet, biraz terledim."

"Bu olduğunda çok tatmin edici oluyor. İyi uyuduğunuz anlamına gelir."

"Kaya gibi. Kızlar nasıl?"

"Kızlar harika gidiyor. Baloncuklarını çaldık ve bütün öğleden sonra senin aldığın o büyük değnekle oynadık. Bir şeyler atıştırmak için ara verdik ve şimdi mutfak masasında boyama yapıyoruz."

"Ella iyi mi?"

"Bir süre önce ne zaman geleceğini sordu. Ama bunun dışında çok mutluydu."

Göğsümün ortasında ani, ağır bir sıcaklık var. Parmaklarımı göğüs kemiğime bastırıp kaynağını bulmaya çalışıyorum. Büyümeye devam ediyor, ısınıyor, büyüyor.

Bu beni güldürüyor. Ella sadece başka birinin evinde uzun süre sorunsuz kalmadı. Ayrıca Ava'nın yanında yeterince rahat.

Sanırım Ava'nın tek hayranı ben değilim. Ella'nın Ava'nın bu kadar eğlenceli olmasını sevdiğini biliyorum. Aptal tarafına ne kadar kolay erişebildiğini.

Bunu ben de seviyorum.

"Bunu duyduğuma sevindim,"
diyorum. "Elin nasıl?"

"Her yoluna girecek. Düşündüğümünden daha yorgundum.
Mola için tekrar teşekkürler. Gerçekten minnettarım Ava."

Dişlerini alt dudağına geçirdiğini hayal ediyorum.

"İstedğini biliyorum."

"Dinle. Hızlıca bir duş alacağım. Sonra da akşam yemeği için
sana doğru yola çıkacağım."

Bir duraklama.

"Kulağı çok hoş geliyor."

"Biftek sever misin?"

"Biliyorum, ama-"

"Mezcal?"

". Ama sen zaten öğle yemeği hazırlamıştın, de akşam yemeği
hazırlayayım dedim-"

"Benim devralma sıram, senin dinlenme sıran. Bu işler böyle
yürür. Bir saat içinde orada olacağım."

İç çekiyor. "Emin misin?"

"İşte bahsettiğin şey buydu Ava," diye takılıyorum.

"İnsanların sana yardım etmesine izin ver."

BÖLÜM 26

Ava

SUÇ ORTAKLARI

ŞAŞIRDIM.

Karnım tok, elimde nefis bir mezcal negroni var.
-ikincim- ve kalabalık bir yemek masası.

Kızım gülümsüyor. Evim nefis kokuyor. Koltuğumun yanındaki pencerenin dışındaki lavanta rengi gökyüzünde yıldızlar göz kırptıyor.

Hepsinden iyisi, dördümüz, Sawyer, Ella, Junie ve ben, bu yemeği gerçekleştirmek için birlikte çalıştık. Sawyer yiyecekleri getirdi ve içecekleri karıştırdı. Kızlarla birlikte masayı hazırladık ve sonra Sawyer getirdiği dökme demir tavada biftekleri kızartırken biz de birkaç tur ördek kaz oyunu oynadık.

Çünkü tabii ki onu getirmeyi düşünmüştü.

Ve *tabii* ki annesinin tavaşı, çocukken kendisi ve kardeşleri için biftek pişirdiği tavanın aynısı.

Ben Sawyer'a yardım ettim, o da bana aynısını yaptı - *sormama gerek kalmadan*. Tıpkı onun evine döndüğünde kaybolduğunu fark ettiğim gibi, o da bütün öğleden sonra kızlarla birlikte olduktan sonra akşam yemeği için yardıma ihtiyacım olduğunu fark etti.

Adam fark etti.

Başlı belada olduğu için ya da biriyle yatmaya çalıştığı için değil. Sawyer'ın fark ettiğini anlamaya başlıyorum çünkü

O böyle biri. O iyi, düşünceli, son derece nazık bir insan. Ve bu gece, onunla birlikte olacağım.

Sözlükte *mutluluk* kelimesine bakın, eminim bu anın bir resmini bulacaksınız.

"Sawyer, bu *çok* ." June'un tabağına bakmadan önce boş tabağımı işaret ediyorum. "Yani, çocuklar bile yedi. *Hem* büyüklere *hem* de küçüklere hitap eden bir yemek mi? Bu az bir başarı değil."

Sawyer bana bakıyor, bardağındaki buz çalkalarken gamzesi ortaya çıkıyor. "Büyükler ve küçükler mi?"

"Büyükler büyük insanlardır, sen ve annem gibi," diye açıklıyor Junie bir lokma patatesin etrafında. "Küçükler ise küçük insanlardır, ben ve Yella gibi."

"Evet baba, biz ," diyor Ella.

"Sen de çok büyük bir kızsın, bugün evimize tek başına geldin." Elimi kaldırıyorum ve Ella bana beşlik çakıyor. "Seninle gurur duyuyorum, Ella."

Dönüyorum ve Sawyer'ın hâlâ bana baktığını görüyorum. Gözlerindeki hayranlık dolu ve çok ateşli parıltı midemin ters takla atmasına neden oluyor.

Oh, Tanrım, , değil mi?

Bir *randevu sonra -bu* da bir *randevu sayılır* mı?- ve birdenbire birbirimize böyle bakmaya başladık. Sanki ben aya asılmışım da o da kement gibi. Çünkü benim de gözlerimde o bakışın olduğunu biliyorum.

Nasıl yapmayayım? Sawyer, gelmiş geçmiş en muhteşem biftek yemeğini yapmak için kullandığı malzemelerle dolu bir market poşetiyle evime geldi. Eti baharatlamak için kullandığı tereyağı, kaşer tuzu ve biberiye dallarına kadar her şeyi hatırlıyordu.

Sebze pişirdi. Birkaç tane. Çocuğumun gerçekten yediği sebzeleri.

Beni mezcal ve First Aid Kit adlı bir gruba yönlendirdi ve sonra kızımı gıdıklama canavarıyla tanıştırdı. June için ilk görüşte aşktı.

Benim için de ilk görüşte aşk olabilir. İlişkimizin bu noktasında onun için ne kadar kötü olduğumun tek açıklaması buHiç bu kadar sert ve hızlı aşık olmamıştım. On altı yaşındayken Dan'e aşık olduğumda bile.

Düşünsenize, o öfkeli ergenlik hormonları şu anda varlığında dolaşan her ne boks a onun eline su dökemez.

Uçuyorum.

Çok korkuyorum, çok heyecanlıyım ve bundan sonra ne olacağını öğrenmek için çok *hevesliyim*. Çünkü Sawyer ile her bölüm daha da güzelleşiyor.

Gitmesini istemiyorum. Görünüşe göre Junie de istemiyor.

Kucağıma emekliyor ve ellerini yüzüme koyuyor.

"Anne?"

"Evet, Bug?"

"Yella banyo için de kalabilir mi?"

Ella'nın yüzü aydınlanıyor. "Yapabilir miyim, Bayan Ava? Lütfen, lütfen, lütfen?"

"Hepiniz utanmazsınız," diyor Sawyer kıkırdayarak. Elini yüzünde gezdirirken biraz kızardığını fark ediyorum. "Ella, gitsek iyi olacak."

Ellerimi Junie'nin küçük kalçalarına koydum. "Ella'nın banyo zamanı neden kalamadığını anlamıyorum. Sence yeterince suyumuz var mı Junie?"

"Sanırım öyle."

"Peki ya sabun? Ondan yeterince var mı?"

June yeni arkadaşına bakar. "Yella, çok fazla sabunumuz var. Muhtemelen benim *ve* senin saçlarını yıkamaya yeter."

"Peki ne diyorsun?" Sawyer'a bakıyorum. "Bu , sen eve döndüğünde onu hemen B-E-D'e koyabilirsin. Haftaya tertemiz *ve* iyi dinlenmiş *olarak* başlayın."

"Emin misin?"

Gülümsüyorum. "Birbirimize bunu sormayı bırakabilir miyiz artık?"

Eminim, Sawyer."

Banyo zamanından çok daha fazlası olduğuna eminim.

Ama bu duygular hakkında konuşmak bir yana, onları keşfetmeye bile hazır değilim. Sawyer'ın bir eş istediği ve benim de bir eş olmakla hiç ilgilenmediğim gerçeğiyle yüzleşmeye hazır değilim. Bu yüzden ayağa kalktım ve Junie'yi kalçamdan tutarak Sawyer'a tabakları bırakmasını söyledim.

Yapmıyor tabii ki.

Junie kıpırdanarak kollarımdan kurtulup yere düşüyor ve Ella'yla birlikte oturma odasına uçarak Magna-Tiles sepetinin içine dalıyorlar.

"Şunu hemen temizleyeyim," diyor Sawyer, elleri dolu lavaboya doğru giderken.

Kollarımı sıvadım. "Yardım edeceğim."

Bana karşı çıktığında onu görmezden geliyorum ve ona yemek pişirenin temizlik yapmak zorunda olmaması gerektiğini söylüyorum. Bu düşüncüyü bir kenara bırakıp o tencere ve tavaları fırçalıyor, ben bulaşık makinesini doldurup tezgahı siliyorum, ikimiz mutfağın içinde ilerlerken her şey hakkında sohbet ediyoruz.

Sawyer ellerini havluya sildikten sonra bir tanesini kotumun arka cebine sokup beni kendine çektiğinde, sırtım onun önüne gelecek şekilde, bacaklarımın arasında bütün gün kaynayan tahrik canlanıyor.

"Ölüyorum," diye mırıldanıyor enseme doğru. Dudağımı ısırdım. "Sanırım yapabiliriz..."

"Denemek ister misin? Gerçekten mi?"

Sesinin bu kadar şaşırmış çıkması çok sevimli.

Tabii ki seninle seks yapmak istiyorum. Saçların ve sırttıışlarıyla çok seksisin. Öğle yemeği hazırlamışsın. Akşam yemeğini sen hazırladın. Bana bir değil, iki içki koydun ve "yardım etmek" zorunda olduğun için huysuzlanmadan bulaşıkları yıkadın.

"Denemeye kesinlikle varım. Ama önce banyo."

"Tamam." Omzumu ısırıyor. "*Sonra* kemik."

Gülerek kızlara küvete girme zamanının geldiğini söyledim. İşte Dairede iki banyo var, ancak bir tanesi

Koridorda gerçek bir küvet yok. Bu yüzden yatak odamdan geçip birkaç yetişkin ve yaklaşık yarım düzine ocuk için yeterince büyük bir küvetin bulunduğu ana banyoya giriyoruz.

Biz geçerken Sawyer'ın odama baktığını fark ediyorum, şüphesiz gelecek hafta sonu burada yaşaytm eğlenceyi hayal ediyor. Gerçi - kahretsin - sadece bir kraliçe yatağım var. Dan'le ayrıldıktan sonra yatak alışverişi yaparken bana akıllıca, hatta kehanet gibi gelmişti. Kral yatağa neden ihtiyacım vardı ki, gerçek anlamda ya da başka türlü? Daha kk bir yatağa sahip olmak aynı zamanda kitaplar ve para biriktirdiğim şezlong için daha fazla yerim olacağı anlamına geliyordu - tüm o kitapları okumayı planladığım yer orası.

Geçen sonbahar o yatak mağazasında dururken, büyük boy bir yatağa ihtiyacım olacağını hiç düşünmemiştim. Eve getirmek isteyeceğim bir adamla tanışacağımı, hele hele yatıya davet edeceğimi hiç düşünmemiştim.

Sonra Sawyer'a çarptım ve birden keşke kralla gitseydim diye düşünmeye başladım.

Aptal mıyım ben? Neyi gözden kaçırıyorum? Çünkü burada bir şeyi kaçırıyor olmalıyım. Hiçbir erkek bu kadar iyi değildir. Bu kadar harika.

Hiçbir erkek kendim olmama izin vermeye bu kadar kararlı değildir. Sawyer evlenmek istiyor. Düzgün, hanımefendi bir eş istemiyor mu? Yoksa görevi yanlış anlayan ben miyim? Ya bir eş olmak -birine bağlanmak- gerçekte olduğum kişiye boğmakla el ele gitmiyorsa?

Yani, ya hem pastamı alıp hem yiyebilirsem?

Ya da olası senaryo- ya bu düşünce tarzı da başka bir tuzaksa? Beni kayıtsızlığa sürüklemek için kurulmuş bir tuzak ve sonra birdenbire tekrar duruluyorum ve Sawyer bana *biraz yumuşamamı* söylüyor ya da *iyi evli kadınların bu kadar geç saatlere kadar dışarıda kalmadıklarını* söylüyor.

Dürüst olmak gerekirse doğru cevabın ne olduğunu bilmiyorum. Tek bildiğim Sawyer'ın gerçekten farklı olduğunu kabul etme zamanının geldiği. Dan, lisedeki ilişkimizin ilk günlerinde bile benim özgür ruhumu bu kadar kabullenmemiş, ona bu kadar tapmamıştı. Bunun Sawyer'la olan ilişkimin farklı sonuçlanacağı anlamına gelip gelmediğini bilmiyorum. Bu adamın sözlerini tutacağına güvenebilir miyim?

Yoksa kendimi daha fazla hayal kırıklığına mı hazırlıyorum? Daha fazla kalp kırıklığı mı?

Büyük küvet ılık suyla dolarken kızların başları dönüyor. Junie'nin zevkten ciyaklamasına neden olacak şekilde köpük banyosunu sıkıyorum ve sonra Sawyer'la birlikte kızları soyup küvete sokuyoruz.

O ve ben yan yana diz çöküyoruz, aramızda bebek sabunu şişesi var. Dizi dizime değiyor ve bu küçük temas bile nabzımı hızlandırıyor.

Evet, kesinlikle yatma vaktine kadar hızlıca sevişmenin bir yolunu bulmamız gerekecek.

Kızlar birlikte çok sevimli oluyorlar. Ella kısa süre önce dolar mağazasından aldığım küçük plastik deniz kızlarına doyamıyor ve Junie ile birlikte "Part of Your World" şarkısını söyleyerek eğleniyorlar.

Sawyer, June'u durulamak için kullandığım plastik sürahiyi kapıyor ve kızlara gözlerini kapatmalarını söylüyor. Her birini ıslatıp saçlarını ıslattığında kıkırdayarak çığlık atıyorlar.

Sonra ellerime sabun pompalıyorum ve kızları fırçalamaya . Sıra Ella'ya geldiğinde önce tereddüt ediyorum -onu yıkamam tuhaf mı olur diye- ama sonra o küçük sevimli ayaklarını bana uzatıyor ve ben onu sabunla köpürtürken onunla "Bu Küçük Domuzcuk" oyunu oynuyorum.

Sonra Sawyer üzerlerine tekrar su döküyor, çığlık atıyorlar, kıkırdıyorlar ve etrafa su sıçratıyorlar ve ben kendimi savunmak için başarısız bir çabayla kollarımı kaldırırken saçlarım yüzüme düşüyor.

Sawyer hiç vakit kaybetmeden saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırıyor. Parmakları ıslak ama bu sadece saçlarımın ıslak kalmasına yardımcı oluyor.

yerinde.

Küçük bir jest. Basit.

Kızlarımız küvette birlikte top oynarken bu adamın saçlarımı yüzümden çekmeme yardım etmesini de son derece romantik buluyorum. Kafamdaki karmakarışık soruları kenara bırakmaya ve sadece bu zamanın *tadını çıkarmaya* karar veriyorum. Başka ne yapabilirim ki? Bilinmeyenin büyüğü bir anı mahvetmesine izin vermekten daha iyisini biliyorum.

Sawyer'a bakıp gülümsüyorum. "En iyi randevunun bir tuvalette olacağını hiç düşündün mü?"

"Randevu nedir?" Junie soruyor.

Sawyer ona küçük plastik sürahiyi uzatıyor. "Birbirinden hoşlanan iki insanın birlikte eğlenceli bir şey yapmasıdır."

Ella burnunu kıvrıyor. "Prens Eric ve Ariel gibi öpüşecek misiniz?"

"Bilmiyorum." Sawyer'ın kafası bana doğru dönüyor. "Öpüşecek miyiz Bayan Ava?"

Yüzümü sıcaklık kaplıyor. "Öpüşmek... eğlencelidir. Doğru kişiyle olduğunda."

"En iyi randevumun bir tuvalette olacağını hiç düşünmemiştim, hayır," diye sırtarak yanıtlıyor.

Kalbim küt küt atıyor. "Demek en iyi randevun bu."

"Bundan önce dört saat kestirdim. Tabii ki bu benim en iyi randevum. En iyi *günüm* olabilir."

Gülerek, ona bir ittiriyorum. " için özür çok utanç verici bir itiraf. Belli ki daha fazla dışarı çıkmam gerekiyor." "Benimleyken öyle, evet."

Bana dikkatle baktığı o şeyi yapıyor. Sawyer'da bir şekilde son derece sakinleştirici *ve* çılgınca seksi olan bir kararlılık - sahip olduğu bu güven - var.

Kendini koymaktan korkuyor ama bunu yapıyor.

Her neyse.

Benimle yapıyor.

Austin'de Sawyer'ı çırılçıplak soyup tüm şehrin görmesi için benimle dans etmesini istediğimde hissettiğim aynı vahşilik duygusuna kapıldım. O zaman bayılmıştı.

Eminim şimdi sevecektir.

Kızlara havlu verip onları oturma odasında filmin karşısına oturtuktan sonra gömleğinin önünü onu yatak odama geri çekiyorum.

"Kapıyı kapat," diye fısıldıyorum. "Ve sakın bana emin olup olmadığını sormaya kalkma. Beni bu şekilde bırakamazsın."

"Ne gibi?" Sırıtarak kapıyı arkasından itiyor, ellerini belime koyup beni banyoya doğru itmeye başlarken ses çıkarmamaya dikkat ediyor.

Gördün mü? Senin bu tarafına ne kadar takıntılı olduğunu görüyor musun?

"Sanki sana sahip olamazsam öleceğim." Ellerimi gömleğinin içine sokuyorum, dokunuşumun altında kasılmış karın kaslarını hissedince amım aydınlanıyor.

O *çok* sağlam. Güçlü.

Benim gibi o da . Banyoya giriyoruz, ılık havaya hâlâ bebek sabununun lavanta kokusu sinmiş.

"Ah, bebeğim, beni yakaladın." Gömleğimin üzerinden meme ucumu emmek için eğilirken kapıyı arkamızdan tekmeleyerek kapatıyor. "Ne zaman istersen. Kalmama izin verdiğin sürece." Doğruldu, gözlerimin içine baktı. "Çünkü kalmak istiyorum, güzel kız."

Boğazım duygularla şişiyor. Kollarımı onun omuzlarına doluyorum. "Sevdiğini biliyorum."

"İzin ver," diye mırıldanıyor, ağzımı öperek. "Bırak beni, Ava." Önce bir yanağımı, sonra diğerini öpüyor. "Lütfen kalmama izin ver."

Gözlerimi kapatıyorum, oradaki yanma neredeyse dayanılmaz.

Sanırım sana aşık olduğumu söylemek istiyorum. Aklımı kaçırarak kadar korkuyorum ama bunu düşünüyorum Sawyer.

Kalmana izin vermeyi düşünüyorum.

Onun yerine başımı sallıyorum ve yüzümü boynuna gömüyorum. Kollarını bana doluyor ve sıkı bir sarılma için beni kendine çekiyor.

Ona tekrar sarılıyorum, onun sıcaklığı ve kesinliği içime sızarken bedenim -korkum- çözülüyor.

Biz iyiyiz, diyor kalbi çılgınca atarak.

Lanet olsun, iyiyiz. Geri çekilmiyor ya da sesini söylemiyor. O tamamen içinde. İki ayağıyla birden atlıyor.

Bu spontane eğlence onu da kadar heyecanlandırdı.

Ağzımı onunkinin üzerine eğiyorum. Bacaklarımın arkasından tutuyor ve beni üzerine kaldırıyor. Tezgâhın üzerindeki rastgele eşyalarım her yere saçılınca öpücüğüne gülüyorum. Bir anlığına kıpırdamadan duruyoruz, küçük ayak seslerini dinliyoruz.

Hiç kimse gelmiyor.

Kotunun fermuarına uzanıyorum. Ben aletini serbest bırakırken o da kendi kotumu indiriyor, başını okşamadan önce sertçe pompalıyor ve ön spermini kadifemsi deriye bulaştırıyor.

Alt dudağımı ısırarak inliyor.

"RİA'm var," diye nefes alıyorum. "Ve benim açımdan hâlâ endişelenecek başka bir şey ."

Sawyer yine inliyor. Aramıza uzanıyor ve klitorisimi parmaklıyor. "Aynı. Evet, evet. Tanrım, Ava, *evet*."

"Hâlâ sessiz olman gerekiyor," diye fısıldıyorum.

Dizlerimle kalçalarımı kavırıyor ve onu girişime doğru çekiyorum. Gözlerimi kapatıyorum. "Bunu yapabileceğini düşünüyor musun?"

"Başka seçeneğim yok," diyor içime biraz daha gömülürken. "Oh, Ava, hissediyorsun-" Nefes nefese kalıyor ve alnını benimkine yaslıyor. "O kadar iyi ki. İzin ver bana. Lütfen. Tanrı aşkına, lütfen."

Sesindeki yalvaran ton kalbimi yerinden çıkarıyor. Bana baktığını görmek için gözlerimi açıyorum. Kıçını tutarak onu içimde biraz daha derine itiyorum. Aynı anda, başparmağıyla klitorisimin etrafında dönmeye devam ediyor ve omurgamın uzunluğunda yukarı ve aşağı kıvılcımların patlamasına neden oluyor.

O kabzasına kadar batarken içimdeki yakıcı basınç artıyor. gözlerimin içine bakıyor, göz bebekleri

Gözlerinin mavisi zar zor şekilde sönüyor.

İçindeki hayvan göz kırparak uyanıyor. Beni kavırıyor, bir kolunu kabaca belime doluyor, böylece çekilip geri girerken itişlerinin ritmini kontrol edebiliyor. Çıplaklığımızın verdiği lezzetli hisle inliyorum.

Diğer eli aramıza giriyor ve gömleğimi önce bir göğsümün, sonra da diğerinin üzerinden yukarı kaldırıyor. Sütyen takmıyorum -evdeyken nadiren takıyorum- bu yüzden baş ve işaret parmaklarıyla meme uçlarımı cimbızlayabiliyor.

Ağlamaktan kendimi alıkoyuyorum. Boyunun etrafında kasıldığımı hissediyorum, orgazmım neredeyse korkutucu bir hızla yaklaşıyor.

Sawyer yine inliyor, bu sefer bana "*Sessiz* ol" dedirtecek kadar yüksek sesle.

"Yapamam," diye homurdanıyor, içime pompalıyor.

Avucumu ağzının üzerine koyuyorum.

"Yapacaksın." Bakışları vahşileşiyor.

Kovboyum bunu *sever*.

"Bizi ele vermesen iyi edersin," diye fısıldadım. "Verirsen, bunun bedelini cehennemde ödersin."

Cevap olarak, bir başparmağı klitorisimde, diğeri meme ucumda, beni derin, vahşi bir itme ile kazığa oturtuyor. Kendimin parçalandığını hissediyorum, amım onun aletinin etrafında çırpınıyor.

"Aferin oğluma," diye nefes alıyorum. "Bu işte çok iyisin, tatlım."

Sawyer avucumu ısıyor. Aynı anda başparmağını *sertçe* klitorisime bastırıyor.

Öyle bir güçle geliyorum ki kendimi tutamıyorum. Çığlıgım.

Çıplaklığı, sessizliği, ısırtığı.

Yemek, bulaşıklar, kızlarımızın geçinme şekli.

, *değil mi?*

Dünyaya geri döndüğümde titriyorum. Sawyer içime boşalmadan önce elime karşı homurdanarak bana vuruyor.

Merkezime yayılan sıcaklık hissiyle nefesim kesiliyor. Bunun ne kadar dağınık olduğunu unutmuşum.

Bu şekilde *sevilmenin* ne kadar bir his olduğunu unutmuşum. O kadar çok ve tamamen seviliyorum ki Sawyer bana taparken kendini kontrol edemiyor. Bağırışlarını susturmak için elimle ağzını kapatmak zorunda kalıyorum.

Sanki tüm dünyanın bizi bilmesini istiyor.

Nefesini tutarken onu tutuyorum, güvenli olduğunu hissettiğimde elimi çekiyorum. Dudaklarını ağzımın köşesine bastırırken alnı yine benimkinin üzerinde.

"Tamam mı?" diye nefes alıyor.

Başımı salladım. "Ben iyiyim. Ya sen?"

"Hayır." Başını sallıyor. "Bu gece yatağında olmayacaksın, bu yüzden iyi değilim. Bunu nasıl düzeltebiliriz, güzel kız?"

Dudaklarına karşı gülüyorum. "Bebek adımları."

"Ben hazırım. Tempoyu sen ayarla ama benim de var olduğumu bilmeni istiyorum."

"Bu hafta sonu var. Gelecek hafta sonu. Her neyse."

"Bana ne verebilirsen onu alacağım. Bak." Kalçalarını sallayarak içimden çıkıyor. "Bak seni ne kadar çok istiyorum."

Birlikte aşağı bakıyoruz. Dölleri sedefli bir akıntı halinde içimden sızıyor.

Bu manzara müstehcen. Ve çok sıcak, çok garip bir şekilde *duygusal*, boğazımın tekrar kapandığını hissediyorum.

"Beni bacaklarının arasında görmek hoşuma gidiyor." İlk iki parmağını yarığımdan geçiriyor, parmak uçlarında döllerini topluyor. "Beni hissetmek. Sen seviyor musun?"

"Sawyer-"

"İstemediğini söyleyemezsin." Meme ucumu döllerıyla boyuyor. "Her yerde olmak istiyorum Ava. Her , her sabah ve her gece. Günde kez yeterli değil."

Sertçe yutkunuyorum. "Öyle değil."

"O zaman seni almama izin ver, güzel kız." Ağzımı öpmek için eğildi. "Söz veriyorum buna diyecek."

Sawyer ve Ella'yı dışarı çıkarıyorum, sonra Junie'yi yatırıyorum. Mutfak zaten temiz. Bulaşık makinesi çalışıyor.

Ben de pijamalarımı giyip yatağa girdim ve hemen gözyaşlarına boğuldum.

Titrek hissediyorum. Sanki sakinleşemiyor ya da vahşi kalp atışlarımı kontrol edemiyorum. Vahşi düşüncelerimi.

"Tanrım, yine aşık oldum ve bu nasıl bu kadar çabuk bu kadar iyi olabilir?" gibi.

Boşanmanın doğru karar olduğunu biliyordum. Biliyordum ki Kendime ihanet ederek yaşarsam asla mutlu olamazdım. Ama bir yanıma hala evliliğimi bitirmeyi bir trajedi olarak görüyordu. Bebeğimi dağılmış bir yuvada büyütme nasıl olumlu bir şey olabilirdi ki?

Ama şimdi June'u mutsuz bir evde büyütmenin daha kötü olacağı gerçeğini gerçek ve derin bir şekilde anlıyorum. Çoğunlukla Sawyer'la mutlu bir yuvanın -mutlu bir *ilişkinin*- neye benzeyebileceğini gördüğüm için.

Tanıdığım adama sadık konusunda ona güveniyor muyum? Özgürlüğüme her zaman saygı duyacağına güvenebilir miyim?

Ona güvenebilsem bile, yine de onun karısı olmak istemiyorum. Ve ondan bu konuda ödün vermesini istememin adil olduğundan emin değilim. Eğer evlenmek istiyorsa, evlenebilmeli. Herkes mutlu olmayı hak eder. Benim mutluluk anlayışımın Sawyer'ınkinin pahasına olduğunu bilseydim kendimle yaşayamazdım.

Bir topun içine kıvrılıyorum ve göğsünüzde hissettiğiniz türden bir ağlama ağlıyorum. Keşke bir ilişki içindeyken aynı zamanda arzuladığım özgürlüğe nasıl sahip olacağımı bilseydim, ama bilmiyorum.

Ona istediğini veremeyeceğimi bile bile Sawyer'ın karşısına tekrar nasıl çıkarım?

Onunla bunları nasıl konuşabilirim ki? Evet, o gece farklı şeyler istediğimizden bahsetmiştik.

ilk resmi randevumuz. Ama Şimdi bunun ötesine geçme zamanı.

Bir seçim yapma vakti geldi. Ve ne yapacağım hiçbir fikrim yok.

BÖLÜM 27

Ava

Sıkışık programlarımıza ve ilişkimizin geleceğiyle ilgili gerçek kuşkularıma **rağmen** Sawyer'la o hafta her gün görüştük.

Sanırım ikimiz de uzak kalamayız.

Anaokuluna bıraktıktan sonra, Pazartesi günü çikolata aromalı kahve ve çok sıcak bir duş seksi için gizlice onun evine gidiyorum.

Sawyer, Junie ve beni Salı günü taco gecesine davet etti.

Çarşamba günü okuldan çıktıktan sonra tekrar buluşuyoruz. Gitmem gereken bir dersim var, bu yüzden Main Street'in hemen dışındaki kamyonunun kasasında atletik bir altmışlık içki içiyoruz. Yeri öneren bendim. Sawyer da mükemmel bir insan olarak benim teşhirci tavrımı şevkle onurlandırdı.

Perşembe günü Sawyer ve Ella'yı tavuklu tencere yemeği için çağırdım. Ina Garten'ın tarifini kullanıyorum ve herkes çok beğeniyor.

Cuma günü yine bir kahve sonrası randevusu. Seks yapıyoruz ve sonra bir saatliğine okulu asıp onun evinde yaktığı ateşin başında oturuyoruz, gülüyoruz ve ilişkimizin geleceği **dışında** her şey hakkında konuşuyoruz.

Seks ve yemekle dolu bir hafta sonu için planlar yapıyoruz, dans, mezcal negronis ve daha fazla seks. Sawyer'ın kardeşleri

Her iki gün için de bebek bakıcılığı teklif etti ve Dan'den Junie'yi alacağını teyit ettim.

İstediğimi yapmak için bir değil, *tam iki günümün* olması ihtimali beni hem sersemletiyor hem de endişelendiriyor. Sawyer'nasıl hissettiğimi anlatmalıyım - onunla şüphelerim ve sonsuza dek mutlu olmanın farklı versiyonları hakkında ne yapacağımız hakkında konuşmalıyım.

Dan Cumartesi günü normalden biraz geç kaldı. Velayet anlaşmamıza göre, June'u saat on ikide alması gerekiyordu, amaç June'un Dan'in evine dönerken uyuklamasıydı. Ama genelde üç ya da dört gibi geliyor, ben de June'u önce burada uyutuyorum. Onun için June'u uyanık tutmamayı zor yoldan öğrendim. Junie okula başladığı ve Dan artık Pazar günleri onu geç saatlere kadar tutamayacağı için programı yeniden gözden geçirmemiz gerekecek.

Bugün, dördü çeyrek geçe kapımı çaldı. Neyse ki Junie iyi bir uyku çekti, bu yüzden onun evine dönerken keyfi yerinde olacak.

Göğsümdeki tanıdık kızgınlığı görmezden gelmek için elimden geleni yaparak kapıyı gülümseyerek açıyorum.

"Junie, bak kim ," diyorum.

Dan içeri girer. "Selam . Üzgünüm geciktim."

Hayır, yapmayacaksın.

"Baba!" Junie çığlık atıyor ve kendini onun uzanmış kollarına atıyor.

Onu sımsıkı kucaklıyor ve yerden kaldırıyor. "Hey, prenses! Oh, seni özledim. Bütün hafta sonunu birlikte geçireceğiz. Çok eğleneceğiz, değil mi?"

"En eğlencelisi," diye yanıtlıyor June. "Annem de gelebilir mi?"

Göğsümdeki his daha da sıkılaşıyor. "Bug, sen ve baban birlikte özel zaman geçireceksiniz, unuttun mu? Yarın seni geri tam burada seni bekliyor olacağım."

Surat asıyor. "Ama bugün ikinizin de benimle olmanızı istiyorum."

"O aramayı annen yaptı." Dan onun yanağını çimdikliyor.
"Artık hep birlikte olamayız."

"Hey," diye karşılık veriyorum.

"Ne? Bu şekilde olmasını isteyen sendin."

Eski sevgilimin benden nasıl nefret ettiğinin ve yaptığım seçimleri nasıl anlamadığının bir kanıtı. Sawyer'la uğraşmanın bu kadar kolay olması inanılmaz. Konuşmak. Birlikte *olmak*.

"Dan, onun önünde olmaz, tamam mı?"

"Belli ki bunun normal olmadığını biliyor." June'u yere bırakıyor ve o da hemen bacaklarıma sarılıyor.

Sakinleştirici bir şekilde sırtını sıvazlıyorum. "Her şey yolunda, Bug. Annen ve baban sadece küçük bir anlaşmazlık yaşıyorlar." Ona bir bakış attım. "Onu almak istemiyor musun? Çünkü ben çok mutlu-"

"Tabii ki kızımı götürmek istiyorum. Sadece böyle üzgün olmasından nefret ediyorum."

"Arabana bindiğinde iyi olacak. değil mi June? Tabletini paketledim ve tamamen şarj oldu. *Rapunzel'i indirdik*-"

"Bay Sawyer bunu yapmama yardım etti!" June gururla duyurdu.

"O çok iyi biri. Bana ve anneme her zaman yardım ediyor."

Dan'in gözleri sert ve acımasız bir parıltıya büründüğünde midem bulanıyor.

"Bay Sawyer kim?"

"Annem onunla çıkıyor." Dan bana bakıyor. Düşüncelerim yarışıyor.

O ve ben boşandık. çıkmaya iznim var. Burada yanlış bir şey yapmıyorum. Evet, belki de önce Dan'e haber vermeden June'u Sawyer'la tanıştıırma kararımı sorguluyor. Ama gerçekten, bundan nasıl kaçınabilirdim ki? Kızlarımız aynı okula gidiyor, Tanrı aşkına. Onlar en iyi arkadaşlar. Bayan Sherman bize sürekli ne kadar ayrılmaz olduklarını söylüyor.

Dan'e Sawyer'dan bahsetmeyi planlıyordum. Ama her şey çok hızlı gelişti ve eski sevgilimi arayacak bir dakikam bile olmadı.

ve onu doldur.

Dürüst olmak gerekirse, ona ne *anlatacağımı*dan emin . Sawyer ve ben tek gecelik ilişkiden ebeveyn arkadaşlığına, oradan da çok daha fazlasına bu kadar kısa bir sürede geçtik. Sanırım bir uğursuzluk getirmek istemedi.

Mecbur kalmadıkça ortalığı karıştırmak istemedim. Dan'in bu şekilde tepki vereceğini biliyordum. Yarın Junie'yi bıraktıktan sonra öğrenmesi onun için daha iyi olurdu. Böylece herkesin hafta sonunu mahvetmeden kendi başına gidip somurtabilirdi.

Sonra düşündüm ki, *bir saniye bekle*. Onun duygularına bebek bakıcılığı yapmama ya da kendimi ona haklı göstermeme gerek yok. Evliyken bile bana kendini asla haklı çıkarmazdı. Kızımız söz konusu olduğunda her zaman iyi seçimler yaptım ve onu tehlikeye atacağımı düşünmesi için hiçbir nedeni yok.

Tanrım, bu dansımızdan çok sıkıldım. O sinirleniyor. Barışı korumak için geriye doğru eğiliyorum. Bir patlamayı önliyorum.

Silme işlemi bu şekilde gerçekleşir.

Kendimi böyle kaybettim. Sesimi gömdüm. Fikirlerimi.

Kendim.

Tanrım, bu Sawyer'la asla olmazdı, değil mi? Benimle asla bu şekilde konuşmazdı. Beni asla aptal ya da küçük hissettirmezdi.

"Bay Sawyer buraya bir randevuya mı geldi?" Dan soruyor.

"Hey, June?" Nabzım kulaklarımda zonklayarak söylüyorum.

"Neden gidip masanın üzerindeki çantandan Kindle'ını almıyorsun? Ben babanla hemen konuşacağım."

Tanrıya şükür Junie kabul ediyor, tableti oturma odasında kayboluyor.

"Ne oluyor, Ava?" Dan gözlerini kocaman açarak soruyor.

"Çocuğumun yanına bir yabancıyı getiriyorsun ve bana bundan bahsetmiyor musun?"

Dan'in beni kızdırmasına izin vermeyeceğim. Sadece beni kızdırmaya çalıştığını biliyorum. Bu suçluluk duygusu saçmalığıyla beni kötü hissettirmeye çalışıyor.

Ama bu pisliği bırakmanın söylemesi yapmaktan daha kolay. Kalbim küt küt atıyor.

"Sesinizi alçaltın lütfen," diye cevap veriyorum. "Sawyer yabancı biri değil. Junie okulda bir arkadaş edindi. Adı Ella ve Sawyer da onun babası. Evet, Junie'yle tanıştı ve evet, bazı randevularımız oldu. Her şey çok yeni, bu yüzden sana söylemedim. Nazik ve sabırlı biri ve ikimize de çok iyi davranıyor."

Dan'in yüz ifadesi buruşuyor, benim göğsüm de öyle. "Şaka yapıyor olmalısın."

"Buradaki asıl sorun ne Dan? Söyle de yolumuza devam edelim."

"Neden, bu adamla randevun olduğu için mi?"

Yorgunluğumun yanı sıra kaygımın da artmaya devam ettiğini hissediyorum. Odadaki yetişkin olmak zorunda kalmaktan çok sıkıldım.

Bu dansımızın herhangi bir şekilde tolere edilebilir ya da kabul edilebilir olduğunu iddia etmekten bıktım. Bu adam asla öğrenmeyecek. Asla değişmeyecek.

"Bu seni ilgilendirmez," diye idare ediyorum, sakın kalma çabalarım rağmen duygularım boğazımda yükseliyor.

"Kızımın etrafında takılıyorsa bu kesinlikle beni ilgilendirir."

Gözlerimi kırptırıyorum. Dan'in önünde ağlamayacağım.

Onun üstünlük sağlamasına izin reddediyorum.

"Sana Sawyer'dan bahsetmediğim için üzgünüm Dan. Dediğim gibi, o gerçekten iyi bir adam ve Junie onun arkadaşlığından hoşlanıyor. Sorun çıkaracağını düşünseydim onu yanıma almazdım. O bekâr bir baba -Ella'nın tek ebeveyni-dolayısıyla Junie onunla çıksak da çıkmasak da tanışacaktı."

"Ama sen çıkıyorsun."

"Evet." Gözlerimi deviriyorum, neredeyse hayal kırıklığımdan boğulacaktım. "İnsanlarla çıkmaya iznim var Dan. Eminim sen de birileriyle çıkıyorsundur, ki bu harika bir şey."

"Hatalı *sen olduğun* halde bana kızmaya cüret ediyorsun. Elbette birileriyle çıkıyorum ama June etraftayken eve kimseyi getirmiyorum."

burada: bir şekilde kusurlu olduğumu ima ediyor.

Uygunsuz. *Yanlış*.

Çenemi sıkıyorum. "Onu ayda sadece iki hafta sonu bunu söylemek senin için kolay."

"Bütün bu düzenlemeyi hiç istemedim." Parmağıyla beni işaret etti. "*Sen* ."

Ciğerlerim yanıyor. Gözlerim de öyle. Hala ağlamaktan nefret ediyorum
üzüldüğümde. Üzgün, kızgın, bunalmış olabilirim-herhangi bir büyük duygu beni ağlatır.

Sanırım bu açıdan June'a çok benziyorum.

Bu aynı zamanda Dan'in benden nefret ettiği bir şeydi. Çok duygusal olduğumu söylerdi. Çok fazla.

Gözlerimi kapatıyorum. "Dan, bence gitmelisin" derken sesim titriyor.

"Sen olmak Gülünç. Ben sadece çalışıyor
için var seninle bir konuşma."

"Hayır, beni üzmeye çalışıyorsun ve ben bunun için burada değilim."

"Sen söyle o iyi Adam mı? Kanıtla. o. Ver
Ben telefonun."

Gözlerim açıldı. "?"

"Sana ne dediğini göster bana." Dan elini uzattı. "Onunla mesajlaşmalarını. Sana inanmamı istiyorsan, kanıta ihtiyacım var."

Gülüyorum. "Kesinlikle hayır."

"Göster bana Ava," diye yanıtlıyor, "bunun daha büyük bir soruna dönüşmesini istemiyorsan? Avukatım sadece bir telefon uzaklığında."

Geri çekiliyorum, boğazımdaki daralmadan güçlükle nefes alabiliyorum. "Bana zorbalık etmene izin vermeyeceğim. Git, Dan. Madem böyle davranacaksın, neden June'u da burada ?"

"Kızımın etrafına yabancı adamlar getirmene izin vermeyeceğim. Bana telefonu göster Ava."

Ona sadece bakabiliyorum. Bu adamın şu anda olduğum kişiden ya da yaptığım seçimlerden hoşlanmadığı çok açık.

Onunla konuşmak kafamı duvara vurmak gibi. Sawyer'la birlikte olmanın kolaylığından çok farklı. Onunla konuşmak. Beni asla bu şekilde sorgulamaz.

Mahremiyetimi asla ihlal etmez, çünkü bana güveniyor.

Sawyer bana gerçekten güveniyor. Bu da bana kendime gerçekten güvenebileceğimi düşündürüyor.

"Ben de boşanmak istemiyordum Dan," diyorum sesimi alçaltarak. "Ama biz boşandık, yani telefonuma bakmaya kesinlikle hakkın yok. June gerçekten güzel bir hafta sonu geçirmeyi dört gözle bekliyor-"

"Kızımın güvende olduğunu öğrendikten sonra güzel bir hafta sonu geçireceğim."

"Doğru, çünkü bir erkekle mesajlaşarak üç yaşındaki çocuğumuzu bilerek tehlikeye atarım." Tekrar gözlerimi deviriyorum ve topuklarımın üzerinde dönüyorum. "Her neyse Dan."

"Beni bırakıp gitme."

"Dan," diyorum olabildiğince sakın bir şekilde,

"lütfen git." "Telefon, Ava."

Ona ters ters baktım. "Dan-"

"Sadece telefonu bana ver."

"Sana kaç kere hayır demem gerekiyor?" onunla yüzleşiyorum. "Defol git buradan. Şimdi."

"Anneciğim? Annem iyi mi?"

Junie'nin bizi duyabildiğini fark ettiğimde midem bulanıyor.

"Ben İyi, Böcek!" I Ara. O zaman I tanışmak

Dan'ın gözler ve fısıldar, "Sana bir iyilik yapacağım ve işgal etmek istediğini unutacağım"

Gidersen mahremiyetimi ihlal etmiş olursun. Hemen şimdi Dan."

Bakışlarımı bir an için fazla uzun tutuyor. "Bu konuşma daha bitmedi. Gerçekten, sen nasıl bir annesin ki eve rastgele adamlar getiriyorsun? Daha iyisini bilmesem, senin bir sürtük olduğunu söyledim-"

"Yapma." Öfke nefes borumu sıkıyor. Aynı zamanda, ağlamak için şiddetli bir ihtiyaç duyuyorum. "Sakin bana o kelimeyi söylemeye cüret etme. Ya da herhangi birine."

O bana bakarken aramızda ağır ve yüklü bir sessizlik var.

"Peki," dedi sonunda. "Ama bu adamın küçük kızımızı incittiğine dair bir fısıltı duyarsam, sorunumuz olacağına inansen iyi edersin."

O kadar kızgın, utanmış ve *üzgünüm* ki titriyorum. Yine de ısırarak "Sorun sensin. Hep öyleydin. Bana güvenmeyerek beni inciten sensin. Beni gerçekte kim olduğumu gömmeye zorlayarak. Ve sana ihtiyacımız olduğu şekilde ortaya çıkmayarak küçük kızımızı inciten de sensin." Gözümden bir damla yaş süzüldü. Çabucak sildim. "Çık dışarı. Şimdi."

"Her neyse." Dan gözlerini devirerek ellerini havaya kaldırdı. "Sen delisin."

Gülüyorum. Daha çok bir kıkırdamaydı, gerçekten, boğazımın arkasını yakan .

"Ne?" Dan soruyor.

Başımı salladım. "Bu çok komik. Erkekler kadınlara 'deli' demeye bayılır ama asıl deli olan sizsiniz, sizin saçmalıklarınıza razı olduğumuzu sanıyorsunuz."

"Siktir git," diye tükürüyor.

"*Defol. Dışarı.*" Kapıya doğru başımı salladım. "Ve küçük kızımızın aklına kötü düşünceler ya da fikirler soktuğuna dair en ufak bir fısıltı duyarsam, bir sorunumuz olacağına emin olabilirsin."

Konuşmayı için yanından geçerken omuzlarımızın birbirine değmemesine dikkat ediyorum. Tutmak

Junie'ye gitme vaktinin geldiğini söylüyorum. Evimizdeki huzuru korumak için yüzüme bir gülümseme yapıştırdığım bu tür duygusal emekleri kesinlikle özlemiyorum.

Dan'le ve onun ruh haliyle yaşamayı *kesinlikle* özlemiyorum.

En azından kapıdan çıkarken kızımıza karşı nazik davranıyor ve ona günü birlikte geçirecekleri için ne kadar heyecanlı olduğunu söylüyor.

Bir an için onu almasına izin vermeli miyim diye düşündüm. Onun güvenliği için falan endişelenmiyorum. Ama Dan'in *çok* kızgın olduğu açık ve umarım ona karşı çabuk öfkelenmez. Ayrıca umarım kızımızın aklına kötü düşünceler sokmaz.

Ama o kızın babası. Ve bu onun ona sahip olmak için hafta sonu. June'u almasına izin vermeseydim nasıl bir kriz geçireceğini hayal edebiliyorum. Onu özleyeceği için değil, gururunu inciteceği için.

Araba yolundan çıkıp çiftliğin girişine giden asfalt yola girmelerini izliyorum.

Sonra kanepeye kıvrıldım ve içimde tuttuğum hıçkırığı dışarı çıkardım.

Ondan sonra kız kardeşimi aradım. Ablam Dottie'de karar kılıyorum, çünkü sözde daha akıllı olan o.

Şu anda biraz bilgeliğe ihtiyacım var.

BÖLÜM 28

Ava

"AH, TATLIM, SORUN NE?" Dottie

sorar

ilk çalmada açtıktan sonra.

Alay ettim. "Bir sorun olduğunu nasıl anladın?" "Senin olman hazırlanman görmen gerekiyordu.

Kovboy. Bana ne olduğunu anlat."

Kız kardeşlerimi Sawyer'la aramızdaki gelişmelerden haberdar ettim. Paylaşılmayacak kadar ilginç bir hikayeydi. Kız kardeşlerimle her gün ve haftada birkaç kez telefonda sohbet ederiz, bu yüzden onlara söylemeseydim garip olurdu.

Sawyer'la ilişkimin tomurcuklanmasındaki tüm övgüyü Bee alıyor, çünkü kendi deyimiyle "sizi *kelimenin tam anlamıyla* birbirinizin kollarına iten" oydu.

Dottie, Sawyer'ın yaptığı tüm tatlı şeyleri duymaya bayılıyor.

Junie ve benim için yapıyor.

Dan ile cehenneme tanık olduktan sonra, kendimi tekrar ortaya koyduğumu görmekten memnun olduklarını biliyorum. Beni mutlu görmek, bir ilişkiyi deneyecek kadar mutlu görmek.

Yine de yeterince cesur muyum?

"Nereden başlayayım?" Derin bir nefes alıyorum. "Dan ve ben Junie'yi almaya geldiğinde büyük bir kavga ettik."

"O adamdan *nefret* ediyorum."

"O kesinlikle en kötüsü," diyorum neşesiz bir kıkırdamayla. "Uzun lafın kısıası, her zaman yaptığını yaptı ve kendimi bok gibi hissetmeme neden oldu. June'u Sawyer'la tanıştıırarak onu tehlikeye attığımı ima etti."

Bir duraklama.

"Şaka yapıyorsun."

"Keşke öyle olsaydım. Dan mesajlarımı okuyabilmek için telefonumu görmek bile istedi, çünkü ben belli ki rastgele erkeklerle seks için çocuğunu ihmal eden, akli dengesi yerinde olmayan bir anneyim."

"Senin tarafından tehdit ediliyor. Bu yüzden seni hep küçültmeye çalıştı. Kendinden daha az emin olmanı. Bunu biliyorsun, değil mi? Her zaman ondan ne kadar iyi olduğunu fark etmenden korktuğunu, bu yüzden seni küçültmeye çalıştığını? Seni korkutmaya ve kafanı karıştırmaya?"

Dilimi yanağıma sokuyorum. "Seviyorum, evet. Keşke onun saçmalıkları beni hala etkilemese. Doğru şeyi yaptığımı biliyorum -iyi seçimler yapıyorum Dot- ama şimdi kendimi kötü hissediyorum. Ayrıca Sawyer'ı görmeye gidecek durumda değilim."

"Sakın o pisliğin kendini sorgulamasına izin verme.

Sakın seni kovboyundan uzak tutmasına izin verme." Yüzüm buruştu. "Belki de en iyisi budur."

Dottie kahkahalarla güler. "Bu bir yalan ve sen de bunu biliyorsun. *Seninle* ilgili her şeyi değiştirmeye çalışan narsist bir pislikten boşanmak en iyisiydi. Senin her zerrene tapan sevimli kovboydan ayrılmak mı? Bu değil ve buna izin vermeyi reddediyorum."

Merkezimdeki düğüm hafifçe gevşiyor. Ablam Sawyer konusunda haklı. Onun beni Dan'in yaptığı gibi suçlayacağını hayal bile edemiyorum.

Sawyer'ın beni karıştırmaya çalıştığını hayal bile edemiyorum. Kim olduğumdan korkmuyor. *Onun* istediğinin tam tersi olsa bile benim ne de korkmuyor. Hâlâ kendim olmama izin veriyor.

"Ona aşıksın, değil mi?" Dottie aklımı okuyarak soruyor.

", Dot, beni zor durumda bıraktın."

"Sen bir şairsin ve bunun farkında bile değilsin." Sesindeki gülümsemeyi duyuyorum. "Yani, bu çok açık, tatlım. Bana Sawyer hakkında anlattıklarına bakılırsa, o asla seni bu şekilde hüznü gözyaşlarına boğacak bir şey yapmaz."

Tavana bakıyorum. Vantilatör açık, havayı tembelce karıştırırken gölgeler .

"Ama o evlenmek istiyor. Çocuklar, köpekler, beyaz çitler. Her şey."

"Ve?"

"Ve?" Gülüyorum. "Ne demek istiyorsun? Bunların hiçbirisiyle ilgilenmediğimi biliyorsun. O iyi bir adam, Dottie. Dünyayı hak ediyor. İsteddiği her şeyi gerçekten ve gerçekten hak ediyor. O mükemmel bir insan. Çok çalışıyor ve çok seviyor ve ben onun hep hayalini kurduğu sonsuz mutluluğa ulaşmasına engel olmak istemiyorum."

Dottie duraksıyor. onun bir şeyler atıştırdığını duyuyorum.

Tahmin etmem gerekirse, kaju fıstığı. Sürekli bir şeyler atıştırıyor. Sonunda "Ben yemem," dedi.

Gözlerimi deviriyorum. "Neyi almıyorsun?"

"Sen ve Junie'nin dek mutlu olamayacağınızı. Yani, ya siz çoktan bulduysanız? Cenneti mi? Çünkü gerçekten de cennet, birlikte tuhaf küçük otantik benlikleriniz olma özgürlüğünden başka ne olabilir ki?"

Gözlerimden akmaya devam eden yaşlara rağmen gülmeye devam etmek iyi hissettiriyor.

"Seni tanıyorum," diye devam ediyor Dottie. "Hayatta en çok değer verdiğin şeyler özgürlük ve özgünlük. Dan'de asla ama asla bulamayacağın iki şey. Ama Sawyer? Tamamen farklı bir hikâye. Adama yanıldığını kanıtlaması için bir şans , A."

Cevabı zaten biliyorum. Ama yine de soruyorum, "Hangi konuda yanıldığımı kanıtla?"

"Romantik ilişkiler kaçınılmaz hayal kırıklığı demektir."

Kanepeye bakarak, bu fikrin kafamda şekillenmesine izin verdim. "Tek olmaktan memnunum. Hayatımı olduğu gibi seviyorum."

"Bildiğini biliyorum. Ailenin her şeyin başı ve sonu olduğunu bildiğini de biliyorum. Ailenin tek anlamı, A, birbirini seven bir grup insandır. Aile sevgidir. Ergo-"

"Sevgi her şeyin başlangıcı ve sonudur." Tanrım, gözyaşlarım şimdi *gerçekten* akıyor.

"Öyleyse aşkı içeri al, lanet olsun."

"Neyi seviyorum biliyor musun? Beni nasıl güldürebildiğini *ve* aynı zamanda ağla."

"Ben . Ayrıca haklıyım ve bunu biliyorsun."

Nefes alıyorum. Bırakıyorum. Al. Dışarı. Tekrar tekrar, düşünerek.

Hissediyorum.

"Ama o evlenmek istiyor," diyorum sonunda. "Sawyer mükemmel bir ailede büyüdü-"

"Gerçekten harikalar, değil mi?"

Benim mide takla ne zaman I
Hatırla ve Mollie ve Wheeler botlarımı ve
kıyafetimi seçmeme yardım ettiler. Ayrıca, botlar için ödeme
yapmama izin ve kabul edecekleri tek ödemenin Salı günleri The
Rattler'daki kadınlar gecesine katılmak olduğunu söylediler.
Görünüşe göre Mollie büyük bir
hayranı, şu anda içemiyor olsa bile.

Ayrıca Mollie ve Wheeler'ın doğuştan ya da kan bağıyla Rivers'lı olmadıklarını *da* biliyorum. Ama onlar Hartsville'de bulduğum bu küçük tatlı ailenin bir parçası. Sawyer'ın kardeşlerle birlikte yaratılmasına yardım ettiği bir aile.

Duke'un bizi kenardan sessizce desteklemesini de unutmayalım. Bir de geçen gece Sawyer'la dışarı çıkabilelim diye Cash ve Mollie'nin Ella'ya bakıcılık yaptığı gerçeği var.

"Gerçekten harika," diyorum, boğazım tekrar düğümleniyor.

"Ama mükemmel değiller. Kimse mükemmel değildir. Bu yüzden burada yaratıcı olmak için biraz alanınız olduğunu düşünüyorum. Sawyer evlilik aradığını söylüyor, siz de bunu beyaz çitler, bebekler falan olarak anlıyorsunuz. Peki ya -burada beni dinleyin- aslında bağlılık arıyorsa? Çünkü evlilik ve bağlılık aynı şey değildir. Belki ona bir yüzük veremezsiniz ama gelebilirsiniz. Gerçekten iyi bir arkadaş olabilirsiniz. Harika bir dinleyici olabilirsiniz. Onun ve kızının yanında olabilirsiniz. Bence bu, *göstermenin anlatmaktan* daha etkili ve önemli olduğu klasik bir durum."

Kaşlarımı çatıyorum. "Açıkla."

"Sanki"-Dottie nefesini bırakıyor-"ona yaptığın şeyde kararlı olduğunu gösteriyorsun. Aptal bir düğünde, aptal bir mihrapta birbirinize ne söylediğiniz kimin umurunda? Sözlerin hiçbir anlamı yok. Eylemler her şeydir. Sawyer zeki bir adam. Bence bunu evlilik cüzdanına attığın imzadan daha çok takdir edecektir. O kağıt parçasının ne kadar değersiz olabileceğini ilk elden öğrendin."

Kolumla gözlerimi sildim. "Bu fikri sevdim. Gerçekten de Sawyer'ın küçük şeylere, günlük işlere değer verdiği konusunda haksız olduğunu düşünmüyorum. Onun bu yönünü seviyorum. Ama bunun yeterli olacağından emin değilim. Neden tüm arkadaşları ve ailesiyle birlikte büyük beyaz bir düğün istediğini anlıyorum. O özünde bir aile babası. Gerçek bir romantik."

"Peki sen değil misin?"

Bir kahkaha attım. "Dot, bu noktada romantik olmanın tam tersiyim."

"Kesinlikle katılmıyorum. Şu anda aşıksın. O kadar aşıksın ki buna dayanamıyorsun, değil mi?"

"Öyleyim." Bir elimi saçlarımın arasından geçirerek tepemde bir yumruk oluşturuyorum ve gözlerimi sıkarak kapatıyorum. "Ve yapamam."

"Dinleyin. Hepimiz işlerin yoluna gireceğine ve iyi olacağımıza dair bir garanti isteriz. Gerçek şu ki, kimse garanti alamaz."

Risk alırsınız ve işe yaramasını ; yapabileceğiniz tek şey budur."

"Gerçekten aptalca riskler aldım," diye idare ediyorum, sesim titrek.

"Sawyer aptalca bir risk değil, tatlım. Bunu de biliyoruz. Onunla yaşadığın deneyim Dan'le yaşadığından tamamen farklı. Sawyer seni sen olduğun için seviyor, olman gerektiğini düşündüğü kişi olduğun için değil. Belki bu değişir. Ama ben bundan çok ama çok şüpheliyim."

Nabzım kulaklarımda çınlıyor. "Neden böyle düşünüyorsun?"

"Sawyer ne istediğini biliyor ve buna uygun olarak, Kim olduğunu biliyor. Olmadığı biri ya da bir şey olmaya çalışmıyor. Sizden başka kimseyi etkilemeye ihtiyacı yok. Bu arada bunu yapmak için dünyanın öbür ucuna bile gider."

Bırak kalayım. Lütfen Ava, kalmama izin ver. Sen hazır olduğunda hazırım.

"Bunu tekrar yaşayamam." Gözlerimi elimle kapatıyorum. Elini. "İşler yolunda gitmezse - Junie var, işim var - hayat şu anda çok güzel ve yeniden başlamak istemiyorum-"

"Bunun bir trajedi olacağını biliyorsun, değil mi?" "Ne olurdu?"

"İnsanların seni hayal kırıklığına uğratmasından duyduğun bu korkunun, hayatının gerçekten güzel bir dönemini sabote etmesine izin verirsen. Seni seviyorum ama Sawyer kaçınılmaz olarak seni hayal kırıklığına uğratmadan önce bu ilişkiyi bitirirsen daha iyi olacağını düşündüğünü şimdiden görebiliyorum."

"Çünkü beni hayal kırıklığına uğratacak, Dot."

"Tabii ki edecek! Herkes bazen seni hayal kırıklığına uğratır. Ama bence aradaki fark, Sawyer'ın senden gerçekte kim olduğunu terk etmeni isteyerek seni asla hayal kırıklığına uğratmayacak olması."

Kalbim sıkışıyor. *Bu doğru.*

Derinlerde bir yerde, Sawyer'ın Dan'in asla ve asla yapmadığı şekilde özgür bir ruh olmama izin vereceğini biliyorum.

Sawyer önce değişmem için ısrar etmeden benim için ortaya çıkacak. Daha küçük, daha tatlı, daha *az* olmam şartı olmadan.

zihnimi okuyan , Dottie yumuşak bir şekilde devam ediyor, "Sen

En kötüsünü düşünüyorsun, Ava. Seni hayal kırıklığına uğratacağını ve ilişkinizin patlayacağını düşünüyorsun çünkü sonunda senin bir şekilde eksik olduğunu düşünecek. Ama bunun yerine kendine şu hikayeyi anlatmaya ne dersin: Sawyer'ı olduğu gibi seviyorsun, o da seni aynı şekilde seviyor ve *bu* senin sonsuza dek mutlu olacağın şey, nokta. itleri ve ortak banka hesaplarını boş verin. Bu sizinle ilgili ve birbiriniz için çok şey ifade ettiği açık. Her şeyin ateşli bir seksle başladığını biliyorum-"

"Seks çok çok iyi, Dot."

"Demek Teksas'ta her şeyin gerçekten daha büyük olduğu doğru, ha?"

"Yorum yok."

"Seni şanslı kaltak. Her neyse, tek gecelik bir ilişki olarak başladınız. Ama şimdi bir şekilde önce arkadaş, sonra da seks arkadaşı olmayı başardığınızı hissediyorum. Sanki her şey tersine dönmüş gibi ama en iyi şekilde?"

"Sawyer gerçekten harika bir arkadaş."

"Dan hiç olmadı." Dottie iğniyor. "Szm geri alıyorum. Cesur olma zamanı, A. Gözlerini kurula, dans botlarını giy ve git kovboyuna nasıl hissettiğini söyle."

"Lekeli bir olsam bile mi?"

"zellikle de leke iindeysen. bir ses Sawyer'ın seni çok daha iyi hissettireceğini söylüyor."

BÖLÜM 29

Sawyer

AVA GEÇ KALDI.

Hiç geç kalmaz.

Telefonuma baktığımda, mesajlarıma cevap vermediğini görüyorum. Bu beni endişelendiriyor. Her şey yolunda mı? June'u almaya gelenlerle ilgili bir şey mi oldu? Eski sevgilisinin onu daha önce alması gerektiğini biliyorum. Caroline saat altıda Ella'ya bakmak için evime geldikten sonra onunla burada, Rattler'da buluşmayı planlamıştık.

"Dostum." Wyatt uzun boynunu geriye atarken bana bakıyor. "Sadece yarım saat. Eminim iyidir. Kızlar her zaman geç kalır."

Mollie sırtarak bir elini şişmiş karnının üzerine koyuyor. "Bunu doğrulayabilirim."

"Ah, tatlım, bu iyi bir geç." Cash onun dudaklarına bir öpücük kondurur ve aşık bir salak gibi gülümser. "Çok güzelsin."

Çenesinin alt tarafındaki sakalını hafifçe kaşıyor. "Çok . O şapkanın içinde seni ne kadar sevdiğimi biliyorsun." Stetson'un ağzına dokunmak için uzanıyor.

"Sonra giymek ister misin?" Sırıttıyor.

Mollie'nin gözleri parlıyor. "Sanki sormana gerek var da."

Barmen Tallulah, "Lütfen siz orada sevişebilesiniz diye herkesi kadınlar tuvaletine kilitlemeyin," diye yalvarıyor.

"Bu gece evimiz dolu."

"O sadece bir kez oldu," diye yanıtlıyor Mollie.

Cash başını sallar. "Ama bunu , değil mi?"

Dirseklerimi bara dayayıp başımı eğiyorum. Cash ve Mollie'yi seviyorum. Birlikte harikalar ve onlar için gerçekten mutluyum. Ama hala herkesi iğrendiren o aşk-sevgi evresindeler.

Ya da belki de bu sadece benim kıskançlığımdır, sevgilimin bir an önce gelmesini diliyorumdur. Çünkü onu dün, önceki gün ve ondan önceki gün görmüş rağmen özlüyorum.

Gerçekten, geçen hafta sonu buluşmamızdan beri yollarımızın kesişmediği bir gün bile olmadı. Daha önce Ava'ya bağımlı değildiysem bile şimdi kesinlikle bağımlıyım, The Rattler'ın kapısı her açıldığında o olduğu umuduyla yukarı bakıyorum.

Mollie ve Cash dans pistine gidiyor. Sally sahnede Frisky Whiskey ile birlikte, annesiyle birlikte her Cuma gecesi The Rattler'da sahne alan grup. Özel istek üzerine bu gece yine buradalar.

Yani *benim* isteğim. Ava onları görebilsin diye Patsy ve Sally'ye iki gece üst üste çalmaları için ev yapımı domates çorbamdan litrelerce rüşvet vermiş olabilirim. Kendisi canlı müzik seven bir kız, bu yüzden Frisky Whiskey'nin mükemmel country cover'larından keyif alacağını biliyorum.

Telefonumu kontrol ettim. Neredeyse yediye çeyrek var. Duke bana hafifçe dirsek attı. "İyi misin?"

"Bir şeylerin ters gittiği hissinden kurtulamıyorum."

Kaşlarını çatıyor. "Sence onu kontrol etmeli miyiz? İstersen kamyonetimi alabiliriz."

"Belki." Kapı açıldığında kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor ama Tallulah'nın karısı Goody Gershwin'i görünce hemen düşüyor. "Bu Ava gibi değil."

"Birbirinizi gerçekten iyi tanıyorsunuz, ha?" Duke birasını yudumlarken bana bakıyor.

"Bak, anlıyorum. Ava ve ben yeniyiz. Gerçekten yeniyiz. Ama birlikte olduğumuz süre içinde çok yol kat ettiğimizi hissediyorum. Ben hiç-"

"biriyle bağlantın var mı?"

Gözlerimi ona dikiyorum. "Neden bahsettiğini biliyormuş gibi konuşuyorsun."

Birasını dudaklarına götürerek sırtıyor ve omuz silkiyor. "Sadece söylüyorum, sonunda istediğini elde ettiğini görmek güzel. Çünkü sen her zaman ne istediğini biliyordun Sawyer."

"Ne istediğimi sanıyorsun?"

Duke bana bir bakış attı. " etme."

"Hayır, gerçekten merak ediyorum. Çünkü Ava'ya takılıp kaldığım nokta da bu. Hayatım boyunca evlenmek, bir aile kurmak istedim. Her şeyi doğru şekilde, doğru sırayla yapmak. Şimdiye kadar yapmadığım açık ama bir yerden başlamak lazım. Ama Ava... o evlenmek istemiyor."

"İşleri hangi sırayla yaptığın kimin umurunda, yeter ki onları yapabilesin." Duke uzun boynunu bırakır. "Gerçekten düşündüğün zaman Sawyer, neden evlenip bir aile kurmak istediğini araştırdığın zaman, bence senin her zaman aradığın şey bir yuva duygusu. Güven duygusu."

Göz kırpıyorum. "Bu... çok anlayışlı bir davranış." "Dostum, kapa çeneni."

"Ciddiyim."

Dönüyor ve kalçasını bara yaslıyor. "Etrafta koşturup duruyorsun, herkesin güvende olduğundan ve iyi bakıldığından emin oluyorsun. Bunu kendin için de isteyebileceğini hiç düşündün mü?"

Gözlerimi koluma silmek için başımı çeviriyorum. Aynı zamanda gülüyorum, çünkü o haklı.

Küçük kardeşim haklı.

"Hey." Duke parmaklarını göğsüme bastırıyor. "Hiçbirimiz kalp kırıklığı ve kayıplardan muaf değiliz. Sanırım bu dersi erken öğrendik."

"Çok erken."

"Yok artık." Duke'un gözleri de ıslanmıştı. "Ama lanet olsun, hepimizin tekrar o şekilde incinmesini engellemeye çalıştın mı? Bu arada senden bunu yapmanı hiç istemedik."

Biramı yudumluyorum. "Evet, birilerinin siz hayvanlara göz kulak olması gerekiyor."

"Bizler yetişkin insanlarız Sawyer. Hepimiz iyiyiz, bu yüzden artık kurtarma görevine devam etmeyi bırakabilirsin." Parmakları göğüs kafesine saplanıyor. "Belki başkalarını önceleyerek kendine zarar vermeyi bırakırsan Ava'nın sana zarar vermeyeceğini anlarsın. Zaten bildiğin bir şeyi sana söylemesi için bir kâğıt parçasına ihtiyacın yok."

"Öyle mi?" Burnumu çekiyorum. "Neymiş o?"

Yüz ifadesi yumuşayarak sırtıyor. "Sen zaten mutlu sona ulaştın. Güvenlik, saygı, bağlılık, hepsi şu anda gerçekleşiyor Sawyer. Aç şu lanet gözlerini."

Tam o sırada kapı açılır ve mavi kot pantolonlu, kovboy şapkalı, uzun boylu bir sarışın bara girer.

"Gördün mü?" diye mırıldanıyor. "O gösterdi. Hepiniz iyi olacaksınız, söz veriyorum."

Ava'yı görüyorum ve kalbim, midem, her şeyim yerinden fırlıyor, gözlerim yanıyor ve kahkahalar yükseliyor.

Rahatlama.

İşte bu duygu böyle bir şey. Kendime de iyi baktığımdan emin olabilmek için önceliklerimi yeniden belirleyebilmenin verdiği rahatlama.

Ava ile lanet hayatımı yaşamaya gidiyorum. Her neye benziyorsa artık. Düğün ya da değil. Aramızda iki bebek var, yani Ella hep istediğim kardeşe sahip olacak. Yerleşik bir en iyi arkadaş.

Yirmi adım öne mi atlıyorum? Tabii ki öyle. Ama istediğim şey gerçekten bu. Bir yüzük ya da kiralık bir smokin değil.

Hayatımın sonuna kadar bu kadınla, sadece bu kadınla içmek ve dans etmek istiyorum. Onu eve götürmek istiyorum.

Onu evimize götürüp mutlu sonumuzun nasıl olduğunu göstereceğiz.

Bu inancın kesinliği beni kavlıyor ve bırakmıyor.

Ava, Bayan Rivers olmadan da yaşayabilirim.

Ama Ava olmadan yaşayamam.

Ben de onu bekleyen biramı aldım ve onu selamlamak için döndüm.

Yüzünü görünce hemen geri çekiliyorum. Şişmiş, kan çanağına dönmüş gözlerini gördüğümde içimi çirkin bir his kaplıyor.

Tüm yüzü şişmiş, sanki saatlerdir ağlıyormuş gibi.

Biramı ölümüne tutuyorum. Aman Tanrım. Aman *Tanrım*, o pislik ne yaptı?

"Ben-" Boğazını temizliyor. "Geciktiğim için özür dilerim.

Çok geç kaldım.

-Bir gün geçirdim-"

"Kim?" Kelimeyi ısırarak söylüyorum. Nabzım atıyor, avuçlarım karıncalanıyor. Kardeşlerimin bizi izlediğini hissediyorum.

Ava gözlerini kırptırıyor, yutkunurken boğazı çalışıyor. "Ne yap-"

"Bunu sana kim yaptı?" Yüzünü işaret ediyorum.

Bana bakıyor. "Ne demek istiyorsun?"

Kalbim deli gibi çarpmasına rağmen sesimi sakın tutuyorum.

"Seni kim ağlattı? Seni kim incitti? Lütfen söyle bana, Ava."

Çenesi titriyor ve bir bakıyorum Duke biraları elimden alıyor ve ben de Ava'yı kucaklamak için yavaşça kendime çekiyorum.

"İyi misin?" Başının üstünü öperek fısıldıyorum. Başını sallıyor. "Ben iyiyim."

"İyi görünüyorsun."

"İyi, ben iyi değilim." Ava biraz geri çekilip bana bakıyor.

"Konuşabilir miyiz? Randevumuzu mahvetmek istemem-"

"Hiçbir şeyi mahvetmiyorsun."

"Teşekkür ederim, Sawyer." Yine ağlayacakmış gibi görünüyor. "Çok özür dilerim. Dürüst olmak gerekirse, bütün hafta boyunca bunu dört gözle bekledim ve gerçekten iyi vakit geçirmemizi istiyorum, ama gelmem gerekiyordu, gelmeli miyim yoksa iptal mi etmeliyim diye tartıştım..."

"June güvende mi?"

"June güvende. Onu Dan aldı. O gitmeden önce onunla tartıştık."

Rahat bir nefes alıyorum. Aynı zamanda, göğsüm artan bir öfkeyle geriliyor. Dan June'u aldı ama yine de büyük bir hata yaptığı ortada.

"Beni aramalıydın Ava. Beni arayabileceğini biliyorsun, değil mi? Her zaman, gece ya da gündüz."

"Biliyorum ve özür dilerim. Düşüncelerimi toparlamam ve kendimi gerekiyordu. Dışarı çıkabilir miyiz? Orada konuşabilir miyiz?"

"Elbette." Omzumun üzerinden baktığımda tüm kardeşlerimin barda toplandığını görüyorum. İçkilerini bırakma şekillerinden, yardımlarına ihtiyacım olursa gitmeye hazır olduklarını anlayabiliyorum.

Göğsüm kabarıyor. Ailem her zaman . Ama ancak şimdi onlara gerçekten ihtiyacım olduğunu kabul etmeye hazırım.

Ancak şimdi onların yardımını kabul etmeye hazırım.

"Hepiniz iyi misiniz?" Cash soruyor. Neyse ki grup henüz başlamadığı için bağırmasına gerek yok, bu da dikkatleri üzerimize çekebilir.

Başımı salladım. "Gidip kamyonetimde konuşacağız. Bize biraz zaman ver."

Wyatt parmaklarını çıtlatarak, "Burada olacağız," diyor. "Buralarda kavga etmeyeli bir dakika oldu."

Cash, karısının tekrarlayarak, "O bir kereydi," diye cevap verir. "Ve diğer adam başlattı."

Kavgayı sevmem. Ama biri kızıma zarar verirse- Evet, sağ yumruğumla bir randevusu olacak.

Bir elimi Ava'nın küçük sırtına koyarak kapıya doğru yönlendiriyorum ve kapıyı açıyorum. Dışarıdaki hava canlandırıcı.

İlkbahara girdiğimiz şu günlerde karanlık tam olarak bitmiş değil.

Titriyor. Onu daha yakına çekerek küfrediyorum. Kesinlikle kötü bir şey oldu ve eğer bu kötü şey eski sevgilisinin ona elini sürmesi ya da başka bir şekilde kötü davranmasıysa kesinlikle birkaç kafatası kıracağım.

Ne tür bir adam birisini gözleri böyle şişecek kadar ağlatır?

Beni çaresiz hissettiriyor. Ve kızgın. Ve şimdi bunu düzeltmek istiyorum, sorun her neyse, kardeşimle her şeyi düzeltmeye ve herkesi kurtarmaya yönelik patolojik ihtiyacımın ne kadar zararlı olduğu hakkında bir konuşma yapmış olmama rağmen.

Ya şimdilik sadece dinleyeceğime söz verirsem? Çünkü Ava'yı tanıyorum ve onun için kimseyi yumruklamama ihtiyacı yok. Kendi başının çaresine bakabilir. Ama bir arkadaşına ihtiyacı var. Ağlayacak bir omuza.

Ben senin adamınım, Ava.

Onun için yolcu kapısını açıyorum ve içeri girerken ona yardım ediyorum. Aceleyle sürücü tarafına geçip kontağı çalıştırdım ve kaloriferi çalıştırdım. Neyse ki motor hâlâ sıcaktı.

-İçeride sadece bir saatten biraz daha az kaldım, bu yüzden çabuk rahatladık.

"Koltuk ısıtıcınız tam şurada." Kapısındaki düğmeye başımı salladım.

Başparmağıyla ısıtıcıyı çevirerek sıkı bir gülümsemeyi başarıyor. "Her şeyi düşünüyorsun."

"Seni böyle görmekten nefret ediyorum," diyorum usulca. "Ne oldu?"

Ona dokunmak istiyorum, kamyonetime bindiğinde her zaman yaptığım gibi elimi kalçasına koymak istiyorum. Burada olduğumu bilsin.

Ama aynı zamanda onu rahat bırakmak istiyorum. Fiziksel rahatlık istiyorsa, ben varım. Yine de bu onun kararı.

"Dan az önce aklını kaybetti." Ava şapkasını aramızdaki konsolun üzerine koyuyor ve başının arkaya düşmesine izin veriyor.

kafalık. "Beni üzmesine izin vermemeliyim çünkü istediği şeyin bu olduğunu biliyorum. Ama bugün beni gerçekten etkiledi."

Yumruk yaptığımı görmemesi için elimi yanına bırakıyorum. "Özür dilerim. Ortak ebeveynlik yüreği zayıf olanlar için değildir."

"Yok artık," diyor alaycı bir sesle. Kucağında kenetlenmiş ellerine bakıyor. Sonra bana bakıyor. "Senin hakkında kavga ettik aslında."

Midem bulanıyor. "Ben bir şey mi yaptım?"

"Hayır! Tanrım, Sawyer. Harika olmaktan başka bir şey yapmadın." Şapkasını dirsekleyerek önünden çekip elime uzanıyor ve parmaklarımız birbirine dolanıyor. "Dan sadece kıskanıyor. Boşandığımızdan beri gerçekten çıktığım ilk erkek sensin ve sanırım bu onu şaşırttı."

"Ona benden bahsettin mi?"

"Junie yaptı. Seni gündeme getirdi çünkü... nasıl getirmesin ki? Etrafta o kadar çok bulundun ve ikimize de çok iyi davrandın."

Yutkunma sırası bende. "Ben oldukça harikayım."

"Sen en iyisisin. Gerçekten. İşte burada hata yaptım. Ona senden daha önce bahsetmeliydim-"

"Bu tür şeylere sen karar verirsin Ava," diye cevap veriyorum, eski sevgilisine benden bahsetmek istediği fikri nabzımı hızlandırıyor. Bu büyük bir adım gibi geliyor. "Bu senin hayatın, onun değil. Hazır olduğunda ona söylersin."

Ava'nın gözleri benimkilerle buluştuğunda cam gibi oluyor. "Ama bu hepimizin hayatı, değil mi? Çünkü sen artık June'un hayatının bir parçasısın Sawyer." Elim sıkıyor. "Umarım büyük bir parçasıdır. Dan'e bizden bahsetmeliydim, çünkü seni çok görecektik."

Kutsal.

Kahretsin.

Birkaç saniye boyunca konuşamıyorum. Ava'nın yüzüne bakıyorum, kendi gözyaşlarımla dökülmesini engellemek için dakikada yüzlerce kez göz kırptıyorum. Ağlamak istemiyorum, sadece-

Lanet olsun, bırak ağla. Bu iyi bir an.

Birleştirdiğimiz ellerimizi dudaklarıma götürüyorum.
"Bununla ilgili bir sorunu varsa, bana gelebilir."

"Bunu mu demek istiyorsun?"

"Ah, güzel kız, ciddiym." Gözlerimi kapatıyorum ve derin, ürpertici bir nefes alıyorum.

"Telefonumu görmek istedi."

"Ne?" Gözlerim fal taşı gibi açıldı.

"Bu saçmalığı uyduramam. Bana gönderdiğin mesajları görmek istedi. Sonra da bana sürtük dedi, çünkü benden nefret etme yöntemi bu."

Nutkum tutuldu.

Bu haberi özbirkaç kalp atışı boyunca gerçekten nutkum tutuldu.

"Aslında kelimenin tamamını söylemedi," diye devam ediyor Ava. " önce onu durdurdum. Ama ima oradaydı. Kendimi iyi hissetmediğimi söylersem yalan söylemiş olurum."

"Asla." Kelime bir hırıltı olarak çıkıyor.

Ava'nın kaşları havaya kalkıyor. "Asla ne?"

"Seninle asla böyle konuşmaz. Asla. Bir daha seninle bu şekilde konuşursa, benimle hesaplaşacak. Anladın mı?"

Uzun bir süre bana bakıyor, kirpikleri titriyor. "Tamam. Teşekkür ederim. Teşekkür . Bu beni daha iyi hissettirdi. Çok daha iyi."

"Güzel. Ona metinleri gösterdin mi?"

"Kesinlikle hayır. Onları görmeye hakkı yok. Tekrar , sanırım sadece beni üzmeye çalışıyordu. Ayrıldığımızdan beri bana karşı kin besliyor - evliliğimizi bitirenin ben olduğumu düşünüyor. Adil olmak gerekirse, önce bir avukat tuttum. Ama bu sadece ilişkimizin bittiğini anladığım zaman oldu. Yıllarca yürütmeye çalıştım ama Dan'in beni koyduğu kafesten çıkmama asla izin vermeyeceğini anladım. Evcilleşmemiş olmamdan hoşlanmıyordu ve beni değiştirmeye çalıştı. Bir süreliğine ona izin verdim. Bana çok duygusal, çok vahşı, çok ... sevimsiz olduğumu söylediğinde ona inandım. Ama zamanla, sorunun ben olmadığımı fark ettim. Sorun oydu. Gerçekten olduğum kişiyi sevmenin bir yolunu bulamamıştı."

Dişlerimi sıkıyorum. Ava'nın neden o yola tekrar girmek istemediğini anlıyorum. Onun için evlilik bir hapishaneydi. Akli başında kim bunu ister ki?

"Sana korkunç isimler takan ve kim olduğunu değiştirmek isteyen bir adamla evli olmaktan çok daha fazlasını hak ediyorsun," diyorum.

Ava başını sallıyor. "Biliyorum. Seninle birlikte olmak bana neyin mümkün olduğunu gösterdi. Neyin *iyi* olduğunu."

"Bu şekilde ağlaman hiç iyi değil, güzel kız."

"Ama seninle olmak?" Elimi tutuyor, parmaklarımızı birleştiriyor. "Bu gerçekten çok iyi. Şimdiye kadar sahip olduklarımın en iyisi. Hissettiklerimin en iyisi. Çünkü beni ben olduğum için seviyorsun."

Göğsümde kabarcıklı bir his yükseliyor ve boğazımın arkasında. "Seviyorum. Hem de çok, güzel kız. Seni o kadar çok seviyorum ki. Her zaman bir maceraya hazır olmanı seviyorum. Spontansın. Çok eğlencelisin. Yeni şeyler denemeyi sevmeni seviyorum. Bebeğini sevmeni seviyorum. Seninle tanışana kadar içimde ne kadar ölü olduğumu fark etmemiştim ve ne olursa olsun beni hayata döndürdüğün için her zaman minnettar olacağım."

Yüz ifadesi kasılıyor. "Teşekkür ederim," diye nefes alıyor.

"Ne için? Seni olduğun gibi sevmek mi? Bunu yapmak zorunda değilsin.

Bunun için bana teşekkür et. Şimdiye kadar yaptığım en kolay, en iyi şey sana sert ve hızlı bir şekilde aşık olmaktı."

"Oh, Sawyer." Burnunu çekiyor. "Ben hazırım, tatlım. Seni istiyorum. Ama evlenmenin ve daha fazla çocuk sahibi olmanın senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum ve bunları hiçbir zaman isteyebileceğimden emin değilim. Eğer bu anlaşmayı bozuyorsa, anlarım. Ama beni olduğum gibi kabul edeceksen ben varım." Dudaklarını dişlerinin arasında yuvarlıyor. "Tüm bunların ikimizin de umduğundan çok daha karmaşık olduğunu anlıyorum-"

"Gerçekten mi? Çünkü çok dağınık emin değilim."

Kirpikleri titriyor. "Ama biz istiyoruz-"

"Aynı şey, Ava. Birbirimize. Ve bulaşık makinesini boşaltmaya yardım."

Gözleri doluyor. "Tanrım." Bir duraklama. "*Tanrım*, çok iyisin." Gülerek yüzünü avuçlarının içine alıyorum ve onu öpmek için kendime çekiyorum. "Seni seviyorum Ava. O pavyonda bana çarptığından beri sana aşık olduğumu söylerken şaka yapmıyordum.

tonk."

"Kovboy, sana sonsuza kadar aşık mışım gibi geliyor."

O da beni öpüyor; yavaş, telaşsız bir okşayış, gözyaşı gibi bir tat ve özgürlük gibi bir his.

Hala çözmemiz gereken çok şey var. Çocuklar, eski sevgililerimiz. Benim yanıma taşınmayı düşünür mü? Gerçi bu onun için biraz yol masrafı olur.

Henüz ailesiyle tanışmadım.

Ben de onunla çıkmaya devam etmek istiyorum. Hikayemizin o aşamasının bitmesi için çok erken.

Gerçekten, izin verirse onunla sonsuza dek çıkmak istiyorum.

Dudaklarına son bir öpücük kondurduktan sonra geri çekiliyorum. "Şimdi bu aradan çıktığına göre..."

Gülüyor. "Bu çok hızlı oldu." "Evet."

"Dikkatsiz davranıyoruz."

Sırıttıyorum. "Belki de."

"Ama yine de içeri giriyoruz."

"Kesinlikle. Çünkü bunun aynı zamanda vereceğimiz en iyi karar olma ihtimali de yüksek."

Gülümsüyor, yeşil gözlerine dokunan türden bir gülümseme. Başparmağını elimin arkasında gezdiriyor. "Ben de varım."

"Ben de."

Bana bakıyor. Ben de ona bakıyorum.

"Teşekkür . Gerçekten kötü bir günü iyi bir güne çevirdiğin için."

Elini sıkma sırası bende. "Erkek arkadaşın olarak bu benim işim."

"Bu beni senin kız arkadaşın yapar, ha?"

"Sorduğunuz buysa paylaşmayacağım."

Gözlerinde parlak, doygun bir bakış var. "Ben de seni paylaşmak istemiyorum, tatlım."

"Dan ile konuşmanızın sizi en çok üzen kısmı neydi sizce?"

Bir bunun üzerinde düşünüyor, derin bir nefes alarak omuzları yükseliyor. "Evlendiğimizde Dan'le ilgili en büyük sıkıntım, kendisi dışında hiçbir şeyi umursamıyor gibi görünmesiydi. Gerçekte kim olduğumu ya da ne istediğimi umursamıyordu. Sadece ona bakan ve hayatını kolaylaştıran mükemmel küçük karısı olmamı istiyordu."

Boştaki elimi direksiyonun üzerine koyuyorum, motorun derin gürültüsü sessizliği dolduruyor. "Umursayan tek kişi senmişsin gibi hissetmek gerçekten zor. Çok çabalayan."

"Lanet olsun, kim dener

ki" "Bunu ben de anlıyorum."

"Dan yıllarca umursamadı. Ve şimdi birdenbire telefonumu karıştırıp bana gönderdiğin mesajları okumak istiyor."

"Tuhaf."

"Adamın çelik gibi cesareti var, hakkını vermeliyim," diye cevap veriyor neşesiz bir kahkahayla. "Her neyse, Junie'yi tehlikeye attığımı ima etmesi -o benimleyken etrafıma rastgele adamlar topladığımı söylemesi- her şeyden çok aşağılayıcıydı ve beni çok kızdırdı. Ama gerçekten sinirlendiğimde ağlıyorum, yani..." Yüzünü işaret ediyor. "Bugün çok ağladım."

"June nasıl tepki verdi?"

"Neyse ki Kindle'ıyla o kadar meşguldü ki gerçekten dikkatini veremedi."

Parmaklarımı direksiyonun etrafında kıvırıyorum. "Eski sevgilinden nefret etmek istemiyorum-"

"Bunu ben de istemiyorum. Dan genelde böyle değildir, yemin ederim. Ama... evet, artık evli olmamamızın *pek çok* nedeni var."

"Yarın Junie'yi eve getirmek için geri gelecek, değil mi?"

Ava başını sallıyor. "Onunla tanışmak ister misin?" "İsterim."

"Silahı evde bırak."

"Ava, adamı vurmayacağım," diyorum kıkırdayarak. "Ona siyah bir göz verebilirim."

"Yapma."

"Şaka yapıyorum. Ben kavga çıkaracak biri değilim."

"Hayır." Gözleri parlıyor. "Yangın çıkarmada daha iyisin."

Aletim sıçradı. "Buradan gitmek ister misin?"

"Yani, bunu yapmak istiyorum." Kucağıma bakıyor. "Ama bilmiyorum. Dan'ın artık benim için hiçbir şeyi mahvetmeyeceğine uzun zaman önce karar verdim. Neden bu geceyi mahvetmesine izin vereyim? Hadi dansa gidelim."

Bir kez daha uzun uzun bakıyoruz. Emin olup olmadığını sormuyorum.

İçeri girmeden önce ona hızlıca oral seks yapıp yapamayacağımı sormuyorum. Buna başladık, yakın zamanda bitiremeyeceğiz.

Sadece ağzını öptüm ve kontağı kapattım.

Kamyondan atladım ve kapısını açtım.

Sonra sevgilimin elinden tutup onu Frisky Whiskey'nin Johnny Cash cover'ı çaldığı bara götürüyorum.

Yanıklar, yanıklar, yanıklar.

BÖLÜM 30

Sawyer

GENTLEMAN

O gece The Rattler'da saatlerce dans ettikten sonra Ava'yı onun evine bırakmak beni **kahrediyor**. Bira içtik, grupla birlikte şarkı söyledik ve kışımızla . Ama herhangi bir yatıya kalma durumundan önce kızlarımızla ilişkimiz hakkında bireysel konuşmalar yapmak istediğimize karar verdik, bu yüzden ağzımda Ava'nın amının tadı ve yüzümde kocaman, aptal bir gülümsemeyle karanlıkta eve tek başıma gidiyorum. Caroline onu bebek bakıcılığı görevinden aldığımda "gerçekten mutlu" görüldüğümü söylüyor.

Pazar sabahı uyumama izin veriyorum -en azından Ella'nın izin verdiği kadarıyla- çünkü artık böyle yapıyorum. İhtiyacım olduğunda dinlenmeme izin veriyorum. Ava beni en iyi şekilde etkiliyor.

Sonra bir tencere acı biber hazırladım - Ava'ya bu akşam yemek getireceğimi söyledim, böylece Dan Junie'yi onunla buluşabilecektim.

Daha sonra Ella'yla birlikte ahıra gidip atım JJ'yi hazırlıyoruz. Onu geçen yıl Ella *Cocomelon* dizisine takıntılıyken almıştım, bu yüzden ona en sevdiği karakterin adını verdi.

Birlikte Wyatt ve kovboyların sığırları otlatıldığı güneydeki otlığa gidiyoruz. Soğuk ve kapalı bir gün ama kızım buna . Ciyak ciyak bağılıyor.

Sürünün yanından geçerken, pembe küçük kaskı atımın adımlarıyla aynı anda sallanıyor.

"Elly Belly Boo, eyerin çok iyi görünüyorsun," diyor Sally. "Seninle gurur duyuyorum, tatlım."

Ella başını çeviriyor ve müstakbel teyzesine gülümsüyor. "Babamla ata binmeyi seviyorum."

"Bunu görebiliyorum. İkiniz de mutlu görünüyorsunuz." Sally'nin gözleri bana kayıyor. "**Çok** mutlu."

JJ'i biraz gecikmiş gibi görünen bir buzağıya yaklaşıyorum. Annesinin biraz gerisinde. "Dün gece hepiniz harikaydınız."

"Teşekkürler. Bu arada o ufaklığı çoktan kontrol ettim. O sadece biri. Ona göz kulak olacağız ama sanırım ayak uydurmayı öğrenecek."

"Kulağa hoş geliyor."

"Dans pistinde iyi vakit geçiriyor gibi ." Sally Ella'ya bakıyor ve çok fazla şey söylemek biliyorum. "Kalabildiğinize sevindim."

"Ben de."

Sally gülümsüyor. "Sanırım hepiniz annemin yüzünü kızarttınız, dans ediş şekliniz... öhöm."

"Baba, dansa mı gittin?" Ella başını çevirip bana baktı.

"Yaptım. Bayan Ava ile."

"Bayan Ava? Bugün Junie'yi görebilir miyim lütfen? Onu çok özledim."

Sally ve ben gülüyoruz.

"Ava'yı biraz daha özleyebilirim."

Ella yüzünü buruşturuyor. "Onu neden özleyesin ki?" "Sizi yalnız bırakayım," diyor Sally. "Sizin adınıza sevindim, Sawyer."

"Sağ ol, Sal. Kardeşime yavaşlamasını söyler misin?" Yüz metre kadar önümüzde giden Wyatt'a başımla selam veriyorum. "Bugün Pazar ve acele etmek istemiyorum."

Sally başını sallarken hâlâ gülümsüyor. "Ne?" diye soruyorum.

"Sadece senin bu yeni halini seviyorum, hepsi bu."

"Hangi yeni versiyon ?" Aptal gibi gülümsüyorum ama umurumda değil.

"Acele etmeyen. Bir yolculuğa katlanmak yerine ondan keyif alan."

"O halde, ben de bu yeni halimi seviyorum." "Daha çok 'dans etmelisin'." Sally tırnak işareti kullanıyor. "Dans edebilirim. söyle sen itibaren deneyim o herkesin daha mutlu dans ederken."

"Sana ve Wyatt'a bir oda tutmanızı daha kaç kez söylememiz gerekiyor?" Gülerек cevap veriyorum.

"Sadece zor kazanılmış bazı bilgilerikleri aktarıyorum. İyi şanslar, Sawyer."

Ella ve ben birkaç dakika boyunca memnun bir sessizlik içinde koşuyoruz. Onun gibi ben de soğuğa aldırmiyorum. Yağışlı bir kış geçirdik, bu yüzden sürü fazla toz kaldırmıyor.

Boğazımı temizliyorum, bu konuşmaya yaklaşabileceğim binlerce farklı yolu gözden geçiriyorum. Geç saatlere kadar ne söylemem gerektiğini düşündüm. Nasıl söylemem gerektiğini. Çok fazla ayrıntı paylaşarak Ella'yı bunaltmak istemiyorum ama kafasının karışmasını da istemiyorum.

Bu anın gelmesini ne kadar istemiş olsam da, kendimi gerçekten hazırlıksız hissediyorum. Dünyada en çok sevdiğiniz insana bir şeylerin değişmek üzere olduğunu nasıl söylersiniz? İyi bir şekilde tabii ki. Ama yine de. Ella'nın yaşadıkları yüzünden şimdiden çok fazla suçluluk hissediyorum. Annesi yanında değil. Elimden geleni yapıyorum ama hayatında istikrar ve tutarlılık olduğundan emin olmak için her zaman endişeleniyorum.

Yeni bir insanla -iki yeni insanla- tanışmak bizim için büyük, çok *büyük* bir değişim. Olumlu bir değişiklik olsa bile, Ava ile tanışmadan önce asla izin vermeyeceğim bir şekilde küçük tekneimizi sallıyor.

Başka kimse bu riske degecek gibi görünmüyordu.

"Ella, seninle konuşmak istediğim bir şey var," diyorum.

"Tamam."

"Bayan Ava'yı tanıyorsunuz." Boğazımı temizliyorum. "Tabii ki tanıyorsun. Ve ondan hoşlanıyorsun, değil mi?"

Ella başını sallıyor. "Bayan Ava'yı seviyorum."

"Bayan Ava benim yeni kız arkadaşım." "Kız arkadaş ne demek?"

"Benim için çok özel biri. Ava'yı ben de çok seviyorum Ella ve onunla çok ama çok iyi arkadaş olmayı umuyorum. Etrafımızda daha çok olacak - bazen akşam yemeğinde, bazen kahvaltıda veya öğle yemeğinde bizimle olacak. Diğer zamanlarda ise sadece bizimle takılacak."

"Oh. Tamam. Bayan Ava ile evlenecek misin?"

Hayal kırıklığının vurmasını bekliyorum. Ve öyle de oluyor, merkezimde küçük ama ısrarlı bir çekiş şeklinde.

Sanırım her zaman evlenmek isteyeceğim. Bu arzu tek bir andan, konuşmadan, farkındalıktan, her neyse ondan sonra yok olmayacak. Ancak bir yüzük arzusunun altında -içinde- güvenlik arzusunun yattığının farkındayım.

Birileri tarafından bilinme, en iyi ve en kötü halime tanık olma ve yine de sevilme arzusu.

Ailem beni seviyor. Ava da öyle.

Yasal olarak bağlı olmamızı istememesinin onu sevmeme engel olmasına izin vermeyeceğim. Çünkü Ava ile birlikte olmak hayatımı, mihrapta durmanın asla yapamayacağını düşündüğümünden daha dolu, daha zengin ve *daha mutlu* hale getirdi.

"Evlenmeyeceğiz, hayır. Ama sen ve Junie birbirinizi daha çok göreceksiniz."

"Buna bayıldım."

"Ben de öyle düşünmüştüm." "Annem biliyor mu?"

Junie Lizzie hakkında pek konuşmuyor. Bu üzücü ama şu anda herkes için en iyisi de bu. Belki bu değişir. Belki de değişmez.

Her iki durumda da, söz konusu ailemiz olduğuunda dürüstlüğün en iyi politika olduğuna karar verdim.

"Annene söyleyeceğim, evet. Sally Teyze gibi onun da bizim için mutlu olacağından eminim."

Ella tekrar başını çevirip bana bakıyor. "Babacığım?" "Evet, Ella?"

"pşmek iğrenç mi?"

Bir kahkaha patlattım. "Nereden aklına geldi bu?" "Rapunzel Flynn'i öpüyor."

"Ah. Doğru. Peki, sen söyle." Eğildim ve yanağına pasaklı, gürültülü bir öpücük kondurdum. "Bu iğrenç miydi?"

"ok iğrenç!"

"Peki. sonra sadece Bayan Ava'yı peceğim."

"Tamam, baba. Eğer bu seni mutlu edecekse."

Gülüyorum, rahatlamaktan başım dönüyor. Rahatlama ve neşe. "Yaşadığım sürece ikinizi de peceğime inansanız iyi olur."

O günün ilerleyen saatlerinde Ava'nın mutfağındaki ampulleri değıştirmesine yardım ederken dışarıdan gelen çakıl sesleri bir ziyaretçiyi haber veriyor.

Gz göze geldik. Dan ve Junie.

"Uzun süre kalmayacak," diyor Ava. "zellikle de sen burada olduğun için."

Ava, Dan'e öğleden sonra June'u bıraktığında benimle tanışabileceğini söyledi. Görünüşe göre bu onu pek heyecanlandırmamış. Ama Ava'nın dediğı gibi, bu klasik bir yaparsan lanetlenirsin, yapmazsan lanetlenirsin durumu. Adam ona benden bahsetmediğı için onunla kavga etmiş, ama şimdi surat asıyor çünkü kadın tam da onun istediğı şeyi yapmış ve bugün küçük bir buluşma ayarlamış.

Durum ne olursa olsun, o alçalırken ben yükselmeye çalışıyorum. Ava'nın daha fazla drama ihtiyaı yok.

hayat. Ayrıca bir süre daha buralarda olmayı planlıyorum, bu da Dan'ın hayatımızda düzenli bir demirbaş olacağı anlamına geliyor. Elimden geldiğince bu limonlardan limonata yapabilirim.

Dairenin karşısındaki oturma odasına bakıyorum. Ella bize arkasını dönmüş, televizyonun yanındaki minyatür mutfakta tahta pizzaya benzeyen bir şeyi mikrodalgada pişiriyormuş gibi yapıyor.

Ava'ya dönüyorum. "Onu görebilecek kadar iyi misin?"

"Ben iyiyim. Gerçekten iyiyim. Bu sabah mesajla özür diledi, bu hiç yoktan iyidir."

Ne korkak herif, mesajla özür diliyor. Elimde olsa Junie'yi alır, içeri götürür, sonra da tüfeğimle bu orospu çocuğunu kovalardım. Ama annem beni bundan daha iyi yetiştirdi.

Ben de gülümsedim. "Güzel. Senden özür dilemesine sevindim. Umarım dersini almıştır ve bir daha seninle böyle konuşmaz."

"Sen gerçekten iyi bir , bunu biliyor musun?" Gözleri yumuşuyor. "Teşekkür . Burada olduğun için. Ve anladığın için."

Ellerimi beline koydum. "Senin için buradayım, güzel kız."

"Öyle olduğunu biliyorum."

Ava kapıyı açtığında gülümsemeye devam ediyorum. Junie apartmana dalıyor, merdivenleri çıkarken dakikada yüz mil hızla konuşuyor, sonra ceketini ve su şişesini yere bırakıyor.

"Anne, merhaba! Babam ve ben kahvaltı için çörek aldık! Sonra parka gittik, sonra da sessiz bir zaman geçirdik ve şimdi de buradayım."

Tamam, şimdi onun atılmış ceketini ve su şişesini toplarken gerçekten gülümsüyorum. Bu çocuğun yaşama sevincine bayılıyorum.

Doğrulurken benden birkaç santim kısa bir adamla göz göze geliyorum. Üzerinde fanila ve kot pantolon, gömleğinden sarkan bir güneş gözlüğü .

Ayrıca ters bir beyzbol şapkası takıyor. Sırf bu yüzden bile ondan nefret ediyorum çünkü Ava'nın şapkayı ne kadar sevdiğini bildiğini biliyorum.

Kapıyı arkasından kapatırken gülümseyerek "Selam millet," diyor. "Nasıl gidiyor?"

İyi adamı oynuyor. Dün Ava'yı omzumda ağlatan pislikten eser yok.

Ava, Junie'yi bacaklarına dolamış. "Görünüşe göre çok iyi gidiyor. Çok eğlendiniz, değil mi?"

June başını sallar. "Yaptık, anne. Ama seni özledim."

"Ben de seni özledim, Bug."

"Yella!" June kızımı gördüğünde bağılıyor. "Yella, merhaba! Gelmişsin! Merhaba!"

Ella'ya doğru çılgınca bir koşu yapar ve ikisi Junie'nin Ella'yı yerden kaldırmasıyla son bulan bir kucaklaşmada çarpışırlar.

Hepimizi gülmekten kıldı geçirdi.

"Patrick Swayze ve *Dirty Dancing*'deki hatun bu ikisinin yanında hiç kalır," diyorum.

"Bu senin kızın mı?" Dan soruyor.

"Evet. June'dan birkaç ay daha genç." Elimizi uzatıyorum. "Ben Sawyer, Ava'nın erkek arkadaşıyım. Tanıştığımıza memnun oldum."

Elimizi tutup sıkıca sıkıldığında Dan'in çenesindeki tiki kaçırmıyorum. "Dan Owens. Nasıl tanıştınız?"

"Aslında Austin'de," diyor Ava. "Sonra burada, Hartsville'de tesadüfen tekrar karşılaştık."

Başımı salladım. "O zamandan beri birlikteyiz."

"Güzel." Dan bana ellerini ceplerine soktu. "Ve burada, çiftlikte mi çalışıyorsun?"

"bakarsanız kendi çiftliğimde çalışıyorum."

"Lucky River Çiftliği," diye ekliyor Ava, bana bakarak. "Eyaletteki en büyük çiftliklerden biri. Sawyer ve kardeşleri ortak sahipleri."

Dan'in boynunda pembe bir kızarıklık oluşuyor.

Böbürlenmek benim tarzım değil ama kendime küçük bir sırtıtma izni veriyorum. "Güzel bir yer."

"Öyle görünüyor," diye yanıtlıyor.

Başımı çevirip birbirlerine prenses elbiselerini giydirmekle meşgul olan kızlara bakıyorum. "Kızınız çok sevimli. Kocaman bir kalbi var ve Ella'ya çok iyi davranıyor. Onu kabuğundan çıkarmaya gerçekten yardımcı oluyor."

"Teşekkürler," diyor Dan. "Çok bir kız."

Ava'ya bakıyorum. "Onu yetiştirirken harika bir iş çıkarıyorsunuz." Ava dudaklarında küçük bir gülümsemeyle,

"Bir köy lazım," diye cevap veriyor.

"Onunla çok gurur duyuyoruz."

"Olmanız gerektiği gibi. O köyün bir parçası olmak bir onurdur. O çok özel bir kız." Bakışlarımı Dan'e çeviriyorum ve onun da bana aynı doğrultuda bir şeyler söylemesini bekliyorum.

O yapmaz.

Yine de biraz mahcup görünme nezaketini gösteriyor. Junie'yle ondan daha çok vakit geçirdiğimi biliyor olmalı. Bunun için utanç duymalı. Onu bu konuda suçlamayacağım elbette. Ama bu kızları büyük bir şekilde hayal kırıklığına uğrattığını ima edebilirim.

Yine de Lizzie'yi yaptığı seçimlerden dolayı yargılamamaya çalışıyorum, her ne kadar ben burada çocuğumuzu büyütmek gibi zor bir iş yaparken hayallerinin peşinden koştuğu için ona kızmamak zor olsa da. Dan'in hikayesinin ne olduğunu kim bilebilir? Belki Ava ve benim gibi ilgili bir ebeveyn olmayı arzulamıyor ama June'un ona bayıldığı çok açık.

Sırf bu yüzden, bu adamla asla ama asla bir boka başlamayacağım.

"O özel biri, değil mi?" Dan sonunda söylüyor. Topuklarının üzerinde geriye doğru sallanarak başını kapıya doğru eğiyor. "Artık gitsem iyi olacak."

"Tanıştığımıza memnun oldum," diyorum. "Bir dahaki sefere görüşmek üzere."

Evet, orospu çocuğu, burada olacağım. Tıpkı ondan sonra ve ondan sonra da burada olacağım gibi.

Dan, June'a son bir kez sarılmak için aile odasına koşar. Ella'ya merhaba diyor, ki hakkını vermek lazım, adam tam bir ezik değil. Öyle olsaydı Ava onunla evlenmezdi.

Sonra kapıyı açıyor ve içeri giriyor. "Gel, seni ." Onu takip ederek Ava'ya bakıyorum.
omzumun üzerinden. "Hemen döneceğim."

Bakışlarındaki sabitlik kalbimi yerinden oynatıyor. Dışarıda aptalca bir şey yapmamdan endişelenmiyor.

Bana güveniyor. Dan'e güvenebileceğini hiç sanmıyorum. Konuşmak için onunla kamyonetinin yanında durana kadar bekliyorum. Sesimi alçak, tonumu eşit tutuyorum. Salatalık gibi soğuk.

"Ee, hey," diye başlıyorum, gözlerinin içine bakarak. "Ava ve Junie'nin önünde sana iyi davranacağım, çünkü onlar benim için gerçekten dünyalara bedel."

Dan göz ucuyla bana bakıyor. Kamyonetinin kapı kolunu can simidi gibi tutuyor. "Tamam."

"Ama kızımı bir daha ağlatırsan, bu kadar nazik olmayacağım. Anlaşıldı mı?"

Gözleri daralıyor, öfkeyle parlıyor. Kapıyı tutuşunun gevşediğini fark ediyorum.

Bir anlığına aptalca bir şey yapacağını düşündüm. Beni itecek ya da yumruk atmaya çalışacak. Ama soğukkanlılığımı , ellerimi yumruk yapma isteğime rağmen göz temasını sürdürüyorum.

"Bir yanlış anlaşılma oldu," diyor Dan sonunda. "Ava'dan özür diledim."

"Umurumda değil. Onu ağlatırsan, hoşlanmayacağın bir yanımı göreceksin."

Çenesi yine titriyor. "Ne zamandır çıkıyorsunuz?"

"Onun senden daha iyisini hak ettiğini bilecek kadar uzun zamandır." Bana ters ters baktı. "Buna gerek yok."

"Ben söyledim. Birbirimizi anladığımız sürece iyi olacağız Dan."

Sonunda kapısını açmadan önce uzun bir süre daha bana dik dik bakmaya devam etti. "Her neyse."

Arabaya tırmanıp motoru çalıştırır ve garaj yolundan çıkar.

"Her şey yolunda mı?" Ava ben mutfığa döndüğümde soruyor.

Bir tahta kaşık alıp acılı biberi karıştırıyorum. Bir saattir onun ocağında pişiyor. "Her şey mükemmel. Aç mısınız?"

"Senin için mi?" Gülümseyerek kollarını belime doluyor. "Her zaman."

BÖLÜM 31

Ava

ŞAPKAYI TAKIN

Sawyer'ın barda **dans** etmesi seksi. Sawyer'ın yatağa çıplak ve sert girmesi seksi.

Ama Sawyer Stetson'la kovboyluk mu yapıyor?

Tanrım, bu beni *mahvediyor*. Sawyer'ın kucağında kestane rengi bir buzağı ile ahırdan çıkışını izlerken ağzım kuruyor. Hayvanı bir insan yavrusundan ağır değilmiş gibi taşıyor.

Yani, adam nefes nefese bile kalmadı.

Beni gördü ve gülümsedi, gamzeleri ve her şeyiyle. "Hey, güzel kız."

Ona küçük bir el sallarken dudaklarımı yalıyorum. "Bunu bilerek mi yapıyorsun?"

"Ne yapıyorum?" Sawyer buzağıyı yere bıraktığında homurdanıyor.

Yavru inek, yakınlarda yeni filizlenmiş bir ot parçasını kemiren bir dişi domuzun yanına gidiyor.

"Randevumuz daha başlamadan beni ateşlendirip rahatsız ediyorsun."

Doğrulur ve eldivenli ellerini pantolonuna siler. Yüzü soğuktan kızarmış ve saçları birkaç gündür uzamış. Kovboyluk yaptığı tüm gün boyunca çamur ve pislik içindeydi ve mavi gözleri parlak ama yorgundu.

Kalın kolları ve kararlı, emin yürüyüşünü de eklersek, ben gidiciyim.

"Şey, evet." Bacaklarını işaret ediyor. "Bugün neden süslü pantolonumu giydin sanıyorsun?"

Ona doğru yürüdüm. "Güzel saçak."

"Biliyorum." Sırıtarak eldivenli parmağını kemerimin halkasından geçiriyor ve beni bir öpücük için kendine çekiyor. "Erkencisin."

"Seni iş üstünde yakalamayı umuyordum. Seni yeterince kovboy olarak izleyemiyorum."

Öğleden sonra şehir merkezinde bir kuaför randevum vardı, bu yüzden Sawyer'a eve dönerken Lucky River Ranch'e uğrayıp randevumuz için onu alacağımı söyledim. Wyatt ve Sally bu gece Ella'ya bakacaklar ve Sawyer'la ben de benim evimde yatıya kalacağız. Dan'ın Junie ile yine hafta sonu ve Junie'yi bugün erken saatlerde anaokulundan aldı.

Randevuyu planlama sırası bende olduğu için -awyer ve ben haftada en az bir kez dışarı çıkmaya çalışıyoruz ve her seferinde planlama görevlerini değiştiriyoruz- iş ve eğlenceyi birleştirmeye ve erkek arkadaşına fıçı yarışı konusunda küçük bir ders vermeye karar verdim.

Gerçekten, onu ata binerken izlemek için bir bahane arıyordum. Eyer üzerinde ne yaptığını bilen bir adamdan daha seksi bir şey olamaz.

Alt dudağımı ısıyor. "Başka ne görmek istiyorsun?" "Her şeyi. En çok da ata binişini görmek istiyorum."

"Sanırım" -boynumu emmek için başını eğdi- "bunu ayarlayabilirim."

Bir domuz düdüğü havayı yarıyor ve Sawyer'la ben Duke'un yüzünde boktan bir sırıtışla ahırdan çıktığını görmek için ayrılıyoruz.

"Hepinizin sözünü kesmek gibi bir var, değil mi?"

"Kaybol," diye homurdanıyor Sawyer.

Sırıyorum. "Hey, Duke."

"Merak etme, ben gidiyorum. Bu ikisini bir an önce ağıllarına götürmeliyim." Dişi domuz ve yavrusuna başıyla işaret ediyor. "Aslında gitmem gereken bir yer var."

Sawyer gözlerini devirir. "Dur tahmin edeyim. Çıngıraklı mı?" "Bu sefer değil, hayır."

" de bir randevun var, değil mi?" Ben soruyorum.

Duke kızarır, ki bu şimdiye kadarki en sevimli şey olabilir. "Bu bir randevu değil. Ama randevu da *değil*, öyle mi?"

"Kiminle buluşuyorsun?" Sawyer soruyor.

Duke sırtıyor. "Bilmek istemez miydiniz? Ben sizi yalnız bırakayım. Bu arada Wyatt'a yarın Ella'yı alıp şehir merkezine çörek ve kahve almaya gideceğimi söyledim. Siz ikiniz sabahları acele etmeyin. Tabii acele etmek istemiyorsanız, çünkü bazen o da eğlencelidir."

"İğrençsin," diyor Sawyer.

"Haksız değil," diyorum.

Duke sırtıtmaya devam ediyor. "Hepinize iyi eğlenceler."

"Sence kiminle buluşacak?" Sawyer ve ben arabada Wallace Çiftliği'ndeki arenaya doğru giderken soruyorum. Erkek arkadaşımın küçük Subaru'mun içinde ne kadar iri görüldüğüne, şapkasının tepesinin tavana vurduğuna gülümsemek zorundayım. "Daha önce hiç kimse hakkında konuştuğunu duyduğumu sanmıyorum."

Arabamı sürmekte ısrar eden Sawyer omuz silkiyor. "Hiçbir fikrim yok. O ve Ryder konu kızlara geldiğinde her zaman joker olmuşlardır. Duke tanışıklarından beri Mollie'nin arkadaşı Wheeler'a asılıyor..."

"Wheeler. Huh. Ben aslında onları birlikte görebilirim.

İkisi de fişek gibi. Çok kişilikliler."

"Eğer bu iş yürüyecekse, Duke'un sahip olduğu gezginlik duygusuna o da sahip olmalı. Kovboyluktan hoşlanıyor ama daha fazlasını istediğini söyleyebilirim."

"Onun bu yönünü sevecektir."

Sawyer parmaklarını direksiyondan kaldırır. "Belki de. Durum ne olursa olsun, umarım Wheeler neye bulaştığını biliyordur."

Sırtıyorum. "Bence endişelenmesi gereken kişi Duke."

"Nedenmiş o?"

"O çok eğlenceli. Umarım ona ayak uydurabilir."

"Sanırım öğreneceğiz, değil mi?" Sawyer elini kalçama koymak için konsolun karşısına uzanıyor. "Eminim bu gece sana ayak uydurabilirim. Yürümeye başladığımdan beri ata biniyorum."

"Ama sen yarışmıyordun. Arada fark var."

"Kazanamayacağımı mı düşünüyorsun?"

Ellerimi şapkasının altından kıvrılan saçlarına daldırıyorum. "Tatlım, sen kazandın. Beni yakaladın."

Gülüyor, arabayı dolduran ve içimi en lezzetli şekilde aydınlatan büyük, gümbür gümbür bir ses. "Şüphesiz buralardaki en şanslı orospu çocuğu."

Sally bizi arenada bekliyor. Harika biri olduğu için atları bağladı ve fiçileri hazırladı bile.

"Bunu randevu gecesi için yapmanıza bayılıyorum," diyor. "Wyatt ve ben birlikte ata binmekten gerçekten keyif alıyoruz. Sawyer, kışına tekmeyi yemeye hazır ol. Ava sert bir koçtur."

"Bilmiyor muyum?" Sawyer'ın gözleri benimkilerle buluştuğunda parıltıyor. "Bana hep sert biniyor."

"Sen ve müstehcen şakalar yapan Wyatt." Sally başını sallar. "O pis zihinlerinizi çukurdan çıkarmanız gerekiyor."

"Nefret etmiyorum," diyorum.

Sally gülümser. "Dürüst olmak gerekirse ben de öyle. Eve gitmeden önce başka bir şeye ihtiyacınız var mı? Wyatt yemek hazırlıyor, ben de buradan gideyim."

"canım," diyor Sawyer. "Yine Wyatt mı pişiriyor?"

Sally ona Bumblebee adlı iri bir Friesian'ın dizginlerini uzatır. "Buna inanabiliyor musunuz? Artık yüzde yüz evcilleşti. Evcil olmadığı zamanlar hariç."

"Kulağa eğlenceli geliyor," diyorum atımı yakalayarak.

Sally'nin yanakları pembeleşerek cevap veriyor, "Öyle. Bu hafta sonu görüşecek miyiz?"

Sawyer'ın atına sorunsuzca binişini izliyorum, eyere yerleşirken kalçaları zırhına baskı yapıyor.

"Evet." Dudaklarımı yalıyorum. "Elbette. Eğer kendimi ayırabilirsem-"

"İş," diyor Sawyer. "Yapacak çok ama çok işimiz var, değil mi güzel kız?"

Sally yakındaki bir banktan ceketini alır. "Güzel lakap. İyi eğlenceler çocuklar. Harika bir hafta sonu geçirin."

Ve sonra sadece ben, Sawyer ve atlarımız evimden uzaktaki evimin içindeyiz.

Arena son teknoloji ürünü. Yepyeni, bir yıldan daha kısa bir süre önce inşa edildi. Görünüşe göre Bay Wallace mimara bütçenin olmadığını söylemiş.

Yükselen tavanlar yarı şeffaftır, gün boyunca tonlarca ışık alır ve duvarlar Wallace'ların imza renkleri olan kahverengi ve beyazı tamamlayan bu güzel lekeli ahşapla kaplıdır. Arenanın bir tarafında büyük bir Amerikan bayrağı, diğer tarafında ise Teksas eyalet bayrağı asılı.

"Pekâlâ, kaç." Sawyer bir elini kalçasına koyar ve toprakta duran varillere başıyla işaret eder. "Bana ne yapacağımı göster."

Kendi Stetson'ımı takarak eyere tırmanıyorum. Altımdaki atın tanıdık, sabit hissiyle vücudum hemen rahatlıyor. Adı Carter ve ilk görüşte aşık olduğum üç yaşında muhteşem bir kısırak.

Bu noktada her şey kas hafızasında. Topuklarım aşağıda, üzengilere bastırıyorum. Aynı zamanda eyerde derin bir şekilde oturuyorum ve bacaklarımı sıkarak Carter'ı harekete geçiriyorum.

"Fıçı yarışlarının nasıl yapıldığını bildiğini varsayıyorum, değil mi?" Ben soruyorum.

Sawyer hemen koşuyor. "Zamanında bir iki rodeoya gitmiştim, evet. Varillerin etrafında yonca yaprağı şeklinde koşarsın." Hareketi izlemek için kolunu kullanıyor. "Fıçıları devirmeden ya da kış üstü düşmeden gidebileceğin kadar hızlı."

"Aynen öyle. Dönüşlerinizi güzel ve sıkı tutmak istiyorsunuz. Oturduğunuzdan emin olun - iyi bir koltuğa sahip olmak size en çok yardımcı olacak şey olacaktır."

Kolunu uzatıyor. "Nasıl görünüyorum?"

Kovboy gibi.

Eyerde kendini beğenmiş bir halde, kalçaları Bumblebee'nin adımlarına uygun olarak atletik bir şekilde . Hareket ettikçe zırhının püskülleri yukarı fırlıyor, sağ eliyle atın yelesini karıştırırken dizginleri sol elinde tutuyor.

Tenim sıkılaşıyor, bacaklarımın arasındaki ihtiyaç çiçek açıyor. Bu hayatta bir *kovboyu* izlemek kadar muhteşem çok az şey vardır.

"Kaybedecek gibi görünüyorsun," dedim ve sonra Carter ve havalanıyorum.

Sawyer'ın bizi takip etmesini beklemiyorum. Yavaş gitmiyorum, bunu neden yaptığımı ya da nasıl yaptığımı açıklamıyorum. Sadece sürüyorum, kan pompalıyor, Carter'ı varillerin etrafındaki tanıdık düzende yönlendirirken bacaklarım yanıyor.

Sawyer'ın atını dörtnala koşturduğunu gördüğümde içimden kahkahalar yükseliyor. Güvenliğini zerre kadar umursamamak tam ona göre. Tam gaz ilerliyor, peşimden gelirken yüzünde şiddetli bir odaklanma maskesi var.

Carter ve ben birlikte çalışarak güzel bir varil çeviriyoruz. Mutlu bir çığlık atıyorum ve ikinci varile doğru ilerlerken ona daha fazla bacak veriyorum.

Yerçekimi ve merkezkaç kuvveti bize karşı çalışıyor ama o durmuyor, ben de durmuyorum. Kalbim göğsümde gürültülü ve güçlü bir şekilde atıyor ve nefesimi düzenli ve derin tutuyorum. Burnumdan giriyor, ağızımdan çıkıyorum.

Üçüncü ve son varile doğru ilerlerken başım dönüyor ve boğazımda fokurduyor. Göz Sawyer'ı arkamızdaki ikinci varili devirdiğinde gülerken yakalıyorum.

"Bu görüldüğünden daha zor!" diye bağıyor, yakışıklı yüzü bir gülümsemeyle bölünüyor.

İşte böyle dedi yorumunu yapma dürtüsüne direnerek üçüncü varilin etrafından uçup eve koşuyorum. Carter ve ben nefes nefese kalmıştık, kafa derim ve alnım ter içindeydi. Nabzım kulaklarımda çınlıyor. Carter'ın ne dediğinin farkındayım.

Hava ciğerlerime girip çıkıyor, ta dibe kadar. Bütün gün ilk defa uyanık ve canlı hissediyorum.

Özgürlük gibi hissettiriyor.

Sawyer Bumblebee'yi yanımızda durduruyor. Ağzı düzgün bir *O* şeklinde açık.

"Lanet olsun, Ava." Alnını koluna siliyor.

"Lanet olsun."

"Kahretsin, bu zor muydu? Yoksa lanet olsun, ben iyiyim mi?"

"İkisi de." Kendini toparlamaya çalışırken göğsü dışarı fırlıyor.

nefes al. "Bebeğim, sen at sırtında bir *duman gösterisisin*."

Carter'ın dizginlerini bir elime alıp diğer elimle onu okşuyorum. "Nazikçe teşekkür ederim. Artık eğlenmek için yarışabilmek çok güzel."

"Hiç geri dönmeyi düşündün mü? Tekrar pistlerde olmayı?"

Omuz silkiyorum. "Eğitimi özledim. Antrenmanları kendim yapmayı. Gerçekten iyi bir koşu yapmanın heyecanını özlüyorum. Ama seyahatleri ve finansal iniş çıkışları özlemiyorum."

"Anladım." Sawyer başını sallıyor. "Ama buraya gelip kendi işini yapmak istersen, biraz eğlenmek ve egzersiz yapmak istersen kızları seve seve götürürüm. Belki, bilmiyorum, her Cumartesi ya da Pazar sabahı? Sen ata binersin, kızlarla ben de takılırız."

Ona bakıyorum, göğsüm sadece sevinç olarak tanımlayabileceğim bir şeyle doluyor. Ya da belki de hissettiğim minnettarlıktır. Beni gerçekten gördüğü için minnettarlık. Beni düşündüğü için.

En önemlisi de bana sevdiğim şeyi, yani *özgürlüğü* daha fazla sunmasını takdir ediyorum. Dan antrenman ya da yarış için harcadığım zamana hep içerlemiş gibiydi. Junie doğduktan sonra bırakmamın nedenlerinden biri de buydu; sevdiğim bir şeyi yapmak için gün boyunca dışarıda olmamı desteklemiyordu.

Ama işte Sawyer, beni destekliyor. Beni *cesaretlendiriyor*. Arenada ne kadar mutlu olduğumu görüyor ve bu yüzden burada daha sık olmamı istiyor.

Beni bağlamak istemiyor. Yükseldiğimi görmek istiyor.

Sevimsiz bir söz mü? Elbette. Ama doğru. Ve Dan'den ne kadar farklı olduğunu kanıtlıyor.

"Sen mükemmelsin," diyorum biraz hissederek. "Gerçekten ve gerçekten mükemmel bir insansın Sawyer. Bu teklifini kabul edebilirim."

Gülümsüyor, gözleri yumuşuyor ve sıcaklaşıyor. "Umarım yaparsınız. Umarım arada sırada bizim de izlememize izin verirsin. Ella bundan çok keyif alır."

"Belki bir gün bir çift fıçı yarışımız olur," diye cevap veriyorum. "Ella ve Junie, farklı babaların kız kardeşleri, pistte fırtına gibi esiyorlar."

Kız kardeşler deyince nefesinin nasıl kesildiğini görüyorum. "Belalı olurlar. Çoğunlukla bir baş belası tarafından yetiştirildikleri için."

Gülüyorum. "Peki ya sen? Sen tüm bunların neresinde yer alıyorsun?"

"Güzel kız, ben sadece gezintiye çıktım."

"Buralarda her türlü sürüş yapılıyor."

Gözleri parlıyor. "Bana bir ders ver, nasıl yarışılacağını göster. Sonra seni eve götüreceğim ve kendi dersimi vereceğim."

Vücudum nabız gibi atıyor. "Bu nasıl bir ders ?"

"Seveceğin türden." Eyerde oturuyor. "Şimdi bana bu işte nasıl bu kadar iyi olduğunu göster."

BÖLÜM 32

Sawyer

ÇARPIK

Ava'nın evinde kapı arkamızdan kapandığı anda onu omzuma atıp yatak odasına gidiyorum.

"Hey!" Kıçıma sert bir tokat attı. "Beni etrafa fırlatamazsın-"

"Böyle mi?" Onu yatağa fırlatıyorum, şilte biraz zıplamasını sağlıyor. "İzle beni."

Botlarını çıkarıyor. "İğrencim."

"Ben de öyle." Şapkamı çıkardım ve gömleğimin düğmelerini açarak yere attım.

Kot pantolonunun düğmelerini açıyor. "Gerçekten düş almalıyım." "Gerçekten o şapkayı takmamalısın."

Kendi botlarımı tekmeliyorum ve kot pantolonumu ve külotumu kaybediyorum. Kaya gibi sertleştım ve önümüzdeki otuz saniye içinde Ava'nın içinde olmazsam sanırım tam anlamıyla kalp krizi geçirebilirim. Bu gece Ava'nın yarışını izlemek mümkün olan en iyi şekilde işkenceydi.

Kararlıydı. Zarıftı. Vahşiydi. Ve her yarıştan sonra gülümseme şekli, gözlerine dokunan ve içinin aydınlanmasına neden olan büyük, dişlek bir şey?

Evet, sonsuza kadar sürecekmış gibi hissettiren bir sertliğim var.

Ava sırtarak kalçalarını kaldırıyor, böylece kot pantolonunu ve külotunu bacaklarından aşağıya doğru kaydırabiliyor. "Sevdiğini biliyordum

şapka."

O *bacaklar*. Aman Tanrım.

Sikimi elime alarak yatağın yanında duruyorum. "Aç şu lanet ağzını ve ne kadar hoşuma tadına bak."

Ava dudağını ısıırıyor. Sonra parmaklarını şapkasının arkasına geçirerek eğiliyor ve dudaklarını ucuma bastırıyor. Aynı anda yukarı uzanıyor ve parmak uçlarını sol meme ucumun üzerinde gezdiriyor.

Biraz açıp başımı yaladığında ağzının sıcak, yumuşak hissiyle yıldızları görerek sarsılıyorum. Kendime bir vuruş vererek, bir damla ön spermi kucaklamasını izliyorum.

"Şu haline bak, açgözlü bir kız gibi beni yutuyorsun."

"Ben açgözlüyüm." Gözleri benimkilerle buluşmak için titreşiyor. "Hepinizi istiyorum kovboy."

Onu öpmek için eğildim, sertçe. Dudaklarında kendi tadımı alıyorum, tuzluluk onun ağzının temiz tadına karışıyor. "Bana sahipsin, güzel kız."

Parmakları göğsümdeki Roma rakamları dövmesine gidiyor.

"Ella'nın doğum günü," diye mırıldanıyor Ava. "Öyle olmalı, değil mi?" "İyi tahmin. Hayatımın en güzel günü."

Sırıttıyor. "Gerçekten , değil mi?"

"Dövme yaptırmaya baba olduktan sonra başladım. Bu garip mi?"

"Bu çok ateşli."

"Ne kadar ateşli? Bacaklarını aç ve seni ne kadar göster."

Dudaklarıma kıkırdayarak bakıyor ve dediğimi yapıyor. Yatakta biraz geriye çekildi, dizleri açılarak yarığının sıcak pembe cennetini ortaya çıkardıKendine dokunuyor, adımını inlerken ilk iki parmağı kayganlığında kolayca kayıyor.

Gülümsüyorum. Muhteşem bir kızın senin için ne kadar ıslak olduğunu fark ettiğinde adını söylediğini duymak asla eskimez.

Kendime bir vuruş daha yaparak, taşaklarım neredeyse acı verecek derecede sıkılaşıarak, onun yanındaki yatağa tırmanıyorum. Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve derin, dağınık bir öpücük için beni aşağı çekiyor.

Sonra, hiçbir uyarı olmadan, başıma bir şey indiğini hissediyorum. Gözlerimi açtığımda Ava'artık şapkasını takmadığını görüyorum.

Öyleyim.

"Dur , dur ," diyorum şapkanın tepesini avucumun içine alarak. "*Şapkayı tak, kovboyu sür* diye bir söz vardı hani?"

Gözleri parlıyor. "Açıkça görülüyor ki yeterince kovboy kızla. Bu söz her iki taraf için de geçerlidir; şapkamı takarsan kovboy kızına binersin."

"Soru." "Ateş et."

"Ona sorarsam kovboy kız da bana binebilir mi?"

Dudaklarını yalayarak sırt üstü düşüyor, saçları yastığın üzerindeki başının etrafında altın bir hale oluşturuyor. "Bakalım nasıl bir dayanıklılığın varmış."

"Bu gece beni görmedin mi?" Üzerine tırmanarak bacaklarının arasına yerleşiyorum. "Senin kadar iyi sürmedim ama yine de sıkı sürdüm. Ben pes eden biri değilim."

"Sen değilsin."

Parmak uçlarını şefkatle göğsümdeki saçlarda gezdirdiğinde kalbime kramplar giriyor.

"Sev beni, Sawyer. Lütfen."

"Bebeğim, sanki sormana gerek varmış gibi." Dizini yanıma doğru çekerek kalçalarımı kaldırıyorum. "Beni içine sok. Bütün gece bunun için ölüyordum. Bütün gün."

Ava elini şişmiş uzunluğumun etrafına sarıyor ve merkezine doğru yönlendiriyor. Başım onun yumuşaklığıyla buluşuyor ve bir iniltiyi ısıırıyorum. Onun ham hissi, onun baring

bana gerçek bir güven gösterisinde bulundu, kanım kaydadı.

Ağzını morartıcı bir öpücükle yakalıyorum ve o da gözlerini kapatıp aynı Şevkle beni öpüyor, dili açlıkla benimkine doğru kayıyor. Sanki derin derin içiyor ve hala doyamıyor.

Kendimi bir n kolumun üzerinde destekliyorum ve boştaki elimle gömleğini ve styenini yukarı itiyorum. Meme ucunu okŐayarak sert, telaşsız bir vuruşla içine kadar giriyorum. Basınç ve zevk gerçek dışı.

Ava inliyor, bacakları etrafımı sarıyor, böylece topukları kııma giriyor ve beni daha derine itiyor. Eli yüzümde. Diğeri ensemdeki saçlarımda.

Karnımda bir his var. Bu vahşı bir kesinlik hissi, kanımı delip geçen yakıcı ihtiyaçtan doğan bir his. Şu anda onun bedenine ve yatağının sıcaklığına sarılmıŐken, bu kadının beni asla ama asla hissine kapılıyorum.

"Bana bak," diye hırlıyorum ağzının içine, elimi boğazına sararken. "A gözlerini, güzel kız."

Ben itmeye başladığımda gözleri fal taşı gibi açılıyor ve benimkilere kilitleniyor. Karın kaslarımı kullanarak geri çekiliyorum, içine pompalarken darbeyi sabit ve kapsamlı tutmak için. Sonra itişimin zirvesinde kalçalarımı döndürüyorum, böylece klitorisini sıyrabiliyorum. Onu sabit tutmak için boğazındaki elimi kullanıyorum, sıkıca ama nazikçe kavırıyorum.

"*Tatlım.*" Gözleri puslu. "Bu ne dersi?"

"Başka kimsenin seni benim gibi sikemeyeceğini öğrendiğin yer."

Geri çekiyorum, ileri itiyorum. Göğüsleri zıplıyor. Elimi boğazından çekiyorum, klitorisini parmaklamadan önce meme ucunu çimdikleme için duruyorum.

"Sadece benimle seviŐmek istediğini öğrendiğin yerde, çünkü ben de senin kadar sert ve iyi sürüyorum."

Kukusu kasılırken Ava'nın ağzı açık kalıyor ve neredeyse acıtacak kadar daralıyoruz. "Yapıyorsun. Tatlım, oh, *yapıyorsun.*"

"Sadece ben."

Klitorisinin etrafında daha hızlı dönüyorum. Bacakları titremeye başlıyor. Gözlerinin ağırlaşmasına neden olan sabit, yavaş bir ritimle ona doğru sallanıyorum.

"Sadece sen. Ver onu bana, güzel kız. Gel bakalım. Çok yakınsın.

Bırak da seni yakalayayım, tamam mı?"

Gözlerini gözlerime dikerken parmak uçları elmacık kemiğimi sıyrıyor. "Sadece seni de yakalamama izin verirsen."

Çok geç. Zaten çok hızlı, çok sert düştüm.

İkimiz de terliyoruz, vücutlarımız kayganlaşıyor, tenimiz eforla nemleniyor.

"Git, Ava," diye ısııyorum. Başparmağımı klitorisine bastırarak içine sokuyorum.

Bana yapıştı, boşaldı. Sert bir şekilde. Sırtı kavisleniyor ve bacakları tutuşuyor, amcığı aletimin etrafında öyle bir güçle kasılıyor ki ben de boşalıyorum. İçini döllerimle boyuyorum, sıcak fişkırımlarla onun adını haykırıyorum.

Ancak heyecan dindiğinde onun kollarında yattığımı, ağırlığının onu yatağa sabitlediğini fark ediyorum. Şapkası kafamda sonuna kadar eğilmiş; düşmediğine şaşırıyorum.

"Kahretsin Ava, seni eziyorum. Çok özür dilerim." Dirseklerimi yukarı kaldırıp ağırlığımı destekliyorum.

Ama Ava beni hemen geri çekiyor, kolu boynuma dolanıyor. "Sakın bir yere gitmeye kalkma. Seni bu şekilde hissetmek hoşuma gidiyor."

"Nefes alamıyormuşsun gibi mi?" Kıkırdıyorum.

Başımdaki şapkayı alıp bir kenara fırlatıyor ve dudaklarını boğazımın sütununda gezdiriyor. "Sanki sadece sen varsın, içimde eriyorsun. Başka hiçbir şey yok, sadece ben, sen ve bu yatak var."

Göğsüm sıkışıyor. Nabzım çırpınıyor.

Seni bana bırak, diyorum sessizce ağzını öperken. O beni öpüyor. *Seninim, kovboy*.

Ava yanımda kıpırdanıyor. Göz kapaklarımın arkası kıpkırmızı yanıyor.

Pazar sabahı. Geç oldu, eğer ateşli ışık bir gösterge ise.

Bir gözümü açıyorum. Ava kollarını başının üzerine uzatmış, çarşafı çıplak göğüslerini ortaya çıkaracak şekilde düşüyor. Gözleri hâlâ kapalı.

Lanet bir melek gibi görünüyor. Aslında düşmüş bir melek, saçları dağınık, dudakları şişmiş ve muhtemelen benim tadımla tuzlanmış.

Nefes almakta zorlanırken kalbim çarpıyor. *Şu anda bu nasıl benim hayatım?* Bir ay önce, yalnızdım ve bunalmıştım, tekerleklerimi döndürüyordum.

Şimdi Ava Bartlett'in yatağında kalbim dolu ve sikim kalkmış bir şekilde uyanıyorum. Hâlâ bunalmış durumdayım. Hâlâ hayatımın farklı bölümleri arasında hokkabazlık yapmaya çalışıyorum.

Ama artık bunu yalnız yapmıyorum. Bu da büyük bir fark yaratıyor.

Beni mutlu edeceğini düşündüğüm şeylerin - yüzükler, bir düğün, bir çit - nihayetinde bana neşe veren şeyler olmaması ne kadar komik.

Sevdiğin kadının yanında uyanmak mutluluktur. Eğer çıplaksa bonus puan.

"Günaydın," diye mırıldanıyor, gözlerini kapalı tutarak.

Kıkırdıyorum ve göğsüne uzanıp avucumun içine alıyorum. "Uyanık olduğumu nereden bildin?"

"Aletin bacağıma baskı yapıyor. Bir dakika içinde beni başlayacaksın diye endişeleniyordum."

"Hayır. Sanırım bunu yapmayı tercih ederim." Meme ucunu ağzıma alarak onu gülümsetiyorum. Sonra çarşafı başımın üzerine çekiyorum ve karnından aşağıya doğru öpüyorum. Kendimi yerleştiriyorum

avularımla bacaklarını daha geniş açıyorum.

Yarığını önden arkaya doğru yaladığımda boğazından bir memnuniyet iniltisi geliyor. Seks gibi kokuyor ve tadı cennet gibi ve rekor sürede ağızıma boşalmasını sağladım, eli saçlarımı yumrukladı.

İçine girdiğimde hâlâ boşalıyor, bacağına omzuma atıyor. İticilerim vahşiydi. Derin.

Orgazm yaklaştı, çekiyorum. Sonra bağırarak göğüslerine boşaldım.

Dağınıklıktan iğrenmek ya da rahatsız olmak yerine, Ava bir Ava eker ve dölümü bir meme ucuna, sonra diğetine bulaştırır, kendisiyle oynarken gözleri benimkine bakar.

Bizimle oynar.

"İstedğim tek kişi sensin," diyorum. "Vücudunu bana çarpmasını istediğim tek kişi."

Bir kakhaha patlatıyor, yanakları pembeleşiyor ve cevap veriyor: "Tanrıya şükür, çünkü vücuduna vurmak istediğim tek kişi sensin, tatlım. Tek kişi."

Duş almak ve giyinmek için acele etmiyoruz. Ben kahve yapıyorum, Ava bize yumurta çırpıyor, ben de kızarmış ekmeğe yağ sürüp bir litre ilek doğruyorum.

Bu akşam yemekte tavuk ızgara yapmaya karar veriyoruz; böylece Junie'yi bırakırken ben de yanlarında oluyorum ve Ava Dan ile yalnız kalmıyor. Sonra Ava'nın çarşaflarını çamaşır makinesine atıyorum ve kurutucudaki kıyafetlerini katlıyorum. Wyatt'ı kontrol ediyorum, o da Ella'nın Sally ile birlikte yavru keçileri görmeye gittiğini söylüyor.

"Vay canına," diyor Ava bulaşık makinesini kapattıktan sonra. Döngü başladığında uğultusunu duyuyorum. "Vay ne?"

"Sen ve ben bugün yapılacaklar listemin neredeyse tamamını hallettik. Yemek planlama, çamaşır yıkama, evi toplama ..."

Mutfaktan geçerken kollarımı beline doluyor ve onu kendime çekiyorum. "Boş zamanlarımızda ne yapacağız?"

Sırıtıyor. "Sanırım ata binmek istiyorum."

"Ben de gelebilir miyim?" Boynundan öperim. "Yüzde yüz niyetli bir kelime oyunu."

"Şey, evet. Ama ondan sonra, sanırım arenada bazı alıştırmalar yapmak istiyorum. Sadece ben ve Carter."

Kulak memesini ısııyorum. "Bacaklarım şu anda jöle gibi, böyle bir enerjiye sahip olman çok iyi. Markete uğrayıp Ella'yı alacağım. Burada buluşur muyuz? Dan, June'u saat dörtte bırakacak, değil mi?"

"Doğru." Gözleri benimkileri arıyor. "Sürekli daha seksi olmayı nasıl başarıyorsun bilmiyorum ama . Gerçekten, gerçekten öyle, Sawyer."

"Deniyorum," diyorum ve bunu söylüyorum.

Hayatta kaldığım sürece, denemenin ne kadar önemli olduğunu daha iyi anlıyorum. Yeteneğin canı cehenneme. Kelimelerin canı cehenneme. Asla odadaki en zeki ya da en başarılı adam olamayacağım. Ama halkımı güvende tutmak için elimden geleni yapacağım. Onların da beni güvende tutmasına izin vereceğim.

Yarım saat sonra kamyonetime atlayıp 21. Otoyol'dan kasabaya doğru yola çıkıyorum. Hava ısınıyor, ben de camlarımı açıp radyoda avazım çıktığı kadar şarkı söylüyorum.

Ama cidden, ben kimim?

Ne zamandan beri pazar öğleden sonra arabamda şarkı söyleyen bir adam oldum?

Hartsville şehir merkezine geldiğimde yavaşlıyorum. Market, şu anda hiç de kalabalık olmayan Main Street'in en işlek kısmının biraz ilerisinde. Kaldırımlarda birkaç kişi dolaşıyor, Tallulah'ın meşhur Bloody Mary barı için Caffeinated Cowgirl ya da The Rattler'a giriyor.

Kütüphanenin geçerken ellerini kenetlemiş sevimli bir çift gördüğümde gülümsüyorum.

Önceden, insanların sevgi dolu olduğunu görmek göğsümü . *Neden değil* diye merak ederdim. *Neden aradığım kişiyi bulamıyorum?*

Şimdi bu insanlar için mutluyum, her . Sonunda benim için bir şeyler için kalbim şükranla dolup taşıyor. Beni geceleri uykusuz bırakan tüm hatalar, şüpheler ve korkular beni buraya getirdi.

Beni Ava'ya götürdüler. Bu şansı asla hafife almayacağım.

Ana Cadde'nin bu kısmı sessiz olmasına rağmen alışkanlığım gereği yaya geçidinde yavaşlıyorum. Etrafın temiz olduğundan emin bir şekilde gaza basıyorum ve dikiz aynamdan son bir kez o aşk dolu çifte bakıyorum.

Eminim Ava ve ben de o kadar sevimliyizdir. Belki Mollie ve Cash, Sally ve Wyatt kadar bile sevimliyizdir.

Bakışlarımı tekrar ön cama çevirdiğimde, çizgili tişörtlü küçük bir çocuğun yola fırladığını görünce midem bulanıyor. Tam frene basıp direksiyonu olabildiğince sağa kırdığım sırada annesinin panikle attığı çığlığı duyuyorum.

Kamyonum kaldırımda kayarken içimdeki her şey titriyor, lastikler korkunç bir gıcırtı sesi çıkarıyor. Annesi de -sanırım annesi- sokağa fırlıyor.

Oh Tanrım, oh Tanrım, bu tekrar olamaz.

Annem ve babam. Araba durmuyor. Çok geç olduğunu anladıklarında böyle mi hissettiler?

Tekerlerim kaldırıma takılıyor ve midem Kamyon havalanırken boğazım düğümleniyor.

Lütfen, Tanrım, şimdi ölmeme izin verme. Her şey yoluna girmeye başlamışken olmaz.

Bir çılgılık var.

Sonra her şey kararır.

BÖLÜM 33

Sawyer

EN ÇILGIN RÜYALARI GÖRÜYORUM.

Herkes onların içinde. Wheeler'ın sesini duyuyorum. Sesi garip bir şekilde bastırılmıştı. Duke da orada, ona iyi olup olmadığını soruyor. Çöp kutusu istiyor. Bir bip sesi duydum.

Ellerim sıcak. Şimdi Ava'nın sesini duyuyorum. *Küçük Denizkızı* 'ndan bir şarkı söylüyor. Yumuşakça, yumuşakça.

Umarım Ella'sı vardır. Elly Belly Boo, seni seviyor, seninle ilgilenecek.

Junie burada mı? Onu duymuyorum, ama bunu almam gerek.

Böylece teslimata yetişebilirim.

Siktir et Dan'i.

Başım beni öldürüyor.

Bir noktada, sanırım uyandım. Acı bir yük treni gibi üzerime geliyor. Yan tarafımda yakıcı bir ağrı var. Nefes alamıyorum, nefes alamıyorum, *lanet* olsun öleceğim, değil mi?

Yine Ava'nın sesi. Derin, derin bir sakinlik hissi geliyor üzerimde.

Mule'a kim bakıyor?

Susuzluktan ölüyorum. Her nefes alışımda gövdem acıyla yanıyor. Sanırım kaburgalarım. Ciğerlerim de. Alt dudağımın kendi kalp atışı var.

Araba kazasının parçaları ve parçaları bana şaşırtıcı, dehşet verici bir netlikle geri geliyor. Gerçekten oldu mu? Ben

Hala rüya mı görüyorsun? Kimin çılgılığıydı o? Sanırım benimdi, ama daha önce hiç böyle bir ses çıkardığımdan emin değilim.

O küçük çocuğa ne oldu? Annesine ne oldu?
Onlara vurdum mu?

Tanrım, lütfen iyi olsunlar. Onlara çarpmamak için elimden geleni yaptım, değil mi?

Annem rüyamda ortaya çıkıyor. Babamla el ele tutuşuyorlar. Çok genç görünüyorlar ama birlikte çok sevimliler. Ava'nın bana karşı şefkatli olduğu gibi şefkatliler.

Yakışıklı *oğlum*, diyor annem parmak uçlarını saçlarımda gezdirerek. *Dinlenmen gerek. Uyumaya çalış. Hazır olduğunda .*

Neye hazırsın? Ona sormak istiyorum.

Ayrıca, bu akşam kızlar için kim tavuk ızgara yapacak? Uyanıp gitmem lazım. Ayrıca kestiğim çilekleri Junie'nin beslenme çantasına koymayı unutmamalıyım. Ben çıkarken metal parçası hâlâ bulaşık makinesinin içindeydi.

Yakıcı bir acı kafatasımı delip geçiyor. Boğuk bir ses çıkarıyorum ama bu sadece boğazımdaki yanmayı daha da kötüleştiriyor.

Umarım Ella okula hazırlanırken tam bir kabus yaşamaz.

Ava ile çok gurur duyuyorum. Keşke onu görebilseydim. Korkuyorum, acı çekiyorum ve sadece onu burada istiyorum.

O benim insanım. Acil durum irtibatım olmasını istesem garip olur mu?

Yok canım. Başını sallayıp, "*Tabii ki acil durum bağlantın benim, kovboy*" derkenki gülümsemesini hayal edebiliyorum.

Şimdi gülümseyen benim. Dudağım acıyla yanıyor, ama Umurumda değil.

O burada.

Bir şekilde Ava'nın burada olduğunu biliyorum. Belki ellerim çok sıcak olduğu içindir. Ve sürekli duyduğum *Küçük Denizkızı* şarkısı

-Gölmek zorundayım. Kızlar küvette birlikte durmadan bu şarkıyı söylüyorlar, akortsuz yorumları Ava'yı ve beni gölmekten kırıp geçiriyor.

Küçük ailemiz. Bizi seviyorum ve eğer onlardan koparılırsam Tanrı'ya, evrene ya da sorumlu her kimse ona sonsuza dek kızacağım.

Bir karıncalanma hissi omurgamdan aşağıya ve vücudumun geri kalanına doğru ilerliyor. Başımdaki ve yan tarafımdaki ağrı azalıyor. Şarkı ve rüyalar duruyor.

Ama ellerimdeki sıcaklık kalıyor.

"Artık yoğun bakımdan çıktığına göre, önümüzdeki birkaç gün boyunca ona göz kulak olacağız. Göğüs tüpünü çıkardıktan sonra muhtemelen ertesi gün taburcu edilecek."

Tanımadığım bir ses. Aksanını çıkaramadığım bir kadın.

Cevap veren ses mi? Duyunca gülümsüyorum, alt dudağım yanıyor.

O gerçekten burada.

"Ne kadar acı çekiyor?" Ava soruyor.

Bir ton, cevap vermek istiyorum. Başım hâlâ beni öldürüyor, o kadar ki gözlerimi açamıyorum. Dudağım acıyor ve yan tarafım çok ağrıyor.

Ama görünüşe göre hala , bu yüzden acıya katlanacağım. Ayrıca hala sıcak.

"Onu rahat ettirmek için elimizden geleni yapıyoruz. Hematom yüzünden şiddetli bir baş ağrısı çekecek-"

"Beyin kanaması."

"Doğru."

Ava'nın sesi biraz titreyerek, "Kulağa çok ciddi geliyor," diye cevap veriyor.

"Solunum fonksiyonlarıyla birlikte onu da izliyoruz. Şu ana kadar her şey gerçekten iyi görünüyor. İleriye dönük olarak,

Kırık kaburgalarıyla hareket ederken dikkatli olması gerekecek. Dudağındaki dikişler ve emniyet kemerinden kaynaklanan o kötü morluk kesinlikle ona biraz rahatsızlık verecektir, ancak yine de onu iyi bir yerde tutmak için elimizden geleni yapacağız."

"Hepinize çok teşekkür ederim."

"O harika gidiyor Ava. Sen de öyle."

"Kahve benim yeni en iyi arkadaşım," diyor gülerek.

Sen benim en iyi arkadaşımsın, demeye çalışıyorum. Onun yerine boğazımın kenarlarını sızlatan garip bir ses çıkarıyorum.

"Sawyer? Sawyer, tatlım, uyanık mısın?"

Tanrım, bana *tatlım* demesine bayılıyorum.

Gözlerimi zorlayarak açtığımda, aniden karşıma çıkan Işık. Öğleden sonra güneşi beyaz duvarlı ve kiremitli tavanlı bir odaya vuruyor. Uzandığım yatağın arkasında bir yerden bir kalp monitörü bip sesi çıkarıyor.

Tanrım, başım ağrıyor.

Bakışlarım Ava'nınkilerle buluşuyor. Kan çanağına dönmüş gözlerinin etrafındaki mor halkaları ve alnındaki kırıışıklığı fark midem bulanıyor.

"Hey, kovboy." Gözlerini kırıştırıyor, burnunu çekiyor ve başparmaklarını ellerimin arkasında gezdiriyor. "Nasıl hissediyorsun?"

Boğazımı temizlemeye çalışıyorum ve sonunda "Cehennem gibi" diye mırıldanıyorum. "Sawyer, çok özür dilerim. Ben-hepimiz-" Ava

bir nefes üfler. "Endişeliyim." "Ne zamandır buradasın?"

Sırıttıyor, gözlerinden yaşlar süzülüyor. "Sorman gereken soru ne kadar *zamandır* burada olduğun."

"Cevap aynı mı?"

"Evet." Dudaklarını dişlerinin arasında yuvarlayarak başını sallıyor. "Yirmi dört saatten biraz fazla oldu. Burada emin ellerde olduğunu ve iyi olacağını biliyorum-"

"Bunu bildiğim iyi oldu." Kıkırdıyorum, sonra hemen yanımdaki acıyla irkiliyorum.

"Ama seni bırakamazdım. Cash ve Mollie kızları aldılar ve sen yoğun bakımdayken onları bir gece tuttular. Kardeşlerin sırayla seni kontrol etmeye geliyorlar."

"Ben iyiyim." Biraz doğrulmaya çalışıyorum ama kolum yan tarafıma takılmış gibi görünen bir tüpe dolanıyor. "Ama sen değilsin." Ava beni nazikçe tekrar yastıklara bastırıyor. "Bu nefes almana yardımcı olmak için takmak zorunda kaldıkları göğüs tüpü. Üç kırık kaburganız, delinmiş bir akciğeriniz, patlamış bir dudağınız ve beyin kanamanız var. ne zaman sen çevrilmiş senin araba için kaçının vurmak bazı yayalar."

Kalbim hıçkırıyor. "Onlar iyi mi? Onlara vurmadım mı?"

"Onlara vurmadın, hayır. Herkes iyi. Biraz sarsıldılar ama onun dışında iyiyim." Yüz ifadesi yumuşuyor. "Önce onları sorman ne kadar hoş. Şu anda kendini harika hissetmesen de sen de iyi olacaksın."

Gözlerim yanıyor, burnumdan sıcak, kısa bir nefes alıyorum, çünkü ciğerlerimi kullanmak çok acıtıyor.

"Tanrı'ya şükür herkes iyi," diye idare ediyorum. "Bu-evet, gerçek bir trajedi olabilirdi. Eğer ben olsaydım-" Sesim titriyor.

Ava uzanıp gözyaşlarımı siliyor ve parmak uçlarını yüzümde gezdiriyor. Acıya ve şoka rağmen vücudum onun dokunuşuyla hemen rahatlıyor.

"Bahse girerim korkutucuydu." Sesi şefkatli. "Kadın, küçük oğlunun düşürdüğü oyuncağı almak için döndüğünü ve bir de bakmış ki yola doğru koşuyor. Ona çarpmamış bir mucize."

tuhaf bir his yerleşirken bile başımı sallıyorum.

"Ailen hakkında düşünüyorsun, değil mi?" Ava soruyor. "O mucizeyi nasıl elde edemediklerini."

Bu kadının beni ne kadar iyi tanıdığını anlayamıyorum. Ağlamadan duramıyorum.

"Dışarıdayken gördüğüm bir rüyadaydılar," diye cevap veriyorum. "Ailem. Annem bana uyanacağımı söyledi."

hazır olduğumda."

Ava'nın gülümsemesi geri dönüyor. "O haklıydı. Ciğerlerinin dinlenebilmesi ve iyileşebilmen için seni entübe etmek -solunum tüpü takmak- zorunda kaldılar. Görünüşe göre sana verdikleri ağrı ..." Ava dilini şaklatıyor ve parmaklarıyla bana *tamam* işareti yapıyor. "Muhtemelen bu yüzden böyle çılgın rüyalar görüyordun. Annenle babanın seni ziyaret etmesi fikri hoşuma gitti. Bu tüm ekibin burada olduğu anlamına gelirdi - kardeşlerin, annen ve baban. Sally ve Mollie bile buradaydı. Yani, çocuklar yoktu tabii ki, çünkü yatmaları gerekiyordu. Ama burada seni destekleyen koca bir kalabalık vardı Sawyer."

Gözyaşlarımın arasından ona bakıyorum. "Ve sen kim kaldı."

Ellerimi tekrar tutuyor ve sıkıyor. "Seni bırakmayacağımdan eminim."

Gülmek çok acıtıyor ama de gülüyorum. "Teşekkür ederim," diyorum.

"Sizin gibi asla yük olmak istemeyen biri için bu kavramı kavramanın zor olduğunu biliyorum. Ama ihtiyaç duyduğunuzda yanınızda için insanlara teşekkür etmek zorunda değilsiniz. Ben bunu yapmaktan mutluluk duyuyorum." Ellerimi bir kez daha sıkıyor. "Gerçekten, onur duydum, çünkü sonunda bana gösterdiğin onca iyiliğe karşılık verebileceğim."

Cevap veremeyecek kadar tılandım. Sadece ellerimi tutmasına izin veriyorum ve sessizce hıçkırıyorum, gözyaşlarım nane yeşili hastane önlüğümü kirletiyor.

Göğüs tüpümün bir şekilde yerinden çıkmasından korksam da ağlamak katartık bir his veriyor.

Bu ne Ben arıyordum bu için tüm zaman. Kalacak biri. Ailem yapamadı. Lizzie yapmadı.

Ama işte Ava, büyük bir rahatsızlık olmasına rağmen yanımdan ayrılmayı reddediyor. Hasta olduğum için beni daha az sevmiyor.

Aslında, beni daha çok sevebileceğini hissediyorum.

En azından sevildiğimi hissediyorum.
Desteklendiğimi. "Seni seviyorum," diyorum.
Sırıttıyor. "Biliyorum."
"Bir şey daha var."
"Vur."

"Lütfen bana aletimin hala çalıştığını söyle."

Sertçe gülüyor. "Evet Sawyer, tamamen iyileşeceğine inanıyorum. Doktor bize onay verdiğinde Hemşire Ava eklentinin tam işlevsel olduğunu doğrulayacak, buna ne dersin?"

Kaşlarımı çatar gibi yapıyorum. "Ama Hemşire Ava, ben bir hasta değilim... hasta."

"Oooh, yeni isim çok eğlenceli." Ava'nın gözleri parlarken omuzlarını hafifçe sallıyor. "Benim hastanem, benim kurallarım, Bay Rivers."

"Benim yatağım, benim kurallarım." Sedyeyi işaret ediyorum. Gülüyor. "Eve gittiğimizde.
Belki."

Kalbim kabarıyor. *Eve*. Artık bir tane var. Birlikte.

Gerçekten, birbirimize sahibiz. Ve Ava bize her şeyden daha çok evimiz gibi geliyor.

BÖLÜM 34

Ava

"DİKKATLİ OLUN, yoksa Tanrı yardımcım **olsun,**
hemşire şapkamı geri zorunda "

Sawyer kıkırdayarak dirseğini tutmama izin veriyor, böylece eve doğru topallayarak yürümesine yardım edebiliyorum. "Ama hemşire şapkamı taktığında çok seksi ."

"Öyleyim, değil mi?" Bugün Sawyer taburcu edilmeden önce ona yaptığım sinsî el hareketini düşününce şimdi bile yüzüm kızarıyor.

Ne diyebilirim ki? Doktor Sawyer'ın iyi olduğunu söylemişti. Ayrıca bir süre ağrıları olacağı için ağırdan almasını söyledi.

Bir el işi herkes için bir kazanç gibi görünüyordu. Sakso çekerek onu çok fazla heyecanlandırmak istemedim. Herhangi bir penetrasyon durumu için onunla yatağa girme riskini kesinlikle almayacaktım.

Hemşire viziteye çıktıktan sonra, dün akşam yemeğine giderken aldığım kayganlaştırıcıyı aldım ve evet, Sawyer'ın aletinin gerçekten de hâlâ tam işlevselliğe sahip olduğunu doğruladım.

"Neden herkesin arabası burada?" Sawyer evinin önündeki çakıllı yola bakarak soruyor. "Lütfen bana söyleme-"

"Seni sevdikleri ve özledikleri için desteklerini göstermeye geldiler." Sawyer'ın dirseğini nazikçe çekiştirerek

Merdivenleri teker teker tırmanıyor. "Ne büyük bir suç, biliyorum."

Sawyer'ın gözleri solan alacakaranlıkta benimkilerle buluşuyor. O da benim hissettiğim kadar yorgun görünüyor. Bıyıkları ve sakalları uzamış, yüzü kazada aldığı yara ve berelerden dolayı hâlâ şiş. Beş dikiş atılmasına rağmen dudağı çok daha iyi görünüyor.

Tüm bunlara rağmen -belki de bu yüzden- o hâlâ hayatımda gördüğüm en yakışıklı adam.

"Onları davet ettin, değil mi?" Sawyer soruyor.

Omuz silkiyorum. "Ben kim oluyorum da ailene yemek getiremeyeceklerini söylüyorum?"

"Hepsi aynı anda mı yemek getirdi?"

"Buna inanabiliyor musunuz? Bu ne cüret." Sırıtarak paravan kapıya uzandım. Arkasındaki ahşap kapı açık, içeri ılık akşam havası giriyor. Bahar kesinlikle yolda.

"Hey." Sawyer beni bir saniyeliğine geri çekti. "Hala buna alışmaya çalışıyorum."

" 'Bu bok' insanların gelip sizinle ilgilenmesine izin anlamına mı geliyor?"

"Evet."

"İyi ki ısrarcıyım."

Gözleri ağzıma kayıyor. "İyi bir şey." "Kendini iyi hissediyor musun?" Sesimi alçak tutuyorum.

Evin içinden gelen sesleri şimdiden duyabiliyorum. Wyatt bir şeyler söylüyor. Derin bir kahkahanın ardından bir çift küçük kız kıkırdaması duyuluyor. Duke, tahmin etmem gerekirse.

Sawyer duraklar. Bitkin düşmüştü ama gözleri hâlâ berraktı, duygularla parlıyordu. "Ben iyiyim. Hastanede yanımda olduğun için mutluyum, minnettarım. Eve yalnız dönüyor olsaydım kendimi çok daha kötü hissederdim."

"Ah, tatlım. El işlerinin bu kadar onarıcı olabileceğini kim bilebilirdi?"

Gülüyor, yüzünü buruşturuyor. "Bu senin fikrindi."

"Öyleydi ve rica ederim." Döğmeyi çeviriyorum. "Hazır mısın?" "Hazırım, güzel kız."

Kapıyı açıyorum ve içeri adım attığımızda bizi hemen lezzetli bir yemek kokusu ve tanıdık seslerin kakofonisi karşılıyor.

Kapı tanıdık bir arkamızdan kapanıyor.

Eve. Bu da öyle . Büyüdüğüm ev içinde.

Bu ev Ben de özlem bunun için duyu
. tamamen

Bir yere ait olmak. Güvende olmak, görülmek ve desteklenmek.

Sawyer için bir eve hoş geldin partisi düzenleme fikrini ortaya attığımda Rivers ailesinden gelen tepkiler en hafif tabirle coşkuluuydu. Çok büyük bir prodüksiyon olmasını istemedim - Sawyer hala biraz acı çekiyor ve ikimiz de tamamen bitkin durumdayız - ama bu olayı bir aile toplantısıyla kutlamak istedim.

Doğru hissettirdi. Kutlamamız gereken çok ama çok şey var ve Sawyer'ın kazası hepimizin hayatta olmasının bunların başında geldiği gerçeğini bir kez daha gözler önüne serdi.

Sawyer'ın kamyonetini devirdiği ve hastaneye kaldırıldığı haberini aldığımda yaşadığım büyük paniği asla unutacağımı sanmıyorum. Bayan Wallace kapıdan koşarak içeri girdiğinde Carter'ı arenada çalıştırıyordum, telefonumu kontrol etmemi söylerken yüzü kıpkırmızıydı.

Acil yardım Rivers'ın çocuklarını tanıyordu, bu yüzden ilk olarak Cash'le temasa geçildi. Cash daha sonra beni aradı. Yirmi dakika sonra hastaneye girdiğimde üzerimde hâlâ binici kıyafetlerim ve şapkam vardı.

Sawyer'ın en büyük kardeşinden bahsetmişken, ön koridora kafasını uzatan ilk kişi o oluyor.

Yüzünde bir gülümseme belirir. "O evde, millet!"

Koşan küçük ayakların sesi evi dolduruyor ve bir de bakıyorum ki Ella ve Junie koridora fırlamışlar. Kostüm giymişlerdi - Junie'nin üzerinde Örümcek Adam tulumu vardı, maskesi kafasına doğru itilmişti ve küçük, tatlı

Ella kuyruğu olan ışıltılı bir denizkızı elbisesi içindeyken gülümsüyorlar ve bizi gördüklerinde ılık atıyorlar.

"Babacığım! Merhaba, ben bir denizkızıyım! Ayrıca seni özledim!" Ella, Sawyer'a doğru bir adım atıyor.

"Sen gördüğüm en güzel denizkızısın," diye cevap veriyor, kalın bir sesle.

"Babama karşı nazik olmalıyız, unuttun mu?" Ben de diyorum ki. "Hâlâ iyileşmesi gereken bazı yaraları var."

"Boo-boos demişken." Sawyer başını kaldırdı. "Junie, hastanedeki hemşirelerin bana verdiği havalı yara bantlarından getirdim sana."

Göğsüm sıkışıyor.

June'un yüzü aydınlanır. "Yara bantlarını severim." "Sevdiğini biliyorum," diye gülümseyerek yanıtlıyor.

Ella yavaşça kollarını adamın bacaklarına doluyor. "Ben nazik biriyim baba. Daha iyi hissediyor musun?"

"Öyleyim, Elly Belly Boo." Sawyer gözlerini kırptırıyor, Ella'nın sırtını sıvazlarken boğazını temizliyor. "Ben de seni özledim. Hem de çok." Burnunu çekiyor.

Onu kucağına almamak için kendini zor anlayabiliyorum, ben de onu kucağıma alıyorum. "Babana bir öpücük vermek ister misin?"

Sawyer ona yanağını uzatıyor ve parmağıyla yanağına dokunuyor. "Tam buraya öpücük kondur."

"Tamam." Ella onun kirli yanağını hafifçe öpüyor. "Seni seviyorum."

Yanağına bir öpücük konduruyor. Ben de fırsattan istifade diğer yanağını öperek ciyaklamasını sağlıyorum.

"Biz de sizi seviyoruz," diyorum.

Sawyer'ın gözleri benimkilere takılıyor, aramızdaki sessiz iletişim sanki kelimeleri gerçekten söylüyormuşuz gibi yüksek ve güçlü.

Teşekkür ederim, Ava, diyor.

Ben de *"Umutsuzca aşık için bana teşekkür etmeyi kes, Sawyer."* diyorum. *Sen ve bebeğın bunu çok kolaylaştırdınız.*

Katır bize doğru geliyor, kuyruğu bize çarpıyor. Bacaklar.

"Hey, Katır," diyor Sawyer gülerek. "Eminim beni çok özlemişsindir, değil mi dostum?"

Cash, "Sanırım sensiz gerçekten depresyondaydım," diyor. "Onu zorlukla dışarı çıkarabiliyorduk."

Sawyer yüzüncü kez göz kırpmıyor.

Elimi sırtında gezdiriyorum. "Özlenmek güzel, değil mi?"

"Anne." June ceketimi çekiştiriyor. "Cashy Amca midillilere binmemize izin verdi! Sally Teyze de bizi keçileri görmeye götürdü. Kötü kokuyorlardı ama çok sevimliydiler."

Kalbim şişiyor, balon gibi büyüyerek tüm göğüs boşluğumu dolduruyor. Ben Sawyer'la , kardeşleri sırayla evdeki kızlarla ilgilendiler. Junie ve Ella'yı bir arada tutmak daha kolaydı ve o ve ben yokken birbirlerini rahatlatacaklarını düşündük.

Yüzlerindeki ışıltıyı görünce haklı olduğumuzu söyleyebilirim.

Ayrıca Sawyer'ın erkek ve kız kardeşlerine şimdiden *amca* ve *teyze* demesine bayılıyorum. Eminim Cash ve Sally de kızına kendilerini böyle tanıtmışlardır. Ailesinin bizi hiç tereddüt etmeden ve soru sormadan aralarına kabul etmeleri beni gözyaşlarına boğdu.

Mollie koridora çıkarken, "Awww, dördünüz de ne kadar şirinsiniz," diyor. "Evine hoş geldin Sawyer."

"Sağ ol Mollie," diye cevap veriyor huysuzca. "Ben yatarken kaleyi korumama yardım ettiğin için minnettarım."

"Şaka mı yapıyorsun?" Kolunu uzattığında ona nazıkçe yandan sarılıyor. "Bu iki şirin kızla çok eğlendik. Artık gerçek birer kovboy oldular, değil mi? Cash Amca kement atmayı ve her şeyi öğrenmelerini sağladı."

"Cashy Amca bir kovboy," diyor Junie bana. "Tıpkı Mr. Sawyer."

"Kovboyları severim," diye gülümseyerek cevap veriyorum.

"Kim sevmez ki?" Mollie gülerek şöyle der. "Hepiniz içeri . Wyatt'ın fırında rostosu var-"

"Ve bir çift altılı paket Shiner'ım var." Cash uzun boynunu kaldırıyor. "Kendi kendilerine içmeyecekler. Geri gel. Yardıma ihtiyacın var mı, Sawyer?"

"Hayır. Sadece çoğunlukla etkisiz durumdayım." Sawyer bana . "İyi misin?"

Benim tatlı kovboyum, üç kırık kaburga kemiği, yeni yeni çalışmaya başlayan bir akciğer ve patlamış bir dudakla ortalıkta topallayan kendisiyken bana iyi olup olmadığımı soruyor.

Elini tuttum. "Evet tatlım, ben iyiyim. Gerçekten, gerçekten iyiyim."

Ella hâlâ kucağımdayken koridordan mutfağa doğru ilerliyoruz. Önce Sawyer'ın girmesine izin veriyorum. Herkesin burada olduğunu görünce hemen duraksıyor -tüm kardeşleri, onların sevgilileri. Sally'nin anne babası John B ve Patsy bile çiftliğin avukatı Goody Gershwin ve karısı Tallulah'la birlikte gelmişlerdi.

Gelişini karşılayan sesler korosuna gülümsüyorum. Herkes onu evinde karşılıyor, Duke onu omzundan alkışlamak için yaklaşıyor.

"Dostum, bıyığı özledim," diyor gülümseyerek. "Artık neredeyse tam bir sakalın var ve bu benim görünüşüm."

Sawyer ağlamaya başlar. Omuzları titreyerek, dudakları titreyerek, koca koca gözyaşlarıyla ağlar.

"Merak etme," diyerek gözlerini silmeyi başarıyor, "Ava benden bıyığı geri getirmemi istedi bile."

Duke'un gözleri Sawyer'ın omzunun üzerinden benimkilerle buluşuyor. "İyi bir zevki var."

"Seni seçti kardeşim." Wyatt, Sawyer'a kesinlikle içmemesi gereken ama muhtemelen yine de içeceği bir bira uzatır. "Elbette iyi bir zevki var."

Sonra Sawyer'ı kucaklamak için kendine çekiyor, onu çok sıkılamaya dikkat ediyor.

"Grup kucaklaşması!" Ryder sesleniyor ve sonra herkes üzerine atlıyor. Nazikçe tabii ki. Ryder bir elini Sawyer'ın sırtına koyar. Mollie Sawyer'ın elini tutar, ve Sally elini tutar.

Diğer. Junie onun bacağına sarılıyor. Ella kıpırdanarak elimden kurtuluyor ve Junie'ye sarılıyor.

"Hepiniz," diyor Sawyer, yarı ağlayarak yarı kıkırdayarak.

"Bu
... çok."

"Bir şey değil," diyor Cash, kucaklaşmaya katılmak için yanımdan geçerken.

Eğilip ensesine bir öpücük kondururken ve ona arkadan sarılırken odada tek bir kuru göz olduğundan bile emin değilim. "Bizi durdurmaya çalış. Sana meydan okuyorum."

Ama Sawyer sadece başını sallar. "Bunu hayal bile edemezdim. Çünkü bence bu -her şey- bir rüya olabilir. Bu bir rüya."

Wyatt, "Emin ol ben bir rüyayım," der. Sally onu susturur. "çocuklar var." "*Kıçına* bahse girebilirsin," diye düzeltir.

Junie, "Hayır Wy Amca, bu *dip*," der. Ella başını sallar. "Ya da kalça."

"Hepiniz çok tatlısınız," diyor Patsy gülümseyerek. Sawyer'ın kulağına mırıldanmak için eğildim.

"Mutlu musun?" Sawyer gözlerime bakmak için başını çeviriyor. "Hem de çok."

Wyatt'ın rostosunu ve Patsy'nin tatlı patates püresini afiyetle yiyoruz. Kızlar Mollie'nin şehir merkezindeki Caffeinated Cowgirl'den getirdiği ve John B'nin özel olarak hazırladığı vanilyalı dondurma ile servis ettiğimiz keklere bayıldılar.

Tam bir kaos. İnsanlar tezgahta, kanepede ve şöminenin yanındaki ocakta tüneyerek yemek yiyor.

Ayrıca çok eğlenceli. Sawyer gülümsemeyi bırakmıyor. Kızlar odadaki yetişkinlerin ilgisini çekmeye bayılıyor.

Herkes temizliğe yardım ediyor. Patsy bize dondurucuda King Ranch güveci ve kızarmış et olduğunu hatırlatıyor.

Wyatt ve Sally'nin çocuklar için süt, meyve, yoğurt ve smoothie poşetleri gibi temel ihtiyaçlarla buzdolabında tavuk.

Kanepede sadece Sawyer ve ben olduğumuzda kalbim yerinden çıkacak gibi oluyor. June ve benim, o tamamen iyileşene kadar burada kalacağımızı söylediğimde yeniden ağlamaya başladı. O ve Ella biraz önce Ella'nın odasında birlikte yattıkları için çok mutluydular. Birlikte kıkırdamalarını hâlâ duyabiliyorum.

"Çok tatlılar." Sawyer elini bacağıma koydu.

Saçlarıyla oynamak için uzandım. "Çok tatlısın amına koyayım. Nasıl hissediyorsun?"

"Ağrılı. Yorgun." Bakışları benimkilerle buluşuyor. Ryder'ın daha önce yaktığı ateşin ışığında Sawyer'ın gözleri şefkatle parlıyor. "Mutluyum. Herkesi özledim."

"Seni özlediler. Hepimiz özledik. Hayat eskisi gibi değildi. Çok rahatladım ve geri döndüğün ve iyi olduğun için çok mutluyum."

"Sen burada olduğun sürece iyi olacağım."

Bakışlarını tutuyorum. "Beni kabul ettiğin sürece kalacağım." Gözleri fal taşı gibi açılır. "Yani-"

"Senin yanına taşınmak istiyorum, evet."

"Ama istemiyorsun-"

"Seni istiyorum." Yanağına nazikçe bir öpücük konduruyorum. "Ve hepimizin birlikte olmasını istiyorum. Ella'nın odasına ikiz yatak koyabiliriz diye düşündüm, böylece kızlar yatıya kalabilirler. Sonra da senin odana bir kral yatak koyarız, böylece sen ve ben kendi odamızda yatarız."

"Bu senaryoyu seviyorum," diyor boğuk bir sesle.

Ayaklarımın dibinde, Mule kuyruğunu sallamaya başlıyor. Kalbim binlerce kelebeğe dönüşüyor. Bunu yapıyorum, Sawyer'a güveniyorum. Evrene güveniyorum.

Aşkın kazanmasına izin veriyorum.

"Kal güzel kız," diye devam eder Sawyer. "Seni için değil, özgür olabilmemiz için. Birlikte. Biz ve

Kızlar. Birlikte olduğumuz sürece ne istersek yaparız, kim istersek *oluruz*. Çünkü beni en çok mutlu eden şey bu."

Titriyorum ve gülüyorum, gözyaşlarım yüzümden aşağı akıyor. "Bu beni de çok mutlu ediyor."

"Sonsuza kadar mı?"

"Sonsuza kadar. bir şartla."

Gözyaşlarımı silmek için uzandı. " söyle."

"Yılda en az bir kez gerçekten saçma otellerde gerçekten saçma otel seksi yapmalıyız."

Sawyer güler. "Şampanyayı getireceğim."

"Tide kalemini getireceğim."

Beni öpmek için eğildiğinde hâlâ gülüyordu. "Anlaştık."

Sonsöz

SAWYER

DUŞTA SEKS VE SÜRPRİZLER

DERİN BİR NEFES ALIP omuzlarımı silkeliyorum. Başımı önce bir yana, sonra diğer yana eğiyorum, vücudumu oynattıkça koltuk minderleri inliyor.

Boynum çatlayınca Ava gülüyor. "Yeni yürümeye başlayan bir çocuğun saçını örmek, mesela sığır gütmekten çok daha az çaba gerektiriyor, biliyorsun değil mi?"

"Evet, baba." Ella başını kaldırıp bana bakıyor. Yerde dizlerimin arasında , güzel mavi gözleri aile odasının pencerelerinden süzülen sabah ışığında neredeyse yarı saydam. "*0 kadar* da zor değil. Değil mi Ava?"

"Doğru." Ava uzanır aşağıya verir omzuna bir sıkmak. "Babanı bir Fransız örgü ustasına dönüştüreceğiz."

"İki örgü yapabilir misin?" Ella yerde, Ava'nın dizlerinin arasında oturan Junie'ye bakıyor. Ava sabırla Junie'nin sırtına dökülen uzun sarı saçlarını tarıyor. "Junie'nin dünkü gibi olmasını istiyorum."

Avuçlarım ter içinde kalsa da kıkırdıyorum. Katır pencerenin yanındaki tüneğinden bana sempatiyle bakıyor.

"Her seferinde bir örgü, Elly Belly Boo."

"İki tane yapmasına yardım edeceğim," diye eğilip kulağına komplocu bir şekilde fısıldıyor Ava. "Tıpkı Junie'ninki gibi görünmesini sağlayacağız, söz veriyorum."

Pazartesi sabahı. Birkaç ay öncesine kadar günün bu bölümünden -hafta sonunun örümcek ağlarından kurtulduğum ve üç yaşındaki çocuğumu okula hazırlama potasına katlandığım bölümden- korkardım. Uzun bir haftayı geride bıraktık ve önümüzde uzun bir hafta daha var.

Şimdi mi?

Kızımın saçında fırça gezdirirken aptal gibi gülümsüyorum. Ciyaklıyor. Ava kendi kızının saçını taramayı bırakıp yakındaki bir detangler şişesini alıyor ve Ella'nın saçına sıkıyor.

"Bu yardımcı olacaktır," diye açıklıyor Ava. "Düğümlerin çok büyümesini ve acımasını önler."

Ella sırtıyor. "Teşekkür ederim, Ava." "Bir şey değil, tatlı kız."

Hayatımın şu anda bir rüya olduğunu bilecek kadar uzun yaşadım. Ella gelişiyor. Öğretmenleri, sınıfta en iyi arkadaşı June ile birlikte olduğu için kabuğundan söylüyorlar. Ava, Ella ile hemen kaynaştı, ikisi de en iyi arkadaşmış gibi kıkırdıyor ve sırlarını .

Junie her zaman istediğimi bildiğim ikinci kızım oldu. Dışa dönük kişiliği ve hemen hemen her şeye ve herkese karşı korkusuz yaklaşımıyla Ella'dan çok farklı. Ama ikisinin birbirine ne kadar benzediğine bayıldığım kadar farklılıklarına da bayılıyorum. En küçük şeylerden bile zevk alıyorlar. Onları güldürmek çok kolay. İkisi de sanat ve el işlerine bayılıyor, neredeyse benim fırında akşam yemeği varken onlarla oturup boyama yapmayı ya da inşaat kağıtlarından şekiller kesmeyi sevdiğim kadar - tabii ki sadece mor ya da pembe.

Hepsinden iyisi, June ve Ella birbirlerinin arkadaşlığından zevk alırlar. Birlikte oynarlar güzelce . Beni alma

Yanlış, kendi anları var -paylaşmak şu anda çok zor- ama aynı zamanda beni veya Ava'yı tek bir kez bile çağırmadan birbirlerini eğlendirdikleri saatler de olacak.

Söylemeye gerek yok, Ava ve ben cennetteyiz. Ayrıca çok sevişiyoruz.

Çok çok çok. Evde iki küçük çocuk varken durumun böyle olacağını hiç düşünmemiştim ama *Brady Bunch*'ın (çok) daha küçük versiyonu aslında bizim lehimize çalıştı. Kızlar da oynuyor, yetişkinler de. Ava ve ben kısa bir kaçamak yapma konusunda uzmanlaştık.

Kızlar araba yolunda scooterlarını sürerken, Ava ve ben park halindeki kamyonetin arka koltuğunda meşgul oluyoruz.

Kızlar banyodan sonra film izlerken, Ava ve ben dolabımızda biraz eğleniyoruz.

Benim favorim: kızlar sabahları aşağı inmeden önce genellikle odalarında birlikte oynarlar. Bu, Ava ve bana, kovamı mümkün olduğunu hiç düşünmediğim bir şekilde dolduran sıcak, yavaş bir sabah seksi için yeterli zaman veriyor.

Günlük Ava dozumu aldığım sürece her krizin üstesinden gelebilir, her öfke nöbetiyle başa .

"Başlamak için," diye talimat veriyor Ava, Junie'nin saçını ayırmak için parmaklarını kullanarak, "saçı tam ortadan iki eşit parçaya ayırıyoruz. İşte böyle. Mükemmel olması gerekmiyor."

Ava'nın dediklerini yaparken nazik davranıyorum. "İyi hissediyor musun, Ella?"

"Evet, babacığım. Saç örgülerim için çok heyecanlıyım. Bayan Sherman, June ve benim ikiz prensesler olduğumuzu düşünecek."

Ava gülüyor. "Kulağa eğlenceli geliyor. Tamam, şimdi örgülerimizi yapmaya başlıyoruz. Bu bölümlerin her biri kendi örgüsü olacak. Şimdi bu sol bölümü üç parçaya ayırıyoruz - evet, harika gidiyorsun tatlım."

Bu sevecenlik karşısında göğsüm sıkışıyor. Her zaman biraz yumuşak biri olmuşumdur, bu yüzden Ava'nın bana ekstra tatlı davranması elbette hoşuma gidiyor.

Tıpkı benim ona karşı ekstra tatlı olmayı sevdiğim gibi.

"Çok erken konuşuyorsun," diye cevap veriyorum. "Daha başlamadım bile."

Ava daha dik oturuyor. "O zaman şu şeyi yapalım. Tamamilk ipi, sola doğru olanı alıyorsun ve ortasından, hayır, ortasından geçiriyorsun. *Diğer* ortasından."

"Böyle mi?" Ava'nın hareketlerini taklit etmeye çalışırken parmaklarım büyük ve aptalca geliyor. "Nasıl bu kadar kolay görünmesini sağlıyorsun?"

"Çünkü ben bir uzmanım," diye cevaplıyor Ava yumuşak bir sesle. "Şimdi tekrar dene. İşte böyle. Harika. Şimdi sağ saç tutamını al ve çapraz yap - hayır, *bu* taraftaki sağ saç tutamını." Bana hangi saç tutamını kullanmam gerektiğini göstermek için uzanıyor.

Ella iç çekiyor. "Baba, bu işte pek iyi değilsin."

"Kimse bir şeyi yapmayı ilk öğrendiğinde o konuda çok iyi değildir." Ava bana bakıyor, gözlerinin kenarları kırışıyor. "Kendimize karşı sabırlı olmalıyız. Azim her şeydir."

"O haklı," diyorum asık suratla. "Ben sadece alışkın değilim bir şeyde *bu kadar* kötü."

Ava dirseğiyle beni dürtüyor. "Hepimiz bir yerden başlamak zorundayız. Şimdi örgüye geri dönelim. Bu ipi ona en yakın olanın üzerinden böyle geçiriyoruz. İşte böyle! Evet, işte böyle."

Birkaç deneme ve sayamayacağım kadar çok neredeyse F-bombası gerekiyor ama sonunda kızım bir çift orantısız örgüyü gururla omuzlarına atıyor. Aynaya koşuyor, sevinçle ciyaklıyor.

"Baba, !"

Ava'ya doğru eğilip fısıldıyorum, "Tanrı'ya şükür ne kadar kötü olduklarını fark etmiyor."

"Sevgiyle yapıldılar." Ava ağzıma bir öpücük konduruyor. "Seninle gurur duyuyorum, tatlım."

Kızlar el ele tutuşuyor ve onları okula bıraktığımızda sınıfın kapısından atlayarak geçiyorlar. Onları izlerken boğazım düğümleniyor.

"Aw." Ava elini sırtımda gezdiriyor. " misin koca adam?"

Başparmağımı yanaklarımda gezdiriyorum. "Evet. Kızlarımızın bize öğrettiği şekilde duygularımı hissediyorum. Bir an için Ella'nın hiç kardeşi olmayacağını düşünmüştüm. Şimdi en iyi arkadaşı var."

"Farklı babaların kız kardeşleri."

Bu beni gülümsetiyor. Ava'yı kucaklamak için kendime çektim. "Mutlu musun?" diye soruyorum.

"Çok mutluyum," diye fısıldıyor. "Ama eve gittiğimizde duşta bana katılırsan daha da mutlu olurum."

Dudaklarım seğiriyor. "İşe gitmem gerek." "Çabucak hallederim."

"Öyle olsa iyi olur."

Ava daha biz ön kapıdan çıkmadan tişörtünü çıkarıyor. Elimi arkadan çıplak göğsüne attığımda kıkırdıyor, meme ucunu baş ve işaret parmaklarımla arasına alıp nazıkçe çekiştirdiğimde ses bir iç çekişe dönüşüyor.

"Hey, güzel kız," diye mırıldanıyorum boynuna doğru. "Soyun," diye mırıldanıyor.

"Şimdi."

"Evet ."

Kıyafetlerimi çıkarıp onu banyoya kadar takip ediyorum. Ava suyu sıcak seviyor ve spreyin altına girdiğinde odayı buhar dolduruyor. Başını arkaya yatırıp suyun saçlarını ıslatmasına izin verirken bir saniye onu izliyorum.

O kadar güzel ki. Gururlu omuzlar. Dik göğüsler. Bacaklarının arasındaki o küçük kıvrıkcık saç üçgeni.

İçeri giriyorum ve meme ucunu ağzıma almak için eğiliyorum. Nefesi kesildi. Sırıttıyor.

"Hey."

"Merhaba."

"Seni köpürtebilir miyim?"

"Bu hoşuma giderdi, evet."

Ellerime biraz vücut yıkama suyu sıkıp işe koyuluyorum. Sabunu onun pürüzsüz, yumuşak teninde çalışırken sikim kalınlaşıyor, elim kalçalarının arasına dalıyor. Dokunmak için sıcak, başparmağımla klitorisini sıyırırken kalçaları zaten yuvarlanıyor.

Onu bu şekilde boşaltırım. Bir elim amında, diğeri memesinde. Klitorisi ve meme ucuyla oynuyorum, parmaklarımı koordine ediyorum, böylece onu orgazma getirmek için birlikte çalışıyorlar.

Başını arkaya atıp adım haykırdığında, bok gibi sertleşmişim ve onun içinde olmak için ölüyordum. Ama sonra göğüslerinin hâlâ köpükler içinde olduğunu fark ediyorum.

Bir fikre .

"Seni her yerde becermek istediğimi söylediğimi hatırlıyor musun?"

Ava donuk gözlerle bana bakıyor. "Austin'de oteldeyken mi? Nasıl unutabilirim?"

Göğüslerini ellerimin arasına alıyorum. "Buraya ne dersin?" "Tamam," diye yanıtlıyor tembel, doygun bir gülümsemeyle.

Sonra düşün yerleşik, fayanslı bankına tırmanıyor. Dizlerinin üzerine çöküyor. Sikimi yumrukluyor ve sızan ucumu ağzına alıyor. Göğüslerini yukarı kaldıracak şekilde sırtını dikleştiriyor. Son bir kez sertçe emdikten sonra sikimi göğsüne doğru eğerek göğüslerinin arasına yerleştiriyor.

Onları birbirine itiyor ve gözlerimle buluşuyor. "Ben iyiyim. Sen iyi misin?"

Bir laneti ısırarak geri çekiyorum. Göğüsleri sıcak ve yumuşak, içine doğru sallanmaya başladığım tatlı küçük bir vadi gibi. İlk başta yavaşça, kalçalarımı sarsma ve bir hayvan gibi azma isteğime rağmen. Sabun ve su, kolayca girip çıkmama yardımcı olmak için doğru miktarda kayganlaştırıcı sağlıyor.

Ava aşağı bakıyor, başımın göğüslerinin arasında kayboluşunu izliyor, ancak birkaç saniye sonra yeniden ortaya çıkıyor. "Bu aslında oldukça seksi."

"Şaka mı yapıyorsun?" Bir elimi başının arkasındaki fayanslı duvara koyup ayak parmaklarımın üzerinde yükseliyorum. "Cehennem gibi sıcak. Çok iyi hissediyorsun, güzel kız. Seni bu şekilde sikerken çok iyi görünüyorsun."

Göğsüne boşalmam sadece iki dakikamı aldı. Dalga vurduğunda tüm vücudum tutuldu, beni hava için mücadele eden acımasız bir kalkış.

Ava, Ava olarak, aklımı kaçırmamdan zevk alıyor. Gözlerimi açtığımda, başparmağını salıverilmemden geçirdiğini görüyorum. Başparmağını ağzına götürüyor. Gözlerimin içine bakıyor ve güzel pembe diliyle onu yalıyor.

Çenesini kavriyorum. "Hâlâ , değil mi?"

Sırıttıyor. "Her zaman eğlenceli olacağız."

Ona inanıyorum.

Daha sonra, kardeşlerimle birlikte at sırtında ahırdan çıkıyorum. Güzel bir bahar günü, ılık ve kuru ve Duke tam bir uzay öğrencisi olmasaydı keyfim yerinde olurdu.

"Dostum, dikkat et," diyorum o ve atı kesip kısa kesmeme neden olduktan sonra.

Duke omzunun üzerinden bakar. "Kahretsin, özür dilerim." "İyi misin? Biraz-"

"Beyin ölümü gerçekleşmiş," diye bitiriyor Ryder benim yerime. İkizinin yanına giderken kaşlarını çatıyor. "Cidden, şimdi endişelendim. Bir şey mi oldu?"

"Hayır." Duke yüzünü buruşturdu. "Evet. Bilmiyorum. Sanırım... Wheeler. Colorado'da birlikte harika zaman geçirmiştik-"

"O kadar yolu onunla birlikte gelmekle iyi bir adam oldun," diyorum.

Mollie ve Wheeler, birkaç hafta önce Aspen'deki ünlü bir Western giyim mağazasında kovboy çizmesi şirketleri Bellamy Brooks için bir gövde gösterisi yapmayı başardılar. İkisi, botlarıyla dolu bir U-Haul'u Aspen'e götürmeyi planlıyordu.

Hartsville'den Colorado'ya. Ancak birkaç aylık hamile Mollie'ye doktoru seyahat edemeyeceğini söyledi.

Duke hemen Wheeler'ın Aspen'e gitmesine yardım etmeye gönüllü oldu. Bunda şaşılacak bir şey yoktur; Mollie'nin iş ortağına aşık olduğu çok açıktır.

Sürpriz olan şey, uzun hafta sonu tatilleri sırasında neler olup bittiği konusunda kendisinden pek bir şey öğrenemememiz. Tek bildiğim Aspen Dağı'ndaki gösterişli bir evde birlikte karda kaldıkları. Kardeşlerim ve ben zihinsel olarak boşlukları doldurduk. Ama Duke ilk kez Wheeler'la geçirdiği zaman hakkında konuştu.

"Şaka mı yapıyorsunuz? Wheeler ile seyahat etmek büyük bir zevkti. Son zamanlarda yaşadığım en büyük eğlenceydi," diye devam ediyor. "Ama Teksas'a döndüğümüzden beri pek takılmadık. I ..." İç çekiyor. "Sanırım onu özlüyorum."

Cash, Duke'un diğer tarafına geçip boğazını temizledi. "Onunla konuşmayı denedin mi?"

"Tabii ki denedim. Aramalarımı ya da mesajlarımı cevap vermiyor. Onu hiçbir yemekte görmedim. Benden kaçtığını hissediyorum. Beni bir daha görmek istemediği gerçeğini kabul ediyorum. Sadece bir şeylerin yanlış gittiği hissinden kurtulamıyorum."

Cash tekrar boğazını temizler.

"Boğuluyor musun?" diye soruyorum.

Başını sallıyor. "Duke, onunla konuşmalısın." "Ne?" Duke dizginlerini çekerek atını yavaşlatır. "Yap "Benim bir şey mi biliyorsun?"

Cash uzaklara bakıyor. Duruşu serttir.

"Konuş onunla," diye tekrarlıyor.

"Telefonlarıma cevap vermezse bunu nasıl yapabilirim? Eğer bir şey biliyorsan Cash, bana söylemeni istiyorum."

Cash'in derin bronzluğuna rağmen, boynuna doğru ilerleyen kızarıklığı hala görebiliyorum.

Oh, Tanrım. Bir şeyler .

"Bunu söylemek bana düşmez," diye cevap verir Cash. "Mollie'ye Wheeler'a seni aramasını söylemesini söyleyeceğim."

Duke Cash'in kolunu tutuyor, gözleri kocaman. "Söyle bana. Sana yalvarıyorum. O iyi mi?"

"O iyi. İyi değil ama-"

"Yüce Tanrım." Parçalar aniden yerine otururken şok olmuş bir halde kardeşime bakıyorum. "Hamile, değil mi?"

Duke'e baktım. Duke Cash'e bakıyor, yüzündeki panik ifadesi gün gibi açık.

"Siktir." Cash gözlerini kapatır. "Ben öyle bir şey demedim."

"Bu doğru mu?" Duke'un sesi ancak fısıltıyı geçiyordu. "Wheeler hamile mi?"

Cash gözlerini açar. Islaktı. "Evet, Duke. Wheeler hamile."

Lucky River Ranch'i ziyaret ettiğiniz için çok teşekkür ederiz! Daha fazla Ava+Sawyer'a mı ihtiyacınız var? Sizi temin ederim. Bonus sonsözlerini [BURADAN](#) alın!

Bu serinin bir sonraki kitabı olan [DUKE'u \(Lucky River Ranch #4\)](#) mutlaka alın. Bu Wheeler+Duke'un karlar içinde, kazara hamilelik romantizmi!

Teşekkür

Vay canına.

Bu kitabın hayata geçirilmesine yardımcı olan mükemmel insanlardan oluşan rüya takım için düşünebildiğim tek kelime bu. SAWYER yazdığım yaklaşık otuzuncu kitap - uzun zaman önce saymayı bıraktım - ve yazmak hiçbir zaman kolaylaşmasa da, doğru insanlarla çevrili olduğunuzda kesinlikle daha eğlenceli hale geliyor. Hayatımın bu bölümünü şimdiye kadarki en iyi bölümlerinden biri haline getiren herkese kocaman, yürekten teşekkürler. Hepinizi seviyorum!

Her zaman olduğu gibi, her gün birlikte çalıştığım kızlara teşekkür ederek başlamalıyım. Jodi, Meagan ve Nina, beni motive ediyorsunuz, ihtiyacım olduğunda kıcımlı tekmeliyorsunuz ve bir zamanlar çok yalnız bir iş olan bu işte en iyi arkadaşlığı sağlıyorsunuz. Ekibimin bir parçası olduğunuz için çok minnettarım! Facebook okuyucu grubu yöneticilerim Kenysha ve Tara'ya da teşekkürler. Grubu internetteki en sevdiğim yerlerden biri haline getirerek harika bir iş çıkardınız.

Beta okuyucularım Chasity, Catherine, Logan Squared, MK, Aly ve Rachel'a Sawyer'ı yeni bir kuruş gibi parlatmama yardımcı oldukları için çok teşekkür ederim. Bu karakterler hakkındaki görüşleriniz hikâyeyi gerçekten bir üst seviyeye taşıdı. Özellikle baharatla ilgili yorumlarınıza bayıldım - seks sahneleri yazmaya "iş" diyebileceğimizi kim bilebilirdi? İşimi seviyorum!

Editör ekibim rakipsizdir. Rachel, Jovana ve Joni, sizin yardımınız olmadan gurur kitapları yazamazdım. !

Yayıncılarımın kovboylarıma gösterdiği sevgi beni sürekli şaşırtıyor. CASH ve kardeşlerinin Bloom Books tarafından alınacağını milyon yıl düşünsem hayal edemezdim.

(!!!), ama Christa, Katie, Madison ve Bloom'daki diğerlerine benimle ortaklık yaptıkları için çok minnettarım. Bu fırsat için onur duydum ve çok minnettarım!

İngiltere'deki Dialog Books'tan Saida'ya da bana şans verdiği için teşekkür ederim. Kovboylarımın göleti geçtiği gerçeğinden dolayı hala kendimi çimdikliyorum!

Grafik tasarımcılarım, Najla Qamber, Madison Lee ve Ink & Velvet Designs'dan Sam, rakipsizler. Bu seri için en güzel kapakları ve swagları yarattığınız için teşekkürler! Ayrıca Elizianna'ya bu seri için yaptığı ÇILGINCA muhteşem karakter çizimleri için teşekkür etmek istiyorum. Ayrıca Sam's Creative Cure'dan Sam'e muhteşem yeni markam ve web sitem için teşekkürler. Takıntılı olmak bunu anlatmaya yetmez!

Her zaman olduğu gibi, şimdiye kadarki EN GÜZEL PR paketlerini bir araya getirdikleri için Tracey ve Valentine PR'daki kızlara büyük bir alkış. Hepinize bayılıyorum!

Geçen yılın en büyük keyiflerinden biri kitapçılarla, özellikle de Charlotte, NC'deki yerel kadınlarla bağlantı kurmaktı. Fred & June's'dan Mandy ve Trope Book Shop'tan Katie'ye kitaplarımı okurlarınıza elden sattıkları için teşekkür ederim. Desteğiniz ve hikâyelerime olan inancınız için çok ama çok minnettarım!

Kovboylarıma bu kadar çok sevgi gösteren tüm okuyuculara ve influencer'lara Teksas kocaman bir teşekkür borçluyum. Artık sosyal medya bildirimlerimi takip edemiyorum ve bu şimdiye kadarki en iyi sorun oldu. Sizlerle etkileşime girmeyi seviyorum ve bunu daha sık yapmayı umuyorum!

Kovboylarımı aylık okumalarınız olarak seçen tüm kitap kulüplerine bir kez daha sesleniyorum. İster yüz yüze ister Zoom aracılığıyla olsun, sizleri ziyaret etmeyi çok sevdim ve kitaplarımı elinize aldığınız için ne kadar minnettar olduğumu anlatamam. Teşekkür ederim!

Son olarak, bunca yıldır bana inandıkları için küçük aileme teşekkür etmek istiyorum. Hayallerimiz gerçek oluyor ve ben hiç bu kadar mutlu (ya da yorgun!) olmamıştım. Ben, Grace, Madeline ve Martha, sizi tüm kalbimle seviyorum.

Jessica Peterson tarafından da yazılmıştır

ŞANSLI NEHİR ÇİFTLİĞİ SERİSİ

Bunu en iyi Teksas kovboyları yapar.

Cash (Lucky River Ranch
#1 Ranch) Wyatt Lucky River
Ranch #2 River (() Duke (Lucky
River Ranch #4)) Sawyer Lucky
#3) Ryder (Lucky River Ranch
#5

LİMAN KÖYÜ SERİSİ

Ateşli bir güneyli dokunuşuyla küçük kasaba .

Keşke O Zaman (Harbour Village #1)
Bilseydim Keşke Benim Olsaydın (Harbour
Village #2)
Keşke Sonsuza Kadar Yaşasaydık (Harbour Village #3)

SEX & BONDS SERİSİ

Wall Street'in yüksek riskli dünyasında geçen son derece seksi bir romantik komedi dizisi.

Anlaşma Yapıcı (Seks ve Bağlar #1)
Baş Belası (Seks ve Bağlar #2)

KUZEY CAROLINA YAYLALARI SERİSİ

Sakallar. Şenlik ateşi. Boning.

Southern Seducer (NC Highlands #1)
Southern Southern Hotshot (Highlands
#2 Highlands NC) Sinner (#3 NC (NC)
Southern Bombshell (NC Highlands #5)
Playboy Highlands #4)

CHARLESTON HEAT SERİSİ

Güneyde Buharlı Olan Tek Şey Hava Değil.

[Southern Charmer \(Charleston Heat #1\)](#)
[Charleston Southern Player Heat #2](#)[Southern](#)
[\(\) Gentleman \(Charleston Heat #3\)](#)[Southern](#)
[Heartbreaker \(Charleston Heat #4](#)

[THORNE HÜKÜMDARLARI SERİSİ](#)

Royal. Gülünç Derecede Ateşli. Tamamen

Sınırsız... [Royal Ruin \(Thorne](#)

[Hükümdarları #1\)](#) [Thorne Hükümdarları](#)

[Royal Rebel \(#2\)](#)[Royal Rogue \(Thorne](#)

[Hükümdarları #3](#)

[YURTDIŞI EĞİTİM SERİSİ](#)

Yurtdışında Eğitim Almak Çok Daha Seksi Hale Geldi.

Birbiriyle Bağlantılı Bağımsız Seksi [Romanslar Aşk Dersleri](#)

[\(Yurtdışında Eğitim #1\)](#)Dizisi

[Lessons in Gravity \(Yurtdışı Eğitim #2\)](#)

[Lessons in Letting Go \(#3\)](#) [Yurtdışı Eğitim](#)

[Lessons in Losing It \(Yurtdışı Eğitim #4\)](#)

Yazar Hakkında

Jessica Peterson ateşli, mizah dolu ve kalpli bir romantizm yazıyor. Sıcak aksanlı kahramanlar onun uzmanlık alanıdır. Yazmadığı zamanlarda, kocası Ben ile birlikte güneyin en iyi restoranlarında bir bara otururken, sevimli kızları Gracie ve Madeline ile kitap okurken veya 70 kiloluk kucak köpeği Martha ile sarılırken bulunabilir.

Özünde bir Carolina kızı olan yazar, zamanını Charleston ve Asheville arasında bölüştürmeyi hayal ediyor, ancak şu anda Charlotte, NC'de yaşıyor. Kitaplarını www.jessicapeterson.com adresinden .

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

